

দিশপুৰিয়ান

দিসপুৰিয়ন

DISPURIAN

দ্বাবিংশতম সংখ্যা ২০১৬-২০১৭

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় আলোচনী

তত্ত্বাবধায়িকা
ড° বাবী বৰুৱা

সম্পাদক
সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস

সভাপতি :

ড° অমৰ শইকীয়া, অধ্যক্ষ

উপ-সভাপতি :

ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী

ছাত্র কল্যাণ বিষয়া :

বাতুল বৰা

তহাবধায়িকা :

ড° বাবী বৰুৱা

শিক্ষক সদস্য :

ড° মঞ্জুৰী শৰ্মা (ইংৰাজী শাখা)

ড° সুনীতা আগৰৱালা (হিন্দী শাখা)

ড° বীণা চৌধুৰী (অসমীয়া শাখা)

ড° মালবিকা ভট্টাচাৰ্য (অসমীয়া শাখা)

সম্পাদক :

সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস

ছাত্র সদস্য :

গুঞ্জন দাস (ইংৰাজী বিভাগ)

মৃণালিনী গোস্বামী (অসমীয়া বিভাগ)

দিব্যামণি বৰ্মন (অসমীয়া বিভাগ)

সুস্মিতা শৰ্মা (হিন্দী বিভাগ)

নিৰঞ্জন মিশ্র (হিন্দী বিভাগ)

বেটুপাত :

(সম্মুখ পৃষ্ঠা) পুনম হাজং

অসমীয়া বিভাগ (চতুর্থ বাম্ৰাখিক)

(শেষ পৃষ্ঠা) বিকাশ বাদব

বাণিজ্য বিভাগ (ষষ্ঠ বাম্ৰাখিক)

অগেসজ্ঞা আৰু পৰিকল্পনা :

সম্পাদনা সমিতি

মুদ্রক :

সম্পাদনা সমিতি - 'দিশপুৰিয়ান'

ড° অমৰ শইকীয়া
অধ্যক্ষ

ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী
উপাধ্যক্ষ

বাতুল বৰা
ছাত্র কল্যাণ বিষয়া

ড° বাবী বৰুৱা
তহাবধায়িকা

ড° মঞ্জুৰী শৰ্মা
শিক্ষক সদস্য

ড° সুনীতা আগৰৱালা
শিক্ষক সদস্য

ড° বীণা চৌধুৰী
শিক্ষক সদস্য

ড° মালবিকা ভট্টাচাৰ্য
শিক্ষক সদস্য

সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস
সম্পাদক

গুঞ্জন দাস
ছাত্র সদস্য

মৃণালিনী গোস্বামী
ছাত্র সদস্য

পুনম হাজং
ছাত্র সদস্য

দিব্যামণি বৰ্মন
ছাত্র সদস্য

সুস্মিতা শৰ্মা
ছাত্র সদস্য

শ্রদ্ধাৰে সুঁৰবিছো

ভ্রাম্যমান থিয়েটাৰ জগতৰ কান্দাৰিষকৰূপে বতন লহকৰ, বিশিষ্ট সাহিত্যিক কামাখ্যা সভাপণ্ডিত

বিশিষ্ট চলচিত্ৰ পৰিচালক তথা অভিনেতা আব্দুল মজিদ, ধৰ্মগুৰু অৰুণ গোস্বামী

বিশিষ্ট অভিনেতা বিজু ফুকন, বিশিষ্ট নাট্যকাৰ অৰুণ শৰ্মা

বিশিষ্ট মঞ্চ অভিনেত্ৰী অনুপমা বয়

হিন্দী চলচিত্ৰ জগতৰ বিশিষ্ট অভিনেতা ওম পুৰী, বীমা লাণ্ড, বিনোদ খান্না, শশী কাপুৰ আদি...

লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষৰ ছাত্র বিক্ৰম বাতা আদিৰ লগতে

প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ, সন্ত্ৰাসবাদ, নিয়তিৰ নিষ্ঠুৰ আৰাহনৰ ফলত প্ৰাণ হেৰুওৱা লোকৰ বাদেও

জ্ঞাতে-অজ্ঞাতে আমাৰ মাজৰ পৰা চিৰদিনলৈ আঁতৰি যোৱা সকলো ব্যক্তিলৈ 'দিশপুৰিয়ান'ৰ

তৰফৰ পৰা শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাচিছোঁ।

উচৰ্গা

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ
সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ হাতত
ষাৰিংশতম মুখপত্ৰ
'দিশপুৰিয়ান'
উচৰ্গা কৰা হ'ল।

Prof. Jagdish Mukhi

RAJ BHAVAN
GUWAHATI

MESSAGE

I am glad to know that Dispur College Students' Union synchronising with the College Week is publishing a commemorative souvenir 'Dispurian'. My heartfelt gratitude to Dispur College Students' Union for having taken the decision of publishing the magazine.

Dispur College since its existence has been on the forefront of carrying the baton of intellectual stimulation of the city and is responsible for creating an intellectually imbued society.

My heartiest congratulations to the entire fraternity of Dispur College. I also convey my best wishes for successful publication of the magazine.

(Prof. Jagdish Mukhi)
Governor of Assam

Dated: December 30, 2017

উচৰ্গা কৰা হ'ল
১৩০০ জন ছাত্ৰীৰ
২-২-২০১৮

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
GAUHATI UNIVERSITY

Dr. Mridul Hazarika
Vice Chancellor

Phone : +91-3612-2570412 (O); 2570408 (R)
Fax : +91-361-2675515
E-mail ID : vc@gauhati.ac.in
hazarika50@gmail.com

MESSAGE

I am happy to learn that Dispur College, Guwahati is going to publish its Annual College Magazine for the session 2016-17 very soon. College Magazine is a strong medium for the constituent members of a college for intellectual exercise. It carries sentiments, emotions, creativity and objectivity to integrate into a totality of views of a community at a given time. It also provides scope for manifestation of hidden talents in the college. Contributors to the magazine, I am sure, have made a good exercise to uphold the values of the college through their creativity.

I wish all success in their mission and hope the magazine will be well accepted by the readers.

Date : 11.01.2018

(Mridul Hazarika)

সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা
ALL ASSAM STUDENTS' UNION

মুখ্য কাৰ্যালয় : গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
H.O. : GAUHATI UNIVERSITY, GUWAHATI-781 014

প্ৰসঙ্গ :

দিনাংক :

শুভেচ্ছা

গুৱাহাটী মহানগৰীৰ ঐতিহ্য-মণ্ডিত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ
বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সন্ধ্যাৰ লগত অংশগ্ৰহণ কৰি
খনৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'দিশপুৰিয়ান' প্ৰকাশ কৰিব
মুনি কানি আনন্দিত হ'লো।

বৰ্তমান অৱস্থাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ পুৰুষাৰ্থ
শৈক্ষিক-বিশিষ্টতাৰ বাবে ভাল শিক্ষা, ভাল শিক্ষানুষ্ঠান
আৰু উপযুক্ত অৱস্থাপনৰ প্ৰয়োজন।

আলোচনী 'দিশপুৰিয়ান'ৰ লিখনী অঙ্গুৰৰ গৰিষ্ঠ
অসমৰ কৃতীত্ব কীৰ্ত্তনৰ অমল্যবলী অধ্যয়নৰ গম
প্ৰশস্তি প্ৰদানৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ শৌদ্ধিত
চিন্তা-চৰ্চাৰ প্ৰতিফলন হাটব মূলি আশা কৰিলোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, শিক্ষক-শিক্ষিণী,
কৰ্মচাৰী সকলক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক
শুভেচ্ছা জনালোঁ।

(ডা. অমৃকান্ত ভট্টাচাৰ্য)
মুখ্য উপদেষ্টা
সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা

DISPUR COLLEGE

ESTD. 1978
GANESHGURI, DISPUR,
GUWAHATI - 6
www.dispurcollege.com

Prof. Srijib Kr. Chakravarty, M.Sc, AES (Retd.)
President, Governing Body
Dispur College, Guwahati-781006
Formerly Professor, Deptt. of Zoology
Cotton College, Guwahati-781001 and
Retd. Additional Director of Education (Hills) Haflong, Assam
099540-55860 (M)

Residence :
'NIRMALALAYA'
H/No-20, Byelane -6
Natun Sarania, Gandhibosti
Guwahati-781003
Ph. : 0361-2662658

Ref. No.

Date. 26-01-2018

MESSAGE

I am happy to know that Dispur College is going to publish its annual magazine entitled 'DISPURIAN' very soon. On this occasion I convey my best wishes to the editorial team and writers contributing valuable articles, poems etc.

I hope this magazine would provide a Forum to the students and faculties to focus their intellectual development through writings and research oriented articles.

I am happy to know that the magazine has been existence for the last three decades and has played a pivotal role in exposing talents of young writers. I wish 'DISPURIAN' all success.

(Prof. Srijib Kumar Chakravarty)

শুভেচ্ছাবাণী

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ “দিশপুৰিয়ান”ৰ ২২ তম সংস্কৰণ
এইবেলি দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাই প্ৰকাশ কৰিব বুলি জানিব
পাৰি আনন্দিত হৈছে। আশাকৰোঁ “দিশপুৰিয়ান”ৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যালয়ৰ
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ জগতখনত এডোপ আগুৱাই
যোৱাত সহায়ক হ’ব বুলি আশা ৰাখিলোঁ। এই কামনাৰে -

অমৰ শইকীয়া
(ড° অমৰ শইকীয়া)
অধ্যক্ষ
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

আগচোতালত কৃতজ্ঞতাৰে

হেঁপাহেৰে ...

মিসকলৰ আন্তৰিক কৃপা আৰু সহযোগীতা লাভ কৰিগৈ —

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° অমৰ শইকীয়া, উপাধ্যক্ষ ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী

তত্ত্বাবধায়িকা ড° বাবী বৰুৱা

খোজত খোজ মিলাই যাওঁতে যিসকলে সহায়ৰ হাত আগবঢ়ালে —

অধ্যাপক বাতুল বৰা, ড° বীণা চৌধুৰী, ড° মালিকা ভট্টাচাৰ্য্য, ড° মঞ্জুৰী শৰ্মা, ড° সুনীতা আগৰৱালা
প্রমুখ্যে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যাপক- আধ্যাপিকাবৃন্দ আৰু অনাশিক্ষক কৰ্মচাৰীসকল।

মোৰ বন্ধু-বান্ধবীসকল —

বিশ্বজিত কলিতা, অৰবিন্দ বৰা, জ্যোতিৰ্ময় তালুকদাৰ, সত্যম চৌধুৰী, সুস্মিতা শৰ্মা, মৃণালিনী গোস্বামী,
তপন দাস, বাতুল দে, নয়নজ্যোতি শৰ্মা, প্ৰণৱ কলিতা, সঞ্জয় বৈশ্য, পল্লৱ কলিতা, লক্ষ্মী কুমাৰী, কংকনা
দেৱী, অৰূপ হালৈ, হিবকজ্যোতি কলিতা, নিপ্টি দাস, অম্পী বৰা, নিৰঞ্জন মিশ্ৰ, পুনম হাজং অন্যান্য
শুভাকাংক্ষীসকল।

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সন্মানীয় সদস্য, ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ সমূহ
স্বেচ্ছাসেৱক-স্বেচ্ছাসেৱিকা, ৰাষ্ট্ৰীয় ক্যাডেট কৰ্পৰ সমূহ সদস্য, মহাবিদ্যালয়ৰ আছু গোটৰ সদস্য-
সদস্যাবৃন্দ, লেখক-লেখিকাৰ

লগতে আলোকচিত্ৰকৰ প্ৰাঞ্জল দত্ত, দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী,

এচ, এন, এচ ছিয়েটৰ স্বত্বাধিকাৰী প্রমুখ্যে সমূহ কৰ্মচাৰীবৃন্দ।

সদৌটিৰে ওচৰত মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা, শলাগ তথা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

- সম্পাদক

‘দিশপুৰিয়ান’

তত্ত্বাবধায়িকাৰ কলমৰ পৰা

‘তত্ত্বাবধায়িকাৰ কলমৰ পৰা’ লিখিবলৈ লৈ মনলৈ আহিছে চলিছ বহুতৰ ভৰি দিয়া
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ‘অৰূণ’ ইতিহাস হ’ল। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ ‘অৰূণ’ৰ ঠাই
দিশপুৰিয়ানে দখল কৰিলে। অনুভৱ হৈছে এইয়া যেন সময়ৰ এক নতুন প্ৰত্যাহ্বান। পৰিবৰ্তীত
সময়ৰ লগতে নতুনৰ বিভিন্ন দিশৰ প্ৰত্যাহ্বানক নবীন-প্ৰবীণ প্ৰজন্মই আদৰি লোৱাৰ যেন
এইয়া এক নতুন সময়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ আশা-ভৰসা, ভালপোৱা আৰু সৃষ্টিৰ প্ৰকাশ্যতা ইত্যাদিক জনসাধাৰণলৈ উলিয়াই
অনাতে যে প্ৰতিখন মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীৰ মুখ্য ভূমিকা আছে, সেয়া প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে জ্ঞাত। এনে ক্ষেত্ৰত ‘দিশপুৰিয়ানে’
যে এক বলিষ্ঠ ভূমিকা লৈছে বা ভৱিষ্যতে লব, এই বিষয়ে বোধকৰোঁ কাৰো দ্বিমত নহ’ব। দেখা যায় নতুন চৰকাৰে বিভিন্ন
দিশত নতুন নতুন সংযোজন কৰিছে বা কৰাত ওকত আৰোপ কৰিছে। যুৱ প্ৰজন্মক বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত সাজু কৰি লৈ ওকত
দিয়াটোও এই ক্ষেত্ৰত এক উল্লেখযোগ্য ব্যৱস্থা হিচাবে বৰ্তমান দেখা গৈছে। এনে ধৰণৰ উদ্দেশ্য আগত লৈ এইবাৰ সেয়ে
‘দিশপুৰিয়ান’ত সকলো ‘ডিজিটেল আৰু আমি’ বা ‘Digital and We’ বুলি এটা শিতান আৰম্ভ কৰিবলৈ লৈছোঁ। এনে
ব্যৱস্থাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ এই শিতান আৰু শিতানৰ লগত জড়িত থকা বিভিন্ন মতা-মত তথা সৃষ্টিৰাজিক জনসাধাৰণৰ আগত
ডাঙি ধৰিবলৈ সহায়ক হ’ব বুলি অনুভৱ কৰিছোঁ। আশা কৰোঁ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে শিক্ষকৰ পৰাও ভৱিষ্যতে সহায় লাভ কৰিব
পাবিম। মহাবিদ্যালয়ৰ মনৰ দাপোন ‘দিশপুৰিয়ান’ৰ দায়িত্ব লৈ চেষ্টা কৰিম যাতে মনৰ দাপোন হৈ ‘দিশপুৰিয়ানে’ সকলোৰে
মনৰ প্ৰতিবিন্ধ দেখুৱাবলৈ সফল হয়। ‘দিশপুৰিয়ান’ক প্ৰকাশ কৰিবলৈ লৈ দেখিছোঁ প্ৰতিটো শিতানতেই সন্মানীয় অতিথি
সকল, শিক্ষক সকল, কৰ্মচাৰীবৃন্দ তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অতি কম সময়তেই তেওঁলোকৰ লিখনিৰে আলোচনীখন সমৃদ্ধ কৰাৰ
বাবে যি সহায় আগবঢ়াইছে তাৰ বাবে মই নথৈ আনন্দিত। খুব কম সময়ত কটন মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ প্ৰাক্তন
অধ্যাপক মাননীয় শ্ৰী দ্বিজেন্দ্ৰ নাৰায়ণ গোস্বামীদেৱে একবিংশতম ‘দিশপুৰিয়ান’ৰ এটি সমালোচনাত্মক আলোচনাৰ দায়িত্ব
লোৱাৰ বাবে তেখেতলৈ কৃতজ্ঞতা জনালোঁ। এইখিনিতে আশা কৰিছোঁ অতিথি শিতানত গিৰিজানন্দ চৌধুৰী ইনষ্টিটিউট
অৱ মেনেজমেণ্ট এণ্ড টেকন’লজীৰ যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপক ড° বুলজিৎ বুঢ়াগোহাঁইৰ ‘উচ্চতৰ
মাধ্যমিক আৰু স্নাতকৰ পাছৰ কেৰিয়াৰ কি?’ শীৰ্ষক প্ৰবন্ধই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক উপকৃত কৰাৰ লগতে ‘দিশপুৰিয়ান’ক সমৃদ্ধ কৰি
তোলাত সহায় কৰিব। এই ছেগতে তেখেতৰো শলাগ ল’লোঁ। মোৰ অনুৰোধ ৰক্ষা কৰি সঞ্চালকালয় ভূ-তত্ত্ব আৰু খনি
বিভাগৰ প্ৰাক্তন মুখ্য ভূতত্ত্ববিদ সন্মানীয় শ্ৰীযুত উত্তম কুমাৰ বৰুৱাদেৱে বিজ্ঞান ভিত্তিক প্ৰবন্ধ Contamination of Ground
water by Fluoride and Arsenic in Assam লিখি দিয়াৰ বাবে সঁচাকৈ আনন্দিত হ’লোঁ। আশা কৰিছোঁ প্ৰবন্ধটিয়ে ছাত্ৰ-
ছাত্ৰসকলক উপকৃত কৰিব। তেখেতৰ এই সহায়ৰ বাবে ধন্যবাদ জনোৱাৰ লগতে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। ‘অসম ইলেকট্ৰনিক্স
গ্ৰিড্ কৰ্পৰেচন’ৰ মহা প্ৰবন্ধক শ্ৰী উৎসৱ বৰাদেৱে প্ৰতিষ্ঠানৰ হৈ ‘দিশপুৰিয়ান’ৰ বাবে ৩০,০০০ টকাৰ বৰঙনি আগবঢ়োৱা
বাবে ‘দিশপুৰিয়ান’ৰ ফালৰ পৰা তেখেতক কৃতজ্ঞতা জনালোঁ। দ্বাবিংশতম ‘দিশপুৰিয়ান’ক সকলোৰে আগত উলিয়াই
অনাতে পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি শ্ৰীযুত শ্ৰীজীৱ চক্ৰৱৰ্তীদেৱ, অধ্যক্ষ ড° অমৰ শইকীয়া, উপাধ্যক্ষ ড° জয়জ্যোতি
গোস্বামী আৰু ছাত্ৰ কল্যাণ বিষয়া শ্ৰীবাৰু বৰাক তেওঁলোকৰ দিহা-পৰামৰ্শৰে সহায় আগবঢ়োৱাৰ বাবে কৃতজ্ঞতা জনালোঁ।
মোৰ অনুৰোধ ৰক্ষা কৰি খুব কম সময়ৰ ভিতৰত ডিজিটেল সম্পৰ্কীয় এটি প্ৰবন্ধ যুগুতাই দিয়াৰ বাবে ড° অজয় মিত্ৰৰ শলাগ
ল’লোঁ।

শেষত সম্পাদনা সমিতিৰ প্ৰতিজন সন্মানীয় সদস্য তথা মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সদস্যসকলৰ পৰিশ্ৰম তথা সহায়কো
সুঁবৰিলো। মৰমৰ ধূজ্যোতি কলিতা আৰু বন্দিতা বৰুৱাক তেওঁলোকৰ সহায়ৰ বাবে ধন্যবাদ জনালোঁ। সম্পাদক সঞ্জীৱ,
সদস্য গুণ্জন, মৃণালিনী, সুস্মিতা, নিৰঞ্জন, দিব্যমণিকো মৰমেৰে সুঁবৰিছোঁ। বেটুপাতেৰে ‘দিশপুৰিয়ান’ৰ প্ৰথম আৰু শেষ
পৃষ্ঠা সুন্দৰ ভাবে সজাই তোলাৰ বাবে পুনম হাজং আৰু বিকাশ যাদৱ সঁচাকৈয়ে ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। মুদ্ৰক এছ. এন. এচ চিয়েটৰ
কৰ্মকৰ্তা আৰু স্বত্বাধিকাৰীলৈ তেওঁলোকৰ সহায়ৰ বাবে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

৩৩

(ড° বাবী বৰুৱা)

তত্ত্বাবধায়িকা

দিশপুৰিয়ান, দ্বাবিংশ সংখ্যা

সম্পাদকৰ নীলা চিয়াহীৰে

“ভয় নগ্না নৈশকৰ মাজতো পানী বালি বালি
শব্দ কৰি আগবাঢ়িছিল আমাৰ নাও
অৱশেষত ধুমুহা-ববমুণে লোপোৱা উপত্যকাটোৰ
নীলা পতাকা আমাৰ চকুত জিলিকি উঠিছিল।”

(‘যাত্ৰা’- নীলিম কুমাৰ)

অসমীয়া বীৰ পুত্ৰসকলক সশ্রদ্ধ প্ৰণাম জনালোঁ।

জীৱন ধাৰাব পৰিবৰ্তনৰ লগে লগে সকলো দিশৰে কপান্তৰ অথবা বিবৰ্তন ঘটে। এইবোৰেই শক্তি প্ৰদান কৰিছে সমন্বয়ৰ সেতু স্বৰূপ সাহিত্য আৰু শিল্প কলাক। এয়াই প্ৰগতিশীলৰ অন্যতম মাপকাঠী। সময়ৰ সোণালী সাঁকো। সাম্প্ৰতিক নৱ প্ৰজন্ম :

কোন দিশত চলি আছে নৱ প্ৰজন্মৰ সৃষ্টি? নানা প্ৰশ্নৰ অৱতারণা হৈছে এই বিষয়ত। জীৱন ধাৰাব পৰিবৰ্তনৰ লগে লগে পৰিবৰ্তন ঘটিছে ইয়াৰো আজি ‘আণ্টা মডাৰ্ন’ যুগত যাব বাবে প্ৰয়োগ বাঢ়িছে ইণ্টাৰনেটৰ। বৰ্তমান ইণ্টাৰনেটৰ প্ৰয়োগ যুৱ প্ৰজন্মৰ মাজত বাককৈয়ে দেখা গৈছে। অৱশ্যে বৰ্তমান যুগত ইণ্টাৰনেটৰ অবিহনে চলা কঠিন বুলিও শিক্ষিত লোকে কয়। বিহেতু বৰ্তমান ডিজিটেল ইণ্ডিয়া মিছন চলি আছে। ইয়াৰ জৰিয়তে দেশ তথা সমাজ এখনৰ উন্নতি সাধন হ’ব বুলি কিছুমান শিক্ষাবিদ তথা সমাজবিদে মত প্ৰকাশ কৰে। যাহওক, বৰ্তমান ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তা নাই কবিলে নোৱাৰি।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৈতে ইণ্টাৰনেটৰ সন্ধৰ্শ এক বিশাল কপত পোৱা যায়। নতুন প্ৰজন্মৰ মাজত ই চূড়ান্ত শিখৰ পাইছেগৈ। প্ৰায়েই দেখা সকলো ফেচবুক, হোৱাটচ এপ, ইউটিউব, টুইটাৰ ইত্যাদি অত্যাধুনিক ছ’চিয়েল মিডিয়াত বাস্তৱ। এইবোৰৰ ভাল-বেয়া দুয়োটা দিশেই আছে। সেয়েহে এইবোৰৰ বেয়াবোৰ বাদ দি ভাল দিশখিনি গ্ৰহণ কৰিবলৈ যুৱ প্ৰজন্ম যত্নপৰ হোৱা উচিত। ইণ্টাৰনেট শিক্ষা, যোগাযোগ, মনোৰঞ্জনৰ সমষ্টি। ইয়াৰ সদায়ে ধনাত্মক দিশটোহে গ্ৰহণ কৰা উচিত। এইক্ষেত্ৰত অভিভাৱকৰো বিশেষ কৰণীয় আছে। তেওঁলোকে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সকলো কাৰ্যৰ প্ৰতি চকু ৰাখি তেওঁলোকৰ ল’খা-ছোৱালীৰ সুন্দৰ ভৱিষ্যতৰ দিশলৈ লৈ যোৱাত সহায়ৰ হাত আগবঢ়াব লাগে।

সমগ্ৰ জীৱনটোৰ ডেটি মহাবিদ্যালয়ৰ কৃতকৰ্ম। সেয়ে নৱ প্ৰজন্মই সমস্ত প্ৰতিভা, চিন্তা-ভাবনা উজ্জীৱিত কৰাৰ লগতে প্ৰজ্ঞাৰ ক্ষেত্ৰত যত্নপৰ হোৱাটো কাম্য। বিহেতু এক জটিল পটভূমিত আমি নৱ প্ৰজন্মই প্ৰাণ পাইছে..... এনে এক সমাজক সুস্থৰূপে গঢ় দিবলৈ আমাক প্ৰয়োজন আমাৰেই সুপ্ত শক্তিৰ, যাৰ দ্বাৰা আঁতৰিৰ সাম্প্ৰতিক সকলো সমস্যা আৰু আগুৱাব উন্নতিৰ ৰোজ।

সকলো পৰিবৰ্তনশীল যদিও সকলো সোঁতত উটুৱাই নিদি জীৱন দৰ্শনক প্ৰতিফলিত কৰা উচিত। পঢ়া, নম্বৰ, কিতাপৰ লগতে প্ৰকাশ কৰিব লাগে গতিশীলতা, জীৱন বীক্ষা প্ৰতিভা; এয়াই সপোন নতুনত্বৰ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সৰ্বাংগীন ক্ষেত্ৰৰ সৃষ্টিশীল ভাৱৰ উন্মেষ হোৱাৰ আশা.....। শিক্ষানুষ্ঠান আমাৰেই; আমিহেই মহীয়ান কৰা উচিত ইয়াৰ দশোদিশ। যাহওক, সমানপূৰ্বক শ্ৰদ্ধা তথা অকৃত্ৰিম মৰম আগবঢ়ালোঁ মহাবিদ্যালয়খনলৈ। আটাইৰে ওচৰত চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰ’লোঁ।

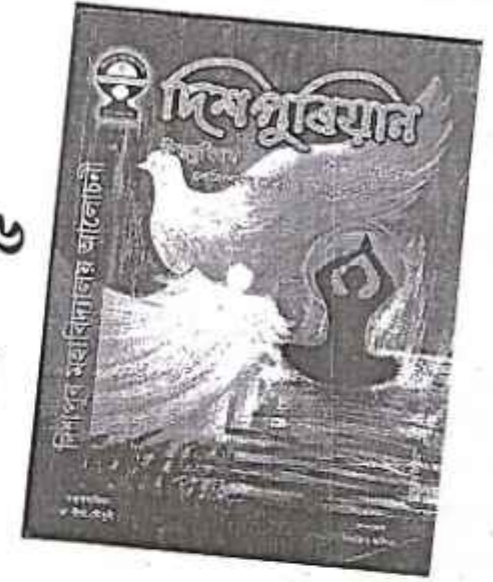
জয়ন্তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
জয়ন্তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
ধন্যবাদেৰে

সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস
(সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস)
সম্পাদক
দিশপুৰিয়ান, দ্বাবিংশ সংখ্যা

দিশপুৰিয়ান :

একবিংশতম সংখ্যা - ২০১৫-১৬

এটি অৱলোকন

বৰ্তমান অসমৰ ৰাজধানী ৰূপে প্ৰখ্যাত হোৱা দিশপুৰ এসময়ত এখন সৰু, জনজাতীয় বসতি প্ৰধান অল্পখ্যাত গাঁও আছিল। আমাৰ ছাত্ৰ কালত পঞ্চাশৰ দশকত ইয়াতেই গুৱাহাটীৰ সীমা আছিল। ইয়াৰে এজোপা গছৰ তলত থকা এখন সৰু চাহ দোকানৰ পৰা আমি চাইকেল ভাড়া কৰি বশিষ্ট মন্দিৰলৈ গৈছিলোঁ। চিলঙৰ পৰা ৰাজধানী স্থানান্তৰৰ লগে লগে ইয়াতেই এই সুপ্ত গাঁওখন বিখ্যাত হৈ উঠিল। বৰ্তমান ইয়াৰ খ্যাতি সমগ্ৰ ভাৰত ব্যাপ্ত।

বৰ্তমান অসমৰ এখন আগশাৰীৰ মহাবিদ্যালয় ৰূপে খ্যাতি অৰ্জন কৰা দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা হয় ১৯৭৮ চনত। ১৯৯২-৯৩ চনত প্ৰকাশ পোৱা প্ৰথমখন মুখপত্ৰ ‘অৰুণ’ নাম সলনি কৰি বৰ্তমান ‘দিশপুৰিয়ান’ নামেৰে আত্মপ্ৰকাশ কৰিছে। প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই প্ৰকৃতিৰ অপূৰ্ব বৈভৱ, ব্যাখ্যাশীত ভাৱে অনুভৱ কৰা হয়, বিবাদ আদি অনুভূতিবোৰ কল্পনাৰ বহুগেৰে বোলাই সুমধুৰ ৰূপত আনৰ হৃদয় স্পৰ্শ কৰাৰ অদম্য হাবিয়াস মনৰ ভিতৰত পুহি ৰাখে অনুভৱ প্ৰকাশৰ শ্ৰেষ্ঠ মাধ্যম হ’ল ভাষ্কৰ্য, স্থাপত্য, চিত্ৰ, সংগীত আৰু কাব্য এই পঞ্চ সুকুমাৰ ক’লা। ইয়াৰ ভিতৰত কাব্যৰ স্থান সৰ্বোচ্চ। লিখনিৰ মাজেৰে মনৰ ভাব প্ৰকাশ কৰাৰ হাবিয়াস প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই থাকে। যেতিয়া সেই লিখনি ছপা আখৰৰ মাজেৰে প্ৰকাশ পায় তেতিয়া এক অপ্ৰকাশ্য আনন্দৰ জোৱাবে তেওঁৰ মনৰ দুবাৰ দোলায়িত কৰি দিয়ে। সেই বাবে বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয় আদিৰ আলোচনী সমূহ হৈ পৰে অগণন অনুভূতি প্ৰবণ কোমল নিস্তলুষ মনৰ প্ৰকাশৰ মাধ্যম।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী ‘দিশপুৰিয়ান’খন হাতত লৈ মোৰ অনুভৱ হৈছে বিভিন্ন, গল্প, কবিতা, প্ৰবন্ধৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰা কোমল মনৰ বিদ্যার্থীসকলৰ সুকোমল অনুভূতিবোৰ বহন কৰা এই আলোচনীখন কিমান ভাগ্যবান। আলোচনীখনে বুকুত সংগোপনে বহন কৰিছে তেওঁলোকৰ উপলব্ধ অনুভূতিৰ জগতখন। বৌদ্ধ ধৰ্মৰ মূল বাণী ‘শান্তি’ৰ আধাৰত অন্ধিত সুন্দৰ বেটুপাতেৰে ২১২ পৃষ্ঠাৰ বৃহৎ আকাৰৰ আলোচনীখন হাতত লৈয়েই এক অনাবিল সুখানুভূতি অনুভৱ কৰিলোঁ। চিৰাচৰিত ভাবে বিজ্ঞাপনেৰে শেষ কৰা শেষ পৃষ্ঠাৰ সলনি ব্যতিক্ৰমি এই আলোচনীখনত শেষ পৃষ্ঠাত অন্ধিত হৈছে বেদ নিসৃত ‘ওঁম’ ধ্বনিৰ আধাৰত আসমুদ্ৰ ভাৰতভূমিৰ অৰ্থ ব্যঞ্জক ছবি এখন। ছবিখনে শিল্পীৰ মনৰ বিশালতা প্ৰকাশ কৰিছে। অসমীয়া, ইংৰাজী আৰু হিন্দী ভাষাত তিনিটা ভাগত বিভক্ত আলোচনীখনৰ অসমীয়া ভাগত মুঠ উনবিংশটা প্ৰবন্ধ সন্নিবিষ্ট কৰিছে। অতিথি শিতানত ডঃ বিৰিঞ্চি কুমাৰ মেধিৰ ‘গানৰ লহৰ, প্ৰাণৰ পোহৰ’ সঁচাকৈয়ে প্ৰাণময়, গীতিময় প্ৰবন্ধ। কবি, গীতিকাৰ ডঃ মেধিৰ গদ্য আৰু কবিতাৰ প্ৰবন্ধটোৰ বিষয়বস্তু, ৰচনামূলক আদি সকলো ফালৰ পৰা অনন্য। প্ৰসিদ্ধ বিজ্ঞানী ডঃ বাবীন্দ্ৰ কুমাৰ শৰ্মাৰ বিজ্ঞান বিষয়ক, ডঃ বাণী মুদিয়াৰ ডেকাৰ শিক্ষা বিষয়ক, ডঃ জ্যোতিষ গোস্বামীৰ বিমুদ্ৰাকৰণ বিষয়ক আৰু ডঃ মৌচুমী দেৱীৰ ভ্ৰাম্যমান থিয়েটাৰৰ ওপৰত ৰচনা কৰা

প্ৰবন্ধ কেইটা গভীৰ অধ্যয়ন পুষ্ট আৰু তত্ব গধুৰ। বিদ্যার্থী সকলৰ ৰচিত চমু প্ৰবন্ধবোৰে গভীৰ তত্ব প্ৰকাশ নকৰিলেও ভৱিষ্যতৰ বতৰা কঢ়িয়াই আনে।

‘অন্তৰংগ আলাপ’ শিতানত প্ৰসিদ্ধ চিত্ৰশিল্পী নীল পৰন বৰুৱাৰ লগত হোৱা এটি মননশীল সাক্ষাতকাৰ সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছে। সমাজ জীৱনৰ নান্দনিক উৎকৰ্ষ সাধনত শিল্পীৰ ভূমিকা অপৰিমেয়। কথাটো হৃদয়ঙ্গম কৰিয়েই বিশ্বজিত প্ৰমুখ্যে ছাত্ৰসকলে শিল্পী বৰুৱাৰ সাক্ষাতকাৰ লোৱাটো সঁচাকৈয়ে প্ৰসংগীয় কাম হৈছে। আলোচনীখনৰ নান্দনিক সৌন্দৰ্য বৃদ্ধিত সাক্ষাতকাৰটোৰ আৱদান অনস্বীকাৰ্য।

একট্ৰিশটা কবিতাৰে কবিতা শিতান সমৃদ্ধ। কবিতা ৰচনা কৰাটো আপাত দৃষ্টি সহজ যেন বোধ হ’লেও সকলো প্ৰকাৰ সাহিত্য কৰ্মৰ ভিতৰত কবিতা ৰচনাই আটাইতকৈ কঠিন কাম। মনৰ সূক্ষ্ম অনুভূতি গভীৰ মনন শক্তিৰ দ্বাৰা মনন কৰি সুনিৰ্বাচিত শব্দৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে সাৰ্থক কবিতা সৃষ্টি সম্ভৱ নহয়। কবি দেৱকান্ত বৰুৱাই কোৱাৰ নিচিনা “মই কবি গাঁও গান শব্দৰ সপোনো সাজো লিখো যে কবিতা” শব্দৰ সপোন সাজিব পাৰিব লাগিব। কাব্য সাধনা জীৱনৰ ব্ৰত কৰি ললেহে কৃতকাৰ্যতা সম্ভৱ হ’ব। অধ্যাপক সকলৰ অংশগ্ৰহণ দেখা নগ’ল যদিও বিদ্যার্থী সকলৰ অংশগ্ৰহণে আশাৰ বতৰা কঢ়িয়াই আনে। ডঃ জয়জ্যোতি গোস্বামীয়ে অনুবাদ কৰা ববী ঠাকুৰৰ গল্পটোৰে সৈতে মুঠ নটা গল্প আছে আলোচনীখনত।

গোস্বামীৰ অনুবাদৰ ভাষা সাবলীল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ৰচনা কৰা চুটি চুটি গল্পবোৰে উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ ইংগিত বহন কৰিছে। গল্পৰ ক’লা কৌশল সম্বন্ধে অধ্যয়ন কৰিলে ভাল হ’ব। ইয়াৰ পিচতে আছে ২০১৫-১৬ চনৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাখন। ভিন্ন ভিন্ন বিভাগৰ পত্ৰিকাখনে নতুন লিখক সকলক নিশ্চয় উৎসাহ যোগাব।

ইংৰাজী বিভাগত আছে মুঠ ২৩ টা প্ৰবন্ধ, ১০ টা কবিতা আৰু ৪ টা গল্প। ডঃ বাবী বৰুৱাৰ অসমৰ বৃত্তিমূলক শিক্ষা আৰু ইয়াৰ ভৱিষ্যত, ডঃ অজয় মিত্ৰৰ বিমুদ্ৰাকৰণ সম্বন্ধে ৰচিত প্ৰবন্ধ দুটা তথ্য গধুৰ হৈছে। প্ৰবন্ধ সমূহৰ বিষয়বস্তুৰ ভিন্নতা মন কৰিবলগীয়া। উৎকৰ্ষ সাধনাৰ বাবে গভীৰ অধ্যয়নৰ আৱশ্যক। বিবাদৰ মাজতো সুখৰ সন্ধান প্ৰায়বোৰ কবিতাতে মন কৰা যায়। উপযুক্ত প্ৰযত্ন অবিহনে কবিতা সৃষ্টি সম্ভৱ নহয়। গল্প সমূহ আশা ব্যঞ্জক নহয়।

হিন্দী অনুভাগত ১২ টা প্ৰবন্ধ আৰু ১০ টা কবিতা আছে। এই ভাগত গল্প নাই। ডঃ সুনীতা আগৰৱালাৰ প্ৰবন্ধ নাৰী হিচাপে জন্ম গ্ৰহণ কৰাটো আনন্দ নে বিবাদৰ কাৰণ সঁচাকৈয়ে মনোবিশ্লেষণাত্মক প্ৰবন্ধ। তেখেতৰে ৰচিত কবিতা ‘মানৱতা’ বৰ্তমান আমাৰ দেশত হোৱা ভুলুষ্ঠিত মানৱতাই কবিৰ মনত জন্ম দিয়া দগভীৰ দুখঃবোধৰ অনন্য প্ৰকাশ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ দ্বাৰা ৰচিত প্ৰবন্ধ আৰু কবিতা সমূহ আশা ব্যঞ্জক।

তদ্বাৰ্থায়িকা ডঃ বীণা চৌধুৰী আৰু সম্পাদক বিশ্বজিত কলিতাৰ পৰিকল্পনা, অঙ্গসজ্জা আৰু বিদ্যার্থী সকলৰ ব্যাপক অংশগ্ৰহণেৰে ‘দিশপুৰিয়ান’ক এখন সৰ্বাঙ্গ সুন্দৰ আলোচনী ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে।

বাগদেৱীৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ এই আলোচনীখন সৰ্বাঙ্গ সুন্দৰ ৰূপত বিকশিত হৈ উঠক- জ্ঞানৰ জেউতি প্ৰকাশিত কৰক।

দ্বিজেন্দ্ৰ নাৰায়ণ গোস্বামী
অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক
অসমীয়া বিভাগ, কটন মহাবিদ্যালয়
২০-১-২০১৮

প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ বেটুপাতে কি কয়

সাহিত্য সমাজৰ দাপোন স্বৰূপ। সমাজৰ সকলো দিশ সাহিত্যৰ মাজেৰেই বিকাশ তথা নৱ ৰূপ ধাৰণ কৰে। সমাজ আৰু সেই সমাজত বাস কৰা ব্যক্তিয়েই হৈছে সাহিত্যৰ সৃষ্টিৰ মূল উৎস। সেয়েহে ক’ব পাৰি যে সমাজ অবিহনে সাহিত্য এটি কাল্পনিক বিষয় তথা সাহিত্য অবিহনে সমাজ এটি অৰ্থহীন বিষয়।

সাহিত্য প্ৰকাশিত হয় ব্যক্তিৰ মাজত সুগুণতাবে সন্নিবিষ্ট হৈ থকা প্ৰতিভাৰ দ্বাৰা যিয়ে লিখনিৰ মাজেৰে প্ৰবন্ধ, কবিতা, গল্প, নাটক বা নানা কথা কবিতা আকাৰে সমাজৰ আগত দাঙি ধৰে।

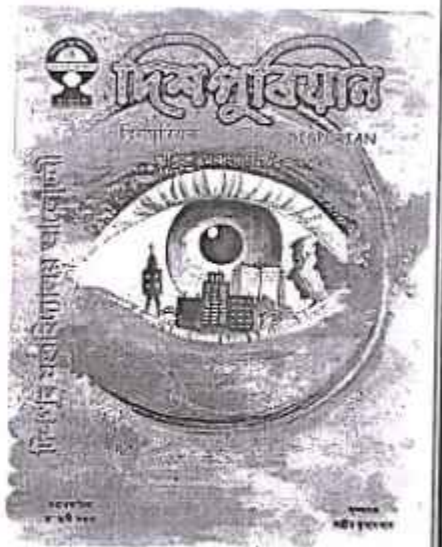
‘সেউজী ধৰণী ধুনীয়া’ এই সেউজীয়া ধৰণী খনত সৌন্দৰ্যৰ মূলতকৈ আধুনিকতাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা কিছুমান কৃত্ৰিম সৌন্দৰ্যই প্ৰভাৱ পেলাইছে। আজি বিজ্ঞানৰ অগ্ৰগতিৰ দ্বাৰা সমাজ দক্ষতাৰ সংজ্ঞা সলনি কৰি পেলাইছে।

সমাজত যি দৰে আধুনিকতাই স্থান ল’লে ঠিক সেইদৰে এই পৃথিৱী তথা সমাজৰ পৰা এতিয়াও প্ৰচলিত অন্ধ বিশ্বাসৰ জালখনৰ উপস্থিতিও নুই কৰিব নোৱাৰি।

সাহিত্যই এটা জাতিৰ ভূত, ভৱিষ্যত তথা বৰ্তমান ব্যাখ্যা কৰিবলৈ কেতিয়াও কুষ্ঠাবোধ নকৰে। সাহিত্যই সমাজৰ বিকাশ যি দৰে প্ৰকাশ কৰে ঠিক সেইদৰে ইয়াৰ কু-সংস্কৃতি তথা অন্ধ বিশ্বাসৰ আঁৰ কাপোৰ আঁতৰাবলৈ সদায় সাজু হৈ থাকে।

সেয়েহে সাহিত্যই যি দৰে সেউজীয়া পৃথিৱীখনক নিজ সৃষ্টিৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ কৰে আৰু যিদৰে আধুনিকতাৰ কৃত্ৰিমতাকো আঁকোৱালি লৈ বৰ্তমান আধুনিক সমাজত প্ৰচলিত কু-সংস্কাৰ সমূহকো দাঙি ধৰি আমাৰ আগত প্ৰস্তুত কৰিছে, ঠিক সেইদৰে মোৰ দ্বাৰা অংকৃত চিত্ৰ খনিতো মই এই কথাখিনিকে প্ৰকাশ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ।

পুনম বৰ্মন
চতুৰ্থ শাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ।

MEANING OF THE LAST PAGE

"There is no greater disability in society than the inability to see a person as more."

Robert M. Hensel

Happiness, success, dreams, goals, ambitions, hope are one face of a coin which can only be achieved by strong will and determination. Disability does not mean inability. When a person truly believe in himself any barrier seems to be negligible. The only way to achieve true happiness in life is to live your life to your fullest, no matter what and the always give rooms for criticism and to be the best vision of yourself

Remember one thing, you are stronger than who you think and there is no mountain which you can't curve just believe in yourself make your goals clean. Be very **optimist** about them and you will **shine**.

"At least, believe you can and you will half way there."

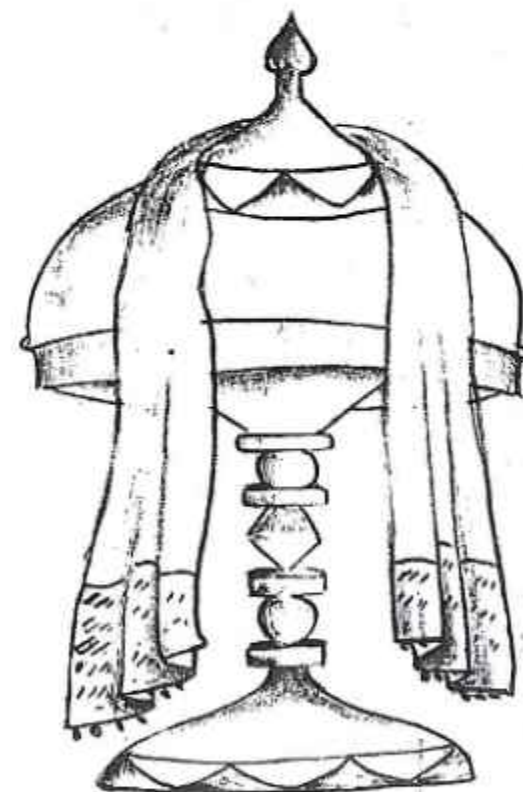
Theodore Roosevelt

Bikash Yadav
6th semester, (Commerce)

অসমীয়া

বি
ভা
গ

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ

ইংৰাজী বিভাগ

হিন্দী বিভাগ

Digital and We

২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিবেদন

পৃ. ৯ - ৫৬

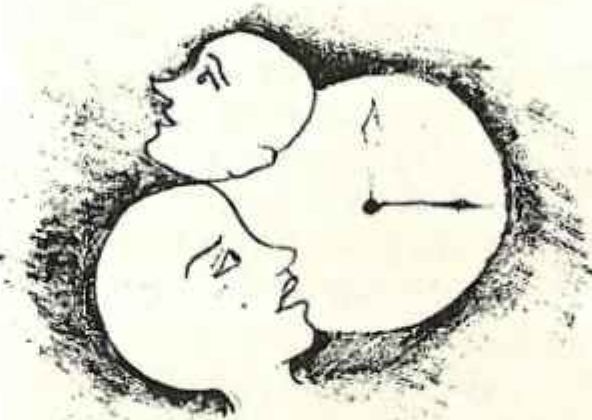
পৃ. ৫৭ - ১০২

পৃ. ১০৩ - ১২০

পৃ. ১২১ - ১৩৯

পৃ. ১৪০.....

প্ৰবন্ধ শিতান

“ভাৱ নিজে যিমানৈ সুন্দৰ নহওক কিয়, তাক সুন্দৰকৈ
নসজালে সৰ্বজন চিত্তগ্ৰাহী হ’ব নোৱাৰে।”

— ল’ৰ্ড চেণ্টাৰফিল্ড

ক আৰু স্নাতকৰ পাছৰ
ৰেয়াৰ কি ?

ড° বুলজিৎ বুঢ়াগোহাঁই

সহকাৰী অধ্যাপক

যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক বিভাগ

স্বানন্দ চৌধুৰী ইনষ্টিটিউট অৱ মেনেজমেণ্ট এণ্ড টেকন’লজী

কোনো শিক্ষানুষ্ঠান,
অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান,
বিভাগ আদিৰ তথ্যৰ বাবে
জানিব বিচাৰিলে, সেই
শিক্ষানুষ্ঠান, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান,
বিভাগবোৰৰ অফিচিয়েল
ৱেবছাইটবোৰ চাব লাগিব
যিহেতু অফিচিয়েল
ৱেবছাইটবোৰতহে শুদ্ধ
আৰু শেহতীয়া তথ্য
পোৱা যায়।

প্ৰবন্ধ

উচ্চতৰ মাধ্যমিক আৰু স্নাতকৰ পাছৰ কেৰিয়াৰ কি?

- ✱ ড° বুলজিৎ বুঢ়াগোহাঁই / ৯
- ভাৰতীয় দৰ্শনত জড়বাদৰ ধাৰণা আৰু চাৰ্বাক দৰ্শন
- ✱ ড° মামণি কলিতা / ১৪
- ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী : চমু বিশ্লেষণ
- ✱ বিশ্বজিত কলিতা / ১৭
- বৰ্তমান সমাজত নাৰীৰ স্থান
- ✱ জুনুমণি শৰ্মা / ২০
- পক্ষী অভয়াৰণ্য দ্বীপৰ বিল
- ✱ কংকনা দেৱী / ২১
- অসমৰ সম্ভাৱ্য পৰ্যটনস্থলী
- ✱ লিমা দাস / ২২
- বিনিয়োগকাৰীৰ আকৰ্ষণৰ ক্ষেত্ৰত - অসম
- ✱ অৰবিন্দ বৰা / ২৪
- জীৱনৰ প্ৰত্যাহ্বানৰ মুখামুখি
- ✱ মৰিনা আখতাৰ / ২৬
- জনপ্ৰিয়তাৰ শীৰ্ষত- জুবিন গাৰ্গ
- ✱ পৰিখা কলিতা / ২৭
- মনালিঙ্গ : এক অপ্ৰকাশিত তথ্য
- ✱ আফ্ৰিন চৌধুৰী / ২৮
- ডাইনী হত্যা, মাদক দ্ৰব্যৰ সেৱন আৰু ছাত্ৰ সমাজৰ ভূমিকা
- ✱ কুম্ভাৰ তালুকদাৰ / ২৯
- শূণ্য হৰণ শূণ্য
- ✱ স্বপ্নালী কলিতা / ৩০

উচ্চতৰ মাধ্যমিক আৰু স্নাতকৰ পাছৰ কেৰিয়াৰ কি?

ড° বুলজিৎ বুঢ়াগোহাঁই

সহকাৰী অধ্যাপক

যান্ত্ৰিক অভিযান্ত্ৰিক বিভাগ

গিৰিজানন্দ চৌধুৰী ইনষ্টিটিউট অৱ মেনেজমেণ্ট এণ্ড টেকন'লজী

বৰ্তমান অসমৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত বিভিন্ন বিষয়ৰ পাঠ্যক্ৰম অধ্যয়নৰ সুবিধা আছে যদিও উচ্চতৰ মাধ্যমিক আৰু স্নাতক পৰীক্ষাত কৃতকাৰ্য হোৱা সকলোবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰে নিজৰ পছন্দৰ পাঠ্যক্ৰম লৈ উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰিব বাবে পৰ্যাপ্ত সংখ্যক শিক্ষানুষ্ঠান আমাৰ ৰাজ্যখনত নাই। নতুন নতুন পাঠ্যক্ৰমৰ সকলোবোৰ বিষয়ে অসমৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত উপলব্ধ নহয়। ফলস্বৰূপে, অসমৰ বহুসংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী প্ৰত্যেক বছৰে অসমৰ বাহিৰৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত উচ্চ শিক্ষা লাভৰ বাবে যাব লগা হয়। কিন্তু, উচ্চতৰ মাধ্যমিক আৰু স্নাতক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত কোনবোৰ বিষয় অধ্যয়ন কৰিব পাৰি, অসম তথা দেশ-বিদেশৰ বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত কি কি বিষয়ৰ পাঠ্যক্ৰম অধ্যয়নৰ সুবিধা আছে, প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষাৰ বাবে কেনেদৰে প্ৰস্তুতি চলাব লাগে, বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ অথবা বিভিন্ন চাকৰিৰ বাবে কেনেধৰণৰ অৰ্হতাৰ প্ৰয়োজন, বিভিন্ন চাকৰিবোৰৰ বিজ্ঞাপন তথা প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষাবোৰৰ বিতং তথ্য ক'ৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰিব পাৰি, ইণ্টাৰনেটৰ জৰিয়তে কেনেকৈ শুদ্ধ তথ্য সংগ্ৰহ কৰিব পাৰি ইত্যাদিৰ বিষয়ে বহুসংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী জ্ঞাত নহয়। কিন্তু এই অভাৱৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক জগৰীয়া কৰিব নোৱাৰি। কাৰণ, এনেবোৰ বিষয়ৰ আলোচনাৰ বাবে বিদ্যালয়/মহাবিদ্যালয়বোৰত সাধাৰণতে কোনোধৰণৰ সুবিধা প্ৰদান কৰা দেখা নাযায়। বিদ্যালয়/মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ লগত সংগতি ৰাখি কেৰিয়াৰ সম্পৰ্কীয় কৰ্মশালা আয়োজন কৰিলেও

কোনো শিক্ষানুষ্ঠান,
অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান,
বিভাগ আদিৰ তথ্যৰ বাবে
জানিব বিচাৰিলে, সেই
শিক্ষানুষ্ঠান, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান,
বিভাগবোৰৰ অফিচিয়েল
ৱেবছাইটবোৰ চাব লাগিব
যিহেতু অফিচিয়েল
ৱেবছাইটবোৰতহে শুদ্ধ
আৰু শেহতীয়া তথ্য
পোৱা যায়।

ছাত্র-ছাত্রীসকল যথেষ্ট উপকৃত হ'ব। কেবিনাৰ সম্পৰ্কীয় গ্ৰন্থ আৰু আলোচনী নিয়মীয়াকৈ পঢ়িলেও ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ নিজ কেবিনাৰ গঠনৰ ক্ষেত্ৰত সহায় হ'ব।

ইণ্টাৰনেটৰ জৰিয়তেও কেবিনাৰ সম্পৰ্কীয় বহু তথ্য সংগ্ৰহ কৰিব পাৰি। কিন্তু আমাৰ বাজাৰখনৰ সকলো ছাত্র-ছাত্রীয়ে ইণ্টাৰনেট ব্যৱহাৰ কৰাৰ সুবিধা লাভ কৰা নাই আৰু যিসকলে ইণ্টাৰনেট ব্যৱহাৰ কৰি আছে, ইয়াৰে মাজৰ বহুতেই ইয়াৰ সুপ্ৰয়োগ কৰিবলৈ শিকা নাই। ইণ্টাৰনেটৰ জৰিয়তে কেনেকৈ কেবিনাৰ সম্পৰ্কীয় শুদ্ধ তথ্য লাভ কৰিব পাৰি সেই বিষয়েও ছাত্র-ছাত্রীসকলক শিক্ষা দিয়াৰ প্ৰয়োজন আছে। ইণ্টাৰনেটত চাৰ্চ ইঞ্জিন (Search Engine) ৰ জৰিয়তে কেবিনাৰ বিষয়ৰ তথ্য সংগ্ৰহ কৰিব পাৰি কিন্তু কেনেকৈ শুদ্ধ আৰু শেহতীয়া তথ্য পোৱা যাব সেই বিষয়েও জানিব লাগিব। কোনো শিক্ষানুষ্ঠান, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান, বিভাগ আদিৰ তথ্যৰ বাবে জানিব বিচাৰিলে, সেই শিক্ষানুষ্ঠান, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান, বিভাগবোৰৰ অফিচিয়েল ৱেবছাইটবোৰ চাব লাগিব যিহেতু অফিচিয়েল ৱেবছাইটবোৰতহে শুদ্ধ আৰু শেহতীয়া তথ্য পোৱা যায়। যিবোৰ শিক্ষানুষ্ঠান, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান, বিভাগৰ নিজস্ব ৱেবছাইট নাই সেইবোৰৰ বিষয়ে জানিবলৈ বেলেগ অফিচিয়েল ৱেবছাইটবোৰৰ অধীনত থকা তথ্য সংগ্ৰহ কৰিব লাগিব।

যি কোনো বিশ্ববিদ্যালয় মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰাৰ পূৰ্বে শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ বৈধতা / ডিগ্ৰীৰ মৰ্যাদা / ব্যৱস্থা / স্বীকৃতিপ্ৰাপ্তিৰ মৰ্যাদা আদিৰ বিষয়ে জানি ল'ব লাগে। এই তথ্যবোৰৰ বিভিন্ন শিক্ষা বিষয়ক পৰিষদ সংস্থা আদিৰ ৱেবছাইটত পৰা লাভ কৰিব পাৰি। যেনে - মানৱ সম্পদ উন্নয়ন মন্ত্ৰালয় (www.education.nic.in), বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগ (www.ugc.in), ভাৰতীয় চিকিৎসা পৰিষদ (www.mciindia.org), ৰাষ্ট্ৰীয় মূল্যায়ন আৰু স্বীকৃতি পৰিষদ (www.naac.gov.in), নিখিল ভাৰত কাৰিকৰী শিক্ষা পৰিষদ (www.aicte.ac.in), ভাৰতীয় বিশ্ববিদ্যালয় সংস্থা (www.aiuweb.org), দূৰ শিক্ষা পৰিষদ (www.dec.ac.in), ভাৰতীয় নাৰ্ছিং পৰিষদ (<http://www.indiannursingcouncil.org>), অক্লিনিকেল পৰিষদ (<http://www.coa.gov.in>), ভাৰতীয় বাৰ পৰিষদ (www.barcounciloilofindia.org) আদি। শিক্ষানুষ্ঠানসমূহ এই পৰিষদ বা সংস্থাৰ স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত হোৱাৰ উপৰিও যি বিভাগত অধ্যয়ন কৰিব বিচাৰে, সেই বিভাগটোও স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত হ'ব লাগিব। তদুপৰি উত্তীৰ্ণ হোৱা ছাত্র-ছাত্রীসকলে কেনেদৰে

প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে তাৰো এটা সাম্যক ধাৰণা লোৱা উচিত। সেইদৰে শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ শিক্ষণ ব্যৱস্থা, উত্তীৰ্ণৰ হাৰ, নামভৰ্তিৰ প্ৰক্ৰিয়া, পুথিভঁৰাল, ইণ্টাৰনেট সেৱা, থকাৰ সা-সুবিধা, আৰ্থিক সাহায্য লাভৰ সুবিধা আছে নে নাই তথা বিভিন্ন মাচুলৰ পৰিমাণৰ বিষয়েও জানি লোৱা উচিত। ইয়াৰ উপৰিও জানিব লগা আন দিশবোৰৰ কিছুমান হ'ল - শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ আকাৰ কেনেকুৱা অৰ্থাৎ ছাত্র আৰু শিক্ষকৰ অনুপাত কিমান, ঘৰৰ পৰা শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ দূৰত্ব, কম্পাচ ইণ্টাৰভিউ হয় নে নহয়, খেলা-ধুলাকে আদি কৰি অন্যান্য extra-curricular activities কৰিবৰ বাবে সুবিধা আছে নে নাই ইত্যাদি। লগতে প্ৰাক্তন ছাত্র-ছাত্রীৰ সংগঠন (Alumni Network) কিমান শক্তিশালী সেই বিষয়েও জানি লোৱাটো উচিত যিহেতু এই সংগঠন শক্তিশালী হ'লে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ চাকৰি লাভ কৰাটো অধিক সুবিধা হয়।

তলত বিভিন্ন ধৰণৰ কেবিনাৰ বিষয়ে কিছু কথা আলোচনা কৰা হৈছে। আশা কৰিছে, ইয়াৰ দ্বাৰা ছাত্র-ছাত্রীসকল উপকৃত হ'ব।

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ পিছত : কলা শাখা
উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণী কলা শাখাত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত কি কি পঢ়িব পাৰি : সাধাৰণ স্নাতক পাঠ্যক্ৰম, মেজৰসহ (যেনে- সমাজশাস্ত্ৰ, অৰ্থনীতি, সাহিত্য (ইংৰাজী, অসমীয়া, হিন্দী, বঙালী ইত্যাদি), মনোবিজ্ঞান, বুৰঞ্জী, ৰাজনীতি বিজ্ঞান, শিক্ষা, পৰ্যটন, পৰিবেশ কলা, নৃত্য বিজ্ঞান, আইন ইত্যাদি) স্নাতক পাঠ্যক্ৰম।

স্নাতক পাঠ্যক্ৰমত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছৰ পাঠ্যক্ৰম হ'ল - স্নাতকোত্তৰ (এম.এ) আৰু পি.এইচ.ডি।

কলা শাখাত অধ্যয়ন কৰি মনোবৈজ্ঞানিক, সমাজবিজ্ঞানী, সমাজ কৰ্মী, বুৰঞ্জীবিদ, নৃত্যবিদ, লেখক, সাংবাদিক, অধিবক্তা, বিদ্যালয় / মহাবিদ্যালয় / বিশ্ববিদ্যালয়ৰ শিক্ষক হিচাবে কেবিনাৰ গঢ়িব পাৰে।

কলা শাখাৰ যিকোনো স্নাতক উত্তীৰ্ণ শিক্ষাৰ্থীয়ে অসম লোকসেৱা আয়োগ (এ.পি.এছ.চি)ৰ পৰীক্ষা, কেন্দ্ৰীয় লোকসেৱা আয়োগ (ইউ.পি.এছ.চি) পৰীক্ষা, বেংকিং খণ্ডৰ পৰীক্ষা আৰু অন্যান্য ইঞ্চিউৰেঞ্চৰ পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব পাৰে।

দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ যিকোনো শাখাত উত্তীৰ্ণ শিক্ষাৰ্থীয়ে পাঁচ বছৰীয়া সংযুক্ত আইনৰ স্নাতক পাঠ্যক্ৰম আৰু হোটেল পৰিচালনা (হোটেল মেনেজমেণ্ট) পাঠ্যক্ৰম অধ্যয়ন কৰিব পাৰে।

দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ যিকোনো শাখাত উত্তীৰ্ণ শিক্ষাৰ্থীয়ে পাঁচ বছৰীয়া সংযুক্ত ইংৰাজী / গণসংযোগ / বিদেশী ভাষাৰ স্নাতকোত্তৰ পাঠ্যক্ৰম অধ্যয়ন কৰিব পাৰে।

অবিবাহিত ভাৰতীয় নাগৰিকে ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিৰক্ষা শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান (এন.ডি.এ.)ত নামভৰ্তি কৰিব পাৰে যদিহে ভাৰতীয় সেনাবাহিনীত যোগদানৰ ইচ্ছা থাকে। যিকোনো শাখাত দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ উত্তীৰ্ণসকলে ইউ.পি.এছ.চি.ৰ অধীনত অনুষ্ঠিত এন.ডি.এ. পৰীক্ষাত বাছনি হৈ এই প্ৰতিৰক্ষা শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানত নামভৰ্তি কৰিব পাৰে।

যিকোনো শাখাত দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ উত্তীৰ্ণসকলে ফাইন আৰ্টছ, দৃশ্য কলা (ভিজুৱেল আৰ্টছ), আবাস্তৰীণ সজ্জা (ইণ্টেৰিয়'ৰ ডিজাইন), প্ৰায়োগিক কলা (এপ্লাইড আৰ্ট) ফেশ্বন ডিজাইন, অলংকাৰ সজ্জা (জুৱেলাৰী ডিজাইন) ইত্যাদি পাঠ্যক্ৰম অধ্যয়ন কৰিব পাৰে।

যিসকল শিক্ষাৰ্থীৰ নৃত্য-গীত, নাটকৰ প্ৰতি আসক্তি আছে বা ইয়াক আনুষ্ঠানিক পাঠ্যক্ৰম হিচাপে ল'ব বিচাৰে, তেনে শিক্ষাৰ্থীয়ে পৰিবেশ কলা স্নাতক পাঠ্যক্ৰম (বি.এফ.এ)ত নামভৰ্তি কৰিব পাৰে।

দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ যিকোনো শাখাত উত্তীৰ্ণ যিসকল শিক্ষাৰ্থীয়ে নিজকে এগৰাকী শাৰীৰিক শিক্ষাৰ শিক্ষক, ক্ৰীড়া প্ৰশিক্ষক অথবা ফিটনেছ ট্ৰেইনাৰ হিচাবে কেবিনাৰ গঢ়িব বিচাৰে, তেওঁলোকে "শাৰীৰিক শিক্ষা" বিষয়ৰ স্নাতক পাঠ্যক্ৰম অধ্যয়ন কৰিব পাৰে।

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ পিছত : বাণিজ্য শাখা

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণী বাণিজ্য শাখাত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত কি কি পঢ়িব পাৰি : সাধাৰণ স্নাতক পাঠ্যক্ৰম, মেজৰসহ (যেনে- ইঞ্চিউৰেঞ্চ, কম্পিউটাৰ, বৈদেশিক বাণিজ্য, বেংকিং আৰু ইঞ্চিউৰেঞ্চ আৰু বিস্ত, ই-বাণিজ্য, অৰ্থনীতি আৰু একাউণ্টিং ইত্যাদি) স্নাতক পাঠ্যক্ৰম।

স্নাতক পাঠ্যক্ৰমত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছৰ পাঠ্যক্ৰম হ'ল - স্নাতকোত্তৰ (এম. কম) আৰু পি.এইচ.ডি।

বাণিজ্য শাখাৰ যিকোনো স্নাতক উত্তীৰ্ণ শিক্ষাৰ্থীয়ে অসম লোকসেৱা আয়োগ (এ.পি.এছ.চি)ৰ পৰীক্ষা, কেন্দ্ৰীয় লোকসেৱা আয়োগ (ইউ.পি.এছ.চি)ৰ পৰীক্ষা, বেংকিং খণ্ডৰ পৰীক্ষা আৰু অন্যান্য ইঞ্চিউৰেঞ্চৰ পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব পাৰে।

বাণিজ্য শাখাৰ যিকোনো স্নাতক উত্তীৰ্ণ শিক্ষাৰ্থীয়ে অসম লোকসেৱা আয়োগ (এ.পি.এছ.চি.)ৰ পৰীক্ষা, কেন্দ্ৰীয়

লোকসেৱা আয়োগ (ইউ.পি.এছ.চি)ৰ পৰীক্ষা, বেংকিং খণ্ডৰ পৰীক্ষা আৰু অন্যান্য ইঞ্চিউৰেঞ্চৰ পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব পাৰে।

চি. এ. (চাৰ্চাউ একাউণ্টেণ্ট) : ভাৰতীয় চাৰ্চাউ একাউণ্টেণ্ট প্ৰতিষ্ঠানে একাউণ্টেণ্টৰ শিক্ষা আগবঢ়ায়।

কষ্ট একাউণ্টেণ্ট : ইনষ্টিটিউট অৱ কষ্ট এণ্ড ব্ৰকছ একাউণ্টেণ্টছ অৱ ইণ্ডিয়া এই পাঠ্যক্ৰম আগবঢ়ায়।

কোম্পানী ছেক্ৰেটাৰী : ইনষ্টিটিউট অৱ কোম্পানী ছেক্ৰেটাৰিজ অৱ ইণ্ডিয়া এই পাঠ্যক্ৰম আগবঢ়ায়।

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ পিছত : বিজ্ঞান শাখা

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণী বিজ্ঞান শাখাত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত কি কি পঢ়িব পাৰি : সাধাৰণ স্নাতক পাঠ্যক্ৰম, মেজৰসহ (যেনে- পদাৰ্থ বিজ্ঞান, ৰসায়ন বিজ্ঞান, গণিত, অৰ্থবিজ্ঞান, জীৱবিজ্ঞান, প্ৰাণীবিজ্ঞান, পৰিবেশ বিজ্ঞান ইত্যাদি) স্নাতক পাঠ্যক্ৰম।

স্নাতক পাঠ্যক্ৰমত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছৰ পাঠ্যক্ৰম হ'ল- স্নাতকোত্তৰ (এম.এছ.ছি) আৰু পি.এইচ.ডি।

বিজ্ঞান শাখাৰ যিকোনো স্নাতক উত্তীৰ্ণ শিক্ষাৰ্থীয়ে অসম লোকসেৱা আয়োগ (এ.পি.এছ.চি)ৰ পৰীক্ষা কেন্দ্ৰীয় লোকসেৱা আয়োগ (ইউ.পি.এছ.ছি)ৰ পৰীক্ষা, বেংকিং খণ্ডৰ পৰীক্ষা আৰু অন্যান্য ইঞ্চিউৰেঞ্চৰ পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব পাৰে।

ষ্টাফ ছিলেকচন কমিছনৰ কন্সাইণ্ড গ্ৰেজুৱেট লেভেল পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব পাৰে।

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণী বিজ্ঞান শাখাত

উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পিছত বি.চি. এ., বি.বি.এ., বি.টেক. / বি.ই. বি.আৰ্ক, এম.বি.বি.এছ, বি.ডি.এছ. বি.ফাৰ্ম, বি.এছ.চি. নাৰ্ছিং, আয়ুৰ্বেদিক, হোমিঅ'পেথিক, পশু পালন আৰু পশু চিকিৎসা, কৃষি, মীন, গাৰ্হস্থ্যবিজ্ঞানৰ স্নাতক পাঠ্যক্ৰমত নামভৰ্তি কৰিব পাৰে।

ইঞ্জিনিয়াৰীং কলেজবোৰত বি.টেক./বি.ই. পাঠ্যক্ৰম পঢ়াৰ সুবিধা থকা বিভিন্ন বিভাগবোৰ হ'ল- কেমিকেল, চিভিল, মেকানিকেল, ইলেকট্ৰিকেল, ইলেকট্ৰনিকছ এণ্ড টেলিকমিউনিকেশ্যনছ, এৰ'স্পেচ, কম্পিউটাৰ ইঞ্জিনিয়াৰী, ইনষ্ট্ৰুমেন্টেছন, টেক্সটাইল টেকন'লজি, এথ্ৰিকালছাৰ, পেট্ৰ'লিয়াম আদি।

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বা দ্বাদশ শ্ৰেণী বিজ্ঞান শাখাত

উত্তীৰ্ণ হোৱা সকলে পেৰামেডিকেলৰ বিভিন্ন বিভাগত [Medical Laboratory Technology, Medical

Radiographic Technology, Cardiac Care Technology, Physiotherapy, ICU Technology, Physicians Assistance Course, Emergency & First Aid, O.T. Technology (O.T. + Anaesthesia+Endoscopy), Dialysis Technician Course] ডিপ্লমা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। ইয়াৰ বাবে উচ্চতৰ মাধ্যমিক (বিজ্ঞান শাখা) চূড়ান্ত পৰীক্ষাত পদাৰ্থ বিজ্ঞান, বসায়ন বিজ্ঞান আৰু জীৱ বিজ্ঞান বিষয়ত ৫০% নম্বৰ সৈতে উত্তীৰ্ণ হ'ব লাগে।

বেংক প্ৰবেচনাবী অফিচাৰ পদৰ বাবে যিকোনো স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত বিশ্ববিদ্যালয় পৰা যিকোনো শাখাত নিম্নতম শিক্ষাগত স্নাতকসকলে আবেদন কৰিব পাৰে।

বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষা তথা নিযুক্তিৰ বাবে আয়োজন কৰা সাক্ষাৎকাৰবোৰত সাধাৰণ জ্ঞানৰ পৰীক্ষা লোৱা হয়। সাধাৰণ জ্ঞান দুই প্ৰকাৰত ভাগ কৰিব পৰা যায়। পৰম্পৰাগত সাধাৰণ জ্ঞান (Traditional General Knowledge) আৰু সাম্প্ৰতিক ঘটনা প্ৰবাহ (Current Affairs)। সাধাৰণ জ্ঞান যিহেতু একে দিনাই গোটেও সন্ধান নহয় ইয়াৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ দীঘলীয়া প্ৰস্তুতিৰ প্ৰয়োজন। পৰম্পৰাগত সাধাৰণ জ্ঞান আহৰণ কৰিবলৈ বিদ্যালয়ৰ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ পৰা দশম শ্ৰেণীলৈকে সকলো বিষয়ৰ পাঠ্য পুথি আৰু এই সকলোবোৰ বিষয়ৰ আনুষংগিক প্ৰসংগ পুথি অধ্যয়ন কৰিব লাগিব। সাম্প্ৰতিক ঘটনা প্ৰবাহৰ জ্ঞান আহৰণ কৰিবৰ বাবে দৈনিক বাতৰি কাকত এখনৰ প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ পৰা শেষৰ পৃষ্ঠালৈ জানিবলগীয়া বহুত কথা থাকে। সেইদৰে নিয়মীয়াকৈ বেডিঅ'ৰ বাতৰি অনুষ্ঠান শুনি আৰু টেলিভিছনৰ বাতৰি অনুষ্ঠানবোৰৰ পৰা আহৰণ কৰা জ্ঞানবোৰ লিপিবদ্ধ কৰি ৰাখিব লাগে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সাধাৰণ জ্ঞান আহৰণ কৰিবৰ বাবে 'ইণ্টাৰনেট' (Internet) ৰে সহায় লব পাৰে। তদুপৰি, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষাৰ সাধাৰণ জ্ঞানৰ আৰ্হি প্ৰশ্নবোৰ সংগ্ৰহ কৰিব লাগে। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষক তথা অভিভাৱকসকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সজাগতা অনাত সহায় ভৱিষ্যতে বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা মূলক পৰীক্ষাৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল প্ৰস্তুত হ'ব পৰাকৈ সেই পৰীক্ষাসমূহৰ সাধাৰণ জ্ঞানৰ আৰ্হি প্ৰশ্নবোৰ বিদ্যালয়ৰ শিক্ষক সকলেও দেখুৱাব পাৰে। সাধাৰণতে বহু সংখ্যক অভিভাৱকে নিজৰ সন্তান চিকিৎসক অথবা অভিযন্তা হোৱাটোৱে কামনা কৰে আৰু এই ক্ষেত্ৰত

কেতিয়াবা সন্তানৰ অনিচ্ছা স্বত্বেও চিকিৎসক অতবা অভিযন্তা হিচাপে কেৰিয়াৰ গঢ়িবলৈ জোৰ কৰা দেখা যায়। কিন্তু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে অন্যান্য বহুতো সুন্দৰ কেৰিয়াৰ আছে, যিবোৰৰ গুৰুত্ব সমাজত এজন চিকিৎসক অতবা অভিযন্তাকৈ কোনো গুণে কম নহয়। সেয়েহে, শিক্ষক সকলৰ লগতে অভিভাৱক সকলেও অথবা মানসিক হেচা প্ৰয়োগ নকৰি নিজ সন্তানক অন্যান্য কেৰিয়াৰৰ প্ৰতিও আকৰ্ষিত কৰিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিব লাগে।

ৰাজ্যিক, ৰাষ্ট্ৰীয় তথা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ বিভিন্ন বৃত্তি প্ৰদান কৰা অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান সমূহে নিজস্ব "বেবছাইট"ত প্ৰচাৰ কৰা বৃত্তি সমূহৰ সবিশেষ খবৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে ৰাখিব লাগে। বৃত্তিপ্ৰাপ্ত সকলৰ বিষয়ে বাতৰি কাকত, আলোচনী আদিত প্ৰকাশ কৰা হয়। তেনে ব্যক্তি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ব্যক্তিগত বাবে সাক্ষাৎ কৰিলেও বিশেষ ভাবে লাভৱান্ধিত হ'ব।

অসমত সাধাৰণতে হাইস্কুল শিক্ষান্ত আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাত বিশেষ ভাবে কৃতিত্ব অৰ্জন কৰা শিক্ষাৰ্থীসকলক আনুষ্ঠানিক ভাবে অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰাৰ লগতে বিভিন্ন উপহাৰ দিয়া দেখা যায়। উপহাৰ স্বৰূপে শিক্ষাৰ্থীসকলক নিৰ্বাচিত কিতাপৰ টোপোলা প্ৰদান কৰিব পাৰে, যিবোৰ কিতাপৰ দ্বাৰা শিক্ষাৰ্থীসকলক মানসিক তথা বৌদ্ধিক বিকাশত সহায় হোৱাৰ লগতে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ কথাও মনলৈ আহে। কিন্তু কৃতি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অভিনন্দন অনুষ্ঠান সমূহ দীৰ্ঘ সময় ধৰি অনুস্থিত নকৰি ফলাফল ঘোষণা কৰাৰ এমাহৰ ভিতৰতে সমাপ্ত কৰিব লাগে। মহকুমা, জিলা আৰু ৰাজ্যিক এই তিনিটা পৰ্যায়তে অভিনন্দন অনুষ্ঠান আয়োজন কৰি বিভিন্ন দল, সংগঠন, অনুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠানে কৃতি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অভিনন্দন অনুষ্ঠান সমূহ দীৰ্ঘ সময় ধৰি অনুস্থিত নকৰি ফলাফল ঘোষণা কৰা এমাহৰ ভিতৰতে সমাপ্ত কৰিব লাগে। মহকুমা, জিলা আৰু ৰাজ্যিক এই তিনিটা পৰ্যায়তে অভিনন্দন অনুষ্ঠান আয়োজন কৰি বিভিন্ন দল, সংগঠন, অনুষ্ঠান, প্ৰতিষ্ঠানে কৃতি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক অভিনন্দন জনাব লাগে। কিয়নো দীঘলীয়া সময়ৰ বাবে অভিনন্দন অনুষ্ঠান আয়োজন কৰি থাকিলে অথবা সময়, অৰ্থ ব্যয়ৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পঢ়া-শুনাতো যথেষ্ট ক্ষতি সাধন হয়।

অন্যহাতে দেখা যায় যে, পৰীক্ষাবোৰৰ ফলাফল ঘোষণা কৰা লগে লগে কৃতিত্ব অৰ্জন কৰি উত্তীৰ্ণ হোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ খবৰ সংবাদ মাধ্যমত ভৰি থাকে, কিন্তু পৰৱৰ্তী সময়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল ক'ত অধ্যয়ন কৰি কেনেদৰে নিয়োজিত হৈ আছে, নিজ নিজ লক্ষ্যত উপনীত হ'ব পাৰিছে নে নাই অথবা ছাবিশেষতম সংখ্যা

তেওঁলোকে পঢ়ি যোৱা বিদ্যালয় / মহাবিদ্যালয়খন বা নিজৰ অঞ্চল আৰু জন্মভূমিৰ প্ৰতি কিবা অবিহণা যোগাইছে নে নাই এনেবোৰ খবৰ সাধাৰণতে জনা নাযায়। এই খবৰ সমূহ লৈয়ো সংবাদ মাধ্যমে প্ৰতিবেদন প্ৰস্তুত কৰিব পাৰে।

বিভিন্ন সময়ত যুৱ সংগঠনসমূহে অসমত থকা কেন্দ্ৰীয়, অৰ্ধ কেন্দ্ৰীয়, চৰকাৰী, বে-চৰকাৰী আৰু ব্যক্তিগত খণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠান সমূহত ১০০ শতাংশ থলুৱা লোকৰ বাবে সংস্থাপনৰ দাবী কৰা দেখা যায়। কিন্তু তেনেবোৰ দাবীৰ সলনি যুৱ সংগঠন সমূহে অসমৰ থলুৱা পৰীক্ষাৰ্থী সকলক ১০০ শতাংশ উত্তীৰ্ণ হ'ব পৰাকৈ প্ৰশিক্ষণ প্ৰদানৰ ব্যৱস্থাহে গ্ৰহণ কৰিব লাগে। কিয়নো অসমত অন্যান্য ৰাজ্যৰ তুলনাত নিয়োগৰ সুবিধা বহুত কম হোৱাৰ বাবে বহুসংখ্যক যুৱক-যুৱতী অন্য ৰাজ্যত নিয়োজিত হৈ আছে আৰু অসমৰ দৰে আন ৰাজ্যসমূহতো থলুৱা লোকৰ নিযুক্তিৰ দাবী কাৰ্য্যকৰী হ'লে অসমৰ প্ৰাৰ্থীসকলো অন্য ৰাজ্যত নিযুক্তি লাভৰ পৰা বঞ্চিত হ'ব।

যিসকলে আমাৰ ৰাজ্যখনৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ বিদ্যালয়ৰ পৰা উত্তীৰ্ণ হৈ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰি সমাজৰ জীৱনৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰলৈ অবিহণা যোগাইছে, সেইসকলক যুৱ সংগঠনবোৰে নিজ নিজ অঞ্চললৈ আমন্ত্ৰণ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগত অন্তৰংগ আলাপ আয়োজন কৰিলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মানসিক তথা বৌদ্ধিক বিকাশত সহায় হোৱা লগতে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ কথাও মনলৈ আহিব। আশা কৰিছোঁ, যুৱ সংগঠনবোৰে এনেধৰণৰ অন্তৰংগ আলাপ আয়োজন কৰিব।

তদুপৰি, শিক্ষাগত অৰ্হতা তথা দক্ষতা থাকিলেও বৰ্তমান সময়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল বিভিন্ন কাৰণত নিজৰ পচন্দৰ বিভাগত কেৰিয়াৰ গঢ়িবলৈ সক্ষম নহয়। গতিকে, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কেৱল এটা বিষয়ক নিৰ্বাচন কৰি কেৰিয়াৰ গঢ়াৰ কথা ভাবি থকা উচিত নহয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে যিকোনো এটা বিভাগতে কেৰিয়াৰ গঢ়িব পাৰে। তদুপৰি, পচন্দৰ বিষয়তে অধ্যয়ন কৰা স্বত্বেও কোনো ব্যক্তিকেই কৰ্মক্ষেত্ৰত ১০০ শতাংশ সন্তুষ্টি লাভ কৰা দেখা নাযায়। কোনোবা জনে হয়তো দৰমহাক লৈ সন্তুষ্ট নহ'ব পাৰে, কোনো জনে হয়তো কৰ্মস্থলী অথবা সহকৰ্মীক লৈ সন্তুষ্ট নহ'ব পাৰে ইত্যাদি।

চাকৰিৰ দ্বাৰা নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰা কেতিয়াও

সম্ভৱ নহয়। কিন্তু, চাকৰি বাহিৰেও সৰু-বৰ উদ্যোগ গঢ়ি বা ব্যৱসায়-বাণিজ্য কৰি নিজে জীৱিকা উপাৰ্জন কৰাৰ লগতে আনকো নিয়োগৰ সুবিধা দিব পাৰি। এই বিষয়ে চৰকাৰী অনুষ্ঠান, বে-চৰকাৰী অনুষ্ঠান, স্বেচ্ছাসেৱী অনুষ্ঠান আৰু ছাত্ৰ সংগঠনবোৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা যুৱক-যুৱতীসকলক ৰাজ্যখনৰ সকলো অঞ্চলতে সজাগতা সভা আৰু কৰ্মশালা আয়োজন কৰি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ বিভিন্ন আঁচনি আৰু সা-সুবিধাবোৰৰ বিষয়ে বিতংকৈ জনাব লাগে। বাতৰি কাকত আৰু আলোচনীবোৰও সামাজিক দায়বদ্ধতাৰে সমাজ আৰু ৰাজহুৱা স্বার্থৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি 'স্বনিয়োজন'ৰ বিভিন্ন দিশ সামৰি নিয়মীয়াকৈ লেখা প্ৰকাশ কৰিলে ভাল হয়। চৰকাৰী চাকৰি অবিহনেও সৰু-বৰ উদ্যোগ গঢ়ি বা ব্যৱসায়-বাণিজ্য কৰিও সন্মানীয় জীৱন আৰু জীৱিকা নিৰ্বাহ যে কৰিব পাৰি সেই কথা উপলব্ধি কৰি কিছু সংখ্যক যুৱক-যুৱতীয়ে স্বনিয়োজনৰ পথ বাচি ল'লে নিবনুৱা সমস্যা অলপ হ'লেও কমিব বুলি আশা কৰিব পাৰি।

ব্যক্তিগত খণ্ডত সং ভাবে চাকৰি কৰি বা ব্যৱসায়-বাণিজ্য কৰি জীৱন ধাৰণ কৰি থকা সকলে চৰকাৰী খণ্ডত নিযুক্তি লাভ কৰা নাই বুলি হীনমন্যতাত ভোগা উচিত নহয়। তদুপৰি, ব্যক্তিগত খণ্ডৰ চাকৰিয়াল তথা ব্যৱসায়-বাণিজ্য কৰা ব্যক্তিসকলক চৰকাৰী খণ্ডৰ চাকৰিয়াল সকলৰ দৰে সম দৃষ্টিৰে নোচোৱাৰ মানসিকতা পৰিহাৰ কৰিব পাৰিলেহে সমাজৰ প্ৰত্যেক জন ব্যক্তিকে যিকোনো কৰ্মৰ প্ৰতি আগ্ৰহ বৃদ্ধি হ'ব। উদ্যোগীসকলে নিজে উপাৰ্জন কৰাৰ লগতে আনকো নিয়োগৰ সুবিধা প্ৰদান কৰিব পাৰে। চাকৰিয়ালৰ উপাৰ্জন সীমিত কিন্তু উদ্যোগীৰ নহয়। উদ্যোগীসকলে যিমানেই যত্ন কৰে সিমানেই উপাৰ্জনো বৃদ্ধি হয় আৰু নতুন নতুন দিশত কাম সম্প্ৰসাৰিত কৰিব পাৰে। চাকৰিয়ালসকল সদায় সীমাৰ মাজত আবদ্ধ।

চাকৰিয়ালসকলৰ দিনটোৰ বাবে নিৰ্দিষ্ট কৰ্মৰ সময় থাকে কিন্তু উদ্যোগীসকলৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্মৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট সময় সীমা নাথাকে। সাধাৰণতে, সং উপায়েৰে চাকৰিৰ দ্বাৰা উপাৰ্জিত ধনেৰে এজন ব্যক্তি ধনী হোৱাটো সম্ভৱপৰ নহ'লেও কিন্তু সং উপায়েৰে উদ্যোগ স্থাপনৰ জৰিয়তে অথবা ব্যৱসায় কৰি এজন ব্যক্তি ধনী হোৱাটো সম্ভৱ।

বি.দ্র. : কেৰিয়াৰ পৰামৰ্শৰ বাবে লেখকলৈ শনিবাৰে বিয়লি ছয় বজাৰ পৰা ন বজালৈ ফোন (৯৪৩৫১৮৮৬৩০) কৰিব পাৰে

ভাৰতীয় দৰ্শনত জড়বাদৰ ধাৰণা আৰু চাৰ্বাক দৰ্শন

ড° মামণি কলিতা
সহযোগী অধ্যাপিকা
দৰ্শন বিভাগ

ভাৰতীয় দৰ্শন প্ৰধানকৈ আধ্যাত্মিক। কিন্তু আধ্যাত্মিক হ'লেও কোনো কোনো ঠাইত জড়বাদ বা বস্তুবাদৰ ধাৰণাও পোৱা যায়। জড়বাদ অনুসৰি জড়ই পৰমতত্ত্ব। জড়ৰ পৰা সমগ্ৰবিশ্বৰ জাগতিক বস্তু সমূহৰ সৃষ্টি হয়। আনকি মন বা চেতনাও জড়ৰ পৰাই উদ্ভৱ হয়। জড়ৰ পৰাই সকলো বস্তুৰ উৎপত্তি হয় আৰু জড়তেই কিলীন হৈ যায়। জড়বাদী দৰ্শন হ'ল ভোগবাদী দৰ্শন, সেয়েহে খাই বৈ জীয়াই থকাই হ'ল এই দৰ্শনৰ মূল উদ্দেশ্য। কঠোপনিষদ, বৃহদাৰণ্যক উপনিষদ, ছান্দোগ্য উপনিষদ, শ্বেতাশ্বতৰ উপনিষদ আদিত জড়বাদী ভাবধাৰা পোৱা যায়।

ভাৰতীয় ন-খন দাৰ্শনিক সম্প্ৰদায়ৰ ভিতৰত চাৰ্বাক দৰ্শন হ'ল অন্যতম পুৰণি দৰ্শন আৰু জড়বাদৰ সমৰ্থক। ভাৰতৰ প্ৰাচীন গ্ৰন্থসমূহত আৰু মহাকাব্য দুখনতো ইয়াৰ সন্ধান পোৱা যায়। ঋগ্বেদৰ মন্ত্ৰসমূহতো এই মতবাদৰ আভাস পোৱা যায়। ঋগ্বেদত আছে 'অসত্যং সদ জায়ত' (১০।৭২।২) অৰ্থাৎ প্ৰথমতে অসৎ বা অচেতন বস্তুৰ পৰাই সৎ বা চেতনৰ উদ্ভৱ হৈছিল। ছান্দোগ্য উপনিষদতো বীৰোচন নামৰ অসুৰৰ ভাষাত আত্মা আৰু পৰলোকৰ অস্তিত্ব অস্বীকাৰ, সুখভোগ ইত্যাদি জড়বাদ সমৰ্থনৰেই প্ৰকাশ ঘটিছে। শ্বেতাশ্বতৰ উপনিষদতো যদুচ্ছবাদ আৰু স্বভাববাদৰ উল্লেখ পোৱা যায়। ঠিক তেনেদৰে মহাকাব্য দুখনত যেনে ৰামায়ণ আৰু মহাভাৰতত চাৰ্বাক দৰ্শনৰ লগতে জড়বাদৰো পৰিচয় পোৱা যায়। ৰামায়ণৰ অযোদ্ধাকাণ্ড, মহাভাৰতৰ শান্তিপৰ্ব আৰু মনুসংহিতাত চাৰ্বাক দৰ্শনৰ উল্লেখ পোৱা যায়। উদাহৰণ স্বৰূপে ৰামায়ণত বেদ আৰু ধৰ্মীয় আচৰণৰ বিৰোধিতা কৰি জাবালিয়ে বামক কৈছিল, "যজ্ঞ, দান, তপস্যা বেদত উল্লিখিত প্ৰভৃতি ধৰ্মীয় আচৰণৰ উদ্দেশ্য জনসাধাৰণক বশীভূত কৰা। যিসকলে ধৰ্মাচৰণ কৰে, তেওঁলোক মুৰ্খ। এইটো সুনিশ্চিত যে ইহলোকৰ বাহিৰে পৰলোক বুলি একো নাই। যি প্ৰত্যক্ষিত হয় তাক অনুসৰণ কৰি যি প্ৰত্যক্ষিত নহয় তাক পৰিহাৰ কৰা উচিত।" নিঃসন্দেহে ৰামায়ণৰ এই উক্তি জড়বাদৰ লগতে চাৰ্বাক দৰ্শনৰ সমৰ্থক। মহাভাৰততো দুৰ্যোধনৰ সখা হিচাপে চাৰ্বাক, ৰাক্ষসৰ উল্লেখ আছে। মনুসংহিতাত এই চাৰ্বাক সকলক কোৱা হৈছে 'পাষণ্ড' আৰু নাস্তিক বুলি। বিষ্ণু পুৰাণত জড়বাদীসকলক অসুৰ ৰূপে বৰ্ণনা কৰা হৈছে। উপনিষদীয় দৰ্শনৰ পিছত জৈন আৰু বৌদ্ধ দৰ্শনৰ পূৰ্বত চাৰ্বাক জড়বাদৰ আভাস পোৱা যায়। আন আন ভাৰতীয় সম্প্ৰদায় সমূহে বিভিন্ন গ্ৰন্থত পূৰ্বপক্ষ ৰূপে চাৰ্বাক মতবাদ উল্লেখ কৰিছে আৰু যুক্তি সহকাৰে খণ্ডনো কৰিছে। বৌদ্ধ ত্ৰিপিটকৰ মৰাৰি মনিকাত জড়বাদী আজিকেশকম্বলীৰ উল্লেখ আছে। ইয়াৰোপৰি, শংকৰাচাৰ্যৰ 'বেদান্ত সূত্ৰ ভাষ্য', ভাস্কৰৰ বেদান্তসূত্ৰ, মাধবাচাৰ্যৰ 'সৰ্বদৰ্শন সংগ্ৰহ', সদানন্দযতিৰ 'অজৈত ব্ৰহ্ম সিদ্ধি' হৰিভদ্ৰ সুৰীৰ 'ষড়দৰ্শ সমূচ্ছয়', শক্তিবিক্ষিতৰ 'তত্ত্ব সংগ্ৰহ' আৰু কৃষ্ণমিশ্ৰৰ 'প্ৰবোধ চন্দ্ৰোদয়' আদি গ্ৰন্থত চাৰ্বাক জড়বাদৰ উল্লেখ পোৱা যায়। অবশ্যে চাৰ্বাক মতবাদৰ এটা সামগ্ৰিক ৰূপ পোৱা যায় জয়ৰাশি ভট্টৰ 'তত্ত্বোপ প্ৰবাসিত' নামৰ গ্ৰন্থত। গতিকে দেখা গ'ল যে চাৰ্বাক দৰ্শনৰ প্ৰকৃত গ্ৰন্থ আমি সঠিককৈ নিৰ্ধাৰণ কৰিব নোৱাৰো। কিন্তু এটা কথা ঠিক যে ভাৰতীয় দাৰ্শনিক সম্প্ৰদায় সমূহৰ ভিতৰত একমাত্ৰ চাৰ্বাক দৰ্শনকেই জড়বাদী দৰ্শন বুলি ক'ব পাৰি।

উপনিষদীয় দৰ্শনৰ পিছত জৈন আৰু বৌদ্ধ দৰ্শনৰ পূৰ্বত চাৰ্বাক জড়বাদৰ আভাস পোৱা যায়।

ধূত ব্ৰাহ্মণ পুৰোহিতবোৰে অন্তলোকক স্বৰ্গৰ সুখ আৰু নৰক যাতনাৰ ভয় দেখুৱাই যাগ-যজ্ঞ কৰিবলৈ বাধ্য কৰায়।

চাৰ্বাক শব্দটোৱে জড়বাদৰ নিদেৰ্শ কৰে। কিন্তু এই চাৰ্বাক শব্দটো ক'ব পৰা কেনেকৈ আছিল এই সম্পৰ্কে পণ্ডিত সকলৰ মাজত মতবিৰোধ দেখা যায়। কিছুমান পণ্ডিতৰ মতে, 'চাৰ্বাক' শব্দটো 'চৰ্ব' ধাতুৰ পৰা আহিছে। 'চৰ্ব' শব্দৰ অৰ্থ হ'ল 'চোবোৱা' অৰ্থাৎ 'খোৱা'। এই দৰ্শনৰ মূল সূত্ৰই হৈছে, 'খোৱা, পিয়া আৰু আনন্দ কৰা (Eat, drink and be merry)। 'ষড় দৰ্শন সমূহৰ 'চীকাৰ্য' গুণবদ্ধৰ মতে, পাপ, পুণ্য প্ৰভৃতি পৰোক্ষ তত্ত্বক চৰ্বণ বা নাশ' কৰা হয় বাবে ইয়াক চাৰ্বাক দৰ্শন বুলি কোৱা হয়। আন কিছুমান পণ্ডিতৰ মতে, চাৰ্বাক শব্দটো 'চাক' আৰু 'বাক' এই দুটা শব্দৰ পৰা আহিছে। 'চাক' মানে হ'ল মধুৰ আৰু 'বাক' মানে হ'ল বচন বা কথা। গতিকে চাৰ্বাক শব্দৰ অৰ্থ হ'ল মধুৰ মধুৰ কথা কোৱা। চাৰ্বাক দৰ্শনে কৈছে, "ঋণ, কৃদ্ধা ঘৃণা পীৰেণ, যাৰজীৱেণ সুখং জীৱেণ, ভস্মী ভূতযা দেহস্য পুনৰাগমণং কৃতঃ। আৰ্থাৎ যিমান দিন জীয়াই থাকিবা ঋণ কৰি হ'লেও ঘি খোৱা। এই দেহ এবাৰ ভস্মীভূত হ'লে আৰু উভতি নাহে। আন এটা মতানুসাবে 'চৰ্বী' বা 'চাৰ্বাক' নামৰ ঋষি এজনে জড়বাদৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ নামানুসাবে এই দৰ্শনক চাৰ্বাক দৰ্শন বুলি কোৱা হয়। বহুতো পণ্ডিতে আকৌ বৃহস্পতিক চাৰ্বাক দৰ্শনৰ প্ৰতিষ্ঠাপক বুলি ক'ব খোজে। মাধৱাচাৰ্যৰ 'সৰ্বদৰ্শন সংগ্ৰহ'তো বৃহস্পতিকেই চাৰ্বাক দৰ্শনৰ প্ৰবৰ্তক বুলি উল্লেখ আছে। এই মত অনুসৰি বৃহস্পতি দেৱগণৰ বন্ধাৰ্থে আৰু অসুৰগণক ধ্বংস কৰাৰ উদ্দেশ্য আধ্যাত্মিকতাৰ পৰিবৰ্তে অসুৰ সকলৰ মাজত জড়বাদ প্ৰচাৰ কৰি এই দৰ্শনৰ আৰম্ভ কৰিছিল। বৃহস্পতিৰ নাম অনুসৰি সেয়েহে চাৰ্বাক দৰ্শনক বাহস্পত্য দৰ্শন নামেৰেও জনা যায়। আকৌ বহুতে ভাবে যে মানুহৰ মুখে মুখে এই দৰ্শন প্ৰচলিত হৈ অহা বাবে ইয়াক লোকায়াত দৰ্শন নামেৰেও জনা যায়। উগ্ৰ-ব্ৰাহ্মণ্য ধৰ্ম আৰু অহেতুক বৈদিক ধৰ্মৰ বিৰোধিতা কৰি সাধাৰণ মানুহৰ সুখৰ কথা চিন্তা কৰাৰ বাবেও ইয়াক লোকায়াত দৰ্শন বুলি কোৱা হয়। লোকায়াত শব্দৰ ব্যুৎপত্তিগত বা আভিধানিক অৰ্থ হ'ল 'লোকেষু আয়তঃ'। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল যিটো কথা মানুহৰ মাজত প্ৰচলিত। বেছিভাগ মানুহে বা সাধাৰণ মানুহে চাৰ্বাকসকলৰ কথাবোৰ আদৰ কৰে বাবে ইয়াক লোকায়াত দৰ্শন বুলিও কোৱা হয়। বহুতে আকৌ 'লোক' শব্দটো অকলে মৰ্ত্যলোকৰ অৰ্থত লৈছে। চাৰ্বাকসকলে যিহেতু মৰ্ত্যলোকৰ বাহিৰে পাতাল, স্বৰ্গ আদিক বিশ্বাস নকৰে, সেইবাবে এই দৰ্শনক লোকায়াত দৰ্শন বোলে। আকৌ চাৰ্বাকসকলে যিহেতু অকল ইহজীৱনতহে বিশ্বাস কৰে সেয়েহে বহুতে এই দৰ্শনক লোকায়াত দৰ্শন বুলি কৈছে। বুদ্ধ যোষে 'আয়ত' শব্দটো, আয়তন শব্দৰ পৰা আহিছে বুলি কৈছে। আয়তন মানে হ'ল 'ভিত্তি'। গতিকে এই অৰ্থত লোকায়াত মানে হ'ল সেই দৰ্শন যি ভৌতিক জগতৰ (লোক) ওপৰত ভিত্তি শীল (আয়তন)। ড° সৰ্বপল্লী বাধাকৃষ্ণণেও 'লোকায়াত' শব্দক জড়বাদৰ সংস্কৃত শব্দ বুলি

কৈছে। গতিকে দেখা গ'ল যে চাৰ্বাক দৰ্শনৰ উৎপত্তি সম্পৰ্কে মতবিৰোধ থাকিলেও এইটো ধূৰূপ সত্য যে এই দৰ্শন জড়বাদী দৰ্শন।

জড়বাদ মতে জড় পদাৰ্থৰ পৰা জগতৰ সকলো বস্তুৰ সৃষ্টি হয়। আনকি মন আৰু চেতন্যও জড় পদাৰ্থৰ পৰা উৎপন্ন হয়। চাৰ্বাক দৰ্শন মতে চাৰি প্ৰকাৰৰ ভৌতিক পদাৰ্থৰ পৰা জগতৰ বস্তু বা জীৱ গঠিত হয়। সেইকেইটা হ'ল ক্ষিতি (পৃথিৱী বা মাটি), অপ (পানী), তেজ (অগ্নি) আৰু বায়ু। ব্যোম বা আকাশ প্ৰত্যক্ষ গোচৰ নহয় কাৰণে চাৰ্বাক সকলে ইয়াৰ অস্তিত্বক স্বীকাৰ কৰা নাই। ইন্দ্ৰিয়গাহ্য জগতৰ সকলো বস্তু এই চাৰি উপাদানৰ সমষ্টি। মানুহৰ ভিতৰত অজড় আত্মা থকাৰ কোনো প্ৰমাণ নাই। মানুহ যথার্থতে জড় উপাদানৰ সমষ্টি। ক্ষিতি, অপ, তেজ আৰু বায়ুৰ কোনোটেতে 'চেতন্য' নাথাকিলেও এই উপাদান কেইটাৰ সমন্বয়ত যেতিয়া প্ৰাণ বিশিষ্ট দেহৰ উৎপত্তি হয় তাৰ মাজত চেতন্য দেখা যায়। দেহৰ মৃত্যুৰ লগে লগে চেতন্যও লোপ পায়। পূৰ্বজন্ম, কৰ্মফল ইত্যাদি এই দৰ্শনে মানি নলয়। জড় উপাদান সমূহৰ সমন্বয়ৰ ফলতেই এই বিশ্বৰ সৃষ্টি হৈছে। গতিকে স্ৰষ্টাৰ অস্তিত্ব কল্পনা কৰাৰ কোনো আৱশ্যক নাই। ঈশ্বৰক যিহেতু প্ৰত্যক্ষ কৰিব নোৱাৰি গতিকে অসত্য। চাৰ্বাক দাৰ্শনিক সকলৰ মতে উপাদান কাৰণসমূহৰ নিজস্ব অন্তঃনিহিত গুণ আছে। সেই স্বভাৱ আৰু অন্তঃনিহিত নিয়ম অনুসৰি উপাদানবোৰ সমন্বিত হৈ বিশ্বজগতৰ সৃষ্টি কৰে। বিশ্ব জগত কোনো পূৰ্ব পৰিকল্পনাৰ ফল নহয়। এই বিশ্বক এই উপাদান সমূহৰ আকস্মিক ফল বুলিহে ক'ব পাৰি। গতিকে পৰজন্মত

সুখ পাবলৈ বা ঈশ্বৰক তুষ্ট কৰিবলৈ বৈদিক যাগ-যজ্ঞৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। ধৃত ব্ৰাহ্মণ পুৰোহিতবোৰে অজ্ঞানক স্বৰ্গৰ সুখ আৰু নবক যাতনাৰ ভয় দেখুৱাই যাগ-যজ্ঞ কৰিবলৈ বাধ্য কৰায়। চাৰ্বাকসকলে স্বৰ্গ বা নবক বিশ্বাস নকৰে আৰু নাস্তিকতাবাদ সমৰ্থন কৰে।

ভাৰতীয় আন আন সম্প্ৰদায় সমূহে বিশ্বাস, কৰে যে মানুহৰ মৃত্যুৰ পিছত আত্মাই মুক্তি বা মোক্ষ লাভ কৰে আৰু এই মুক্তি লাভ কৰাৰ উপায়ো তেওঁলোকে উল্লেখ কৰিছে। কিন্তু জড়বাদ বা চাৰ্বাক দৰ্শনে ইয়াক সমৰ্থন নকৰে। চাৰ্বাকসকলৰ মতে, মুক্তিৰ যদি আত্মাৰ পৰা দেহৰ বিচ্ছেদ বুজায় তেন্তে ই অসম্ভৱ, কাৰণ আত্মা আৰু দেহ অভিন্ন। দেহ নোহোৱাকৈ আত্মা থাকিব নোৱাৰিব। আকৌ মুক্তি বা মোক্ষই যদি সকলো প্ৰকাৰ দুখৰ পৰা নিবৃত্তি বুজায় তেন্তে সেইটোও অসম্ভৱ। কাৰণ দেহ সুখ আৰু দুখৰ লগত সংযোজিত হৈ থাকে। দুখ সম্পূৰ্ণৰূপে বাদ দিয়া সম্ভৱ নহয়। আমি মাত্ৰ যিমান পাৰো দুখৰ মাত্ৰ কমাই সুখ লাভ কৰিব লাগে।

চাৰ্বাক দৰ্শনৰ সমগ্ৰ তত্ত্ব জ্ঞান বিজ্ঞানৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত। প্ৰত্যক্ষই হ'ল জ্ঞান লাভৰ একমাত্ৰ উপায়। এই দৰ্শনে অনুমান, শব্দ, উপমান আদি প্ৰমাণক স্বীকাৰ নকৰে। ইন্দ্ৰিয় প্ৰত্যক্ষ অভিজ্ঞতাৰ দ্বাৰা যি জ্ঞান পাব পাৰি সেয়াহে সত্য। পঞ্চ ইন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা যি বিষয়ে অনুভৱ হয় অকল তাৰহে অস্তিত্ব আছে। চাৰ্বাকসকলৰ নীতি তত্ত্ব আন দৰ্শনতকৈ কিছু ব্যতিক্ৰম। মানুহৰ জীৱনৰ চাৰি প্ৰকাৰৰ প্ৰধান পুৰুষাৰ্থ যেনে ধৰ্ম, অৰ্থ, কাম আৰু মোক্ষ ইয়াৰে ধৰ্ম আৰু মোক্ষ চাৰ্বাকসকলে বৰ্জন কৰিছে। এই দৰ্শন মতে, ধৰ্ম মানুহৰ মানসিক লাভ আৰু মুখৰ বিকাৰ। আকৌ মৃত্যুৰ লগে লগে মানৱ জীৱনৰ পৰিসমাপ্তি ঘটে। এতেকে ধৰ্মীয় কৰ্মকাণ্ডৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। চাৰ্বাকসকলে 'অৰ্থ' আৰু 'কাম' এই দুটাক জীৱনৰ লক্ষ্যৰূপে মানি লৈছে। এই দৰ্শনত ব্যক্তিগত সুখেই পৰম সুখ আৰু ব্যক্তিগত সন্তুষ্টিয়েই পৰম সন্তুষ্টি। এই দৰ্শনে আত্ম সুখবাদ বা স্বসুখবাদত বিশ্বাসী। চাৰ্বাকসকলৰ নীতিতত্ত্ব প্ৰাচীন গ্ৰীক দাৰ্শনিক এৰিষ্টোপাছৰ সুখবাদৰ লগত মিল থকা দেখা যায়।

কামসুত্ৰৰ প্ৰণেতা বাৎস্যনে সুখৰ গুণগত প্ৰকাৰ ভেদ উল্লেখ কৰিছে। যেনে- বৌদ্ধিক সুখ আৰু ইন্দ্ৰিয়লব্ধ সুখ। তেওঁ অৰ্থ, কাম আৰু ধৰ্মক জীৱনৰ পৰম লক্ষ্য হিচাপে অভিহিত কৰিছে। অৰ্থ আৰু কামক ধৰ্মৰ লগত সংহতি পূৰ্ণ কৰি জীৱন

উৎকৰ্ষ সাধন কৰিবলৈ তেওঁ উপদেশ দিছে। এটাক ত্যাগ কৰি আনটোক গ্ৰহণ কৰা বাৎস্যনৰ মতে উচিত নহয়। তেওঁৰ মতে কামতকৈ অৰ্থ শ্ৰেষ্ঠ। আকৌ ধৰ্মতকৈ কাম শ্ৰেষ্ঠ। এই তিনিটাক সুসংহত কৰি জীৱন যাপন কৰিব পাৰিলে পৰম সুখ পোৱা যায়। বাৎস্যনৰ মতে এয়ে জীৱন ধাবণৰ উত্তম উপায়। তেওঁ আকৌ অতিমাত্ৰা ইন্দ্ৰিয় সুখৰ আকাংক্ষাক সমৰ্থন কৰা নাই। তাৰোপৰি তেওঁ চৌষষ্ঠী কলা আয়ত্ত কৰি মার্জিত সুখ প্ৰয়াসৰ কথাও উল্লেখ কৰিছে। তেওঁ সুখক অন্তঃনিহীত মূল্য হিচাবে অভিহিত কৰিছে।

জড়বাদী আৰু সুখবাদী হোৱা বাবে চাৰ্বাকসকলক আন আন ভাৰতীয় দৰ্শনে নিন্দা কৰিছে। কিন্তু চাৰ্বাক সকলৰ ভাৰতীয় দৰ্শনৰ প্ৰতি অৱদান অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰিব। এই দৰ্শনৰ মুক্ত জড়বাদী, চিত্তাৱ বাবে আন আন দৰ্শন কেইখনে গোড়ামীৰ উদ্ধৃত যাবলৈ বাধ্য হয়। প্ৰত্যেক দৰ্শনে চাৰ্বাকৰ যুক্তিবোৰ খণ্ডন কৰিব লগা হ'ল, পাশ্চাত্য দৰ্শনত যিদৰে দাৰ্শনিক হিউমৰ সংশয়বাদে কাণ্টক বিচাৰবাদী হ'বলৈ বাধ্য কৰাইছিল। সেইদৰে চাৰ্বাক সকলে জড়বাদী চিত্তাধাৰাৰে ভাৰতীয় সম্প্ৰদায় সম্প্ৰদায়সমূহক যুক্তিবাদী হ'বলৈ অবিহণা যোগাইছিল। চাৰ্বাক দৰ্শনৰ জড়বাদী মতবাদ অকল ভাৰতীয় দৰ্শনতে নহয় বিশ্ব দৰ্শনৰ ইতিহাসত এক ব্যতিক্ৰমী মতবাদ। চাৰ্বাকৰ মতে চৈতন্য বিশিষ্ট দেহাই আত্মা। চাৰ্বাক সকলৰ এই মতবাদৰ লগত আধুনিক যুগৰ পাশ্চাত্য দাৰ্শনিক লয়েড মৰ্গান (Leoyd Morgan) আৰু আলেকজেণ্ডাৰ (Alexander) উন্মেষমূলক অভিব্যক্তিবাদৰ (Emergent Evolution) সাদৃশ্য থকা দেখা যায়। আনহাতে চাৰ্বাক দৰ্শন হ'ল অন্ধবিশ্বাস মুক্ত দৰ্শন। এই দৰ্শনে প্ৰত্যক্ষ আৰু যুক্তিৰ সহায়তহে মানৱ জীৱন পৰিচালিত কৰে। এই দৰ্শনে ভাৰতীয় দৰ্শনক বহস্যবাদী ভাৱধাৰাৰ পৰা মুক্ত কৰিছে। এই দৰ্শনে সুখ লাভৰ কাৰণ হিচাপে পৰিশ্ৰম কৰাৰ ওপৰতো গুৰুত্ব দিছে। পৰৱৰ্তী কালৰ চাৰ্বাকসকলে ব্ৰহ্মাচৰ্য, ধৰ্ম, শৌচ, সন্তোষ, তপ, স্বাধ্যায় আদি নীতি সমূহ কিছু পৰিমাণে স্বীকাৰ কৰিছে। আচলতে চাৰ্বাকসকলৰ দৰ্শন সাধাৰণ মানুহৰ দৰ্শন আৰু সমাজবাদী দৰ্শন। নিৰক্ষৰ মানুহেও এই দৰ্শন বুজাত অসুবিধা নহয়। গতিকে দেখা গ'ল যে জড়বাদে নহিবা চাৰ্বাক দৰ্শনে ভাৰতীয় দৰ্শনৰ মূল সমস্যা সমূহ উত্থাপন কৰি পৰোক্ষভাৱে হ'লেও ভাৰতীয় দৰ্শনক যুক্তিবাদী আৰু বিচাৰবাদী হ'বলৈ বাধ্য কৰিলে। সেয়েহে এই দৰ্শনৰ অৱদান অতুলনীয়।

ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী : চমু বিশ্লেষণ

বিশ্বজিত কলিতা
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী (The National Register of Citizens) হৈছে বৰ্তমান সময়ত অসম তথা ভাৰতবৰ্ষত সৰ্বাধিক চৰ্চিত এক বিষয়বস্তু। এই নাগৰিকপঞ্জীক লৈ বিভিন্ন দল-সংগঠনৰ বাদ-বিবাদ, ৰাজনৈতিক দলৰ সমূহৰ মাজত সন্তিয়া ৰাজনীতি কৰি বিভিন্ন ধৰণে বাধা জন্মোৱাৰ প্ৰচেষ্টা, সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজৰ মাজত ভয় আৰু উৎকণ্ঠা। আদিতো ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী হৈছে এখন পঞ্জী য'ত একমাত্ৰ বৈধ ভাৰতীয় নাগৰিকৰ নামহে অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়। পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে এই নাগৰিকপঞ্জীখন ১৯৫১ চনত হোৱা লোকপিয়লত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা ভাৰতীয় নাগৰিক সমূহৰ আধাৰত উক্ত বছৰত প্ৰস্তুত কৰা হয়। আৰু বৰ্তমান সময়ত লিগেচী ডাটা সমূহৰ উপৰত ভিত্তি কৰি ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী, ১৯৫১ৰ উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া চলি আছে। লিগেচী ডাটাৰ বিষয়ে তলত আলোচনা কৰা হ'ব। এই ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত অসমত পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা হয় মূলতঃ ৰাজ্যখনৰ বৈধ ভাৰতীয় নাগৰিকসকলৰ নাম পঞ্জীয়ন কৰাৰ লগতে অসমৰ সামাজিক জীৱনৰ মূল সমস্যা অবৈধ অনুপ্ৰৱেশকাৰী সমস্যাৰ স্থায়ী সমাধানৰ ৰূপ দিয়াৰ অৰ্থে। বৰ্তমান সময়ত মাননীয় উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ প্ৰত্যক্ষ তদৰকীত ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জীৰ উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া চলি আছে।

এই ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণত ১৯৫১ চনৰ পৰা ২০১৭ চনৰ ৩১ ডিচেম্বৰৰ মাজনিশা প্ৰথমখন খচৰা প্ৰস্তুতৰ মাজৰ সময়ছোৱা অসমৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰখনৰ বিভিন্ন ধৰণৰ ঘটনা, পৰিঘটনাৰ মাজৰে প্ৰবাহমান হয়। পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত এই ঘটনা-পৰিঘটনা সমূহ য'ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী (The National Register of Citizens) উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰ সৈতে প্ৰত্যক্ষ বা পৰোক্ষ ভাৱে সামঞ্জস্য থকা বুলি আমাৰ বোধগম্য হয় সেই বিষয়ে চমু বিশ্লেষণ কৰা হ'ল।

ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী, ১৯৫১

এই ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে অসমত ১৯৫১ চনত প্ৰস্তুত কৰা হয় উক্ত বৰ্ষত হোৱা লোকপিয়লত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা অসমত থকা বৈধ ভাৰতীয় নাগৰিকসকলৰ নামৰ আধাৰত। পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত এই নাগৰিকপঞ্জীখনৰ উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া চলোৱা হয়।

বৰ্তমান সময়ত
মাননীয় উচ্চতম
ন্যায়ালয়ৰ প্ৰত্যক্ষ
তদৰকীত ৰাষ্ট্ৰীয়
নাগৰিকপঞ্জীৰ
উন্নীতকৰণ
প্ৰক্ৰিয়া চলি আছে।

বিদেশী অনুপ্ৰৱেশকাৰীৰ আগ্ৰাসন :
অতীজৰে পৰা অসম ৰাজ্যলৈ ভাৰতবৰ্ষৰ ভিন্ন প্ৰান্তৰ লগতে ভিন্ন দেশৰ পৰা লোকসকলৰ আগমন তথা প্ৰব্ৰজন চলি আহিছে। মূলতঃ প্ৰচুৰ পৰিমাণে প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ প্ৰাৰ্দ্ভাৱ তথা অসমৰ লোকসকলৰ অতিথি পৰায়ণতা অসমখনি আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হোৱাৰ অন্যতম প্ৰধান কাৰণ। অসমৰ ইতিহাসৰ জৰিয়তে জানিবলৈ পোৱা মতে বজা-মহাৰাজ-স্বৰ্গদেউ তথা অসমবাসীয়ে অসমৰ কৃষ্টি-সংস্কৃতি আঁকোৱালি ল'ব বিচৰা প্ৰতিজন ব্যক্তিকে আকোঁৱালি লৈছিল। সমস্যাৰ তেতিয়াই উদ্ভৱ হ'ল যেতিয়া এই প্ৰব্ৰজনকাৰীৰ সংখ্যাই সীমা অতিক্ৰম কৰিলে আৰু অসমৰ অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক ক্ষেত্ৰখনত এক প্ৰকাৰ ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰিলে। ১৯৭১ চনত হোৱা বাংলাদেশৰ (পূব পাকিস্তান) মুক্তি যুদ্ধৰ ফলত হোৱা বাংলাদেশৰ আৰ্থিক দুৰাবস্থা তথা অসমৰ সাৰুৱা মাটি-পানী আৰু উপযুক্তভাৱে ব্যৱহাৰ নোহোৱা সম্পদৰ প্ৰয়োজৰ বিলাকেই অসমত বিদেশী অনুপ্ৰৱেশকাৰী সমস্যাৰ অন্যতম প্ৰধান কাৰণ।

অসমত বিদেশী অনুপ্রবেশকাৰী সমস্যাই ভীষণ ৰূপ লোৱাত তথা তদানীন্তন ৰাজ্য-কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ এই সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত নিৰ্লিপ্ততাই অসমত সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা (আছু) আৰু সদৌ অসম গণ সংগ্ৰাম পৰিষদৰ উদ্যোগত ১৯৭৯ বৰ্ষৰ ১৯৮৫ লৈ অসমৰ ইতিহাসত স্বাধীনতাৰ পিছত বিদেশী নাগৰিক বহিষ্কাৰৰ বাবে এক বৃহৎ আন্দোলনৰ সূচনা হয়। এই আন্দোলন অৰ্থাৎ 'অসম আন্দোলন'ত অসমৰ গৰিষ্ঠ সংখ্যক জনতাই অংশগ্ৰহণ কৰি অসমীয়া জাতিৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ আন্দোলনলৈ গঢ় দিছিল। যাৰ ফলশ্ৰুতিত এই আন্দোলনৰ ৮৫৫ জন স্বহীদৰ ত্যাগৰ বিনিময়ত ১৯৮৫ চনৰ ১৫ আগষ্টত ভাৰতবৰ্ষৰ তদানীন্তন প্ৰধানমন্ত্ৰী ৰাজীৱ গান্ধীৰ গৃহ সচিব আৰ. ডি. প্ৰধানৰ উপস্থিতিত সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা (আছু) আৰু সদৌ অসম গণ সংগ্ৰাম পৰিষদৰ সৈতে 'অসম চুক্তি' (Assam Accord) সম্পাদিত হয়। এই অসম চুক্তিৰ মূল বিষয়বস্তু আছিল বিদেশী নাগৰিক চিনাক্তকৰণ আৰু বিতাৰণৰ ক্ষেত্ৰত ১৯৭১ চনৰ ২৪ মাৰ্চৰ মাজনিশা সময়সীমা হিচাপে ধাৰ্য কৰা হয়। পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত এই সময়সীমাক ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰ আধাৰ হিচাপে লোৱা হয়।

১৯৮৫ চনত অসম চুক্তি সম্পাদিত হোৱাৰ পিছত এই পৰ্যন্ত ভাৰত চৰকাৰ, অসম চৰকাৰ আৰু সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থা (আছু)ৰ মাজত বিদেশী নাগৰিক চিনাক্তকৰণ আৰু বিতাৰণ সন্দৰ্ভত প্ৰায় ১৭ খন ত্ৰিপাক্ষিক বৈঠক অনুষ্ঠিত হয়। যদিও ২০০৬ চনৰ ২৯ জুলাইত অনুষ্ঠিত হোৱা ত্ৰিপাক্ষিক বৈঠকখনত এই সমস্যাৰ স্থায়ী সমাধানৰ এটা মাধ্যম ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণ সন্দৰ্ভত আলোচনা হয় আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত অসম চৰকাৰে এই নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰিবলৈ ঘোষণা কৰে।

অসম পাব্লিক ৱৰ্কছৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়ত আবেদন আৰু উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ পূৰ্ণ হস্তক্ষেপ

আসাম পাব্লিক ৱৰ্কছ নামৰ এটি স্বৈচ্ছাসেৱী সংগঠনে ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণত চৰকাৰৰ হেমাৰ্হি তথা উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়াত ৰেচন কাৰ্ড ব্যৱহাৰৰ প্ৰদান কৰা সুবিধাই সমগ্ৰ প্ৰক্ৰিয়াটোত আউল লগাবলৈ আৰম্ভ কৰা বুলি ২০০৮ চনত উচ্চতম ন্যায়ালয়ত কৰা আবেদনৰ ফলশ্ৰুতিত মাননীয় উচ্চতম ন্যায়ালয়ে বিষয়বস্তুটোক গুৰুত্ব সহকাৰে লৈ

ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়াত পূৰ্ণ হস্তক্ষেপ দিবলৈ আৰম্ভ কৰে।

পাইলট প্ৰজেক্ট আৰু বৰপেটা কাণ্ড

ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণৰ যন্ত্ৰ (Machinery) প্ৰস্তুত কৰা হোৱাৰ পিছত ২০১০ চনত অসমৰ বৰপেটা আৰু ছাগীওত পাইলট প্ৰজেক্ট এটি প্ৰণয়ন কৰা হয়। কিন্তু এই সন্দৰ্ভত ভুল তথ্য প্ৰচাৰিত হোৱাত সদৌ অসম সংখ্যালঘু ছাত্ৰ সন্থা (AAMSU)ৰ উদ্যোগত প্ৰতিবাদী কাৰ্যসূচী হয় আৰু পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত এই প্ৰতিবাদ হিংসাৰ ৰূপ লৈ প্ৰায় চাৰিজন নিৰপৰাধী ব্যক্তি মৃত্যুমুখত পৰাৰ লগতে কেইবাজনো লোক আহত হয়। আন্দোলনৰ মাধ্যমেৰে বিভিন্ন দল সংগঠনে এই ক্ষেত্ৰত উচ্চতম ন্যায়ালয় তথা চৰকাৰ কঠোৰ হোৱাত প্ৰক্ৰিয়া চলি যায়।

পূৰ্ণ পৰ্যায়ত নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ

এনেদৰে বিভিন্ন ঘটনা-পৰিঘটনাৰ মাজেৰে ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া চলি যায়। যদিও ২০১৩ চনৰ ৬ ডিচেম্বৰ তাৰিখে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ৩ বছৰৰ ভিতৰত ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ চৰকাৰী সূচনাপত্ৰত জাননী জাৰি কৰে। এই নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় অৰ্থ আৰু পৰামৰ্শ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ সাহায্যত হোৱাৰ লগতে ইয়াৰ পৰিপালন ভাৰতবৰ্ষৰ মুখ্য পঞ্জীয়কৰ অধীনত অসম চৰকাৰৰ দ্বাৰা নিৰ্মাণ কৰা মেচিনেৰী এটাৰ দ্বাৰা কৰি থকা হৈছে আৰু অসমত এই নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া কিছুমান নীতিনিয়মৰ (Provisions) অধীনত চলি আছে। সেইসমূহ হৈছে-

- (ক) নাগৰিকত্ব আইন, ১৯৫৫
- (খ) নাগৰিকত্ব সংশোধনী আইন, ২০০৩ (নাগৰিক পঞ্জীয়ন আৰু পৰিচয় পত্ৰ জাৰিকৰণ)
- জি. এছ. আৰ. ৮০৩/৬, ৯ নবেম্বৰ, ২০০৯
- গৃহ মন্ত্ৰালয় (Office of the Register General of India)

আদেশ নং - ৫৯৬/৬, ১৫ মাৰ্চ, ২০১০

ভাৰতবৰ্ষৰ সূচনাপত্ৰ (Gazette of India) ত প্ৰকাশ হয়, অতিৰিক্ত ৫০৪ এছ. ৩(খ), ১৬, মাৰ্চ, ২০১০

নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰ নতুন উপৰোক্ত নীতি নিয়ম সমূহৰ আধাৰত অসম চৰকাৰ আৰু ভাৰত চৰকাৰৰ যৌথ সহযোগিতা প্ৰস্তুত কৰা হয়। লগতে কিছুমান যোগ্যতাৰ

ভিত্তিতহে নাগৰিক সকলৰ নাম ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়। যোগ্যতা সমূহ হৈছে-

(ক) ১৯৫১ চনৰ নাগৰিকপঞ্জীত নাম সন্নিবিষ্ট থকা ব্যক্তি।

(খ) ব্যক্তি যিসকলৰ ১৯৭১ চনৰ ২৪ মাৰ্চৰ মাজনিশালৈ ভোটাৰ তালিকাত নাম সন্নিবিষ্ট আছে।

(গ) উপৰত উল্লেখিত ব্যক্তিসকলৰ সন্তান-সন্ততি।

(ঘ) ব্যক্তি যিসকল ১ জানুৱাৰী ১৯৬৬ ৰ পিছত কিন্তু ২৫ মাৰ্চ ১৯৭১ ৰ আগত ভাৰতবৰ্ষলৈ অহাৰ লগতে তেওঁলোকৰ নাম বিদেশী পঞ্জীকৰণ কাৰ্যালয় (Foreigners Registration Regional Office) কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ দ্বাৰা নিৰ্ণয় কৰা নীতি-নিয়মৰ অধীনত পঞ্জীকৰণ কৰিছে আৰু যিসকলক প্ৰাধিকাৰীয়ে অবৈধ অনুপ্ৰবেশকাৰী অথবা বিদেশী নাগৰিক হিচাপে ঘোষণা কৰা নাই।

(ঙ) অসমৰ মূল অধিবাসী (Original Inhabitant) তথা তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততি যি সকল ভাৰতবৰ্ষৰ নাগৰিক (অৰ্থাৎ যিসকলৰ ভাৰতবৰ্ষৰ নাগৰিকত্ব আছে)

(চ) সকলো ভাৰতীয় নাগৰিক তথা তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততি যিসকলে ১৯৭১ চনৰ ২৪ মাৰ্চলৈ অসমলৈ আহিছে লগতে ভাৰতবৰ্ষৰ আন ঠাইত উক্ত সময়সীমালৈ স্থায়ী বাসিন্দাৰ প্ৰমাণপত্ৰ আছে।

ওপৰত উল্লেখ কৰা লিগেচী ডাটা (Legacy Data) অৰ্থাৎ ১৯৫১ চনৰ নাগৰিকপঞ্জী আৰু ১৯৭১ চনৰ ২৪ মাৰ্চৰ মাজনিশালৈ ভোটাৰ তালিকাত সন্নিবিষ্ট থকা নামৰ লগতে নাগৰিকত্ব প্ৰমাণপত্ৰ, স্থায়ী বাসিন্দাৰ প্ৰমাণপত্ৰ, বিদেশী যাত্ৰীৰ পাৰপত্ৰ, চৰকাৰী অনুজ্ঞাপত্ৰ বা প্ৰমাণপত্ৰ, চৰকাৰী চাকৰিয়ালৰ প্ৰমাণপত্ৰ, শিক্ষাৰ প্ৰমাণপত্ৰ ইত্যাদি প্ৰমাণপত্ৰৰ আধাৰত যোগ্যতা বিচাৰ কৰি নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া চলি আছে। এই নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া সূচাৰুৰূপে চলাই নিবলৈ অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত প্ৰায় ২৫০০ টা গৃহক সামৰি একোটাকৈ ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিক পঞ্জী সেৱা কেন্দ্ৰ (NSK) সাজু কৰা হৈছে। এই সেৱাকেন্দ্ৰ সমূহে নাগৰিকসকলক লিগেচী ডাটা (Legacy Data) পৰীক্ষাকৰণ, লিগেচী ডাটা ক'ড (Legacy Data Code) জাৰিকৰণ, ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী আবেদন পত্ৰ সহায়ক :

- ১। দ্য টেলিগ্ৰাফ, জানুৱাৰী, ২০১৮
- ২। ৱিকিপিডিয়া. কম
- ৩। নিউজ ১৮. কম (জুলাই ২১, ২০১০)

গ্ৰহণ ইত্যাদি বিষয়ত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াইছে। আবেদনকাৰীসকলে তেওঁলোকৰ বৰ্তমান বাসস্থান যিটো সেৱাকেন্দ্ৰ অন্তৰ্গত তাতহে আবেদন পত্ৰখন দাখিল কৰিব পাৰিব। লগতে পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত নিৰ্দিষ্ট সেৱাকেন্দ্ৰৰ বিষয়ববীয়াসমূহে তেওঁলোকৰ অঞ্চলসমূহত গৈ পৰীক্ষণ প্ৰক্ৰিয়া সম্পন্ন কৰে আৰু পুনঃপৰীক্ষণৰ বাবে অসমৰ লগতে ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন ৰাজ্যত পঠিওৱা হয়। পুনঃ পৰীক্ষণ হৈ ঘূৰি অহা আবেদনপত্ৰ সমূহৰ আধাৰত এক ঐতিহাসিক মুহূৰ্তৰ দৰে ২০১৭ চনৰ ৩১ ডিচেম্বৰৰ মাজনিশা ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জীৰ প্ৰথমখন খচৰা প্ৰকাশ পায়, য'ত অসমৰ সৰ্বমুঠ ৩.২৯ কোটি আবেদনকাৰীৰ ভিতৰত প্ৰায় ১.৯ কোটি ভাৰতীয় নাগৰিকৰ নাম প্ৰকাশ পায়। বাকী থকা ব্যক্তিসকলৰ যিহেতু বিভিন্ন পৰ্যায়ত পৰীক্ষণ প্ৰক্ৰিয়া চলি আছে তেওঁলোকৰ নাম পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ৰ খচৰাত প্ৰকাশ পাব বুলি ইতিমধ্যে ভাৰতবৰ্ষৰ মুখ্য পঞ্জীয়ক (Register General of India) আৰু অসমৰ নাগৰিক পঞ্জী উন্নীতকৰণৰ মুখ্য সমন্বয়ক ভাৰতীয় প্ৰশাসনীয় সেৱা বিষয়া শ্ৰীযুত প্ৰতীক হাজেলা ডাঙৰীয়াই জনাইছে লগতে নাগৰিকপঞ্জী সম্পূৰ্ণ হ'ব বুলি ঘোষণা কৰিছে।

এই নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া সমাপ্ত হোৱাৰ পিছত অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ এক দীৰ্ঘদিনীয়া সমস্যা তথা অসমৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক আৰু সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনত এক প্ৰকাৰ ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰা অবৈধ বিদেশী নাগৰিকৰ সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব বুলি আমি আশাবাদী। এই নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণ প্ৰক্ৰিয়া সূচাৰুৰূপে চলাই লৈ যোৱাত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰা অসমৰ ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণৰ মুখ্য সমন্বয়ক ভাৰতীয় প্ৰশাসনীয় সেৱা বিষয়া প্ৰতীক হাজেলা ডাঙৰীয়া আৰু প্ৰক্ৰিয়াৰ লগত জড়িত সমূহ বিষয়া-বৰীয়া, কৰ্মচাৰী সকলৰ লগতে নাগৰিকপঞ্জী উন্নীতকৰণৰ স্বয়ংক্ৰিয় ব্যৱস্থা প্ৰণালী (Digital System) প্ৰস্তুত কৰা বহিমান চিষ্টেমৰ অভিজিত ভূঞাৰ লগতে তেখেতৰ সংগীকৃত ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। শেষত স্মৰণ কৰিছোঁ সেইসকল ব্যক্তিক যিসকলৰ ত্যাগৰ বিনিময়ত এই ৰাষ্ট্ৰীয় নাগৰিকপঞ্জী সফল হোৱাৰ পথত।

- ৫। ডি কিউ. ইণ্ডিয়া.কম
- ৬। দ্য হিন্দু (জুলাই ১০, ২০১৪)
- ৭। প্ৰতিদিন টাইম বাতৰি (জানুৱাৰী, ২০১৮)

বৰ্তমান সমাজত নাৰীৰ স্থান

জুনুমণি শৰ্মা

তৃতীয় যাদ্ৰাসিক (অসমীয়া)

যাত্ৰাৰ সময়ত
বিধৱা
দেখা বেয়া,
বিধৱাই
শুভ কৰ্মত যাৱ
নাপায়,
এনে ধৰণৰ
নানা কথা
এতিয়াও
প্ৰচলিত।

‘নাৰী’ শব্দটো অতি কোমল, মিঠা শব্দ, যাব আঁৰত লুকাই আছে - মৰম, চেনেহ, সহনশীলতা আৰু উদাৰতা। যাক পোৱা যায় মাতৃ ৰূপত, পালক ৰূপত, সৃষ্টিকৰ্তাৰ ৰূপত। অতীত এটা সময়ত নাৰীক বিচাৰ বুদ্ধিহীন বুলি গণ্য কৰিছিল। আজিও দেখা যায় এই ধাৰণাৰ পৰা সমাজৰ বহু সংখ্যক মহিলাই মুক্তি পোৱা নাই। এখন সুস্থ সৰল সমাজ গঢ়ি তুলিবলৈ হ’লে পুৰুষৰ লগতে নাৰী চেতনাৰ উন্মেষ হোৱাটো অতি প্ৰয়োজন।

ভাৰতীয় সমাজৰ ব্যাধি স্বৰূপে যৌতুক প্ৰথাটোৱে আমাৰ সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজৰ মাজত সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে। এই যৌতুক লৈয়ে বহু পৰিয়ালৰ বহু নৱ বিবাহিতা বোৱাৰীয়ে শাহ-নন্দৰ অত্যাচাৰ, স্বামীৰ শাৰীৰিক, মানসিক অত্যাচাৰৰ বাবে নতুন ঘৰখনত শান্তিৰে থাকিব নোৱাৰে। আনকি শেষত অত্যাচাৰে চূড়ান্ত ৰূপ লৈ বোৱাৰীজনীক হত্যা কৰাৰ উদাহৰণো আমাৰ সমাজত অনেক আছে। যৌতুক বিচৰাতো সমাজৰ এক অসুস্থ মানসিকতাৰ প্ৰতিফলন। এচাম সুবিধাবাদী ব্যক্তিয়ে যৌতুকৰ নামত নামী দামী ব্যয় বস্তু বিচাৰি একেলগে থকাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰে বিয়া কৰাই অনা পত্নী গৰাকীক হত্যা কৰিছে। মহিলা সমিতি, নাৰী সংস্থাবোৰে এই ক্ষেত্ৰত উপযুক্ত পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে যদিও সেয়া যথেষ্ট হোৱা নাই। প্ৰামাণ্যলত আজিও দেখিবলৈ পোৱা যায় বিধৱা নাৰীৰ অৱস্থা কেনেকুৱা শোচনীয়। এগৰাকী বিধৱাৰ প্ৰতি সহানুভূতিশীল মনোভাৱৰ বিপৰীতে প্ৰায়ভাগেই গালি শপনিহে পৰা দেখা যায়। যাত্ৰাৰ সময়ত বিধৱা দেখা বেয়া, বিধৱাই শুভ কৰ্মত যাৱ নাপায়, এনে ধৰণৰ নানা কথা এতিয়াও প্ৰচলিত। দিনক দিনে বাঢ়ি অহা অন্ধবিশ্বাস, ডাইনী হত্যা সমাজত বহু সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে। মানুহ কেতিয়াও ডাইনী হ’ব নোৱাৰে। এগৰাকী নাৰীক ‘ডাইনী’ সজাই হত্যা কৰাটো জানো অপৰাধ নহয়? এই কথা সকলোৱে উপলব্ধি কৰা উচিত।

সমাজৰ উন্নতিৰ হকে নাৰীৰ মান সম্মান, অধিকাৰ আদি ৰক্ষাৰ বাবে সমাজৰ প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে সচেতন হব লাগিব। কোনোও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰিব যে ভাৰতীয় জাতীয় আন্দোলনত নাৰীৰ উল্লেখনীয় ভূমিকাৰ কথা। সৰোজনী নাইডু, কনকলতা, বিজয়লক্ষ্মী পণ্ডিত আদি মহিয়সী নাৰী সকলৰ কথা। তাৰোপৰি ভাৰতবৰ্ষত বৰ্তমানো বহু মহিলাই প্ৰশাসনীয় শীৰ্ষ পদবীত থাকি নিজৰ কাৰ্য সুন্দৰ আৰু সুচাৰুৰূপে পালন কৰি আছে। নাৰী শক্তি মহান শক্তি। নাৰীৰ সহযোগৰ দ্বাৰাহে সভ্য আৰু উন্নত এখন সমাজ তথা এটা জাতিৰ গঠন সম্ভৱ। আমি প্ৰত্যেকেই সমাজ বা জাতিৰ অংগ হিচাপে সমাজৰ পৰা লিংগ বৈষম্য আঁতৰ কৰাৰ বাবে চেষ্টা কৰিব লাগে।

পক্ষী অভয়াৰণ্য

দ্বীপৰ বিল

উত্তৰ-পূব ভাৰতৰ সৌন্দৰ্য আৰু সম্পদৰ বাবে চিৰ পৰিচিত। ইয়াৰ সৌন্দৰ্য অতি মনোমোহা উত্তৰ-পূবৰ অন্যতম ৰাজ্য অসমৰ শোভা বৰ্ধন কৰি আছে দ্বীপৰ বিলে। ৪০ বৰ্গ কিঃমিঃ ঠাই আগুৰি থকা দ্বীপৰ বিলক ১৯৮৯ চনত অসম চৰকাৰে পক্ষী অভয়াৰণ্য হিচাপে ঘোষণা কৰে। দ্বীপৰ বিল নামনি অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ সৰ্ববৃহৎ বিল। দ্বীপৰ বিল টাই-আহোম আৰু মোগলসকলৰ সময়ত এক অন্যতম গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰাংগন আছিল। ইয়াত প্ৰায় ২১৯ টা প্ৰজাতিৰ চৰাই পোৱা যায়। ইয়াৰে প্ৰায় ৭০ টা প্ৰজাতি বিদেশী চৰাই। ইহঁতে ঋতু অনুসৰি ইয়ালৈ প্ৰব্ৰজন কৰে। ১৯৭১ চনত দ্বীপৰ বিলক “Ramsar Site” হিচাপে ঘোষণা কৰে। পক্ষী অভয়াৰণ্যৰ উপৰি দ্বীপৰ বিল বনভোজৰ বাবেও উপযুক্ত। বছৰি বহুতো লোকে বনভোজ খাবলৈ আহে। দ্বীপৰ বিলৰ পৰা বহুতো লোকে নিজৰ উপাৰ্জনৰ পথ বাছি লৈছে। ইয়াত পোৱা সৰু বৰ প্ৰজাতিৰ মাছ বেচি বহুতো উপাৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

কিন্তু, উত্তৰ পূবৰ অন্যতম ঠাই দ্বীপৰ বিল বৰ্তমান বিপদমুখী। ইয়াত প্ৰদূষণৰ মাত্ৰা বাঢ়ি গৈছে। জীৱকুল আৰু পক্ষীকুলৰ বাবেও বৰ্তমান ই অতিশয় উপযুক্ত নহয়। বনভোজৰ বাবে অহা লোকসকলে ইয়াত বনভোজ খাই ঠাইসমূহ লেতেৰা কৰি পেলোৱা দেখা যায়। ইয়াৰ ফলত প্ৰদূষণ বাঢ়ি গৈছে। ইয়াৰোপৰি, দ্বীপৰ বিলৰ আশে-পাশে শস্য, শাক-পাচলিৰ খেতি কৰা দেখা যায়। ইয়াত ব্যৱহাৰ কৰা ৰাসায়নিক দ্ৰব্যসমূহ বিলত পৰাৰ ফলত পানী প্ৰদূষণ হোৱা দেখা যায়। ইয়াৰ ফলত অন্যান্য জলজ সম্পদৰ লগতে মাছৰো ক্ষতি হোৱা দেখা পোৱা গৈছে। ইয়াৰ কু-প্ৰভাৱ উপাৰ্জনকাৰীসকলৰ ওপৰতে বাককৈয়ে পৰে। ইয়াৰ লগতে বিলৰ পাৰে পাৰে বিসমূহ টাৱাৰ বহুওৱা হৈছে, সেই সমূহে পক্ষীকুললৈ বিপদ মাতি আনিছে। টাৱাৰ সমূহৰ দ্বাৰা আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈ বছৰি বহুতো চৰাইৰ মৃত্যু হোৱাৰ ফলত বহুতো প্ৰজাতিৰ চৰাই বৰ্তমান বিলুপ্তিৰ পথত।

বৰ্তমান দ্বীপৰ বিলক ৰক্ষা কৰাটো আমাৰ কৰ্তব্য হৈ পৰিছে। ইয়াত হোৱা প্ৰদূষণৰ মাত্ৰা কম কৰাটো বৰ্তমান নিতান্তই আৱশ্যক। দ্বীপৰ বিলৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য মানেই অসমৰো প্ৰাকৃতিক শোভা বৰ্ধন। তাৰোপৰি ই অসমৰ এক মূল্যবান সম্পদ। আমাৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য আৰু সম্পদ ৰক্ষা কৰাটো আমাৰেই দায়িত্ব। ইয়াৰ বাবে আমাৰ প্ৰথম কাম হ’ল ইয়াক প্ৰদূষণ মুক্ত কৰি তোলা। তাৰ বাবে আমি সকলো দায়বদ্ধ হোৱাটো প্ৰয়োজন। তেতিয়াহে আমি আমাৰ আপুৰুগীয়া সম্পদ বিধ ৰক্ষা কৰিব পাৰিম।

টাৱাৰ সমূহৰ
দ্বাৰা আঘাতপ্ৰাপ্ত
হৈ
বছৰি বহুতো
চৰাইৰ মৃত্যু
হোৱাৰ ফলত
বহুতো প্ৰজাতিৰ
চৰাই বৰ্তমান
বিলুপ্তিৰ পথত।

অসমৰ সম্ভাৱ্য পৰ্যটনস্থলী

লিমা দাস
দ্বিতীয় যান্মাসিক (অসমীয়া)

ভাৰতবৰ্ষ পূব প্ৰান্ত প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্যৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু খনিজ সম্পদৰ লগতে নদ-নদীৰে ভৰপূৰ ৰাজ্য হ'ল অসম। ভাৰতৰ পূৰ্ব দেশৰ সূৰ্য উঠা দেশ বুলি কোৱা অসম প্ৰদেশখন হৈছে নানা জাতি-উপজাতি, বিভিন্ন ধৰ্মাৱলম্বী লোকৰ বাসভূমি। অসম প্ৰদেশত আছে অনেক পৰ্যটনস্থলী আৰু অসমৰ পূব দিশে থকা শদিয়াত জন্ম হৈছিল অসমীয়াৰ হিয়াৰ আমঠু স্বৰ্গীয় ড° ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ। পূবে শদিয়াৰ পৰা পশ্চিমে ধুবুৰীলৈ অসমৰ সোঁ মাজেৰে বৈ গৈছে মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰ। ব্ৰহ্মপুত্ৰ হৈছে অসমীয়া জাতিৰ প্ৰাণ। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰতে গঢ়ি উঠিছে বৃহৎ বৃহৎ বহুতো চহৰ আৰু ধৰ্মীয় অনুস্থানবোৰ।

অসম প্ৰদেশৰ গৌৰৱৰ কথা এয়ে যে প্ৰতিখন জিলাতে কম বেছি পৰিমাণে পৰ্যটনস্থলী অৱস্থিত। এনে বহুকেইটা পৰ্যটনস্থলীৰ ওপৰত ইতিমধ্যে অসম চৰকাৰ তথা অসমৰ সচেতন লোকসকলে এই পৰ্যটনক্ষেত্ৰৰ বিদেশী পৰ্যটকক আকৰ্ষিত কৰিবলৈ সৃষ্টিশীল চিন্তাধাৰা অব্যাহত ৰাখিছে। অসমৰ পৰ্যটনস্থলী সমূহৰ প্ৰসাৰৰ দ্বাৰা পৰ্যটনস্থলী আশে-পাশে থকা অঞ্চলসমূহৰ লোকসকল আৰ্থিকভাৱে স্বাৱলম্বী হোৱাৰ লগতে অসমৰ বিনিয়োগৰ বাবে অনুকূল ৰাজ্য হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে। এইক্ষেত্ৰত চৰকাৰ তথা আমাৰ যথেষ্ট কৰণীয় আছে। ভাৰতৰ অন্য ৰাজ্যৰ তুলনাত অসমৰ কলা-সংস্কৃতিক কেন্দ্ৰ হিচাপে গঢ়ি তুলিব পাৰি। তদুপৰি ভৌগোলিকভাৱে অসম অতি মনোৰম। বিভিন্ন প্ৰাকৃতিক সম্পদ আৰু শোভাই ভাৰতবৰ্ষৰ অন্য ৰাজ্যৰ তুলনাতকৈ অসমক এক আকৰ্ষণীয় পৰ্যটনস্থলীলৈ ৰূপান্তৰ কৰিছে বা কৰিব পাৰে। অসমৰ জৈৱ বৈচিত্ৰ্য আৰু সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ্য, প্ৰাকৃতিক সম্পদ আৰু মানৱ-সৃষ্ট সম্পদ (প্ৰাকৃতিক সম্পদ আৰু মানৱ সম্পদ), এই আটাইবোৰেই অসমৰ এক পৰ্যটনস্থলীলৈ ৰূপান্তৰ কৰিব পাৰে। অসমৰ পৰ্যটনস্থলী সমূহলৈ বহুৰ প্ৰতিটো সময়তে বিদেশী পৰ্যটক উপস্থিত হৈ পৰ্যটনস্থলীসমূহৰ সৌন্দৰ্য উপভোগ তথা বৈচিত্ৰ্য অধ্যয়ন কৰি বিভিন্ন মাধ্যমৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ কৰি অসমৰ পৰ্যটনস্থলীসূহে বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশৰ পৰ্যটকক আকৰ্ষিত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। কিন্তু পৰ্যটনস্থলীসূহৰ প্ৰসাৰৰ বাবে কৰণীয় কাম আৰু বহুত আছে। উপযুক্তভাৱে কাৰ্যপন্থা হাতত লৈ অসমক গৌৰৱান্বিত কৰা এই অঞ্চলসমূহত স্থল সংযোগ ব্যৱস্থা, যাতায়ত ব্যৱস্থা উন্নত কৰিব লাগিব। যাতায়ত ব্যৱস্থাই কিছু পৰ্যটনস্থলীক বিশ্ব দৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰাত হেঙাৰ হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। এইখিনিতে অসমৰ সম্ভাৱ্য পৰ্যটনস্থলীসমূহৰ নাম উল্লেখ কৰিবই লাগিব।

অসমৰ মুখ্য পৰ্যটনস্থলীসমূহ হ'ল- ধুবুৰী জিলাৰ বগৰীবাৰীৰ মহামায়া মন্দিৰ, সতী বেউলাৰ নেতাই ধুবুৰীৰ ঘাট। চক্ৰশীলা অভয়াৰণ্য সোণালী বান্দৰৰ বাবে বিখ্যাত। পাঁচ পীৰৰ দৰগাহ কোকৰাঝাৰ জিলাৰ চক্ৰশীলা অভয়াৰণ্য উল্লেখযোগ্য স্থান। বঙাইগাঁও জিলাৰ কাৰ্বেংঘৰ, শৈলগুহা, পৰিৱেশ উন্নয়ন উদ্যান। চিৰাং জিলাত মানাহ ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান, এশিঙিয়া গঁড় সংৰক্ষণ প্ৰকল্প। গোৱালপাৰা জিলাৰ সূৰ্যপাহাৰ, নৰনাৰায়ণ সেতু। বৰপেটা জিলাৰ ভাৰত বিখ্যাত বৰপেটা কীৰ্ত্তন ঘৰ। নলবাৰী জিলাৰ বেলশৰৰ শ্ৰীশ্ৰী বিলেশ্বৰ মন্দিৰ, কামৰূপ মহানগৰ জিলাত আছে কামাখ্যা দেৱীৰ মন্দিৰ, উমানন্দ মন্দিৰ, বখিষ্ঠাশ্ৰম, দ্বীপৰ বিল পক্ষী উদ্যান। কামৰূপ গ্ৰাম্য জিলাৰ দৌল গোবিন্দ মন্দিৰ, অশ্বক্লান্ত, কাণাই বৰশীৰোৱা শিলালিপি, বজ্জনগৰী শুল্ককুছি, চানডুৰি বিলৰ মনোমোহা প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য, হাজোৰ হয়গ্ৰীৱ মাধৱ মন্দিৰ আৰু সীমান্তত মনোৰম প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশত অৱস্থিত ভৈৰৱকুণ্ড আৰু ওবাং ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান। দৰং জিলাত আছে কোচ ৰজাৰ হাউলীৰ ভগ্নাৱশেষ। শোণিতপুৰ জিলাৰ মহাভৈৰৱ মন্দিৰ, অগ্নিগড়, চিত্ৰলেখা উদ্যান, দ-পৰ্বতীয়া মঠ আদি প্ৰাচীন কীৰ্ত্তিচিহ্ন, ভোমাৰাণ্ডিত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত কলিয়াভোমোৰা দলং। বিশ্বনাথ জিলাত আছে শ্বহীদ কনকলতা বৰুৱাৰ প্ৰতিমূৰ্তি, বিহালী আৰু গহপুৰৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চল। লক্ষীমপুৰ জিলাত মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীমাধৱদেৱৰ জন্মস্থান লেতেকুপুখুৰী, অৰুণাচল প্ৰদেশলৈ প্ৰৱেশ পথ বান্দৰদোৱা। ধেমাজি জিলাত আছে কৰদৈ পাম বিলমুখ পক্ষী অভয়াৰণ্য। মৰিগাঁও জিলাত পবিত্ৰা অভয়াৰণ্য, নগাঁও জিলাত আছে মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ জন্মস্থান বৰদোৱা তীৰ্থস্থান, লাওখোৱা অভয়াৰণ্য। হোজাই জিলাৰ লংকেশ্বৰী মন্দিৰ, সংসদ বিহাৰ হোজাই। গোলাঘাট জিলাত আছে শ্বহীদ কুশল কোঁৱৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি, কাজিৰঙা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় অভয়াৰণ্য, নামৰ বনাঞ্চল, কাকডোঙা সংৰক্ষিত বনাঞ্চল। কাজিৰঙা এশিঙিয়া গঁড়ৰ বাবে বিশ্ব বিখ্যাত। যোৰহাট জিলাৰ চুকাফা সমন্বয় ক্ষেত্ৰ, বৰভেটি চেকীয়াখোৱা বৰ নামঘৰ, ঠেঙাল ভৱন, কাজিৰঙা গলফ ৰিজাৰ্ড। মাজুলি জিলাত আছে কলা-সংস্কৃতিৰ ওৰি ধৰোঁতা কমলাবাৰী, চামগুৰি, গড়মূল, আউনীআটি আৰু দক্ষিণপাট সত্ৰ। শিৱসাগৰ জিলাত আহোমসকলৰ ছশ বছৰীয়া

শাসনকালৰ কীৰ্ত্তিচিহ্নসমূহ, আহোম সকলৰ কীৰ্ত্তিচিহ্ন ৰংঘৰ, কাৰ্বেংঘৰ, তলাতল ঘৰ, শিৱদৌল, জয়সাগৰ পুখুৰী, নামদাঙৰ শিলৰ সাঁকো, গৌৰীসাগৰ পুখুৰী, বিষ্ণুদৌল, শিৱদৌল, দেৱীদৌল, ৰুদ্ৰসাগৰ আদি। চৰাইদেউ জিলাত আছে চৰাইদেউ ৰজা আহোম পৰিয়ালৰ মৈদাম। ডিব্ৰুগড় জিলাৰ ডিব্ৰু-চৈখোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় পক্ষী উদ্যান। তিনিচুকীয়া জিলাত আছে ডিব্ৰু-চৈখোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান, জয়দিহিং বৰ্ষাৰণ্য, ডিগবৈ, মাঘেৰিটা, কেচাই খাইটী, টিপং কয়লা খনি, দেওহাঁহ আৰু বন-ঘৰচীয়া ঘোঁৰাৰ বাবে বিখ্যাত। কাৰ্বি আংলং জিলাৰ হামৰেণৰ দাঁতিকাষৰীয়া বন্যভূমি, দেওপানী, গৰম পানীৰ উহ, মাৰাট লংৰি অভয়াৰণ্য, গৰমপানী অভয়াৰণ্য, নামৰ বনাঞ্চল, বেংমা সংৰক্ষিত বনাঞ্চল। ডিমাছাচাও জিলাৰ হাফলং, জাতিংগা পক্ষী আইভয়াৰণ্য, মাইবং জিলাৰ ইনাৰ আইন সংৰক্ষিত বনাঞ্চল, ৰামকৃষ্ণ আশ্ৰম, ৰামকৃষ্ণ নগৰ আদি অসম প্ৰদেশৰ বিভিন্ন জিলাৰ পৰ্যটনস্থলী। প্ৰতিবছৰে ডিচেম্বৰ মাহৰ পৰা জানুৱাৰী-ফেব্ৰুৱাৰী মাহৰ মাজভাগলৈ দেশী-বিদেশী পৰ্যটকৰ লগতে বিভিন্ন জিলাৰ পৰ্যটকে উৎসৱমুখৰ পৰিৱেশ সৃষ্টি কৰে।

উল্লেখিত অসম প্ৰদেশৰ পৰ্যটনস্থলীসমূহ পৰ্যটনৰ বাবে প্ৰচুৰ সম্ভাৱ্য ঠাই। এই অঞ্চলসমূহত যাতায়ত ব্যৱস্থা তথা স্থল সংযোগ ব্যৱস্থা উন্নত কৰি পৰ্যটকৰ বাবে সুবিধা কৰি দিলে পৰ্যটকৰ বাবে বেছি ফলপ্ৰসূ হ'ব। যাৰ ফলত পৰ্যটনস্থলীসমূহত বহুৰ প্ৰতিটো মাহতে পৰ্যটকৰ ভিৰ পৰিলক্ষিত হ'ব লগতে এই পৰ্যটনস্থলীসমূহ বিশ্ব দৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সহায়ক হ'ব। পৰ্যটনস্থলীসমূহৰ উন্নয়নৰ ফলত সেই অঞ্চলসমূহৰ লোকসকলৰ সৰু-বৰ দোকান তথা অতিথিশালা গঢ়লৈ উঠাৰ ফলত অঞ্চলবাসীৰ লোকসকল আৰ্থিক দিশত উন্নতি হ'ব। যাৰ ফলত আমাৰ অসমত হেঙাৰ হৈ থিয় দিয়া নিবনুৱা সমস্যা বহু পৰিমাণে হ্ৰাস হ'ব বুলি ধাৰণা কৰিব পৰা যায়।

(লেখাটি বিভিন্ন ধৰণৰ আলোচনী, প্ৰবন্ধ আদিৰ পৰা সহায় লোৱা হৈছে)

বিনিয়োগকাৰীৰ আকৰ্ষণৰ ক্ষেত্ৰত - অসম

অৰবিন্দ বৰা
চতুৰ্থ যান্ত্ৰাসিক (অৰ্থনীতি)

অসমৰ উন্নত পথ পৰিবহন ব্যৱস্থা আৰু প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ প্ৰাচুৰ্য্যতাৰ বিষয়ে আমি সকলোৰে কম বেচি পৰিমাণে হ'লেও জ্ঞাত। প্ৰচুৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদ আৰু খনিজ সম্পদ থকাৰ সত্ত্বেও অসমৰ উদ্যোগ খণ্ড বিশেষ আগবঢ়া নাই। ৰাজ্যখনৰ সম্পদৰাজি উপযুক্তভাৱে ব্যৱহাৰ কৰি উদ্যোগীকৰণ প্ৰক্ৰিয়া আওৰাই নিয়াৰ এক সু-সম্ভাৱনা আছে। চৰকাৰে বৰ্তমান সময়ত উদ্যোগিক উন্নয়নৰ বাবে বহুতো আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে। আঁচনিসমূহ কপায়নৰ ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰৰ উদ্যোগ আৰু বাণিজ্য বিভাগ আৰু অসম উদ্যোগিক বিকাশ নিগম বিশেষভাৱে জড়িত হৈ আছে। ই অসমত বিনিয়োগ কৰিব খোজা বিনিয়োগকাৰীসকলৰ বাবে এক ইতিবাচক দিশ। এই আঁচনিসমূহৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰি বিনিয়োগকাৰীসকলে অসমৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদসমূহ ব্যৱহাৰ কৰি উদ্যোগ স্থাপন কৰিলে অধিক লাভ অৰ্জন কৰাৰ সম্ভাৱনা আছে। এনে ব্যৱস্থাই বিনিয়োগকাৰীক অসমত বিনিয়োগৰ বাবে আকৰ্ষণ কৰাৰ থল আছে। ভাৰত আৰু অসম চৰকাৰে সময়ে সময়ে ঘোষণা কৰা উদ্যোগিক ৰীতিৰ আধাৰত ৰাজ্যখনত উদ্যোগিক উন্নয়নৰ পৰিকল্পনা হাতত লোৱা হৈছে। সম্প্ৰতি অসমত ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগখণ্ডৰ উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ গুৰুত্ব দিয়া হৈছে। ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ খণ্ডত নিয়োগৰ সুবিধা দিব পৰা পণ্য উৎপাদনকাৰী আৰু প্ৰস্তুতকাৰী উদ্যোগবোৰক সামৰি লোৱা হৈছে। এই আঁচনি তথা ব্যৱস্থাই ক্ষুদ্ৰ বিনিয়োগ কৰিব খোজা বিনিয়োগকাৰীসকলক অসমে আকৰ্ষণ কৰিব পাৰিব। এনেদৰে বিনিয়োগকাৰীক আকৰ্ষণৰ বাবে চৰকাৰে বিভিন্ন পদক্ষেপ হাতত লৈছে।

কেঁচা সামগ্ৰী
হিচাপে ব্যৱহাৰ
কৰি বহু ধৰণৰ
উদ্যোগ
স্থাপন কৰাৰ
সুযোগ অসমত
আছে।

আনহাতে কৃষিভিত্তিক উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰখনতো অসমে বিনিয়োগকাৰীক আকৰ্ষণৰ যথেষ্ট থল আছে। অসমৰ জলবায়ু আৰু মাটি কৃষিৰ বাবে উপযোগী হোৱাৰ বাবে ইয়াত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ শস্য উৎপাদন হয়। এই কৃষিজাত শস্যসমূহক কেঁচা সামগ্ৰী হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰি বহু ধৰণৰ উদ্যোগ স্থাপন কৰাৰ সুযোগ অসমত আছে। অসমৰ হাবিত পোৱা ফল-মূল, শাক-পাচলি জাতীয় উদ্ভিদ আৰু বনৌষধি উদ্ভিদ এতিয়াও ব্যৱসায়িক ভিত্তিত ব্যৱহাৰ হোৱা নাই। গতিকে বিনিয়োগকাৰীসকলে বনৰীয়া শাক-পাচলি, ফল-মূল, বনৌষধ আদিক লৈও ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰাৰ থল আছে। ইতিমধ্যে অসমে বেচম উদ্যোগত যথেষ্ট আগুৱাই গৈছে। ই অসমৰ এক প্ৰধান কৃষিভিত্তিক উদ্যোগ। বেচমত উদ্যোগত বিনিয়োগৰ জৰিয়তে অসমত অধিক লাভবান হ'ব পাৰি। অসমত যথেষ্ট পৰিমাণে এবি, মুগা, নুনিপাতৰ উৎপাদন হয়। ইয়াৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা এবি, মুগা আৰু পাত কাপোৰে অসমৰ লগতে ভাৰতৰ বিভিন্ন ঠাইত সমাদৰ লাভ কৰিছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত বিনিয়োগকাৰীক অসমে বিশেষভাৱে আকৰ্ষণ কৰাৰ থল আছে। আনফালে বৰৰ উদ্যোগ অসমৰ আন এক উল্লেখযোগ্য উদ্যোগ। বৰৰ খেতি বৰ্তমান অসমত অতি জনপ্ৰিয়। জলবায়ুৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি অসমক ভাৰতৰ বৰৰ বোৰ্ডে বৰৰ খেতিৰ বাবে অসমক এখন সম্ভাৱনা পূৰ্ণ ৰাজ্য বুলি চিনাক্ত কৰিছে। সেয়েহে বৰৰ উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰখনত অসমক বিনিয়োগকাৰীক আকৰ্ষণ কৰাৰ থল আছে। চাহ উদ্যোগ অসমৰ আটাইতকৈ বৃহৎ

কৃষিভিত্তিক উদ্যোগ। কেৱল ভাৰততে নহয় সমগ্ৰ দেশতে অসমৰ চাহ উদ্যোগৰ এক সুনাম আছে। অসমৰ অৰ্থনীতিত চাহ উদ্যোগে বিশেষ ভূমিকা পালন কৰে। ২০১২ চনৰ তথ্যমতে অসমত মুঠ ৭৬৫ খন বাগিচা আছে আৰু ৭৮০৯১ খন ক্ষুদ্ৰ চাহ বাগিচা আছে। অসমৰ চাহ খেতিয়কসকলে প্ৰায় ৮৮ হাজাৰ হেক্টৰ মাটিত চাহখেতি কৰে। গতিকে চাহ উদ্যোগে বিনিয়োগকাৰীক অসমত বিনিয়োগৰ বাবে এক উপযুক্ত আৰু পূৰ্ণ সম্ভাৱনামূলক ঠাই বুলি ভাবি লৈছে। বিনিয়োগকাৰীসকলে চাহ উদ্যোগৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ এই উদ্যোগত বিনিয়োগ কৰি অধিক লাভবান হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে।

অসম বৰ্তমান জনপ্ৰিয় হোৱা আন এবিধ উদ্যোগ হৈছে মীন উদ্যোগ। মীন উদ্যোগে বৰ্তমান অসমৰ অৰ্থনীতিক ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব পাব ধৰিছে। নদী উপনদীয়ে ভৰা অসম ৰাজ্যত মীন উদ্যোগৰ সম্ভাৱনা থকাৰ লগতে বিনিয়োগকাৰীক এই উদ্যোগে আকৰ্ষণ কৰাৰ যথেষ্ট থল আছে। অসমত মীন উদ্যোগৰ বাবে পৰ্যাপ্ত সুবিধা তথা সম্ভাৱনা থকা সত্ত্বেও বছৰি প্ৰায় ০.২০ লাখ টন মাছ অসমে আনিব লগা হয়। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত কিছু গুৰুত্ব প্ৰদান কৰি বিনিয়োগকাৰীয়ে বিনিয়োগ কৰিলে অধিক লাভবান হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে।

অসম খনিজ সম্পদত চহকী। অসমত তেল উৎপাদনৰ বাবে প্ৰথম খনন কাৰ্য ১৮৮৯ চনতে ডিগবৈত আৰম্ভ হৈছিল। বৰ্তমান প্ৰায় ১৩ বৰ্গ কিঃমিঃ অঞ্চল জুৰি থকা এই তৈলক্ষেত্ৰৰ পৰা প্ৰধানকৈ দীঘল তেল শোধনাগাৰালৈ সৰবৰাহ কৰা হয়। ডিগবৈৰ পিছত নাহৰকটীয়া তৈলক্ষেত্ৰ আৱিষ্কাৰ হয় আৰু ইয়াত ১৯৫৪ চনৰ পৰা তেল উৎপাদন আৰম্ভ হয়। এই তৈলক্ষেত্ৰৰ পৰা বছৰি ২.৫ নিযুত টন তেল আৰু ১ নিযুত ঘনমিটাৰ প্ৰাকৃতিক গেছ উৎপাদন কৰা হয়। ইয়াৰে উপৰিও বহু তেল শোধনাগাৰ আৰু প্ৰাকৃতিক গেছৰ ভাণ্ডাৰৰ বিষয়ে ওপৰত উল্লেখ কৰি অহা হৈছে। আৰু ইতিবাচক দিশ এয়ে যে অসমৰ বিভিন্ন নতুন নতুন ঠাইত তেল থকাৰ সন্দেহ পোৱা গৈছে। গতিকে অসমত বিনিয়োগকাৰীসকলৰ বাবে ই এক প্ৰধান আকৰ্ষণৰ থল।

পথ সংযোগ ব্যৱস্থাই এখন ঠাইৰ উদ্যোগিক বিকাশ তথা বিনিয়োগকাৰীক আকৰ্ষণ কৰাত গুৰুতৰ প্ৰভাৱ পেলায়। সৌভাগ্যক্ৰমে বৰ্তমান অসমৰ পথ পৰিবৰ্তন ব্যৱস্থা যথেষ্ট উন্নত

হৈছে। ইয়াৰ ফলত বিনিয়োগকাৰীক অসমে আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সফল হ'ব। উন্নত পথ পৰিবৰ্তনৰ যোগেদি উৎপাদিত সামগ্ৰীসমূহ চলাচলত বিনিয়োগকাৰীসকলে সুবিধা লাভ কৰি অধিক বিনিয়োগ কৰাত গুৰুত্ব দিয়াৰ সম্ভাৱনাও আছে। অসমৰ ২৮ টা ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথে এইক্ষেত্ৰত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিব। অসমত উৎপাদিত সামগ্ৰীসমূহ বহিঃৰাজ্যলৈ পোনপটীয়াভাৱে ৰপ্তানি কৰাত ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথসমূহে যথেষ্ট সহায় কৰিব। লগতে অসমৰ ভিতৰুৱা অঞ্চল সমূহত উৎপাদিত সামগ্ৰীসমূহ বিতৰণ ক্ষেত্ৰত ৰাজ্যিক পথ আৰু নগৰ চহৰৰ পথ সমূহে ভূমিকা পালন কৰিব। উন্নত পথ পৰিবহন ব্যৱস্থাৰ জৰিয়তে বিনিয়োগকাৰীসকলে দেশৰ সকলো ঠাইলৈ উৎপাদিত সামগ্ৰীবোৰ লৈ যোৱাত সহায় হ'ব। আনহাতে অসমৰ প্ৰদান দলংসমূহেও বিনিয়োগকাৰীক আকৰ্ষণত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব। নদীসমূহৰ ওপৰত নিৰ্মিত শৰাইঘাট, কলিয়াভোমোৰ, ঢলা-শদিয়া, গোৱালপাৰা-যোগীঘোপা আদি উল্লেখযোগ্য দলংসমূহে অসমক ইখনৰ লগত সিখনঠাইক সংলগ্ন কৰাৰ লগতে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সংযোগতো অৰিহণা যোগাইছে, যাৰ ফলত উৎপাদিত সামগ্ৰীৰ ৰপ্তানি সহজে বহু ঠাইলৈ কৰি বিনিয়োগকাৰীসকল লাভবান হ'ব পাৰিব। গতিকে ই বিনিয়োগকাৰীক আকৰ্ষণ কৰাৰ থল আছে। শেহতীয়াকৈ নিৰ্মাণ কৰা ভাৰতবৰ্ষৰ আটাইতকৈ দীঘল দলং ড° ভূপেন হাজৰিকা সেতু দলংখন মুকলি কৰি দিয়াৰ পিছৰে পৰাই দলংখনৰ দুটা পাৰ ঢলা আৰু শদিয়া দুয়োটা অঞ্চলতে পৰ্যটকে ভিৰ কৰা দেখা গৈছে। ই বিনিয়োগকাৰীক পৰ্যটনৰ ক্ষেত্ৰখনত বিনিয়োগৰ বাবে আকৰ্ষণ কৰাৰ থল আছে।

জীৱনৰ প্ৰত্যাহ্বানৰ মুখামুখি

দিশপুৰিয়ান

মৰিনা আখতাৰ
ষষ্ঠ যান্মাসিক (শিক্ষা)

এটা ব্যস্ত বাস্তৱত যেতিয়া আমি বাস্তৱ পাৰ হ'বলৈ
বৈ থাকোঁ তেতিয়া স্বাভাৱিকতে আমি চাপ অনুভৱ কৰোঁ।
আমি বিপদৰ কথা চিন্তা কৰি সতৰ্ক আৰু সচেতন ভাৱে যাতে
বাস্তৱটো নিৰাপদে পাৰ হ'ব পাৰোঁ।

সজীৱে কাহিলৈ বাস্তৱতা হ'বলগীয়া শেষ পৰীক্ষাৰ
কথা চিন্তা কৰি অধ্যয়ন কৰি আছে। বাস্তৱ দুই বজালৈ পড়ে।
তেওঁৰ মনৰ মাজত এনে ধৰণৰ কিছুমান প্ৰতিচ্ছবি আছে যেন
তেওঁ নিজৰ ভালপোৱা বিষয়সমূহ প্ৰয়োজন হোৱা ধৰণে নম্বৰ
পাবলৈ সমৰ্থ হোৱা নাই। তেওঁ নিজৰ বন্ধুৰ সৈতে সমন্বয়ৰ
পাৰ কৰি পৰীক্ষাৰ কাৰণে ভালদৰে প্ৰস্তুত হ'ব নোৱাৰে কাৰণে
নিজকে দোষী বুলি ভাবিছে। এনে ধৰণৰ বিভিন্ন উদাহৰণ আমি
দেখিবলৈ পাওঁ যি আমাৰ ওচৰে পাজৰে দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিলে
জীৱনটো এটা ডাঙৰ প্ৰত্যাহ্বান। আমি প্ৰত্যেকেই নিজ
উপায়েৰে এই প্ৰত্যাহ্বান সমূহৰ মুখামুখি হ'বলৈ চেষ্টা কৰি
আহিছোঁ। যাক আমি এক প্ৰকাৰৰ চাপ বুলি ক'ব পাৰোঁ। চাপ
অৰ্থাৎ ইংৰাজীত যাক 'Stress' বুলি কওঁ। চাপ জীৱনৰ এক
অংগ। কেতিয়াবা আমি এই চাপৰ বিপক্ষে জয়ী হওঁ আৰু
কেতিয়াবা পৰাজিতও হওঁ। যিকোনো প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন
হ'বলৈ আমি চেষ্টা কৰোঁ কাৰণ আমাৰ জীৱনত বিভিন্ন
প্ৰত্যাহ্বান, সমস্যা আৰু কঠিন পৰিস্থিতিয়ে আমাক চাপ দিয়ে।
হুলস্থূল, ভিৰ, বেয়া সম্পৰ্ক দৈনিক স্কুল বা অফিচলৈ যোৱা
এনেধৰণৰ ঘটনাৰ পৰা চাপৰ উৎপন্ন হয়। চাপ এনেধৰণৰ যি
মানুহৰ ভিতৰত বা পৰিৱেশত পোৱা যায়। চাপ এক সচৰাচৰ

চাপ, চাপ, চাপ এই শব্দই বৰ্তমান সময়ত বিশেষভাৱে
প্ৰৱল হোৱা দেখা গৈছে এই চাপৰ আমি জানো সন্মুখীন হ'ব
নোৱাৰোঁ? আমাৰ কি সাহস নাই? যদি এই প্ৰশ্নটো আমাৰ মনত
উদয় হয় তেন্তে নিশ্চয় ইয়াৰ সমাধানো আমি কিয় বিচাৰি
নাপাম..... নিশ্চয় পাম। চাপৰ সন্মুখীন আমি কেনেদৰে কৰিম
যদি ভাবো তেনেহ'লে প্ৰথমে আমি আমাৰ সামাজিক মানসিক
দিশটো লক্ষ্য কৰিব লাগিব যাতে চাপৰ প্ৰভাৱ নপৰে। ইয়াৰ
কাৰণে আমাক লাগিব গভীৰ বিশ্বাস। চাপক আমি 'Silent
Killer' বুলি ক'ব পাৰোঁ। কাৰণ উচ্চ বস্ত্ৰচাপ, হৃদৰোগ,
আলচাৰ, মধুমেহ আনকি কৰ্কট বোগো চাপৰ সৈতে জড়িত
আছে। এইবোৰৰ পৰা যদি চাপ নাইকিয়া কৰিব লগা হয় তেন্তে
আমাৰ শৰীৰটোক সম্পূৰ্ণ বিশ্রামৰ প্ৰয়োজন। ইয়াৰ কাৰণে
আমাৰ মনটো শান্ত কৰি শৰীৰক বিশ্রাম অৱস্থালৈ আনিবলৈ
মাসেপেশী শিথিল কৰি লগত গভীৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাস লোৱাটো
দৰকাৰ। আনহাতে পৰীক্ষাৰ কাৰণে ল'ৰা-ছোৱালীয়ে প্ৰস্তুত
হোৱা সময়ত অধ্যয়নৰ কাৰণে পৰ্যাপ্ত খৰচ কৰিব লাগে। নিজৰ
দুৰ্লভতাৰ মূল্যবোধ কৰিব লাগে। টান পালে শিক্ষক বা সহপাঠীৰ
লগত আলোচনা কৰিব লাগে। পুনৰাবৃত্তি কৰিব লাগে আৰু
তাতকৈয়ো গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ হৈছে পৰীক্ষাৰ দিনা শান্ত হৈ থাকি
মনোনিবেশ কৰিব লাগে। ইয়াৰ উপৰিও নিয়মিত ব্যায়ামৰ দ্বাৰা
হৃদয়ৰ দক্ষতা বৃদ্ধি হয়। হাওঁফাওঁৰ কাৰ্য বৃদ্ধি হয়, তেজৰ চলাচল
ভাল হয়, দেহত চৰ্ভিৰ পৰিমাণ কমে, সঁতোৰা, খোজ কঢ়া,
চাইকেল চলোৱা আদিয়ে চাপ কমাত সহায় কৰে।

আমি নিজৰ জীৱনত কোনো ব্যক্তিগত সংকটৰ সন্মুখীন নোহোৱাকৈ পাৰ
হৈ যাব নোৱাৰোঁ। যি অল্প সময়ৰ কাৰণে তীব্ৰ চাপ উৎপন্ন কৰে। আমি দৈনন্দিন
জীৱনৰ চাপৰ সন্মুখীন হ'বলৈ হ'লে আমি আত্মপ্ৰতিষ্ঠা হ'ব লাগিব। যিয়ে আমাৰ
অনুভূতি, আৱশ্যকতা, ইচ্ছা বিশ্বাসত সহায় কৰে। বৰ্তমান কালত শিশু বা কিশোৰ
সকলৰ স্থিতি স্থাপকতা সম্পৰ্কে বুজাবৰ কাৰণে বহুতো গৱেষণা কৰা হৈছে। স্থিতিস্থাপক
ব্যক্তিয়ে সময়ো জ্ঞানৰ যোগেদি চাপৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱাত সক্ষম হয় আৰু মানসিক
কপত সুস্থ আৰু অৰ্থপূৰ্ণ জীৱন অতিবাহিত কৰিবলৈ শিকে। গতিকে আমি ক'ব পাৰোঁ
যে চাপক পৰিচালনা কৰাৰ কাৰণে বা সফলতাবে যদি আমি ইয়াৰ সন্মুখীন হ'ব বিচাৰোঁ
তেতিয়াহ'লে আমাক এক সুস্থ জীৱন শৈলীৰ খুৱেই আৱশ্যক। তেতিয়া আমি আমাৰ
জীৱনৰ পৰা চাপ বহুখিনি হ্ৰাস কৰিব পাৰিম বুলি ভাবো।

জীৱনত বিভিন্ন
প্ৰত্যাহ্বান,
সমস্যা আৰু কঠিন
পৰিস্থিতিয়ে
আমাক চাপ দিয়ে।

জনপ্ৰিয়তাৰ শীৰ্ষত

জুবিন গাৰ্গ

পৰিখা কলিতা

তৃতীয় যান্মাসিক (অসমীয়া)

১৯৯২ চনত

গুৱাহাটী

বিশ্ববিদ্যালয়ৰ
পৰা গুৱাহাটীক
প্ৰতিনিধিত্ব কৰি

পাশ্চাত্য

সংগীতৰ শাখাত

সোণৰ

পদক অৰ্জন কৰে।

জুবিন গাৰ্গ বৰ্তমান অসমীয়া সংগীতপ্ৰেমী ৰাইজ
বিশেষকৈ যুৱ সমাজৰ মাজত বহুল প্ৰচাৰিত এটা নাম। যাৰ
গানে দুখীজনৰ মাজত সুখৰ পথ, দুখীজনৰ বাবে নতুন বতৰা,
প্ৰেমীকৰ বাবে নতুন প্ৰেৰণা, আৰ্তজনলৈ হৃদয়ৰ তৃষ্ণা তথা
সকলো মানুহৰ হৃদয়লৈ মানুহ হিচাপে জীয়াই থকাৰ নতুন
সংজ্ঞা। জুবিনৰ গান লোক সংগীতক ভেটি কৰি আধুনিকতাৰ
পৰশ সানি সুন্দৰ সাংগীতিক সংজ্ঞাৰে দৰদী কঠৰে নিগৰা এক
অনুপম গান। বিশেষকৈ গানৰ কথাই চুই যায় আবেগিক সন্তোক।
সৃষ্টিকৰ্তাই সকলো গুণৰ সমাবেশেৰে কৰি তুলিছে তেওঁক
এগৰাকী প্ৰকৃত শিল্পী। জুবিন গাৰ্গৰ জনপ্ৰিয়তা বৰ্তমান
আলোচনাৰ গভীৰ বাহিৰত। প্ৰতিটো নতুন কেছেটেই জুবিনৰ
সাফল্যৰ সপোনক এখোপ এখোপকৈ আগুৱাই লৈ গৈ আছে।
এটি কেছেটত নিজে গীত লিখা, সুৰ কৰা, সংগীত ৰচনা কৰা,
গীত গোৱা সহজ কথা নহয়। 'অনামিকা'ৰ পৰা আৰম্ভ কৰি
প্ৰতিটো কেছেটৰ প্ৰতিটো গীতেই মানুহৰ মাজত জনপ্ৰিয় হৈছে।

এটা সাংস্কৃতিক পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰা জুবিন
গাৰ্গৰ পিতৃ হৈছে বিশিষ্ট কবি গীতিকাৰ কপিল বৰঠাকুৰ আৰু
মাতৃৰ নাম ইলি বৰঠাকুৰ। জুবিনৰ জন্ম হয় বৰ্তমান মেঘালয়ৰ
তেতিয়াৰ গাৰো হিলছৰ তুৰাত ১৯৭২ চনৰ ১৮ নৱেম্বৰ
তাৰিখে। তেওঁলোক এতিয়া উজনিৰ ঐতিহাসিক নগৰ
যোৰহাটৰ বাসিন্দা। জন্মৰ পিছত তেওঁৰ নাম জীৱন বৰঠাকুৰ
ৰখা হৈছিল যদিও পিছলৈ তেওঁ জুবিন গাৰ্গ হিচাপে খ্যাত হয়।
সৰুতে জুবিনে পঢ়া স্কুলত আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰৰ ওচৰ-পাজৰৰ
বিভিন্ন সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত গীত পৰিবেশন কৰিছিল। মাজে
মাজে তবলা বজাইছিল আৰু ইয়াৰ পিছত তেওঁ কী-ব'ৰ্ড
বজাবলৈ লৈছিল। এই সময়ছোৱাৰ ভিতৰতে জুবিন পাশ্চাত্যৰ
ফালে ঢাল খায়। ১৯৯২ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা
গুৱাহাটীক প্ৰতিনিধিত্ব কৰি পাশ্চাত্য সংগীতৰ শাখাত সোণৰ

ডাইনী হত্যা, মাদক দ্ৰব্যৰ সেৱন আৰু ছাত্ৰ সমাজৰ ভূমিকা

তৃষা তালুকদাৰ
দ্বিতীয় বান্ধাসিক

আজিৰ সমাজ ব্যৱস্থা যে কু-সংস্কাৰ আৰু
অন্ধবিশ্বাসৰ বলি হৈ এচাম ধুৰন্ধৰ, পশুতুল্য মানুহৰ হাতত
নিৰীহ মানুহৰ জীৱন অকালতে মৰহি যাব ধৰিছে এই কথা
ভাবিলেই গাৰ নোম সিয়ৰি উঠে। মনত ভাৱ হয় আমি একো
একোজন সভ্য সমাজৰ লোক হও নে নহও। বিজ্ঞান
প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ বলত এতিয়া অন্য গ্ৰহত মানুহে বসতি কৰাৰ
চিন্তা কৰিছে; অথচ এই যুগতো আন কিছুমান কু-সংস্কাৰ
অন্ধবিশ্বাসৰ বশৱৰ্তী হৈ মানুহে ইমান তললৈ যে অধগমিত
হ'ব পাৰে সেয়া আপোনাবোৰ অগোচৰ তথা কল্পনাতীত।

প্ৰায়েই আমি বাতৰি কাকতত পঢ়িবলৈ পাওঁ বা
শুনিবলৈ পাওঁ ঠায়ে ঠায়ে ডাইনী সন্দেহত একো একোজন
মানুহক জীৱন্তে সমাধিস্থ কৰিছে। জীৱৰ কি বিলাই, হয়
মানৱতা। ইয়াৰ প্ৰকৃত কাৰননো কি? কি কাৰণে ডাইনী হত্যা
হৈ আছে, কিহৰ বাবে নো সমাজ কলুষিত হৈ পৰিছে। ইয়াৰ

নিশ্চয় কাৰণ নথকা নহয়। নিঃসন্দেহে শিক্ষাই ইয়াৰ প্ৰধান
অস্ত্ৰায়। লগতে অৱশ্যে ব্যক্তি স্বার্থ জড়িত থকাটো বোধগম্য
হয়। বৰ্তমান যুগত এনেকুৱা কিছুমান ঠাই আছে য'ত শিক্ষাৰ
পোহৰ পৰা নাই বা প্ৰসাৰ ঘটাই নাই আৰু ই তেনেকুৱা অশিক্ষিত
সমাজৰ মাজত অন্ধবিশ্বাসৰ বলি হৈ ডাইনী হত্যাৰ নিচিনা
অপকৰ্ম পৰিলক্ষিত হোৱা দেখা যায়। এনেকুৱা অপকৰ্মবোৰ
বোধ কৰাৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল প্ৰত্যেকেই দায়বদ্ধ হ'ব লাগিব।
প্ৰয়োজনবোধে ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলে পিছপৰা অঞ্চল সমূহলৈ গৈ
অশিক্ষিত মানুহবোৰক বুজাব লাগিব, লগতে শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ
ঘটাব লাগিব।

ডাইনী হত্যাৰ নিচিনা আজিৰ এই সমাজ ব্যৱস্থাত
আকৌ মাদক দ্ৰব্যৰ সেৱন এক সামাজিক ব্যাধি ৰূপে পৰিগণিত
হৈছে। বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাৰ পৰিসংখ্যাৰ তথ্যমতে প্ৰত্যেক বছৰত
৬ মিলিয়ন অৰ্থাৎ ৬ নিযুত মানুহ ধূমপান কৰাৰ ফলতে

মৃত্যুমুখত পৰিছে। লগতে ২.৫ নিযুত লোক মাদকদ্ৰব্যৰ ফলত মৃত্যু হৈছে।
এনেকৈয়ে যদি ধূমপান, মাদকদ্ৰব্যৰ সেৱন কাৰ্য চলি থাকে তেতিয়া হ'লে
২০২০ চনৰ ভিতৰত দেশৰ শতকৰা ১০ ভাগ মানুহ এই পৃথিৱীৰ পৰা চিৰ
বিদায় ল'ব লাগিব বুলি ধাৰণা কৰা হৈছে। এই মাদক দ্ৰব্য সেৱন কৰাৰ ফলত
একো একোজন মানুহৰ জীৱনলৈ অন্ধকাৰ নামি আহিছে, যাৰ ফলত একো
একোটা পৰিয়াল ধ্বংসৰ গৰাহত পৰি নিঃশেষ হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে।

বৰ্তমান যুৱ সমাজত এই মাদক দ্ৰব্যৰ ব্যৱহাৰ অতি ভয়াবহ ৰূপত
বিয়পি পৰিছে। ক্ৰমাগতভাৱে বৃদ্ধি পাই অহা এই মাদক দ্ৰব্যৰ পৰা উঠি অহা
যুৱচাম হাত সাৰিব পৰা নাই। উৎসৱ পাৰ্বণ, বিবাহ-সবাহ, বনভোজস্থলী আদি
সকলোতে বৰ্তমান মাদক দ্ৰব্যৰ প্ৰায়োভৱ হোৱা দেখিবলৈ পোৱা যায়। এই
মাদক দ্ৰব্য সেৱনৰ ফলতে ঘনাই হঠাৎ কাজিয়া, দুৰ্ঘটনা, সঞ্চিত ধনৰ অপব্যৱহাৰ
হোৱা দেখা যায়। দেশৰ পৰা কেনেকৈ এনেকুৱা সামাজিক ব্যাধি দূৰ কৰি
কলুষিত হোৱা সমাজখনক মুক্ত সমাজ এখন ৰূপে গঢ়ি তুলিব পাৰি তাৰ প্ৰতি
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল সজাগ হ'ব লাগিব। বাটৰ নাট, সজাগতা সভা, পথ সভা, প্ৰচাৰ
অভিযান ইত্যাদি চলাই হ'লেও সমাজৰ পৰা এই কলা অধ্যায়ৰ সামৰণি মাৰিব
লাগিব। লগতে ইয়াত চৰকাৰৰ পূৰ্ণ সহযোগিতা পাব লাগিব।

পদক অৰ্জন কৰে। সেই দিনটোৰ কথা স্মৰণ কৰি জুবিনে কৈছিল-
সেইদিনা কলেজৰ বন্ধুকেইজনমানৰ লগত যুৱ মহোৎসৱৰ
সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান উপভোগ কৰাৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ববিদ্যালয় লৈ
যোৱাৰ কথা। প্ৰতিযোগিতাত যোগ দিয়াৰ বাবে আগতীয়াকৈ
কোনো ধৰণৰ প্ৰস্তুতি হোৱা নাছিল। অৱশ্যে সেই সময়ত বিভিন্ন
অনুষ্ঠানত জুবিনে সংগীত পৰিৱেশন কৰিছিল। সেইদিনা
প্ৰতিযোগিতা আৰম্ভ হোৱাৰ আগে আগে বন্ধুকেইজনে তাগিদা
দিলে যে প্ৰতিযোগিতাত তেওঁ যোগ দিব লাগে। লাহে লাহে
কেইগৰাকীমান শিক্ষাণ্ডকও বন্ধুকেইজনৰ লগত চামিল হৈছিল।
শেষত তেওঁলোকৰ মৰমৰ দাবী অগ্ৰাহ্য কৰিব নোৱাৰি অতি
কম সময়ৰ ভিতৰতে জুবিনে প্ৰিয় কবি হীৰেণ ভট্টাচাৰ্যই ৰচনা
কৰা “গানে কি আনে”, সুৰৰ সপোনে সপোনে” গীতটো
ইংৰাজীলৈ অনুবাদ কৰি মঞ্চত উঠিছিল। প্ৰতিযোগিতাৰ
ফলাফল গোষণা কৰাৰ সময়ত সঁচাকৈয়ে জুবিন আচৰিত
হৈছিল। বিশ্ববিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতাত তেওঁ প্ৰথম হৈছিল আৰু
লাভ কৰিছিল সোণৰ পদক। তাৰ পিছত মাদ্ৰাজ ছাত্ৰ আমন্ত্ৰণ
ক্ৰমে মাদ্ৰাজত অনুষ্ঠিত গোট টুপেদাৰ নাইট ১৯৯১ ত তেওঁ

হিন্দী গীত পৰিৱেশন কৰি বিভিন্নজনৰ প্ৰশংসা বুটলিবলৈ সক্ষম
হ'ল। ১৯৯৩ চনৰ শাবদীয় বতৰত যোৰহাটৰ এন কে প্ৰডাকচনৰ
‘অনামিকা’ নামৰ গীতৰ কেচেটটিৰ যোগেৰে জুবিনে অসমৰ
সংগীত জগতত নিজৰ অৱস্থান সুদৃঢ় কৰে। তাৰ পিছত জুবিনে
‘সপোনৰ সুৰ’, ‘মায়া’ আদি উলিয়ায়। অসমীয়াৰ ঘৰে ঘৰে,
আলি-পদুলিয়ে, হাটে-বজাৰে জুবিনে বাগিনী জুবিলে ‘মায়া’
ৰূপত। অসমৰ আকাশে-বতাহে বাজিল ‘মায়া মাখোন মায়া’।
তেওঁৰ জনপ্ৰিয়তাৰ আৰু এটা দিশ হ'ল তেওঁ একাধাৰে গায়ক,
গীতিকাৰ, সুৰকাৰ, সংগীতকাৰ, কবি, ছবি পাৰিচালক। জনপ্ৰিয়
ছবি ‘মন যায়’, ‘গানে কি আনে’, ‘মিছন চাহিনা’ আদি তেওঁ
পৰিচালনাৰ লগতে নিজেই অভিনয়ো কৰে। বৰ্তমান অসমীয়া
গীত সমূহত প্ৰৱেশ কৰা লাগ-বান্ নোহোৱা কথাৰ বিপৰীতে
জুবিনৰ গীতৰ কথাতে জিলিকি উঠিছে, সুৰীয়া অসমীয়া ভাষাৰ
এক অপকৰ্ম সৌন্দৰ্য। জুবিনৰ সংগীত বৰ্তমান সময় আৰু
সমাজৰ লগত ভালদৰে খাপ খাই পৰিছে আৰু সেই বাবেই
আজিৰ শ্ৰোতাৰ মনোগ্ৰাহী হৈ পৰিছে আৰু এইদৰেই জুবিন
গাৰ্গে পালে প্ৰচুৰ নাম আৰু জনপ্ৰিয়তা।

মনালিছা : এক অপ্ৰকাশিত তথ্য

আফ্ৰিন চৌধুৰী

পঞ্চম বান্ধাসিক (ইংৰাজী বিভাগ)

চৰ্চা কৰা লিওনাৰ্ড দ্যা ভিক্সি সকলোৰে পৰিচিত। পৃথিৱীৰ উন্নত অনুন্নত অথবা
উন্নতিশীল সকলো দেশৰ নগৰ-চহৰ, গাঁও-ভূই সকলো লোকেই লিওনাৰ্ড দ্যা
ভিক্সি চিনি পাই তেওঁৰ প্ৰখ্যাত চিত্ৰ মনালিছাৰ বাবে। দেখা গৈছে অনুৰাগীৰ
মাজত মনালিছা সম্পৰ্কে নতুন তথ্য উদ্ভাৱন প্ৰক্ৰিয়াও বৃদ্ধি পাইছে। অনেকৰ
মতে মনালিছা আছিল ভিক্সিৰ প্ৰেমসী আন কিছুমানৰ মতে মনালিছা ডেনমাৰ্কৰ
ৰজাৰ ভনীয়েক আছিল। ইতিপূৰ্বে ভিক্সিৰ মনালিছা সম্পৰ্কে উক্তি দ্বিৰুক্তি,
মত দ্বিমত তথা বাদ-বিবাদ চলি আহিছিল। সেই সকলোবিলাকৰ নিষ্পত্তি
কৰিবলৈ আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰখ্যাত চিত্ৰ বিশেষজ্ঞ লিলিয়ান স্কোৱাৰ্টিক প্ৰমুখ্যে
জেৰাৰ্ড হুলাজমেন, কেনথাম লিলি আদিয়ে সুদীৰ্ঘ আৰু পৰিকল্পিত আঁচনি মতে
কম্পিউটাৰৰ সহায়ত ভিক্সিৰ অনবদ্য কীৰ্তি মনালিছাৰ পৌনপুলিক নিৰীক্ষা
চলাইছিল। শেষত তেওঁলোকে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে মনালিছা
হ'ল ভিক্সি নিজেই।

শূণ্য হৰণ শূণ্য

স্বৰ্ণালী কলিতা

প্ৰথম যান্মাসিক (ইংৰাজী)

২২ ডিচেম্বৰ ১৮৮৭ চনৰ কথা। তামিলনাডুৰ তালোৰ জিলাৰ ইবোদ নামে এখন সৰু চহৰত এটি শিশুৰ জন্ম হয়। এটা সময়ত ল'ৰাজনক ওচৰৰে এখন প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰাই দিয়া হয়। এদিনৰ কথা। শ্ৰেণীকোঠাত গণিতৰ পাঠদান চলি আছে। শিক্ষকজনে হৰণ অংকৰ সন্দৰ্ভত পাঠ দি আছে। তেওঁ বৰ্ত্তত তিনিটা কল আৰু ল'ৰাৰ ছবি আঁকিলে। ইয়াৰ পিছত ছাত্ৰসকলক উদ্দেশ্যি ক'লে- "আমাৰ হাতত তিনিটা কল আছে, তিনিজন ল'ৰাৰ মাজত সমানে ভগাই দিলে গাইপতি কেইটাকৈ পৰিব?" এজন ছাত্ৰই তপৰাই উত্তৰ দিলে- "প্ৰত্যেক ল'ৰাই এটাকৈ পাব।" "শুদ্ধ" - শিক্ষকজনে সন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰি ক'লে। তেওঁ পুনৰ প্ৰশ্ন কৰিলে। "১০০০ টা কল ১০০০ জন ল'ৰাৰ মাজত সমানে ভগাই দিলে এটাকৈ কল পৰিবনে?"

এনেদৰে শিক্ষকজনে হৰণ অংক সমাধান পাঠ দি থাকোঁতেই বেঞ্চখনৰ চুকত বহি থকা ল'ৰা এজনে নম্ৰভাৱে হাত দাঙি থিয় হ'ল। শিক্ষকজনে পাঠদান বন্ধ কৰি ল'ৰাজনে কি ক'ব তালৈ অপেক্ষা কৰিলে। ল'ৰাজনে শিক্ষকজনক সুধিলে- "মহাশয়া যদি শূণ্যটো কল শূণ্যজন ল'ৰাৰ মাজত সমানে ভগাই দিয়া হয়, গাইপতি এটাকৈ পৰিবনে?" ল'ৰাজনৰ অদ্ভুত ধৰণৰ প্ৰশ্নটো শুনি শ্ৰেণীৰ ল'ৰাবোৰে ঢেকঢেকনি মাৰি হাঁহিলে। কিন্তু

শিক্ষকজনে ল'ৰাজনৰ প্ৰশ্নটোৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰিলে। শিক্ষকজনে শ্ৰেণীকোঠাৰ পৰিৱেশটো শান্ত কৰাৰ উদ্দেশ্যে বেঞ্চত হাতেৰে ঢকা মাৰি ডাঙৰকৈ চিঞৰিলে। আৰু ছাত্ৰসকলক কথাষাৰ বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিলে। শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰবোৰে মনতে ভাবিলে- "বিজন ছাত্ৰই শিক্ষকক এনে অদ্ভুত প্ৰশ্ন সুধিলে সেইজন ছাত্ৰৰ প্ৰশংসাত ইমান আগ্ৰহী কিয়?" অৱশ্যে ছাত্ৰজনৰ প্ৰশ্নৰ সমিধান শ্ৰেণীত থকা শিক্ষকজনে উলিয়াব নোৱাৰিলে। অকস্মাত শ্ৰেণীকোঠাত ওলোৱা প্ৰশ্নটোৰ ভাৰতৰ লগতে বহুতো দেশত সমিধান বিচাৰি প্ৰেৰণ কৰা হ'ল। অৱশেষত এই ভাৰতৰে অন্য এজন ভাৰতীয় গতিজ্ঞ ভাস্কৰে শূণ্য হৰণ শূণ্য সমান অপৰিসীম (ইন্ফিনিট) অৰ্থাৎ অসীম বুলি সমিধান দিবলৈ সক্ষম হয়।

এই আচৰিত ধৰণৰ প্ৰশ্ন সুধি শিক্ষকক বিবুধিত পেলোৱা ছাত্ৰজনেই হ'ল প্ৰসিদ্ধ গণিতজ্ঞ শ্ৰীনিবাস বামানুজন আয়েংগাৰ। এওঁৰে পিছলৈ ১৯১১ চনত মাত্ৰ ২৩ বছৰ বয়সত ভাৰতীয় গণিত সংস্থাৰ আলোচনীত জাৰ্নেল অৱ মেথেমেটিকেল ছ'চাইটিত বনৌলি সংখ্যা কিছুমানৰ বৈশিষ্ট্য প্ৰকাশ কৰে। এইজনা প্ৰখৰ প্ৰজ্ঞাৰ অধিকাৰীৰ ১৯২০ চনৰ ২৫ এপ্ৰিলৰ দিনা মাত্ৰ তেত্ৰিশ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

সংগ্ৰহ।

কবিতা শিতান

তোমাৰ অপেক্ষাত

ভাৰ্গৱ শৰ্মা

ষষ্ঠ যান্মাসিক (ৰাজনীতি বিজ্ঞান)

গাজি মই অকলশৰীয়া বুলি তুমি নাভাবিবা
তুমি যদিও মোৰ ওচৰত নাই তথাপিও তোমাৰ
বগত কটোৱা সেই প্ৰতিটো মুহূৰ্ত মোৰ
নব কেনভাঁচত সাঁচি ৰাখিছো।

সেই ধুনীয়া সময়খিনি অনুভৱ কৰিয়ে
দীয়াই থাকিম।

কতিয়াবা যদি মোক তুমি তোমাৰ
প্ৰমিক বুলি ভাবা তেন্তে তুমি
মাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিবা আৰু মই
তামাক আঁকোৱালী লম
মাৰ দুবাহৰ মাজত।

"কবিতা পঢ়ি পাহৰিব পাৰি
পাহৰিব পাৰি কিছু দুখ, আনকি ধানি
কবিতা জীৱনৰ অন্য বিষয় কুশল, অন্য প্ৰত্যাশা।
শব্দ সংঘ ভাঙি তিৰবিৰ
বন তুলসীৰ উজাৰি লুকুৰা সুগন্ধি দীঘল উপত্যকা।"

— হিৰেণ ভট্টাচাৰ্য্য

২২ ডিচেম্বৰ ১৮৮৭ চনৰ কথা। তামিলনাডুৰ তাঞ্জোৰ জিলাৰ ইবোদ নামে এখন সৰু চহৰত এটি শিশুৰ জন্ম হয়। এটা সময়ত ল'ৰাজনক ওচৰৰে এখন প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰাই দিয়া হয়। এদিনৰ কথা। শ্ৰেণীকোঠাত গণিতৰ পাঠদান চলি আছে। শিক্ষকজনে হৰণ অংকৰ সন্দৰ্ভত পাঠ দি আছে। তেওঁ বৰ্ভত তিনিটা কল আৰু ল'ৰাৰ ছবি আঁকিলে। ইয়াৰ পিছত ছাত্ৰসকলক উদ্দেশ্যি ক'লে- "আমাৰ হাতত তিনিটা কল আছে, তিনিজন ল'ৰাৰ মাজত সমানে ভগাই দিলে গাইপতি কেইটাকৈ পৰিব?" এজন ছাত্ৰই তপৰাই উত্তৰ দিলে- "প্ৰত্যেক ল'ৰাই এটাকৈ পাব।" "শুদ্ধ" - শিক্ষকজনে সন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰি ক'লে। তেওঁ পুনৰ প্ৰশ্ন কৰিলে। "১০০০ টা কল ১০০০ জন ল'ৰাৰ মাজত সমানে ভগাই দিলে এটাকৈ কল পৰিবনে?"

এনেদৰে শিক্ষকজনে হৰণ অংক সমাধান পাঠ দি থাকোঁতেই বেঞ্চখনৰ চুকত বহি থকা ল'ৰা এজনে নম্ৰভাৱে হাত দাঙি ধিয় হ'ল। শিক্ষকজনে পাঠদান বন্ধ কৰি ল'ৰাজনে কি ক'ব তালৈ অপেক্ষা কৰিলে। ল'ৰাজনে শিক্ষকজনক সুধিলে- "মহাশয়া যদি শূণ্যটো কল শূণ্যজন ল'ৰাৰ মাজত সমানে ভগাই দিয়া হয়, গাইপতি এটাকৈ পৰিবনে?" ল'ৰাজনৰ অদ্ভুত ধৰণৰ প্ৰশ্নটো শুনি শ্ৰেণীৰ ল'ৰাবোৰে ঢেকঢেকনি মাৰি হাঁহিলে। কিন্তু

কবিতা

- দেৱদাৰু দেশৰ নিষিদ্ধ প্ৰেমিকজন > সঞ্জয় বৈশ্য / ৩৩
তোমাৰ অপেক্ষাত > ভাৰ্গৱ শৰ্মা / ৩৩
তুচ্ছত্বৰ প্ৰেমিক > জিতজ্যোতি শৰ্মা / ৩৪
সহস্ৰ জনতাৰ শিল্পী > জয়শ্ৰী কলিতা / ৩৪
কবিতা > বিশ্বজিত দলে / ৩৫
অনুবোধ > পৰিখা কলিতা / ৩৫
অসমীয়ালৈ আহ্বান > অনামিকা বৰ্মন / ৩৬
চিঠি > পুলকেশ বৰা / ৩৬
মই তোমাতেই নিমগ্ন > নাজমা শ্বেহনাজ / ৩৭
আকাশ > আৰতি দেৱী / ৩৭
সন্ধ্যা > অকণ বয় / ৩৮
প্ৰেমসী > জুমি বৰ্মন / ৩৯
আমি আধুনিক জগতৰ মানুহ > দীক্ষা চৌধুৰী / ৩৯
জাতিৰ পিতা মহাত্মা > সীমান্ত দাস / ৪০
তুমি নাবী > সুস্মিতা ওৰাং / ৪০
নিষ্ঠুৰতা > ভট্টাৰিকা শৰ্মা / ৪১
বহাগ > হোমাগ্নী গোস্বামী / ৪১
আবেগৰ পাৰ ভঙা টো > কৰবী ৰাজবংশী / ৪২
আধুনিকতা > অনামিকা দাস / ৪২
বানপীড়িত বতৰা > জিমি বৈশ্য / ৪৩
ব্যভিচাৰি > অংকিতা কলিতা / ৪৩
বৰষুণ ভাল পোৱা ছোৱালীজনী > দেৱজিত কলিতা / ৪৪

দেৱদাৰু দেশৰ নিষিদ্ধ প্ৰেমিকজন

সঞ্জয় বৈশ্য
চতুৰ্থ বাৰ্ষিক (কলা শাখা)

তোমাৰ অপেক্ষাত

ভাৰ্গৱ শৰ্মা
ষষ্ঠ বাৰ্ষিক (ৰাজনীতি বিজ্ঞান)

বঙীণ আকাশৰ অলিয়ে গলিয়ে মই,
নতুনত্বৰ আৱকাশ বিচাৰি,
আজি মই বোম্বেখন দেশৰ বিচক্ষণ পথিক।
হেৰুৱা স্বপ্নৰ মাজত বুটলি ফুৰো মই শব্দৰ শেৱালি।
সিদ্ধ কণ্ঠত বাজি উঠে মোৰ কৰুণ বিননি।
তুমিটো নাই,
এবা! তুমিটো নাই মোৰ কাষত।
আজি, তুমি হীনতাৰ মই গান গাম,
মৰমৰ আকুলতাৰ মাজত তোমাৰ সান্নিধ্যক ধিয়াম।
দেৱদাৰুৰ প্ৰেমত বন্দী মই,

নুবুজো হৃদয়ৰ কেন্দ্ৰত কেন্দ্ৰ কোঁচা তেজৰ গোন্ধ।

নুবুজো হৃদয়ৰ অ, আ, ক, খ।
আৰে! বুজিম নো কেনেকৈ?
তুমিটো মোক আদৰ্শত এথি থৈ গৈছিল।
জাত্যাভিমানৰ পাঠ পঢ়াই,
চিনাকি কৰাই দিছিল,
মই নীচ জাতি অৱশিষ্টহে বুলি।

পথিলা খেদাৰ দিন ধৰি আজিও উচুপি উঠো মই,
তুমি হীনতাৰ মাজতো তোমাৰ মৰমৰ মাতৰাৰ বিচাৰি।
তুমি সুখী হবা বুলিয়ে ক'ম।
কাৰণ,
তোমাৰ সাজি লোৱা পৃথিৱীখনত মই নাই।

আজি মই অকলশৰীয়া বুলি তুমি নাভাবিবা
তুমি যদিও মোৰ ওচৰত নাই তথাপিও তোমাৰ
লগত কটোৱা সেই প্ৰতিটো মুহূৰ্ত মোৰ
মনৰ কেন্দ্ৰত সঁচি ৰাখিছো।

সেই ধুনীয়া সময়খিনি অনুভৱ কৰিয়ে
জীয়াই থাকিম।

কেতিয়াবা যদি মোক তুমি তোমাৰ
প্ৰেমিক বুলি ভাবা তেন্তে তুমি
মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিবা আৰু মই
তোমাক আঁকোৱালী লম
মোৰ দুবাহৰ মাজত।

তৃণাত্মক প্ৰেমিক

জিৎজ্যোতি শৰ্মা
পঞ্চম বাৰ্ষিক (অসমীয়া)

সহস্ৰ জনতাৰ শিল্পী

জয়ন্তী কলিতা
প্ৰথম বাৰ্ষিক (শিক্ষা বিভাগ)

দিনটো আধৰুৱা যেন হয়
যিদিনা তোমাক নেদেখো।
কলেজত অলপ সময় নেদেখিলেও
বিচাৰি ফুৰো প্ৰতিটো কম আৰু কবিড'বত,
কলেজত প্ৰথম দেখিবৰ দিনা
তোমাৰ সেই মৰম লগা হাঁহিটো চেভ হৈ ব'ল
হৃদয়ৰ তোমাৰ নামৰ ফ'ন্ডাৰটোত।
তোমাক লগ পেৰাৰ আগতে প্ৰেম কি
মই বুজিয়ে পোৱা নাছিলো।
কিন্তু এতিয়া জানো প্ৰেম মানে যে
কেবল তুমিয়েই।
আহ! কিমান যে ধুনীয়া লাগিছিল
নৱাগত আদৰণি সভাৰ দিনা
তোমাৰ বঙা পৰা গাল দুখনি চাবলৈ?
নাজানো তোমাৰ উত্তৰ কি হ'ব
তথাপিও সুধিছো
মোৰ প্ৰেমৰ তৃষ্ণা দূৰ কৰিবানে তুমি?
হোৱাটহুপৰ ডিপিব দৰেই যদি
তোমাৰ মনটোও সলনি কৰিব পাৰিলো হয়
মোৰ নামৰ ফ'ন্ডাৰটো
তোমাৰ হৃদয়ৰ কোনোৱা এটা চুকত চেভ কৰিবলৈ
তোমোতেই আৰম্ভণি আৰু তোমোতেই শেষ
কৰিব বিচাৰো মোৰ প্ৰেমৰ বঙীণ অধ্যায়।

বগেন দা তুমি জনতাৰ শিল্পী
তুমি খনিকৰ সৃষ্টিকৰ
বহুমুখী প্ৰতিভাৰ অধিকাৰী
সাহিত্য সংস্কৃতিৰ বাহক
তোমাৰ গানত মোহিত হয়
আগলি কলপাতৰ কাউবীজনী
উদয় হয় লুইতৰ পানী
তোমাৰ গান শুনি হিয়া শাত পৰে
ভাগৰুৱা পথিকৰ,
বগেন দা তুমি মৰিও অমৰ।

কবিতা

বিশ্বজিত দলে
চতুৰ্থ বাৰ্ষিক (অসমীয়া বিভাগ)

অনুবোধ

পৰিখা কলিতা
তৃতীয় বাৰ্ষিক (অসমীয়া বিভাগ)

তুমিয়ে মোক জনম দিলা এই সংসাৰখনত
তুমিয়ে মোক তুলি তালি কৰিলা ডাঙৰ।
তোমাৰ দ্বাৰাই দেখা পালো
মনোমোহা এই জগতখন।
কিন্তু আজি হঠাৎতে তুমি মোক এৰি
ক'ত লুকাই আছা মা?
তোমাক বিচাৰি নিজান বনত
অকলে চিঞৰি ফুৰিছো মী মী বুলি।
চকুৰ চকুলো টুকি এই নিজান বনত
কান্দিছো অকলে ঘূৰি ফুৰি।
এবাৰ তুমি কাৰলৈ আহি
মোক দেখা দিয়া মা।
মী তুমি এৰি গুচি যোৱাৰে পৰা
এই সংসাৰৰ দিনকো আন্ধাৰ যেন পাওঁ।
এবাৰ সপোনতে আহি দেখা দিয়া মী।
যদিহে তুমি দেখা নিদিয়া
তেন্তে মলয়া এছাতি হৈ সদায়ে মোৰ কাৰলৈ আহিবা।

এটি মাথো অনুবোধ
আজি তোমাৰ ওচৰত
নাই বিচৰা আকাশৰঞ্জন
নিবিচাৰো স্বৰ্ণ অলংকাৰ
বিচাৰো মাথো মোৰ চিতাশিত
এটুপি চকুলো তোমাৰ।
যিটোপাল চকুলোৰে সৈতে
মই পঞ্চভূতত বিলীন হৈ যাম
সিদিনাই হয়তো মই
মোৰ জীৱনৰ মূল্য বিচাৰি পাম।
যেতিয়াই সেইটোপাল চকুলো চিতাশিত লীন হ'ব
চিতাশিত হোমোয়িতৈ পৰিৱৰ্তিত হ'ব
আৰু মোৰ এই বিতৃষ্ণা জীৱন সাৰ্থক হ'ব।
আত্মহত্যা কৰিম বুলি ভয় নাখাবা
আত্মহত্যা, ধেই ফালটু কাম মই নকৰো
মাথো পৰমজনাৰ বাঞ্চামতে
মই পৰলোকলৈ গমন কৰিম
কিন্তু তুমি কেতিয়াও পাহৰি নাযাবা
মোৰ এই একমাত্র অনুবোধ
বক্ষা কৰিবলৈ।

অসমীয়ালৈ আহ্বান

অনামিকা বৰ্মন
প্ৰথম বান্ধাসিক (অসমীয়া)

বৰষুণৰ টোপাল হৈ সৰিব চকুলো,
নীল আকাশী তৰাই চাই ব'ব সকলো
বৃষ্টিৰ প্ৰবল গাজনি,
বিজুলীৰ জিলমিল চাবনি,
শিলাবৃষ্টি হৈ নৈৰ সোঁতৰ সৈতে বৈ যাব,
আমাৰ কৃষ্টি আৰু সংস্কৃতি
মাথোঁ চাই বৈ
থাকিব লাগিব অসমীয়াই।
সপোনৰে ভৰা দুচকুত আজি
এন্ধাৰ সিঁচিচা,
সকলো দেখিও নেদেখাৰ ভাও জুৰিছা,
অসমীয়াই আৰু কিমান সহিবা,
বিদেশীৰ লাঞ্ছনা
ক'লা ডাবৰ হৈ ঢাকি আহি,
অসমীয়াৰ বাহুবলে নিছে কাড়ি,
যত্নগত ভুগি আছা কিয়?
নিঃশেষ হৈ ব'ব খোজা 'অসমী'ক
এবাৰ মাথোঁ বচাই যোৱা
এবাৰ মাথোঁ চুই যোৱা।

চিঠি

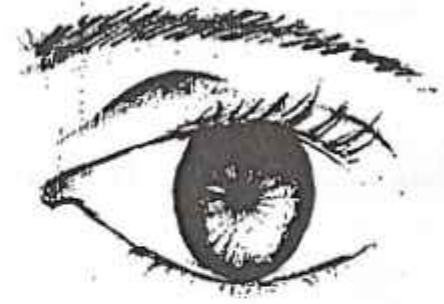
পুলকেশ বৰা
পঞ্চম বান্ধাসিক (বাণিজ্য শাখা)

শব্দৰ মায়াজালত মৰমৰ মালা গাঁঠি
অহা নাই তোমাৰ বহুদিন অনুভৱৰ চিঠি।
আবেগ ঢালি লিখা তোমাৰ শাব্দিক আত্মীয়তাই
ক'ব নাই আউলী-বাউলী মোৰ হৃদয়ৰ চৌপাশ!!
তোমাৰ আকৰ্ষিতত থকা অভিমানে
মোক বহুদিন ক'ব নাই অভিমানেৰে অভিমানিত।
তুমি শব্দৰ প্ৰেম বাণেৰে লিখা নাই এখন প্ৰেমৰ চিঠি?
ময়ো নোপোৱা হ'লো নিৰ্ভাজ প্ৰেমৰ সেউজ উমান।
অসীম আশাৰ নঙলামুখত বৈ বৈ
নাই ভাগবা তোমাৰ চিঠিৰ অপেক্ষা কৰি
কেতিয়াবা সময় পালে লিখিবাচোন এখনি
প্ৰেমৰ পত্ৰ
মোৰ হৃদয়ৰ ঠিকনাত
কোৱা লিখিবানে?

মই তোমাতেই নিমগ্ন

নাজমা শ্বেহনাজ
তৃতীয় বান্ধাসিক (ইংৰাজী)

মোক বিচাৰি
হাবাথুৰি খাব নালাগে তুমি,
নালাগে তোমাৰ
সিঁজু নিৰৱ শোণিতক উত্তপ্ত কৰিব,
চকু দুটি মুদি দিয়া
এডোখৰ নিৰ্জন ঠাইত বহি,
মাথোঁ চকু দুটি মুদি দিয়া
আৰু অনুভৱ কৰা গভীৰভাৱে
জীৱনে জীৱনক চুকি পোৱাকৈ,
আত্মাই আত্মাক চুই চাব পৰাকৈ,
একাত্ম হ'ব পৰাকৈ দুটি মন।
মন গ'লেই তুমি মনত পেলাবা
দুখৰ বিষাক্ত দিনবোৰত
তোমাৰ কপালত মোৰ স্পৰ্শ,
মন গ'লেই অনুভৱ কৰিবা
তোমাৰ হৃদয়ত মোৰ অস্তিত্ব।
মই তোমাতেই নিমগ্ন
যি চকুলো টুকিবা মোকেই পাবা,
তুমি হুমুনিয়াহ কাঢ়িবা মোকেই পাবা,
তুমি হাঁহিবা, উৎফুল্লিত হ'বা
তাতেওঁ মোকেই পাবা।
মই তোমাৰ তেজে তেজে, কোঁহে কোঁহে
সিৰাই সিৰাই বিয়পি আছে।

আকাশ

আবতি দেৱী
প্ৰথম বান্ধাসিক (অসমীয়া বিভাগ)

অ মোৰ আকাশ আজি তোমাক,
বুকুৰ মাজত সাবটি লব মন যায়।
ইমান ধুনীয়া তুমি ইমান নিৰল
ইমান যে ভাল লাগে তোমাক,
কিয়বা নাজানো।
তুমিয়ে সপোন তুমিয়ে দিঠক,
লোৱা মোক সাবটি তোমাৰ
কোমল ছাঁট।
য'ত মই থাকিব পাৰিম শান্তিত,
উলাহত মৰমত আৰু
বিচৰণ কৰিব পাৰিম
তোমাৰ নীলা বঙত।

সন্দ্ৰাস

অকণ বয়

তৃতীয় যান্মাসিক (বাণিজ্য শাখা)

চৌদিশে কেবল
তেজৰ ফাকুৰা
আজি অ'ত কালি ত'ত
কৰণাময় ধোঁৱা।
বাজি উঠিছে কেবল
কান্দোনৰ টো
কাকনো কেনেকৈ বুজাও
কেনেকৈ কও।
কেনেকৈ শান্তনা দিও
সেই সকলক
যিবোৰে হেৰাইছে
নিজৰ আপোনজনক।
কান্দি কান্দি ভাগৰা
সেই সকলক
পাৰিম জানো উভতিব
তেওঁলোকৰ আপোনজনক।
এইটো অসম্ভৱ কল্পনা
ধূলিৰ লগত মিলাবোৰক ঘূৰাই আনা
তথাপিও জনাও মই সেইসকলক
যিয়ে তোলে এই তেজৰ খেলা।
নিষ্ঠুৰ নিষ্ঠুৰ ভাবে
জীৱন কাঢ়ি তোমালোকে কি ভালপোৱা?
নিৰ্দোষীবোৰৰ পৰা?
তোমালোকে কি বিচৰা?
ইমানে নিষ্ঠুৰ নে তোমালোক
জীৱনৰ মূল্য বুজি নোপোৱা।।

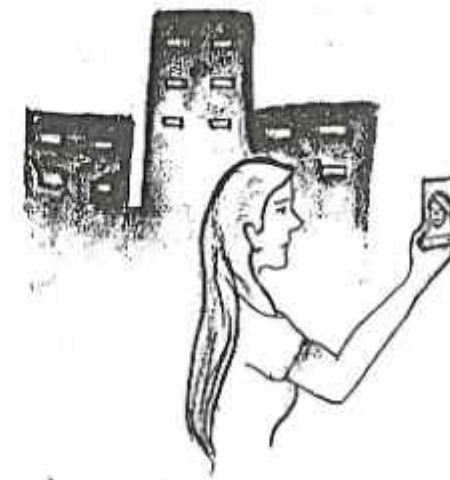

প্ৰেয়সী

জুমি বৰ্মন

প্ৰথম যান্মাসিক

তোমাৰ প্ৰতিচ্ছবিৰে আমনি কৰে
মোক দিনে নিশাই
ব্যাকুল হৈ উঠে মোৰ প্ৰাণ
তোমাক কাষতে নাপাই।
য'তেই নাথাকা কিয়
তুমি মাথোঁ মোৰ
সকলো সময়তে মই
তোমাতে বিভোৰ।
আহিবানে কেতিয়াবা তুমি
মোৰ কাষলৈ,
মাথোঁ, মাথোঁ এপাহ
গোলাপৰ কলি হৈ।
তোমাৰ বাবে বাট চাই থাকিম
প্ৰেমৰ দুবাৰদলিত বৈ
জনমে জনমে থাকিম তুমি
মোৰ প্ৰেয়সী হৈ.....

আমি আধুনিক জগতৰ মানুহ

দীক্ষা চৌধুৰী

পঞ্চম যান্মাসিক (বাজনীতি বিজ্ঞান)

কেতিয়াবা মনতে প্ৰশ্ন জাগে
আমি বাক আধুনিক জগতৰ মানুহ হয়নে?
কুৰি শতিকাৰ নৱ নৱ সৃষ্টিৰ
অংশীদাৰ হ'ব পাৰিছোনে বাক?
পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিৰ ঢাকঢোল বজাই
পাহৰি পেলাইছে নিজৰে সংস্কৃতি
এনেকৈ হ'ব পাৰিনে আধুনিক জগতৰ মানুহ!
মাথোঁ চৌদিশে অপসংস্কৃতি
আধুনিক সাজ-পাৰে মানুহৰ
জীৱনৰ মানদণ্ডৰ মূল্যায়ণ নকৰে।
জ্ঞান, প্ৰযুক্তি বিজ্ঞানৰ বাঢ়িছে অগ্ৰগতি
বহুজনে জনতাৰ পৰা পাইছে স্বীকৃতি
তথাপি আঁতৰা নাই
মানুহৰ বৰ্বৰতা, অন্ধ বিশ্বাস
ধৰ্ম, শোষণৰ দৰে কু-সংস্কৃতি।
ঘৃণনীয় বাক প্ৰবৃত্ত ভণ্ড তপস্বী
নাই হোৱা মানৱৰ আধ্যাত্মিক উন্নতি
সেয়েহে প্ৰশ্ন হয়,
আমি সঁচাকৈ আধুনিক জগতৰ মানুহ হয়নে?

জাতিৰ পিতা মহাত্মা

সীমান্ত দাস
প্ৰথম বাৰ্গাসিক (বাণিজ্য)

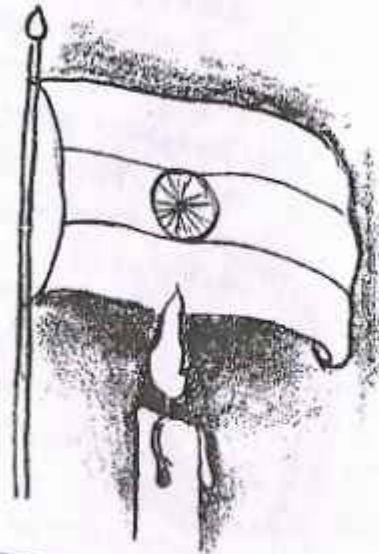
হে জাতিৰ পিতা মহাত্মা
তুমি হ'লা দেশৰ মান।
তোমাৰ দৰে দেশক প্ৰাণ যাচি দিয়া
নাই কোনো আজি আন।।

অহিংসাই হ'ল প্ৰথম ধৰ্ম
তোমাবেইতো বাণী।
কি কওঁ দেশৰ দুৰ্নীতিৰ কথা
নিচিঙে তাৰ লানী।

তুমিয়েই দেশৰ গৌৰৱ উজ্জ্বল
ক'ব পাৰো মই ভাটি।
তোমাৰ ত্যাগ নোবোজে কোনোৱে
অন্ধ আজি মানৱ জাতি।

নিজ শোণিতেৰে বাঙলি কৰিও
স্বাধীন কৰিলা দেশ।
তোমাৰ পথত নাই কোনো আজি
মৰি-মাজি সকলো শেষ।

সেয়ে শহীদ প্ৰণামে তোমাক
ক'ত বাব যে ক'লো।
তুমিয়েই হ'লা জাতিৰ পিতা
মনত বাখি থলো।

তুমি নাৰী

সুস্মিতা ওৰাং
দ্বিতীয় বাৰ্গাসিক (কলা শাখা)

হে নাৰী, তুমি হ'লা ধৰণী
হে নাৰী, তুমি এখনি চিৰ প্ৰবাহিত বৈ যোৱা নদী।
কিয় সহ্য কৰিছা এই সমাজৰ যন্ত্ৰণা?
কিয় ধোৱাইছা তুমি মাথোঁ চকুলোৰ শোণিত?
হে নাৰী, তুমি সমাজৰ এজনী পীড়িত যুৱতী।
হে নাৰী, তুমি পূজিত দেৱী।
কিয় শোষণ, অত্যাচাৰ বৰি হৈছা তুমি?
কিয় দুখৰ বিশাল সংসাবত বিসৰ্জিত হৈছা তুমি?
হে নাৰী, তুমিয়ে দুৰ্গা, সবস্বতী আৰু কালী।
হে নাৰী, তুমিয়ে জীৱন বশিৰ প্ৰথম কিৰণ।
কিয় আজি তোমাৰ দুখাৰি চকুলো মচিবলৈ নাই কোনো?
কিয় আজি হ'লা তুমি সমাজৰ সমালোচনাৰ বলি?

নিস্তন্ধতা

ভট্টাৰিকা শৰ্মা
পঞ্চম বাৰ্গাসিক (বুৰঞ্জী বিভাগ)

চিৰিঙকৈ শব্দ কৰা
মোৰ বুকুখন
তোমাৰ সামিধ্য বিচাৰি
হাবাথুৰি খোৱা মোৰ মুহূৰ্তবোৰ
আহ.....
কি অনুভৱ, ব্যক্ত কৰিবলৈ নাই কোনো
অহৰ্নিশে জ্বলি থকা
মোৰ বুকুৰ স্নিগ্ধশিখা
নিৰ্গত হোৱা ধোৱা
তাত, তোমাৰ নামৰ স্পন্দন
অভিমানী হৈ যাওঁ কেতিয়াবা
অনুতাপ কৰো নিজকে লৈ
নতুন উদ্যমতাৰ বাট সৃষ্টি কৰিব বিচাৰো
কিন্তু, পাৰ হৈ অহা মোৰ অতীত
বৰ্তমানত থিয় হৈ বৈ যদি
আবেগ বিভোৰ হৈ বওঁ
জানোছো স্মৃতিবোৰে আগত আহি
পুনৰাবৰ্তন কৰে... মোক
মধুৰ সময়ৰ লগত
বিগীন হোৱা কথাবোৰ সোঁৱৰাই
আশাৰ বেঙনি ক'ত?
অন্ধকাৰে বাট ভেটি ধৰিছে
জোনাকী পৰুৱাৰ পোহৰে
বহুখিনি পোহৰালে
তথাপিও, মোৰ বাবে যথেষ্ট নহয়
কাৰণ, এই অকলশৰীয়া বাটত
পিছফালে ঘূৰি চালে কেৱল
মাত্ৰ নিৰাশা, নিস্তন্ধতা
সন্মুখত শূণ্যতা আৰু
ভঙা হৃদয়ৰ কান্দোন
যাক গুনিবলৈ নাই কোনো।

বহাগ

হোমায়ী গোস্বামী
দ্বিতীয় বৰ্ষ,
উচ্চতৰ মাধ্যমিক (কলা শাখা)

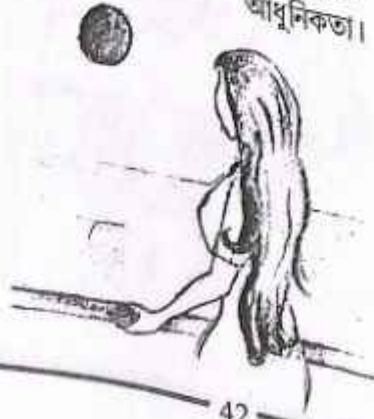
বহাগৰ বৰষুণে প্ৰকৃতি ধুৱাই গ'ল
আৰু দিলে ন আভৰণ
গছে গছে কুঁহিপাত ঢোল আৰু পেঁপাৰ মাত
তাতে হ'ল বসন্তৰ মিঠা আগমন
চ'তৰ শেষত পাতে বহাগৰ বিহুটি
দেহা মন বহু বঙে ভৰা
গছৰ ডাল ফুলে কপৌ পাহিটি
গাতৰুৰ খোপা জুৰ কৰা
গছৰ ডালত মাতে সুৰিয়া কুলিটি
কুউ কুউ কৰি মিঠা মাত
হিয়া ভাঙি কেতেকীয়ে বিনাই ডালত নিতে
বিবহী দুখৰ ভাৰ কঢ়িয়াই ফুৰা
ম'হৰ পিঠিত উঠি কোনোবা প্ৰেমিকে
শিঙা ফুকি মাতে প্ৰেয়সীক
হাচতিত তামোল আৰু কাষত কলহ লৈ
এখুজি দুখুজি কৰি যায় ঘাটলৈ
দূৰত চেনাইব মাত নপৰয়ে হিয়া শাত
চাই চাই আগুৱাই যায়
চেনেহৰ বিহুৱান খনি আদৰৰে পিন্ধাই আজি
আদৰিছে দুখনি পৰাণ।
বহাগ নহয় জানা এটি মিঠা মাহ
ই হ'ল সম্প্ৰীতিৰ অৰ্ঘ
অসমীয়া জাতিৰ ই প্ৰীতি এনাজৰী
নকৰিবা তাক চিন্ন ভিন্ন।

আবেগৰ পাৰ ভঙা টো

কবীৰ ৰাজবংশী
প্ৰথম বান্ধাসিক (অসমীয়া)

অনেক মায়া লৈ জীয়াই থাকে
মোৰ সপোনবোৰে।
তুমিহীনতাৰ যন্ত্ৰণাবোৰ যেন মই
এতিয়াহে অনুভৱ কৰিছো। আহ কি যে
এই বিৰক্তিকৰ সময়।
গম্ভীৰ স্থল নোহোৱাকৈ উৰি ফুৰিছো
এই বিশাল আকাশখনত।
তুমি যে মই গম নোপোৱাকৈ
আঁতৰি গ'লা মোৰ পৰা
মোৰ অন্তৰত আকৌ ৰাজি উঠিল
সেই কোনোবা দূৰ দিগন্তৰ
পৰা ভাহি অহা বাহীৰ ককল সুৰ।
আবেগ পাৰ বাঙি যাব খোজে,
ধৰিতো ৰাখিব নোৱাৰে
জীৱনৰ ছন্দোময় গতিত
নিজকে বিলীন কৰিব বিচাৰে।
তোমাৰ সান্নিধ্যৰ উমাল পৰশেৰে
জীপাল হৈ উঠক মোৰ ভগ্ন হৃদয়।
তুমি গোপনে মৰমেৰে
ভাঙি থৈ যোৱা এখন হৃদয়
তুমি বুজি পোৱানে বাক কথাবোৰ?
বুজি পোৱা জানো মোৰ
আধালেখা কবিতাৰ ভাষা?
বিবাদৰ গান গাই গাই
আজি যেন ক্লান্ত হৈ পৰিছো
গোলাপৰ পাহিৰ দৰে সৰি পৰা
মোৰ চকুপানী তুমি জানো দেখা পোৱা?
সুখিছা জানো কেতিয়াবা?
দুচকুলৈ চকুলো নামিলেও
কান্দোনে কিয় আমনি কৰে বুলি?
তুমিহীনতাৰ যন্ত্ৰণাই মোক যেন
এফালৰ পৰা গ্ৰাস কৰি পেলাইছে
খেদি ফুৰে এন্ধাৰবোৰে মোক
কষ্টই বিচাৰি ফুৰে মোৰ
কিজানি তোমাৰ দুহাতৰ
উমলি পৰশ পাওঁ, তাৰেই আশাত।

আধুনিকতা

অনামিকা দাস
প্ৰথম বান্ধাসিক (শিক্ষা বিভাগ)

অসীমৰ সীমানাত
বিলীন হৈ আছে,
আজিৰ প্ৰকৃতিৰ সেউজবোৰ।
নীল আকাশত মুক্ত মনে
উৰি যাব খোজা পক্ষীজনীও আজি দেখো,
সজৰ ভিতৰত বন্দী হৈ,
অপেক্ষা কৰি আছে
এটি স্বাধীন জীৱনলৈ।
অগ্নিৰ শিখাই আজি
প্ৰকৃতিক দহিব খুজিছে
বাহ্যিক আধুনিকতাই যেন আজি, প্ৰকৃতিৰ সেউজবোৰক ধোৱাই
আওৰি ধৰিছে।
শেষ হৈ গৈছে মানুহৰ মাজৰ পৰা
দয়া, প্ৰেম আৰু মানৱতাৰ শব্দবোৰ,
মানুহে মানুহক হত্যা কৰি বোৱাই দিছে,
শতজনৰ তেজৰ নদী।
মানুহক মাৰিবলৈ কঁপি নুঠে প্ৰাণ
আনন্দত কিবিলি পাৰিছে
ভাল বেয়াৰ নাপায় একো উমান।
এজনক মাৰি আন এজন
চহকী হোৱাৰ বাসনা,
এয়াই নেকি আমাৰ আজিৰ
আধুনিকতা।

বানপীড়িত বতৰা

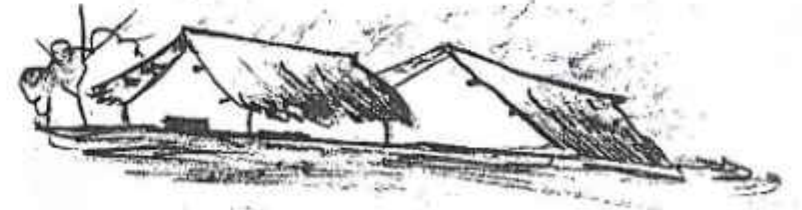
জিমি বৈশ্য
প্ৰথম বান্ধাসিক (অসমীয়া বিভাগ)

জীৱনটো সুকলমে চলাই নিবলৈ
অদম্য হেঁপাহ
বাটত বৈ আছে
শত সহস্ৰ বাধা
বানে ধোৱাই নিয়া
কোৱল সোঁতে, চাহি মুহি লৈ গ'ল
জীৱনৰ অদম্য হেঁপাহ।
আজি আকাশ ফটফটীয়া
মোৰ মনলৈ বৈ আহিছে
এছাটি বতাহ।
ফুচফুচাই মোৰ কাণত কৈ গৈছে
বানপীড়িত বতৰা।
ঘৰৰ মধুচুত আতংকগ্ৰস্ত হৈ বহি থকা
শিশুৰ আত্ননা।
সিহঁতৰ আশা জীয়াই থকা
সুন্দৰ ভৱিষ্যত গঢ়াৰ।
পঢ়াশালীৰ আচাৰ পত্ৰ
বানে উটুৱাই নিলেও বস্তা এখন লৈ
পঢ়াশালীলৈ যাব।
বিলাসীকতা মাদকতা
এনেয়েতো পোৱা যায়।
মানৱতাবে চলি যাব
কিন্তু অম এমুঠি কোনে দিব?
পিতাই ধাননি, বানে মহিয়ালেই
আইৰ হাঁহ-কুকুৰা, সোঁতৰ কোবত জাহ গ'ল।
দমকলটিও আত্মজাহ গ'ল।
এইবাব কেন্দ্ৰই ধন দিব
মন্ত্ৰী বিধায়কৰ ঘৰবোৰ
আটক ধুনীয়া হ'ব,
ঠিকাদাৰৰ জোপবোৰে মুখ মেলি ক'ব
মোক ভৰা মোক ভৰা।

ব্যভিচাৰি

অংকিতা কলিতা
ষষ্ঠ বান্ধাসিক (বাণিজ্য বিভাগ)

হে মোৰ চিৰ চেনেহী আই মাতৃ
কিয় আজি তুমি নীৰৱ নিশব্দ
তোমাৰ সন্তান সকলৰ পৰা
কলংকিত হ'ল।
কেউদিশে চকুৰে চাব নোৱাৰা
অপৰাধ প্ৰৱণতাৰ দৃশ্য
ধৰ্ম হত্যা শ্লীলতাহানি
অসত্যৰ জয় সত্যৰ পৰাজয়
ক'ত হেৰাল তোমাৰ সন্তান সকলৰ
মগজুৰ সুবুদ্ধি জ্ঞান।
মাতৃ ভগ্নীক তুচ্ছজ্ঞান কৰি
তোমাৰ কান্ধতেই বন্ধক থৈ
তোমালৈ নিবিগ্নে এৰি দিয়ে গুলি
আঁকোৱালি লোৱা দুবাছ মেলি।

বৰষুণ ভাল পোৱা ছোৱালীজনী

দেৱজিত কলিতা
ষষ্ঠ বন্যাসিক (বানিজ্য শাখা)

এজনী মৰম লগা ধুনীয়া ছোৱালী
কি যে অপৰূপা তাই
তাইৰ দুপাৰি সজাই থোৱা দাঁত,
বঙা দুই ওঠৰ
এটা মিঠা হাঁহি।
বৰষা ধৰণী লৈ নামিলে
তাইৰ কি যে আনন্দ
কি যে তাইৰ উলাহ
আত্মহাৰা হৈ
নাচি ফুৰে তাই গোটেই চোতাল।
এটা ফুটফুটিয়া ফ্ৰকে
তাইক যেন অপেশ্বৰী কৰি তুলিছিল।
পানীৰ সৈতে খেলি যে তাই
কিমান ভাল পাইছিল।
আনন্দৰে যেন
ক'ত নৱাৰি সপোন সজাইছিল।
কিন্তু আজি হেৰাই গ'ল
সেই বৰষুণ ভালপোৱা ছোৱালীজনী
কিজানিবা হেৰাই গ'ল
তাইৰ কপালৰ
স্বামীৰ দীৰ্ঘায়ুৰ বাবে থকা
সেন্দূৰীয়া ফেটিৰ মাজত
হেৰাই গ'ল চাগে
ফ্ৰকৰ সলনি পিন্ধা সেই
চাদৰ মেখেলা আৰু

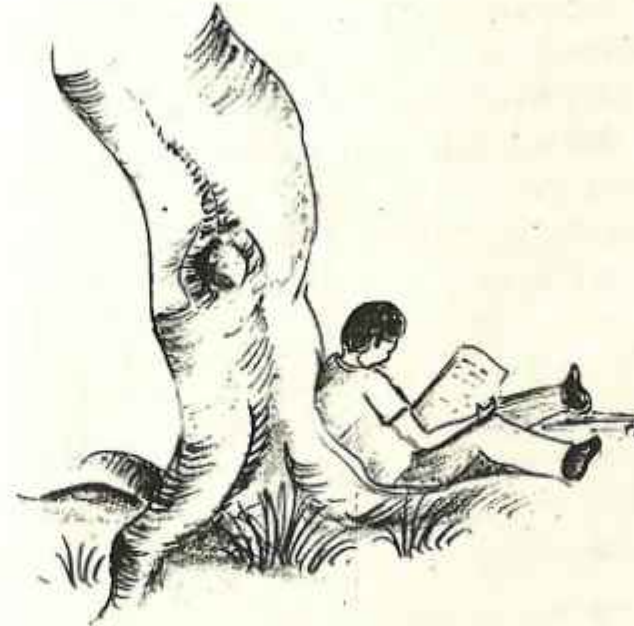

শৰীৰ আচলত।
সেই চিপচিপ বৰষুণত
তিতি বালপোৱা ছোৱালীজনী
চাগে আজি নাই,
আজি বৰষুণ দেখিও
তাইৰ হিয়া উজলি নুঠে।
কিন্তু তাইৰ দুচকুৰে অশ্রু হৈ
কোনেও নেদেখা
এজাক বৰষা নামি আহে।
তাইৰ মায়াৰি সপোনবোৰো
যেন আজি মৰহি গ'ল
নিজ সন্ধানৰ হাঁহি কান্দোন কলৈ
তাই ব্যস্ত হৈ ব'ল...।
এয়াই নাৰীৰ ভিন্ন ৰূপী জীৱন
আনৰ সপোন পূৰোৱাত
মগ্ন আজি
ত্যাগ কৰি সমস্ত সপোন।
কেতিয়াবা পত্নী
কেতিয়াবা মাতৃ
কেতিয়াবা আকৌ
বোৱাৰী ৰূপত থকা সেই
বৰষুণ ভালপোৱা ছোৱালীজনী
কেনিনো হেৰাই গ'ল
বিচাৰি পোৱা যে নগ'ল।

গল্প শিত্ৰন

“চুটিগল্প বিশুদ্ধ গীতিধৰ্মী কবিতা এটাৰ
দৰে : ই কোনো সমস্যাৰ অৱতাৰণাও
নকৰে, সমাধানো নিবিচাৰে! জীৱনৰ
পৰিস্থিতি একোটাৰ উপস্থাপন মাথোন
ইয়াৰ লক্ষ্য।”

— ফ্ৰেংক অ'ক্সৰ

কা

মিণ্টু ঠাকুৰীয়া
কনিষ্ঠ সহায়ক
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

কপুৰ গাঁৱৰ বৰ্মনী দৰ্জীৰ মনত আনন্দৰ সীমা নাই। ঘৈণীয়েক
টি পুৱাতে উঠি গোসাইঘৰত বস্তি এগছি জ্বলাই দুই-এটা কাম
বাৰে বাৰে হাত ঘড়ীটোলৈ চাইছে। কিয়নো আজি তেওঁলোকৰ
হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব। বৰ্মনী আৰু ভানুমতীৰ
ত্ৰক লৈ অযুত সপোন। বাপেক বৰ্মনীয়ে বহু কষ্ট কৰি আনৰ
পাৰা কিছু ধন বাহি কৰি পুতেকৰ বাবে সাঁচি থয়। তেওঁলোকৰ
ৱকান্ত পঢ়ি শুনি ডাঙৰ মানুহ হ'ব আৰু মাক-বাপেকৰ দুখ দুৰ
নতো নিজে কষ্টেৰে থাকিও নৱকান্তক কাপোৰ-কানি যোগাৰ
নতো নিজে বিচনীৰে বিচি দিন পাৰ কৰিছে কিন্তু নৱকান্তৰ
পাংখাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিবলৈ বৰ্মনীয়ে পাহৰা নাই। মাজে সময়ে
বৰ কথা বৰ্মনীয়ে বোমছন কৰে। দিন যোৱাৰ লগে লগে বৰ্মনী
হিছে। ঘৈণীয়েকবোৰো গা ভাল নহয় আৰু তেওঁও আগৰ দৰে
ছে। গতিকে পুতেকক সোনকালে এটা ভাল সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা
য়াই ঘৰখন চাব পাৰিব।

ইতে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা শেষ হ'ল। নৱকান্তৰ লগত পৰীক্ষা
কিছু আজৰি পালে। এনেকৈয়ে তিনিমাহমান পাৰ হ'ল। এদিন
বজাত গাঁৱৰে ল'ৰা এজন দৌৰা-দৌৰিকৈ বৰ্মনীদৰ্জীৰ ঘৰত
শিক্ষান্ত পৰীক্ষাৰ ফলাফল ঘোষণা হৈছে আৰু নৱকান্তই ৰাজ্যৰ
অধিকাৰ কৰিছে। বাপেক বৰ্মনীয়ে লগে লগে চাইকেলখন লৈ
লিলে। বিদ্যালয়লৈ গৈ বৰ্মনীয়ে দেখিলে যে বিদ্যালয়ত শিক্ষক-
হাত্ৰীৰ মাজত প্ৰচণ্ড উলাহ। সকলোৱে নৱকান্তক আদৰিবলৈ
নোৱাৰাকৈয়ে দুচকুৰে চকুলো বাগৰি পৰিল।
দিন পাৰ হৈ থাকিল। নৱকান্তই উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাতো
ৰি ওৱাহাটী মেডিকেল কলেজত চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ ছাত্ৰ হিচাবে

বৰষুণ ভাল পোৱা

এজনী মৰম লগা ধুনীয়া ছোৱালী
কি যে অপৰূপা তই
তাইৰ দুপাৰি সজাই পোৱা দাঁত,
ৰঙা দুই ওঠৰ
এটা মিঠা হাঁহি।
বৰষা ধৰণী লৈ নামিলে
তাইৰ কি যে আনন্দ
কি যে তাইৰ উলাহ
আত্মহাৰা হৈ
নাচি ফুৰে তাই গোটেই চোতাল।
এটা ফুটফুটিয়া ফ্ৰকে
তাইক যেন অপেশ্বৰী কৰি তুলিছিল।
পানীৰ সৈতে খেলি যে তাই
কিমান ভাল পাইছিল।
আনন্দৰে যেন
ক'ত নৱাৰি সপোন সজাইছিল।
কিন্তু আজি হেৰাই গ'ল
সেই বৰষুণ ভালপোৱা ছোৱালীজনী
কিজানিবা হেৰাই গ'ল
তাইৰ কপালৰ
স্বামীৰ দীৰ্ঘায়ুৰ বাবে থকা
সেদুৰীয়া ফোটৰ মাজত
হেৰাই গ'ল চাগে
ফ্ৰকৰ সলনি পিন্ধা সেই
চাদৰ মেখেলা আৰু

গল্প

শ্ৰদ্ধা

অতীতৰ প্ৰাচুৰ্য
নোপোৱাৰ বেদনা
কৃষ্ণচূড়াব দৰে
নিঃস্বার্থ
নীলা খামৰ চিঠি
নীলা খামৰ চিঠি

- মিন্টু ঠাকুৰীয়া / ৪৭
- নাজমা শ্বেহনাজ / ৫০
- ভাৰ্গৱ শৰ্মা / ৫১
- মৃণালিনী গোস্বামী / ৫৩
- নিলাক্ষী কুমাৰী বজৰক / ৫৪
- কবৰী ৰাজবংশী / ৫৬
- অনামিকা / ৫৬

শ্ৰদ্ধা

মিন্টু ঠাকুৰীয়া
কনিষ্ঠ সহায়ক
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়

আজি জনকপুৰ গাঁৱৰ ৰমনী দৰ্জীৰ মনত আনন্দৰ সীমা নাই। ঘৈণীয়েক ভানুমতীয়েও বোৱাৰী পুৱাতে উঠি গোসাইঘৰত বস্তি এগছি জ্বলাই দুই-এটা কাম কৰি আছে। ৰমনীয়ে বাবে বাবে হাত ঘড়ীটোলৈ চাইছে। কিয়নো আজি তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ নৱকান্তই হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ হ'ব। ৰমনী আৰু ভানুমতীৰ চকুত পুতেক নৱকান্তক লৈ অযুত সপোন। বাপেক ৰমনীয়ে বহু কষ্ট কৰি আনৰ কাপোৰ চিলাই কৰি পোৱা কিছু ধন বাহি কৰি পুতেকৰ বাবে সাঁচি থয়। তেওঁলোকৰ মনত এটাই আশা- নৱকান্ত পাঢ়ি শুনি ডাঙৰ মানুহ হ'ব আৰু মাক-বাপেকৰ দুখ দুৰ হ'ব। প্ৰচণ্ড ঠাণ্ডাৰ দিনতো নিজে কষ্টেৰে থাকিও নৱকান্তক কাপোৰ-কানি যোগাব কৰি দিছে, গৰমৰ দিনতো নিজে বিচনীৰে বিচি দিন পাৰ কৰিছে কিন্তু নৱকান্তৰ কোঠাত এখন বিজুলী পাংখাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিবলৈ ৰমনীয়ে পাহৰা নাই। মাজে সময়ে কষ্ট আৰু দুখৰ দিনবোৰৰ কথা ৰমনীয়ে বোমছন কৰে। দিন যোৱাৰ লগে লগে ৰমনী দৰ্জীৰ চিন্তাও বাঢ়ি আহিছে। ঘৈণীয়েকৰো গা ভাল নহয় আৰু তেওঁও আগৰ দৰে কাম কৰিব নেৱাৰা হৈছে। গতিকে পুতেকক সোনকালে এটা ভাল সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰিলে সিয়েই ঘৰখন চাব পাৰিব।

চাওঁতে চাওঁতে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষা শেষ হ'ল। নৱকান্তৰ লগত পৰীক্ষা বুলি মাক-দেউতাকেও কিছু আজৰি পালে। এনেকৈয়ে তিনিমাহমান পাৰ হ'ল। এদিন হঠাৎ ৰাতিপুৱা দহমান বজাত গাঁৱৰে ল'ৰা এজন দৌৰা-দৌৰিকৈ ৰমনীদৰ্জীৰ ঘৰত খবৰ দিলে যে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাৰ ফলাফল ঘোষণা হৈছে আৰু নৱকান্তই ৰাজ্যৰ ভিতৰতে প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰিছে। বাপেক ৰমনীয়ে লগে লগে চাইকেলখন লৈ বিদ্যালয়লৈ ঢাপলি মেলিলে। বিদ্যালয়লৈ গৈ ৰমনীয়ে দেখিলে যে বিদ্যালয়ত শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত প্ৰচণ্ড উলাহ। সকলোৱে নৱকান্তক আদৰিবলৈ বৈ আছে। ৰমনীৰ ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে দুচকুৰে চকুলো বাগৰি পৰিল।

এনেকৈয়ে দিন পাৰ হৈ থাকিল। নৱকান্তই উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাতো ভাল ফলাফল লাভ কৰি গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজত চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ ছাত্ৰ হিচাবে

নাম ভৰ্তি কৰিলে। বমণী আৰু ভানুমতীৰ এতিয়া মাথো এটাই চিন্তা কেতিয়া নৱকান্তই ডাঙৰ হৈ গাঁৱলৈ ঘূৰি আহিব। প্ৰায় বিক্ৰী হৈ অকল ভেটি-মাটিখিনিহে বৰলগৈ। মাজে সময়ে মাক-দেউতাকে নৱকান্তৰ খবৰ ল'বলৈ যায় আৰু উভতি আহোতে বমণীয়ে নৱকান্তলৈ চাই এটাই কথা কয়- “বোপাই ঐ, তই ডাঙৰ, হ'লে কিন্তু আমাৰ গাঁৱৰ মানুহক বিনামূলীয়াকৈ চাই দিবি দেই।” সময় বাগবি গ'ল। এদিন নৱকান্ত ডাঙৰ হৈ ওলাল। কিন্তু সময়ৰ সোঁতত পৰি নৱকান্ত কিছু সলনি হ'ল। নৱকান্ত গাঁৱলৈ আহিবলৈ ভাল নোপোৱা হ'ল। লাহে লাহে সি মাক-দেউতাকৰ খবৰ লবলৈও সময় নোপোৱা হ'ল। ইয়াকে দেখি বমণী আৰু ভানুমতীৰ চিন্তা হ'ল। এদিন হঠাৎ নৱকান্ত গাঁৱলৈ আহিল আৰু আহিয়েই দেউতাক বমণীক এটা প্ৰস্তাৱ দিলে। প্ৰস্তাৱটো শুনি বমণীয়ে যেন কলিজাত কিছু বিষ অনুভৱ কৰিলে। নৱকান্তৰ মতে তাৰ লগ সমনীয়াৰ মাজত গাঁৱৰ সকলো জুপুৰীটো চিনাকী কৰি দিব লাগে, গতিকে সি গাঁৱৰ বিখিনি মাটি আছে সেইখিনি বিক্ৰী কৰি মাক-দেউতাকক নিজে চহৰত কিনা ফ্ৰেণ্টটোত থাকিবলৈ প্ৰস্তাৱ দিলে। বমণীয়ে নিজৰ কাম, বয়স আৰু ভানুমতীৰ অসুস্থতাৰ কথা চিন্তা কৰি নৱকান্তৰ প্ৰস্তাৱ মানি লৈ জীৱনৰ বাকীছোৱা কাল চহৰত কটোৱাটোৱে ঠিৰাং কৰিলে। বমণী, ভানুমতী আৰু নৱকান্ত চহৰলৈ আহিল আৰু আহোতে বমণী আৰু ভানুমতীয়ে ব্যৱহাৰ কৰা দুই-এপদ বস্ত্ৰ আৰু কিছু আচৰাব লৈ আহিলে। চহৰলৈ অহাৰ পিছত গাঁৱৰ মাটি বিক্ৰী কৰা টকাখিনি ভানুমতীয়ে নৱকান্তৰ হাতত তুলি দি ক'লে, “বোপাই, তইয়ে আমাৰ একমাত্ৰ ভৰসা, এই টকাখিনিৰে আমাৰ হ'বলগীয়া বোৱাৰীক কিছু গহণা কিনি দিবি।” নৱকান্তই লও-নলওকৈ টকাখিনি হাতত তুলি ললে।

চহৰলৈ আহি বমণী আৰু ভানুমতীয়ে চহৰৰ পৰিবেশৰ লগত নিজকে খাপ-খুৱাব পৰা নাছিল। কিন্তু লাহে লাহে অলপ মিলিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। বমণী আৰু ভানুমতীয়ে মাজে সময়ে নৱকান্তক বিবাহৰ কথা ক'বলৈ ধৰিলে। এদিন নৱকান্তৰ লগৰ চিকিৎসক এজনে এজনী ছোৱালীৰ সন্ধান দিয়াত সকলোবোৰ চোৱা-চিতা কৰি সেই ছোৱালীজনীৰ লগত নৱকান্ত বিবাহ পাশত আবদ্ধ হ'ল। নৱকান্তই চহৰৰ প্ৰতিষ্ঠিত চিকিৎসক প্ৰতুল বৰুৱাৰ একমাত্ৰ জীয়ৰী অৰুণিমা বৰুৱাৰ লগত সুখেৰে দিন পাৰ কৰি আছিল। কিন্তু বমণী আৰু ভানুমতীয়ে দিন যোৱাৰ লগে লগে কিছুমান অসুবিধাৰ সন্মুখীন

“কালিৰ পৰা
আমাৰ দুয়োৰে
ঠিকনা
বেলেগ হ'ব।”

হৈছিল। বোৱাৰীয়েক অৰুণিমাই বমণী আৰু ভানুমতীক প্ৰায়ে বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিছিল। নৱকান্তইও তাৰ প্ৰতিবাদ স্বৰূপে একো কোৱা নাছিল। নৱকান্তৰ বিয়াত শহুৰেকৰ ঘৰৰ পৰা বিভিন্ন ধৰণৰ আচৰাব, চকী-মেজ, ফাৰ্ণিচাৰ আদি দিছিল। নৱকান্তই নিজেও বহু ধৰণৰ ধুনীয়া ধুনীয়া বস্ত্ৰ কিনি ঘৰটো সজাইছিল। এদিন নৱকান্তই দেউতাক আৰু মাকে গাঁৱৰ ঘৰৰ পৰা অনা পুৰণি আচৰাব, বিচনা আদি ঘৰৰ বাহিৰত উলিয়াই থ'লে। বমণী আৰু ভানুমতীয়ে শোৱা বিচনাখনো ঘৰৰ বাহিৰত উলিয়াই থ'লে। ভানুমতীয়ে বিস্ময় চকুৰে বমণীৰ ফালে চালে। বমণীয়ে এটা হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ভানুমতীক ক'লে - “আমাৰ ল'ৰা ডাঙৰ মানুহ হ'ল, ইপাৰ-সিপাৰ দেখা নোপোৱা ডাঙৰ ঘৰ বান্ধিলে। নতুন নতুন দামী বস্ত্ৰ কিনিছে, সেয়েহে আমাৰ পুৰণি বস্ত্ৰখিনি থ'বলৈ ঠাই নাইকিয়া হ'ল। আমিও তাৰ মনত এদিন পুৰণি হৈ যাম আৰু তেতিয়া আমাৰো স্থান এনেকুৱাই হ'ব।” বমণী আৰু ভানুমতীয়ে ঘৰৰ মজিয়াত শুই থাকিল। এনেকৈ বমণী আৰু ভানুমতীয়ে ঘৰৰ মজিয়াত দিন কটাব ধৰিলে।

বমণী আৰু ভানুমতীৰ নিজৰ গাঁৱখনৰ কথা সঘনাই মনত পৰে। আগৰ দিনবোৰৰ কথা বমণীয়ে মাজে সময়ে ভানুমতীয়ে কৈ সময় পাৰ কৰে। এদিন নৱকান্ত আৰু অৰুণিমাই বাতিপুৰাৰে পৰা ঘৰখন চাফ-চিকুন কৰি সজাই-পৰাই আছিল। বাপেক বমণীয়ে কথাটো নৱকান্তক সোধাত নৱকান্তই ঘৈণীয়েক অৰুণিমাৰ জন্মদিনৰ বাবে সেই আয়োজন বুলি ক'লে। আবেলি সময়ত বহুতো মানুহ নৱকান্তৰ ঘৰলৈ আহি হাঁহি ধেমালি কৰি থাকিল। বমণী আৰু ভানুমতীয়ে মজিয়াত বহি থাকিয়েই সকলো চাই থাকিল। নৱকান্তই ঘৰলৈ অহা কোনো আলহীক মাক-দেউতাকৰ লগত পৰিচয় কৰাই নিদিলে। বাতি ৯ মান বজাত আলহীবোৰ এজন দুজনকৈ যাব ধৰিলে। অৰুণিমাৰ জন্মদিনত নৱকান্তই বিভিন্ন ধৰণৰ খাদ্য-সজ্জাৰে আলহীক মুগ্ধ কৰিলে, কিন্তু বমণী আৰু ভানুমতীৰ খোৱা-লোৱাৰ কথা শুধিবলৈ পাহৰি থাকিল। বমণী আৰু ভানুমতীয়ে মজিয়াত বহি সকলোবোৰ চাই আছে, ঠিক তেনেতে এজন আলহীয়ে অৰুণিমাক সুধিলে, “হেই অৰুণিমা, তোমালোকৰ মজিয়াত দুজন অলপ বয়সিয়াল মানুহ বহি আছে, মাত লগাইছানে?” অৰুণিমাই উত্তৰ দিলে - “অ'অ' দেখিছো, সেই দুজন আমাৰ ঘৰৰ কামকৰা মানুহ।” বমণীয়ে অৰুণিমাৰ উত্তৰটো শুনা পালে আৰু ভানুমতীকো কথাটো ক'লে। বমণী আৰু ভানুমতীয়ে গোটেই বাতি

স্থানীয় টেলিভিছন
চেনেল এটা চাই
থাকোতে হঠাৎ
মাক-দেউতাকক
দেখা পালে।
চেনেলটোত
বৃদ্ধাশ্ৰম সম্পৰ্কীয়
এটা অনুষ্ঠান প্ৰচাৰ
কৰিছিল।

যদি আকৌ আমাৰ খবৰ ল'বলৈ আহ, তেতিয়া ইমান গৰমত বহিব পাৰিবি জানো?” নৱকান্তই তলমূৰ হৈ শুনি থাকিল। কিছুসময় পিছত নৱকান্তই মাক-দেউতাকক মাত লগাই বৃদ্ধাশ্ৰমৰ পৰা ওলাই গ'ল। বৃদ্ধাশ্ৰমৰ নঙলামুখত বৃদ্ধাশ্ৰমখন চোৱাচিতা কৰা ল'ৰা এজনে নৱকান্তক মাত লগালে- “ছাৰ... আপুনি ইয়াত যে!! নৱকান্তই মূৰ দপিয়াই উত্তৰ দি ওচি গ'ল। মাক-দেউতাকে নৱকান্তক দেখা নোপোৱা হোৱালৈকে খিবিকীৰে চাই থাকিল। বৃদ্ধাশ্ৰম চোৱাচিতা কৰা ল'ৰাজনে খিবিকীৰ

উচুপি থাকিল। বমণীয়ে হঠাৎ মাজনিশা উঠি দুই এখন যি কাপোৰ-কানি আছিল সেইয়া টোপোলা বান্ধিলে। তাকে দেখি ভানুমতীয়ে সুধিলে- “এয়া কি কৰিছে?” বমণীয়ে উত্তৰ দিলে- “কালিৰ পৰা আমাৰ দুয়োৰে ঠিকনা বেলেগ হ'ব।” “ভানুমতীয়ে আচৰিত হৈ শুধিলে - “মানে! কি হ'ব?” বমণীয়ে এটা শব্দত উত্তৰ দিলে- “বৃদ্ধাশ্ৰম।”

পিছদিনা বাতিপুৰা নৱকান্ত উঠাৰ আগতে বমণী আৰু ভানুমতী এখন বৃদ্ধাশ্ৰমলৈ ওচি গ'ল। নৱকান্তই বাতিপুৰা উঠি মাক-দেউতাকক নেদেখি অলপ খা-খবৰ কৰিলে, কিন্তু কোনো সন্তোষ নাপালে। নৱকান্তই কিন্তু মাক-দেউতাকক বিচাৰি নোপোৱা কথাটো বেচিকৈ প্ৰচাৰ নকৰিলে। ইফালে বমণী আৰু ভানুমতীয়ে বৃদ্ধাশ্ৰমখনলৈ গৈ সকলো কথা কৈ তাত থাকিবলৈ ল'লে। এদিন নৱকান্তই স্থানীয় টেলিভিছন চেনেল এটা চাই থাকোতে হঠাৎ মাক-দেউতাকক দেখা পালে। চেনেলটোত বৃদ্ধাশ্ৰম সম্পৰ্কীয় এটা অনুষ্ঠান প্ৰচাৰ কৰিছিল। নৱকান্তই সেইমৰ্মে মাক-দেউতাক থকা বৃদ্ধাশ্ৰমখন বিচাৰি গৈ তাত মাক-দেউতাকক লগ পালে। নৱকান্তই কিছু সময় বহি দেউতাকৰ হাতত বিশ হাজাৰ টকা তুলি দি ক'লে “এইখিনি টকা ল'চোন, কিবা লাগিলে কিনি লবি।” দেউতাকে কিন্তু টকাখিনি গ্ৰহণ নকৰিলে। নৱকান্তই পুনৰ মাকক সুধিলে - “মা তোক কিবা লাগিব নে কি? মাকে অলপ ভাবি উত্তৰ দিলে, “পাৰিলে এখন বিজুলী পাংখা আনি দি বি অ' বোপাই, তই পিছলৈ

ওচৰলৈ আহি বমণী আৰু ভানুমতীৰ ফালে চাই সুধিলে - “ককা.. আপোনালোকে ছাৰক চিনি পায় নেকি?” বমণীয়ে এটা হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ক'লে- “অ' বোপাই ভালদৰে চিনি পাওঁ। এয়াই আমাৰ একমাত্ৰ ল'ৰা ডাঃ নৱকান্ত। আমাৰ প্ৰতি থকা অগাধ শ্ৰদ্ধাৰ বাবেই এই বৃদ্ধাশ্ৰমখন আমাৰ ঠিকনা হৈ পৰিল।” ল'ৰাজনে বমণীৰ দুচকুৰে নিগৰি অহা চকুপানী হাতেৰে মোহাবি দি নিশ্চুপ হৈ তাৰপৰা ওচি গ'ল।

অতীতৰ প্ৰাচুৰ্য

নাজমা শ্বেহনাজ
তৃতীয় বান্ধাসিক (ইংৰাজী বিভাগ)

বিবাদ :

অতীতৰ গৰ্ভত সোমাই থকা হুমুনিয়াহবোৰ যেন মোৰ কেতিয়াবা বহু চুটি হৈ যাব খোজে। বজা কলিজাটোৰ বিচ্ছুবিত বিবাদবোৰ দোলা দি থকা মোৰ হৃদয়খনৰ স্পন্দনো এতিয়া লেখহীন হ'ব কিবা এটা পাই হেৰুওৱাৰ যাতনাত। সেয়া মাথোঁ তোমাৰ অনুৰাগৰ সৈতে এবি অহা এটি ক্ষণত তোমাৰ সেউজীয়াবোৰে যে মোক সোঁৱৰাই- বিবাদৰ আকৰ্ষণবোৰত সোমাবলৈ।

আবেলিৰ নঙলাটোৱে এতিয়াও তোমাক বিচাৰে, তাহানিৰ ফুলনিখনক লগত লৈ আগফালৰ বাবাগাখন এতিয়া প্ৰতিটো আবেলি তুমিহীনতাত নিমাত পৰি বয়। তুমিহীনতাৰ বাবে হেৰাই যোৱা জিঞা, পখিলাবোৰেও ফুলৰ পাপৰিবোৰক এতিয়া জোকাব নাহে।

হেঁপাহৰ পূৰ্ণ জোনটোৱেও মনত পেলাই একেলগে জোনৰ মুখত সাধু আওবোৱা দিনবোৰৰ কথা মজিয়াত জোনাক বোটলা শৈশৱৰ বিভা বিভা মনটোত স্মৃতি :

এয়া মোৰ বুকুৰে সবকি শেষ নোহোৱা স্মৃতিৰ টুকুৰাবোৰ, যাক হৃদয়ত ভেজা দি দি বান্ধি ৰাখিছোঁ। স্মৃতিৰ সংগী হৈ থকা অশ্ৰুবোৰেও বিদ্ৰোহ কৰে মোৰ চকুহালৰ আগত, হ'লেও সিহঁত বুজি বুজি শেষ নহয়। কিছু সময়ৰ বাবে ক্লান্ত হয় আৰু সময়ৰ বোকোচাত সোমাবলৈ বাধ্য হয়।

জীৱনৰ শেষ সীমালৈ তোমাৰ অনুৰাগে মোক সোঁৱৰাই থাকিব। মোৰ হৃদয়ৰ নিৰলুপ পুষ্পকাননত আজিও তুমি বহু জাতিদ্ধাৰ।

সেয়ে আজি বোম্বুইন কৰিছোঁ আমাৰ অতীত, উপলব্ধি কৰিছোঁ। পাইও হেৰুৱাৰ যাতনা কিমান

নোপোৱাৰ বেদনা

ভাৰ্গৱ শৰ্মা
ষষ্ঠ বান্ধাসিক (ৰাজনীতি বিভাগ)

মানুহে যেতিয়া কোনো এটা বস্তু নিজৰ মনৰ পৰা বিচাৰে। পিছত গৈ সেইবস্তুটো নাপালে মনত ভিষণ বেদনা আৰু অশান্তিৰ সৃষ্টি হয়। কৌতুহলী মনটোৱে বাস্তৱৰ পৰা ফালৰি কাটি আহে আৰু হতাশাৰ মাজত নিজকে পায়।

স্কুলৰ ব্যস্ততাৰ মাজতো জুৰিয়ে সময় মিলাই ঘৰখনৰ কামতো মাক-দেউতাক সামৰ্থ অনুসৰি সহায় কৰে। মা-দেউতাকৰ অতি মৰমৰ জুৰিয়ে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত ভাল ফল দেখুৱাবৰ বাবে সক্ষম হ'ল। ঘৰখনৰ লগতে গাঁওৰ সকলো লোকে জুৰিৰ এই সাফল্যতা দেখি খুবেই সন্তোষ পালে। কিন্তু জুৰি আৰু জুৰিৰ পৰিয়ালৰ এতিয়া এটাই চিন্তা, দৰিদ্ৰতাই কোজা কৰা পৰিয়ালটোৰ। গাঁৱৰ দুজনমান সদাশয় ব্যক্তিৰ সহায়ত আৰু গাঁৱৰ সমষ্টি বিধায়কৰ বিশেষ জলপানিৰ সহযোগত তাই উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে গুৱাহাটীলৈ আহিল। তাইৰ চকুত এগৰাকী চিকিৎসক হোৱাৰ সপোন। কাৰণ গাঁৱত এখন উপযুক্ত আৰু সা-সুবিধা থকা চিকিৎসালয় নাই। চিকিৎসাৰ অভাৱত বহু লোকৰ জীৱন শেষ হৈছে। তাই গুৱাহাটীৰ এখন আগশাৰীৰ মহাবিদ্যালয়ত বিজ্ঞান শাখাত নামভৰ্তি কৰিলে।

জুৰিৰ মনৰ আশা তাইৰ ডাক্তৰ হোৱা। সেই কথা তাই কেতিয়াও কাৰো ওচৰতে প্ৰকাশ কৰা নাই। তাই বহুত কষ্ট আৰু অভাৱৰ মাজত পঢ়া-শুনা কৰিছিল। তাই অমায়িক ছোৱালী বাবে সকলোৱে তাইক মৰমো কৰিছিল। তাই উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰ্যায়তোও ভাল ফল কৰিলে। তাই মহাবিদ্যালয়ত থাকোঁতে ৰাছল নামৰ এজন ল'ৰাক ভাল পাইছিল। পিছত দুয়োজনৰে প্ৰেম সময়ৰ সোঁতত গৈ গভীৰ হৈ গ'ল। দুয়োজনেই ইজনে আনজনক খুব ভাল পাইছিল। কিন্তু সিহঁতৰ মাজত এটাই চিন্তাৰ কাৰণ আছিল। সেইটো হ'ল জুৰিহঁতৰ পৰিয়ালৰ আৰ্থিক অৱস্থা খুবেই বেয়া আছিল। কিন্তু ৰাছলহঁত আছিল ধনী ঘৰৰ। যেতিয়া সিহঁতৰ সম্পৰ্কৰ কথা ঘৰত জনাব লগা হ'ল তেতিয়া জুৰিৰ ঘৰখনৰ এই সম্পৰ্কত মত আছিল। কিন্তু সমান্তৰাল ভাৱে ৰাছলৰ ঘৰখনে কোনো কাৰণতে মানি লোৱা নাছিল। দুয়োজনে এতিয়া গভীৰ অন্ধকাৰৰ মাজত। ৰাছলে জুৰিক পলাই নিয়াৰ কথাও ক'লে কিন্তু জুৰিয়ে

বাহুল্যৰ পৰিয়ালে
জুবিক অপদস্থ
কৰিলে। তাইৰ ঘৰৰ
অৱস্থাক লৈ
উপলুঙাও কৰিলে।
সেইদিনাৰ পৰা তাই
আৰু বাহুল্যৰ মাজৰ
সম্পৰ্কত ফাঁট
মেলিবলৈ ধৰিলে।

যেন তাইক অন্তৰ খুলি হাঁহিবলৈ নিদিয়। তাই এগৰাকী ভাল চিকিৎসক আৰু তাই সমাজৰ কামত ব্ৰতী হৈয়ে নিজৰ জীৱন

এই কথাত সন্মতি নজনালে। জুবিয়ে নিজে বাহুল্যৰ ঘৰলৈ গ'ল। বাহুল্যৰ পৰিয়ালে জুবিক অপদস্থ কৰিলে। তাইৰ ঘৰৰ অৱস্থাক লৈ উপলুঙাও কৰিলে। সেইদিনাৰ পৰা তাই আৰু বাহুল্যৰ মাজৰ সম্পৰ্কত ফাঁট মেলিবলৈ ধৰিলে। সিহঁতৰ মাজত দূৰত্বও বাঢ়ি গ'ল। কিছুদিনৰ পিছত বাহুল্যৰ ঘৰত তাৰ বিয়াৰ দিন ঠিক কৰিলে। বিয়ালৈ কেইদিনাম থকাত জুবিক মাক-দেউতাক এক পথ দুৰ্ঘটনাত মৃত্যু হয়।

জুবিক এতিয়া পানীত হাঁহ নচৰা অৱস্থা। এইপিনে মাক-দেউতাক হেৰুৱাৰ বেদনা আৰু আনপিনে বাহুল্যৰ লগত সম্পৰ্কৰ বান্ধোনও শেষ হ'ল।

জুবিক বৰ্তমান সময়ত এগৰাকী সফল চিকিৎসক। তাই নিজৰ জীৱনটো সমাজৰ বাবেই উৰ্দ্ধগা কৰি দিলে। তাই গাঁৱত এখন দুখীয়া লোকৰ বাবে এখন বিনামূলীয়া চিকিৎসালয় নিৰ্মাণ কৰিলে। দেশে-বিদেশে সকলোতে জুবিয়ে সন্মান অৰ্জন কৰিলে। জুবিক এই সফলতাৰ কথা শুনি বাহুল্য এদিন জুবিক লগ কৰিলে। সি তাইক ক্ষমাও বিচাৰিলে। দুয়োজনে নিজৰ নিজৰ জীৱনৰ কথা আলোচনা কৰিলে। পিছত যেতিয়া জুবিক আৰু বাহুল্যে ঘৰ গৈ দুজনে ইজনে সিজনৰ কথা ভাবি অতীতক সোঁৱৰি গ'ল। পৰিস্থিতিয়ে দুজনৰ সম্পৰ্কত ভাঙোনৰ সৃষ্টি কৰিলে। আজি সিহঁতৰ সকলো আছে, কিন্তু কৰবাত নহয় কৰবাত মনত যেন এটা খুদ থাকি গ'ল। জুবিক আজি অকলশৰীয়া। তাই সকলো পাইও হেৰুৱালে। তাইৰ মনত আজিও এক বেদনাই এক অশান্তিয়ে

কৃষ্ণচূড়াৰ দৰে

মৃণালিনী গোস্বামী

ষষ্ঠ বাৰ্ষিক (অৰ্থনৈতিক বিভা)

মানুহবোৰ লাহে লাহে গ'লগৈ। সীমানাও আজি যাবগৈ, চাকৰিৰ তাগিদা। ইকৃত্যৰ হয়তো পৰহিলৈ যাব, বিশ্ববিদ্যালয়লৈ। সি অসমীয়া বিষয়ত স্নাতকোত্তৰ পাঠ আছে। সি বৰ ভাল পায় অসমীয়া। স্কুলতো অসমীয়া পঢ়াইছিল।

আজি এবাৰ দিন হ'ল। জীৱনৰ শেষ মুহূৰ্তলৈ মোৰ লগতে থকাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পাহৰি মোক অকলশৰীয়াকৈ এৰি অজান দেশলৈ ওচি গ'ল। তেওঁ অবিহনে বাকী থকা জীৱনটো আগুৱাই যাবলৈ সাহস গোটাইছে। তেওঁৰ হাঁহি থকা ফটোখনেই মোৰ এতিয়া শক্তি, সাহস সকলো। তেওঁক লগ পোৱা দিনবোৰলৈ বৰকৈ মনত পৰিছে.....

আন বছৰত দৰেই বুকুত অজুত সপোন বান্ধি কৃষ্ণচূড়াৰ দেশত ভৰি থৈছিলো। দৰ্শন বিভাগত অৰ্ণাচ লৈছিলো, হোষ্টেলৰ জীৱন মোৰ বাবে নতুন নাছিল। কিয়নো মেট্ৰিক পৰীক্ষাৰ পিছতেই উচ্চ শিক্ষা ল'বলৈ গুৱাহাটীলৈ আহিছিলো। পাৰ্থক্য মাথোন এটাই এয়া বিশ্ববিদ্যালয়ৰ হোষ্টেল। নৱাগত হিচাপে বেগিং অৱশ্যে নচলা নহয়।

এদিন মই আৰু মোৰ বান্ধৱী বাসৱী কেণ্টিনলৈ গ'লো। হঠাৎ কিহবাত উজুতি খাই মই পৰিব ধৰিছিলো। কিন্তু বাসৱীয়ে ধৰি সহায় কৰিলে। পিছে মোৰ হাতৰ কিতাপ, বেগ সকলো চিটিকি মাটিত পৰিলে। বস্ত্ৰবোৰ বুটলিবলৈ লওতে সন্মুখৰ পৰা এটা ল'ৰা আহি মোক সহায় কৰিলে। চিনি পাও আমাৰ বিভাগৰে চিনিয়ৰ সীমান্ত। বস্ত্ৰবোৰ তুলি দিওতে কাণে কাণে কৈ গ'ল..... "আজিনো কি শাৰী পিন্ধিছ? ভাল লগা নাইদেই হালধীয়া শাৰীখন পিন্ধিবাঞ্ছেন বৰ ধুনীয়া লাগে।" কিনো হ'ল তলকিব পৰা আগতে

সীমান্তৰ লগৰ এটাই মাত দিলে 'অই চিনেমা কৰা হ'ল যদি আহ ক্লাছ কৰোঁগৈ।' সিহঁত গ'লগৈ, বাসৱীলৈ চালো বাসৱীৰ মুখত দুপ্টালিৰ হাঁহি। মোৰো কিন্তু ভিতৰি মনটো ভালেই লাগিছিল দেখুৱাহে নাছিলো। সেই দিনটোৰ পিছত বহুত দিন সীমান্তক কলেজত দেখা নাছিলো। মনটো বৰকৈ উচ-পিচাই আছিল কিনো হ'ল তেওঁৰ। প্ৰায় এসপ্তাহৰ পিছত তাক আকৌ সেই কেণ্টিনত লগ পাইছিলো আগপিচ নুগুনি দৌৰি গৈ সুধি দিলো.... "কলেজলৈ কিয় অহা নাছিলো? ইমান দিন দেখা নাই, বৰকৈ মনত পৰিছিল জানা।" একে উশাহতে কৈ পেলালো। সীমান্তই মোৰ মুখলৈ চাই থাকিল হয়তো সি ভবাই নাছিল এনেকুৱা হ'ব বুলি। এনেতে লগৰ এটাই মাত লগালে "আজি চোন হিৰ'ইনৰ বেটেৰী ফুল চাৰ্জ হৈ আছে বে ... মুখত একদম

"কলেজলৈ কিয় অহা
নাছিলো? ইমান দিন
দেখা নাই, বৰকৈ মনত
পৰিছিল জানা।"

নিঃস্বার্থ

নিলাক্ষী কুমাৰী বজক
প্রথম বাণ্যাসিক (কলা শাখা)

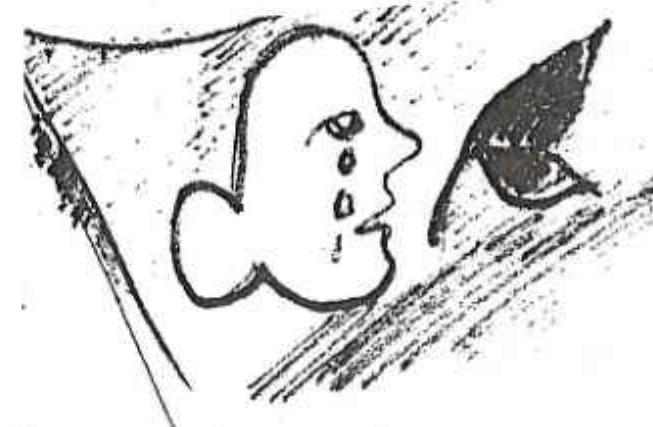
সমাজখন
কু-কৰ্মৰ পৰা নিকা
কৰাৰ চেষ্টা কৰা
ৰুবীয়ে নিজৰ
মাকক সন্মান
কৰিব নাজানিলে।

ৰুবী ঘৰখনৰ একমাত্র সন্তান। তাই পঢ়াত বৰ আগ্ৰহী। ৰুবীৰ দেউতাক এজন সাধাৰণ বিজ্ঞাচালক। তাইৰ দেউতাকে বিজ্ঞা এখন চলাই কোনোমতে পৰিয়াটো পোহপাল দি আছিল। দেউতাকৰ এটাই সপোন আছিল যে তেওঁৰ জীয়াৰীক এগৰাকী উচ্চ পদস্থ আৰক্ষী বিষয়া কৰি সমাজৰ পৰা কু-সংস্কাৰ আঁতৰ কৰি এখন সুন্দৰ সমাজ গঢ়ি তোলা। কাৰণ তাইৰ দেউতাক এজন সাধাৰণ বিজ্ঞা চালক হোৱা বাবে দৈনন্দিন জীৱনত বিভিন্ন কু-পৰিস্থিতিৰ লগত সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছিল। কিন্তু এদিনাখন বিজ্ঞা চলাই যাওঁতে পিছফালৰ পৰা এখন ট্ৰাকে খুন্দা মৰাত ৰুবীৰ দেউতাকৰ থিতাতে মৃত্যু হয়।

দেউতাকতৰ মৃত্যুৰ পিছত ঘৰখনৰ সমস্ত দায়িত্ব ৰুবীৰ মাকৰ ওপৰত আহি গৈছিল। মাকে দেউতাকৰ একমাত্র সপোন সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আনৰ ঘৰে ঘৰে গৈ কাম কৰিবলৈ ল'লে। ৰুবীৰ মাকে আনৰ ঘৰত কাম কৰি অধিক কষ্টৰে টকা উপাৰ্জন কৰিছিল। মাকৰ একমাত্র উদ্দেশ্য যে দেউতাকৰ একমাত্র সপোন কি তেওঁৰ জীয়াৰীক এগৰাকী সুযোগ্য আৰক্ষী বিষয়া গঢ়ি তোলা।

ৰুবীৰ দেউতাকৰ সপোন এদিন বাস্তৱত পৰিণত হ'ল। একমাত্র ৰুবীৰ মাকৰ বাবে। ৰুবী এগৰাকী উচ্চপদস্থ আৰক্ষী বিষয়া হৈ সমাজৰ পৰা দুৰ্নীতি ওচাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কিন্তু তাই কোনোমতে সমাজখন কু-কৰ্মৰ পৰা নিকা কৰিবলৈ লাহে লাহে সক্ষম হ'বলৈ ধৰিছিল।

ৰুবী এই পদত অধিষ্ঠিত হৈছিল একমাত্র তাইৰ

মাকৰ কৰ্মৰাজিৰ বাবে হে। কিন্তু ৰুবী লাহে লাহে নিজৰ মাকৰ লগত দুঃব্যৱহাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তাই নিজৰ কৰ্মত ইমানেই নিমজিত হ'ল যে মাকৰ কষ্টৰ কথা পাহৰিবলৈ ললে। যিজনী মাকে দেউতাক নথকা স্বতেও আনৰ ঘৰত বন কৰি তাইক এগৰাকী উচ্চ পদস্থ আৰক্ষী বিষয়া হিচাপে গঢ়ি তুলিলে। এগৰাকী উচ্চ পদস্থ আৰক্ষী বিষয়া হয় তথা সমাজখন কু-কৰ্মৰ পৰা নিকা কৰাৰ চেষ্টা কৰা ৰুবীয়ে নিজৰ মাকক সন্মান কৰিব নাজানিলে। ৰুবী এগৰাকী স্বার্থপৰ ছোৱালী। মাকক তাই দৈনন্দিন শাৰীৰিক তথা মানসিক শান্তি দিবলৈ ধৰিলে একমাত্র তাইৰ স্বার্থৰ বাবে। তাই পাহৰিলে মাকৰ কষ্ট।

অৱশেষত মাকে ৰুবীৰ অত্যাচাৰ সহ্য কৰিব নোৱাৰি দু-চুকত চকুলো টুকি নিজ ঘৰৰ পৰা ওলাই গ'ল। যিজনী ছোৱালীয়ে নিজৰ মাকৰ কষ্ট বুজিব নোৱাৰিলে সেইজনী ছোৱালীয়ে সমাজক দেখুৱাৰ অৰ্থে যি কৰিলেও কেতিয়াও এগৰাকী সুযোগ্য আৰক্ষী হ'ব নোৱাৰে। ৰুবীৰ মাক-বৰ্তমান বৃদ্ধাশ্রমৰ এগৰাকী ব্যক্তি।

এবি অহাৰ আগে
আগে মোক সি
ক'লে ভাল পাওঁ
বুলি আৰু
বাট চাব
সি মোলৈ।

চাৰিওফালে অন্ধকাৰেহে যেন চানি ধৰিলে। সীমান্তইও বহুদেৰিকৈ মোৰ খবৰ গ'ম পাইছিল। মই ইতিমধ্যে পঢ়াৰ আশা বাদ দি ঘৰলৈ ঘূৰি গৈছিলো গৈ। তাতে আকৌ আৰ্থিক দিশো আমাৰ স্বচ্ছল নোহোৱা বাবে মোৰ আৰোগ্য হোৱাৰ পথো নাছিল। এদিন দেওবাৰে দুপৰীয়া সীমান্ত হঠাৎ আমাৰ ঘৰ ওলালগৈ। ঘৰৰ সকলোৰে লগত চিনাকী হ'ল; কথা-বতৰা পাতিলে। তাৰ পিচত সি মোৰ ওচৰলৈ আহিল। সি ক'লে যে মোৰ বেমাৰৰ

সকলো খবচ বহন কৰিব। সি মোক আৰোগ্য কৰিবই। মই তাক বাধা দি কৈছিলো যিহেতু মোৰ বেমাৰ সহজে আৰোগ্য নহয় গতিকে সীমান্তই মোলৈ বাট চাই চাই নিজৰ সুন্দৰ জীৱনটো ধ্বংস কৰাটো জানো গ্ৰহণযোগ্য হ'ব? সি তেতিয়া মোক কৈছিল "আমাৰ প্ৰেম ইমান ঠুনুকা নে যে এটা সাধাৰণ ৰোগে আমাৰ বিচ্ছেদ ঘটাব? দেহত শেষটুকুৰা হাড় থকালৈ মই তোমাৰ আৰু তুমি মোৰ হৈ থাকিবা।"

অসম বাহিৰলৈ লৈ গৈ সকলো দুখ কষ্ট পাৰ কৰি সীমান্তই মোক আৰোগ্য কৰিলে। ভৱিষ্যৎ জীৱন একেলগে কটোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰে সি মোৰ পাণি গ্ৰহণ কৰিলে। এটা সুন্দৰ, সফল জীৱন মোক উপহাৰ দি যোৱা ৭ তাৰিখে তেওঁ মোক অকলশৰীয়া কৰি অজান দেশলৈ গ'লগৈ। আৰু মই....? তেওঁৰ স্মৃতিবোৰ বুকুত সাৱটি জীয়াই থকাৰ প্ৰয়াস কৰিছো।

(সঁচা কাহিনীৰ আধাৰত)

আঁখি ফুটিছে।" সীমান্তই মোক ক'লে - "আজি আকৌ বৰ ধুনীয়া লাগিছে দেই কাবোবাক।" মোৰ হঠাৎ লাজ লাগি গ'লচেন। ওচি আহিলো তৎক্ষণাৎ আৰু বাসবী হাঁহি হাঁহি চাগে ছচেই নাছিল।

সেয়াই আৰম্ভণি। লাহে লাহে আমি খুব ভাল বন্ধু হৈ পৰিছিলো। ক্ৰমাৎ ইজনে-সিজনৰ ঘনিষ্ঠ হৈ পৰিছিলো আৰু এটাই ইটোক এৰি যেন থাকিব নোৱাৰা হৈ পৰিছিলো। হয়তো দুয়ো দুয়োকে ভাল পাই পেলাইছিলো। কিন্তু কিয় জানো নিজৰ মনৰ ভাব মইও তাক কোৱা নাছিলো আৰু সিও কোৱা নাছিল। চাওঁতে চাওঁতে সময়বোৰ আগুৱাই গ'ল। এদিন সীমান্তৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা বিদায়ৰ দিন আহি পৰিল। যিহেতু আমি খুব ঘনিষ্ঠ বন্ধু হৈ পৰিছিলো হোষ্টেল এৰি যোৱাৰ দিনা মই তাক লগ কৰিছিলো আৰু কিছুসময় কথা পাতিছিলো। সেইদিনা তাক এৰি অহাৰ আগে আগে মোক সি ক'লে ভাল পাওঁ বুলি আৰু বাট চাব সি মোলৈ। মই শব্দহীন হৈ পৰিছিলো কিয়নো মনে মনে মইওতো সেয়াই বিচাৰিছিলো। হাঁহিৰে মূৰ দপিয়াইছিলো মই সন্মতিৰ।

তাৰ পঢ়া শেষ হোৱাৰ পিছত এখন স্কুলত অসমীয়া বিষয়ত শিক্ষক হিচাপে যোগদান কৰিলে। আৰু সেই সময়খিনিত মোৰো স্নাতকোত্তৰ শেষ semester পালে। চূড়ান্ত পৰীক্ষা ওচৰ পাওঁ পাওঁ হৈছিল। তাৰ প্ৰস্তুতি চলি থকাতে হঠাৎ এদিন মোৰ ভৰি এখনত প্ৰচণ্ড বিষ উঠিছিল। পিছদিনা পুৱাই ডাক্তৰৰ ওচৰলৈ মোক লৈ যোৱা হ'ল। নানা পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰ অন্তত সেয়া হাড়ৰ কেঙ্গাৰ বুলি ধৰা পৰিল। মোক

নীলা খামৰ চিঠি

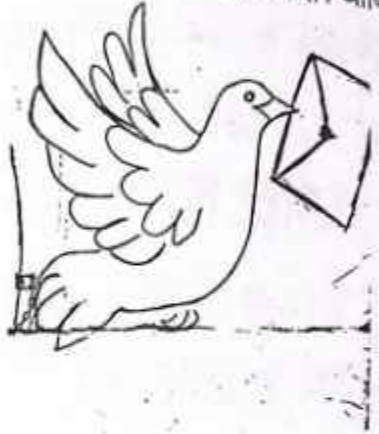
দিশপুৰিয়ান

মৰমৰ সোণ,

কবৰী বাজবংশী

পঞ্চম বাণাসিক (কলা শাখা)

হিয়াৰ মৰমবোৰ আলফুলে ল'ব। আশা কৰো তোমাৰ ভাল। মইয়ো জীয়াই আছে দিয়া তোমাৰ মৰমবোৰৰ মাজত। তোমালৈ খুব মনত পৰে জানা জোনাক নিশাবোৰত। জোনাকৰ বৰষুণত তিতিবলে তোমাৰ স'তে একেলগে খুব আশাৰে বাট চাই থাকো। নাজানো সেই ক্ষণটি কেতিয়া আহে, এনেদৰে দুৰে দুৰে থাকিবলৈ খুব কষ্ট হয় জানা। লগ পোৱাৰ দিনটোলৈ খুব আশাৰে বাট চাই আছে ... তুমি কিন্তু মোলৈ মনত পেলাই মন বেয়া কৰি নাথাকিবা। অভিমানে নকৰিবা কিন্তু দেই দেৱিকৈ চিঠি দিয়াৰ বাবে। জিলমিল জোনাকত নিবিবিলি পৰত আমি দুয়ো ভালপোৱাৰ প্ৰথমজাক বৰষুণত তিতি বুৰি জুপুৰি হ'ম। তোমাক কথা দিলো। আজিলৈ ইমানেই।

ইতি
তোমাৰ মৰমৰ
মানু

নীলা খামৰ চিঠি

মৰমৰ প্ৰিয়ম,

অনামিকা
দ্বিতীয় বৰ্ষ

কি খবৰ, ভাল নে তোমাৰ? মোৰ ভাল নহয় জানা। মনটো বৰ বেয়া লাগি আছে, তোমাক লগ নোপোৱা আজি আঠদিন হ'ল। এই আঠটা দিন মোৰ আঠ বছৰ যেন লাগিছে। তুমি গুছি যোৱা কেলখন যেন বিৰাট শব্দ কৰি এতিয়াও মোৰ বুৰুৰ কলিজা ফালি-চিৰি বুৰুৰ ওপৰেদি যোৱাৰ হৈ গৈ আছে। নিঃসংগতাবোৰে আগুৰি ধৰিছে। অৱশ্যে তোমাক মই বেয়া পোৱা নাই দেই। কাৰণ তুমি সীমান্ত বন্ধাৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্যৰ খাতিৰত মোৰ পৰা আঁতৰি থাকিব লগা হৈছে। ভগৱানে কবিলে হয়তো আমাৰ মিলন হ'ব। কিন্তু বৰ্তমান মই বৰ অস্থিৰ অনুভৱ কৰিছোঁ। সেয়েহে তোমালৈ বুলি এখন চিঠি লিখিব লৈ কলমটোকে সাৱথি কৰি লৈছোঁ।

জানা প্ৰিয়ম, তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ প্ৰতিফলিত মোৰ সময়বোৰৰ মাজে মাজে বঙীন হৈ পৰে, চমকা চমকা ডাবৰৰ মাজত ভৰি পৰা জোনাকৰ দৰে তোমাৰ ধুনীয়া মুখখনে মোক থাপ মাৰি লৈ যায় সপোনৰ দেশলৈ আৰু তাতে যেন আমি দুয়ো প্ৰেমৰ নদীত সাঁতুৰি আছিলো। তোমাৰ প্ৰেমৰ পলসুৱা চোতালত জীপাল হৈ পৰিছে মোৰ প্ৰেমৰ কঠিয়া। কিয় বাক তুমি মোৰ বুকুত দকৈ শিপাইছা? এতিয়া আৰু সহিব নোৱাৰো বিবহৰ যজ্ঞণ। হিয়াখন জ্বলি চাই হৈ গৈছে। তুমি দি যোৱা এটি মিটা অনুভৱ মোৰ দেহমনত এতিয়াও লাগি আছে। তোমাৰ বাক অনুভৱ হয়নে মোৰ দেহৰ মিঠা সুবাস। পুনৰ কেতিয়া বাক লগ পাম শেষত তোমাৰ বহু আদৰৰ বঙা গোলাপ,

মই
অনামিকা
দিশপুৰ কলেজ

দ্বাবিংশতম সংখ্যা

ENGLISH

S E C T I O N

ARTICLE

From 59 to 90

POETRY

From 91 to 96

STORY

From 97 to 102

ARTICLE

"It is literary piece which is written in the pattern of ordinary spoken language and within the common flow of conversation."

- William Gilbert

Groundwater by senic in Assam

Uttam Kumar Baruah
Chief Geologist (Retd.)

Directorate of Geology and Mining, Assam
Email- baruahkumaruttam@gmail.com

Groundwater resources in some areas of Guwahati city. The concentration of fluoride in Karbi Anglong district is maximum between 10 metres to 50 metres of depth below ground level. The presence of fluoride in groundwater is due to geo-genetic origin. Ground water percolates through various rocks, mainly from rocks of igneous origin contaminated with fluoride. Fluoride bearing igneous rocks may contribute fluoride to the later formed sedimentary and metamorphic rock and ultimately pass through soil and groundwater. Generally, porphyritic granite contains more fluoride bearing minerals, followed by limestone, dolomite and quartzite. The major fluoride bearing mineral in Granite rock is Apatite.

Fluoride forms a disassociated ionic bond in aqueous solution. The mobilisation of fluoride through different mediums like soil and water result

notably, from certain factors, such as the extent of presence of fluoride bearing rocks over an area and the accessibility of circulating water in the source area. It is observed that highly alkaline and low calcium and magnesium presence in water usually dissolve larger amount of fluoride. Flouridation and defluoridation measures taken in India

ns. National Drinking Water
22nd Edition

ARTICLE

From 59 to 9

POE

ARTICLE

Contamination of Groundwater by Fluoride and Arsenic in Assam

▪ Uttam Kumar Baruah / 61

Our Legend Bhupenda will shine forever

▪ Dr. Jyotish Goswami / 63

15 Secrets of Kamakhya Temple

▪ Pallabi Deb / 67

How to Control our Mind and Concentrate

▪ Swagata Mohanta / 69

Humanoid Robots

▪ Satyam Choudhury / 71

Why Starting a Business in the Age of 20s is the Best Idea?

▪ Ageel Ahmed / 72

Nano Robotics

▪ Balram Jha / 73

Bertrand Russel

▪ Pranali Barman / 74

Drug Addiction in India

▪ Ranendra Paul / 76

Cashless India

▪ Komal Surana / 77

Superstitions prevalent in India

▪ Ompee Borah / 78

Victorian Fashion and Dressing styles

▪ Jesmin Ara Begum / 80

Social Network

▪ Nazma Sehnaz / 81

College Magazine

▪ Khadija Noori / 82

Kota and Suicides

▪ Nipsi Das / 83

Can studying in a well known Institution really make a career difference?

▪ Swarnali Kalita / 85

Reflection of life: The most precious gift

▪ Sheetal Sharma / 86

A Philosophical Perspective on the New Year

▪ Parishmita Borah / 87

Value of Time

▪ Dibyamoni Barman / 88

Education of Girl for National Development

▪ Neha Kumari / 89

Theory of Black Hole - From Birth to Death

▪ Sunandan Saikia / 90

FROM GUEST COLUMN

Contamination of Groundwater by Fluoride and Arsenic in Assam

Uttam Kumar Baruah

Chief Geologist (Retd.)

Directorate of Geology and Mining, Assam

Email- baruahkumaruttam@gmail.com

Water is intrinsic for the survival of living beings, animal and plants. It provides us with energy to live. Water can be termed as elixir of life. Although, three-fourth of the entire earth is covered with water, scarcity of drinking water is now a burning problem in our society. The oceans are huge storage of water; however, we cannot use the ocean water due to its salinity. Individuals are largely dependent on groundwater resources, as the surface water is not sufficient to cater to the needs of the population. At present, unfortunately, groundwater has been contaminated due to various reasons. In the state of Assam, contamination of ground water mostly by fluoride and arsenic, has reached an alarming level.

As a result of this growing contamination, the population is exposed to various health hazards (such as Fluorosis, Arthritic symptoms, bone fracture and also affecting the brain and thyroid glands among others).

In Assam, contamination by fluoride is largely observed in Karbi Anglong district along with a few

groundwater resources in some areas of Guwahati City. The concentration of fluoride in Karbi Anglong district is maximum between 10 metres to 50 metres of depth below ground level. The presence of fluoride in groundwater is due to geo-genetic origin. Ground water percolates through various rocks, mainly from rocks of igneous origin is contaminated with fluoride. Fluoride bearing igneous rocks may contribute fluoride to the later formed sedimentary and metamorphic rock and ultimately pass through soil and groundwater. Generally, porphyritic granite contains more fluoride bearing minerals, followed by limestone, dolomite and quartzite. The major fluoride bearing mineral in Granite rock is Apatite.

Fluoride forms a disassociated ionic bond in aqueous solution. The mobilisation of fluoride through different mediums like soil and water result from certain factors, such as the extent of presence of fluoride bearing rocks over an area and the accessibility of circulating water in the source area. It is observed that highly alkaline and low calcium and magnesium presence in water usually dissolve larger amount of fluoride. Flouridation and defluoridation measures taken in India

National Drinking Water

22nd Edition

unfortunately, groundwater has been contaminated due to various reasons.

Mission has taken various measures for defluoridation in India. The organisation set up a number of defluoridation plants in the affected states in India. Various technologies for the removal of excess fluoride from drinking water have been evolved. These are mainly Nalgonda technique, Activated alumina absorption, Reverse osmosis, Modified lime softening etc. This technique involves rapid mixing of water with lime, alum and bleaching powder. The precipitated fluoride ions are separated through filtration and finally washed to free other impurities.

Arsenic Contamination

Contamination of groundwater by Arsenic is very alarming. Arsenic is a ubiquitous element found in atmosphere, soil and rocks, natural water and organism. Most environmental arsenic problems are the result of mobilisation under natural process such as weathering reactions, biological activity, volcanic emissions etc. Mining activities, combustion of fossil fuels, use of arsenical pesticides are also responsible to arsenic problems.

The drinking water contaminated with arsenic probably possesses the highest threat to human health. Drinking water is derived from various sources, depending on availability in the locality. People have to depend on surface water such as rivers, lakes, ponds, groundwater (aquifers) and rain water. The arsenic content in the aforesaid sources is variable. The high concentration of

arsenic is mainly groundwater. The impact on oral and inhalation is observed by arsenic contamination. The effects of arsenic range from lethal affects such as coma and death to chronic affects such as cancer and disorder of vascular systems, skin diseases etc.

The arsenic can be removed from water by adopting various processes such as-

- * Ion Exchange
- * Activated Alumina absorption
- * IBS (Iron based absorption)

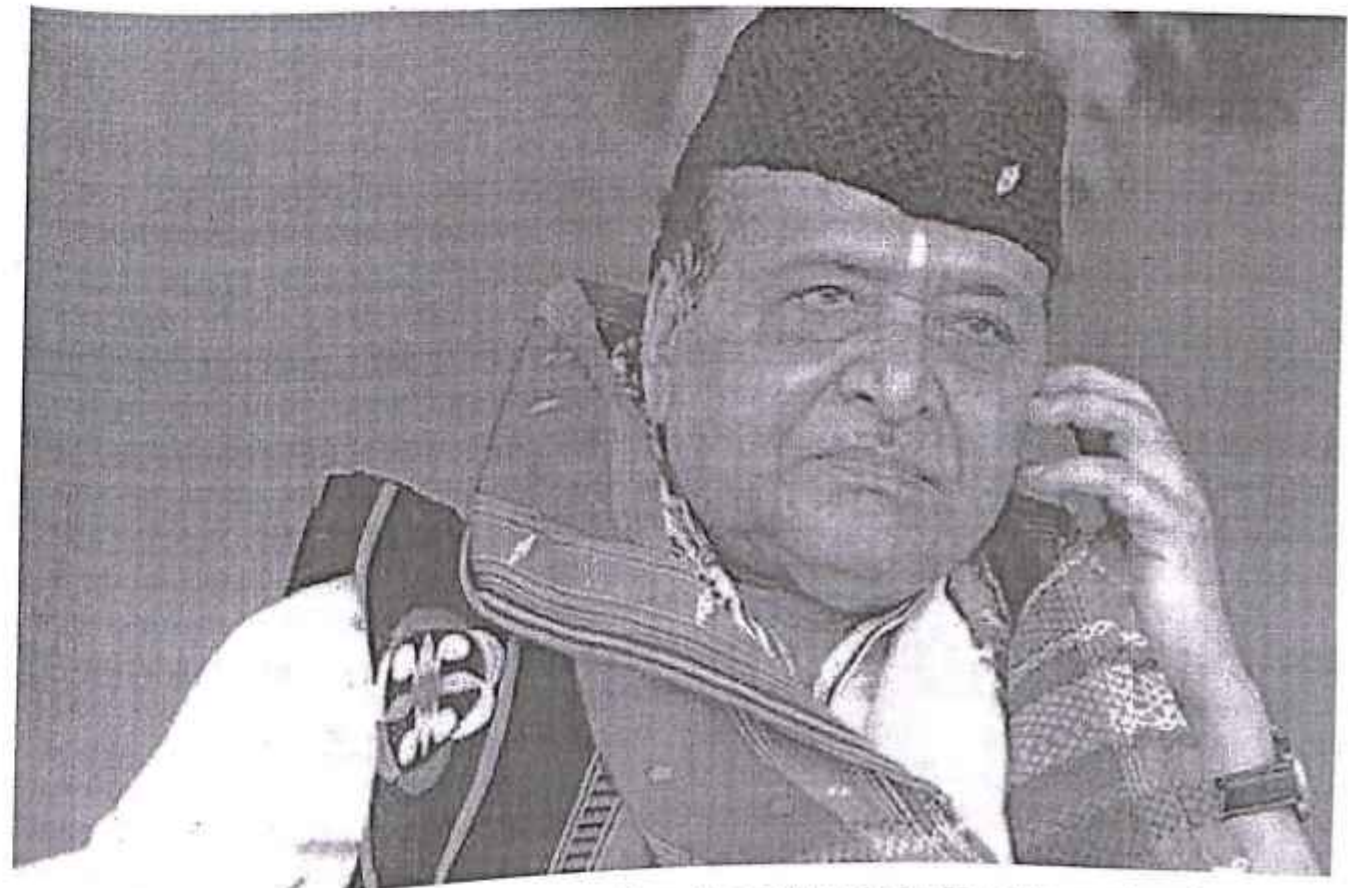
Among all of these, the above mentioned treatment processes, IBS technique is widely used. The IBS products which is generally available is iron oxide, granular ferric hydroxide etc.

Conclusion

No proper chemical till date is available, which is capable of extradacting fluoride absorbed in our body. Therefore, a properly designed nutritional pattern can beneficially interface with the toxic effect of fluoride. Massive awareness campaign is required to spread information about using of safe water for better nutrition and health. People must be warned about fluoride and arsenic in drinking water and its relation to fluorosis and other arsenic bearing diseases. As arsenic is generally found in deep tube wells, precautions such as laboratory test of the water of the well should be done prior to the use of it.

Our Legend Bhupenda will shine forever

Dr. Jyotish Goswami
Asst. Profesor, Accountancy Dept.

Dr. Bhupen hazarika. Son of Neelkanta Hazarika and Shantipriya Hazarika was born in a family of school teacher on September 8, 1926 in Sadiya. Dr. Bhupen Hazarika, legendary musician, cultural icon and Dada Saheb Phalka awardee gave assamese music a new dimension with his songs, most of which were penned and set to tune by himself. He was six brothers and four sisters grand father established the Bonshidhar Hazarika School at Sivasagar, His father Neelkanta Hazarika, taught at this school and later at Cotton College Intermediate in Arts (IA) in Guwahti 1942. He was the first child of his parents and he grew up in a family teachers and always inclined towards journalism. He did his matriculation from Tezpur Govt. High School in 1940.

Bhupen hazarika was an Indian playback singer, lyricist, musician, singer, poet and film maker of Assam, widely known as Sudhakantha he is also acknowledged to have introduced the culture and folk music of Assam and North east India to Hindi cinema at the national level. He became a revolutionary between 1936-40, he accompanied

**He is the only
Assamese to be
honoursd with
the Dada Saheb
Phalke award.**

Assamese poet and film maker Jyot Prasad Agarwala introduced him to the works of George Bernard Shaw. He secured a degree in Political Science from Benaras Hindu University in 1944 and MA (Political Science) in 1946.

In New York, he fell in love with Priyambada M. Petal but his parents opposed the match. He got married in 1950 in New York and their son Tez Bhupen Hazarika was born in 1952. But the couple could not stay together for a longer period. Economic hardship caused by the injustice meted out to Dr. Hazarika, which forced him to resign from his teacher's job in Gauhati University was at the root of his 'Separation' with Priyambada.

He wanted to see the world and in 1949, he secured admission to the mass communication course at the university of Columbia. He did Ph.D in Mass Communication from Columbia University.

He was a colossus in the arena of music but was also a multifaceted personality. He is the only Assamese to be honoured with the Dada Saheb Phalky award (1992). He was the recipient of the Padma Bhushan honour of the Govt. of India in 2001, the Assam Ratna Award of Govt. of Assam in 2008. He was also a popular writer, Journalist and editor. He was elected as the president of the Assam Sahitya Sabha. He has been credited nearly one thousand lyrics and over 15 major prose titles. He was one of the few artists to have bridged the gap of generations and though he refused to conform to changing musical trends and retained his original lyrical and instrumental simplicity yet the new generation remains fascinated by him. His creative urge too was expressed through the cinematic medium, the numerous films directed by him beginning with "Era batara Sur" as early as 1956 earning him the president's National Award for best film three times.

It is needed to be mentioned here that his single handed efforts recognized Satriya dance

came in 2001 as the status of major Indian dance form of the country. He was then the Chairman of the Sangeet Natak Academy. He served the academy in that capacity between 1999 and 2004. Dr. Bhupen Hazarika also played a vital role in taking Assamese Cinema to the International level.

He was a troubadour, first and foremost, roaming the Bihutolis of the land with his harmonium and a person in the tabla and may be another on the guitar his soaring voice, resonant with feeling and timbered with tunefulness a baritone that was always rich and smooth, touched with an endearing nasality, was one of his several assets. It was a voice that immediately catches the attention of the audience. There was a deep fullness and depth that made it in its hey days, without exaggeration, one of the finest voices of the country, with his sensitive poet's feeling. Dr. Hazarika responded to many of the historical happenings in his state with a spontaneous outpouring of music.

The music maestro worked as lyricist, singer and scored music for 30 Assamese films, one Bodo film, 12 odd Bengali films including a film from Bangladesh, 11 Hindi Films. In 1948, he worked as an assistant to late Bishnu Rabha and wrote lyrics and sang for Chiraj. The Sunil Gongopadhyay directed and the 10th Assamese film Sati Beula was his maiden venture as a music director the same year.

He produced, directed, composed music and sang for the Assamese films Era batara Sur (1956), Mahut Bandhu Re (1959), Shakuntala (1961), Pratidhwani (1964), Lotighoti (1966), Chikmik Bijuli (1969), Mera Dharam Meri Maa (1977), Mon Projapati (1979), Siraj (1988) and Miri Jiyori, film for Doordarshan. He produced, directed, and composed music for Arunachal Pradesh's first Hindi feature film in colour Mera Dharam Meri Maa. He directed a documentary for

the Arunachal Pradesh Government on tribal folk songs and dances titled "For Whom the Sun Shines" in 1974. He produced and directed a documentary Emuthi Saular kahini based on the co-operative movement for the Govt. of Assam entirely in the format of lyrics. He produced and directed a half-hour documentary for Calcutta Doordarshan Kendra in 1977 on folk songs and dances of North-east India titled "Through melody and Rhythm."

He produced and composed music for the internationally acclaimed, award winning Hindi feature Film Ek Pal in 1986, directed by Kalpana

Lajmi, starring Shabana Azmi, Nasiruddin Shah, Faroque Shaikh, he produced and composed music for the extremely popular television serial Lohit Kinare, directed by Kalpana Lajmi, based on famous short stories of Assam for the prime time national Network in 1988. He has been the executive producer, music composer for another award winning film in Hindi Rudaali.

He directed music in outstanding Bengali films such as Jiban Trishna, Jonakir Alo, Mahut Baandhure, Kari O Komal, Asamapta, Ekhane Pinjar, Dampati, Chameli Memsasb, Dui Bechara, and Hindi films like Arop., Ek Pal, and Rudaali. In 1995, he gave music for Sai Paranjypte's hindi feature film Papiha and Bimal Dutt's Pratimutri, Mil Gayee Manzil Mujhe directed by Lekh Tandon, Saaz directed by Sai Paranjypte, Darmiyaan directed by Kalpana Lajmi. He won the President's Medal for the best filmmaker thrice : for Shakuntala, Pratidhwani and Loti Ghoti.

Dr. Bhupen Hazarika held numerous government and public positions in different capacities, most as a music maestro and film maker. The information and Broadcasting Ministry, Government of India bestowed the honour of

'Producer Emeritus' on him in 1998 he composed music for Gajagamini, the dream project of eminent painter late MF Hussain. In 2000 he composed music for Daman, written and directed by Kalpana Lajmi and in 2003, he composed music for Kyon, also directed by Lajmi. Dr. Bhupen Hazarika's genius

He won the President's Medal for the best filmmaker thrice

as a film maker and music composer cannot be understood by merely going through the number of works he had done. For us lesser mortals, it would take time to realize the mystory behind his majestic presence in the hearts of the millions of his followers.

Bhupen Hazarika, the 'bard of Brahmaputra' whose ability to

weave magic out of traditional Assamese music gave us songs like Dil hoom hoom kare and O Ganga behti ho, swayed and inspired millions across generations with the power and passion of his voice.

A poet, music composer, singer, actor, journalist, author and filmmaker, the self-proclaimed jajabor (wanderer) took the rich folk heritage of Assam and interpreted it beautifully for the world through his songs.

His teenage and adolescent years were greatly shaped by the thoughts and ideals of Jyotiprasad Agarwala, Bishnu Prasad Rava and Phani Sarma. As a young lad Bhupenda listened with wide-eyed curiosity and interest to Jyotiprasad Agarwala talking about the films of Griffith and Eisenstein, about form and content in the method of filmmaking and about Paul Robeson. And when he went to the US to study Mass Communication in the University of Columbia, Bhupenda made it a point to meet the great singer. This meeting changed his whole concept of music he learnt that music can be used as a powerful medium for social change that music can spread the message of social revolution.

A poet, music composer, singer, actor, journalist, author and film maker, the self-proclaimed Jajabor (wanderer) took the rich folk heritage of Assam and interpreted it beautifully for the world through his songs.

Almost three crore people of Assam took a day off from their daily chores to contemplate one of the country's biggest tragedies in recent times; the demise of their very dear Dr. Bhupen Hazarika. Assam closed down spontaneously in protest against God snatching away the life of a great son. Many said they felt this son should have lived a few more days.

It has now become abundantly clear that Dr. Hazarika has been the one person who could unify the Assamese subnationality, and was second only to Srimanta Sankardeva in being able to achieve this. While lakhs of people streamed by his body at the historic Judges' Field in Guwahati, elsewhere in Assam, there have been spontaneous street corner congregations almost everywhere. At these place, people came out in large numbers to pay obeisance to one of Assam's greatest ever sons.

References :

1. The Assam Tribune, Dainik Axom, Dainik Pratidin, Amar Axom (Staff reporter, News 6th Nov., 12th Nov. 2011)
2. The legend won't die, - The Assam Tribune
3. The Bard embraces Eternity - The Assam Tribune
4. The last Mughal of Assamese Cinema - The Assam Tribune
5. Life of a genius - Partha Pratim Hazarika - The Assam Tribune
6. End of a glorious era. - The Assam Tribune
7. The voice of love and reason - The Assam Tribune
8. Legend's death widely mourned - The Assam Tribune

Legacy, musician, cultural icon Dr. Bhupen Hazarika, who passes away on 5th November 2011 at 4.35 pm. at Mumbai based Kokilaben Dhirubhai Ambani Hospital due to cardiac failure.

The Gauhati University (GU) plot of land being used as the cremation ground of legendary musician Dr. Bhupen Hazarika. The plot of land, which is about ten bighas in size, will have space for a Rajghat type memorial of the celebrated bard, who rose to the prominence of a legend during his life time with his lyrics, music, cinema and journalistic and other literary works.

Beside, there would also be the space for setting up an auditorium, a museum and a digital archive for documentation of art, cultural and music of the State. The GU authorities have expressed their readiness to hand over more land from the University's adjacent plot of land to develop the cremation ground of the artiste as a centre of cultural activities for keeping the legacy of the great artiste alive. His creation must be preserved and popularized like Robindra Sangeet.

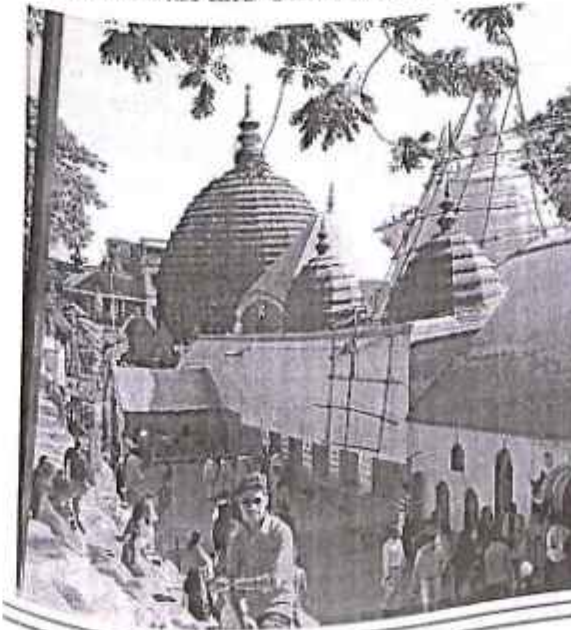
15 Secrets of Kamakhya Temple

Pallabi Deb
3rd Semester
Management Department

The Kamakhya Temple dedicated to the mother Goddess Kamakhya, one of the eldest of the 50 Shakti Pithas is situated on the Nilachal Hills in the western part of Guwahati city of Assam, India. It is the main temple in a complex of individual temples dedicated to the ten mahavidyas : Kali, Tara, Sadashi, Bhuvaneswari, Bhairavi, Chhinnamasta, Chumavati, Bagalamukhi, Matangi and Kamala.

16 facts of Kamakhya Temple are :

1. Kamakhya Temple is one among the 52 Shakti Peeths of India, situated at the top of Nilachal hills in the western part of Guwahati city. There is no image of shakti here. Other temples on the Nilachal Hill include those of Tara, Bhairavi, Bhuvaneswari and Ghantakarna.

Shakti Peeths of India, situated at the top of Nilachal hills in the western part of Guwahati city.

2. This temple was destroyed in the early 16th century and then rebuilt in the 17th century by King Nara Narayan of Cooch Bihar.

3. The current temple has a beehive like 'Shikhara' with delightful sculptured panels and images of Ganesha and other Hindu Gods and Goddesses on the outside.

4. The temple consists of three major chambers. The Western chamber is large and rectangular and is not used by general pilgrims for worship. The middle chamber is square with a small idol

of the Goddess. The walls of this chamber contain sculpted images of Nara Narayan and other Gods.

The middle chamber leads to the sanctum of the temple in the form of a cave, which consist of no image, but a natural underground spring that flows through a yoni - shaped cleft in the bedrock.

5. Sati Married Lord Shiva against the wishes of her father king Daksha. Once king Daksha performed Yagna, but did not invite Sati and Shiva even though many others were ceremoniously invited. Sati was very upset but still went to her father's palace. When she reached there, her father insulted her and Shiva-Sati unable to bear this disrespect for her husband Shiva, jumped into the Yagna fire and killed herself. When Shiva came to know of this, he was enraged. The enraged Shiva wandered here and there in the universe while holding the dead body of Sati in his arms he

started to dance leading to the destruction of the universe. Lord Vishnu in order to save the universe, cut the body of Sati into pieces with his Sudarshan Chakra. Body parts of Sati fell at different places and these places came to be known as Shakti Peeths.

6. In Kamakhya temple, 'Yoni' or the private part of the Goddess fell.

7. **Story about the staircase of the temple-**

There was a demon Naraka who fell in love with Goddess Kamakhya and wanted to marry her. The Goddess put a condition that if he would be able to build a staircase from the bottom of the Nilachal hill to the temple within one night, then she would surely marry him. Naraka took it as a challenge and tried with all his might to complete this marathon task. He was almost about to accomplish the job when the Devi, panic stricken as she was to see this played a trick on him. She strangled a cock and made it crow untimely to give the impression of dawn to Naraka. Duped by the trick Naraka, thought it was a futile job and left it. Later he chased the cock and killed it in a place which is now known as Kukurakata situated in the district of Darrang. The incomplete staircase is known as Mekhelajua Path.

8. Apart from the daily puja offered

to the Devi, a number of special pujas are also held round the year in Kamakhya Temple. These pujas are Durga Puja, Pohan Biya, Durga Dou, Basanti Puja, Madan doul, Ambuvachi and Manasa puja among others.

9. **Durga puja :** This is celebrated annually during Navaratri, in the month of September-October.

10. **Ambuvachi Puja :** This a fertility festival. It is believed that the Goddess undergoes her menstrual period and the temple remains closed for 3 days and then opens with great festivity on the 4th day.

11. **Pohan Biya :** A symbolic marriage between lord Kameswara and Kameswari during the month of pausa.

12. **Durga doul :** During the month of Phalguna Durga doul is observed in Kamakhya.

13. **Basanti Puja :** This puja is held at Kamakhya temple in the month of Chaitra.

14. **Madan doul :** This doul is observed during the month of Chaitra when lord Kamadeva and Kameswara are offered special puja.

15. **Manasa Puja :** Manasa puja is observed with Sankranti or Sravana and continues up to second day of Bhadra.

How to Control our Mind and Concentrate

Swagata Mohanta
3rd sem, B. Com.

Swami Vivekananda said "Mind is the most powerful thing in the world. One who has controlled his mind can control anything in the world To me the very essence of education is the concentration of mind and not the collection of facts." All sources in any line of work is the result of the power of concentration.

Everybody's mind can concentrate at times. A man concentrates more upon those things which he loves and he loves those things upon which he concentrates. The problem that arises in such a situation is that he does not. His mind controls him when he hears a melodious song or looks at a beautiful painting. He cannot take it away and his attention is held.

Unless we gain control over our mind, there is a danger in the development of the power of concentration of our mind upon an object and then become unable to detach at all. In such a situation our energy is wasted and our time is lost. Therefore, we must develop the power of attaching our mind to one object with full concentration and at the same time detaching our attention from it at a moment's notice so that we can place our mind on something else. Then only we can develop our mental power.

Control of mind is possible only when we are able to control our various negative emotions and vices. It is certainly the most difficult thing in the

world, but it is possible by constant practice of yoga and meditation. In the initial stage we may find it difficult to adopt meditation techniques because we may not be able to still our mind even for a moment. The result is that we feel more restless during meditation session and want to get up from meditation as soon as possible.

That's why in the beginning one should start controlling the mind employing methods which require only mild concentration and later on shift to advanced techniques of meditation. Let me discuss some of these methods-

1. Yogasanas and exercises - we should perform yogasanas and various stretching exercises. By

stretching various muscles, tensions deposited in them are released leading to free flow of breath, which leads to quietness and control of mind. Similarly if we perform various aerobic exercises involving rapid movements, these will release pockets of tension deposited in the body here and there leading to better functioning of the mind.

2. Pranayama or breathing exercise - Mind and breath have a very close interrelationship. When mind is disturbed, breath also becomes irregular and arrhythmic. When mind is

beginning one should start controlling the mind employing methods which require only mild concentration and later on shift to advanced techniques of meditation.

calm, breath is slow and rhythmic. By various pranayama exercises we can have tremendous control and strength of mind.

3. **Sitting postures :** In Yoga various sitting postures have been described with a view to specially calm the mind for meditation. These postures are such that once we master them we can sit effortlessly in these positions for a long time. In these asanas spine becomes straight and correctly aligned and we find that mind has become centered and controlled.

4. **Silence:** Silence is a very effective tool for increasing mental power. We should earmark at least some time in the day when we remain in silence. During this time we can read silently write and listen to some soothing slow background music. A distracted mind easily becomes concentrated on pleasant music and songs.

Inspirational Quotes

Here is a list of some most inspirational quotes, mainly meant forth student community.

1. Dream is not that which you see while sleeping. It is something that does not let you sleep.
2. Don't read success stories, you will only get a message. Read failure stories, you will get some idea by **Dr. A. P. J. Abdul Kalam**.
3. Best brains of the nation may be found on the last benches of the class room.
4. Difficulties in your life do not come to destroy you, but to help you realize your hidden potential and power. Let difficulties know that you too are difficult.
5. Problems are common, but attitude makes the difference.
6. **Confidence and hard work is the best medicine to kill the disease called failure. It will make you.**
7. You cannot change your future; you can change your habits that will change your future.
8. Climbing to the top demands strength, whether it is to the top of Mount Everest on to the top of your career.
9. Thinking is the capital, enterprise is the way and hard work is the solution.
10. Learning gives creativity. Creativity leads to thinking. Thinking provides knowledge. Knowledge makes you great.
11. You have to dream before your dreams can come true. Great dreams of great dreamers are always transcended.
12. Dreams transform into thoughts and thoughts result into action.
13. Black colour is sentimentally bad but, every black board makes the student's life bright.

Humanoid Robots

Satyam Choudhury
6th semester, Commerce

A Humanoid may be defined as something that resembles or looks like a human and having characteristics like opposeable thumb, ability to walk in upright position etc. These robots are called Humanoid Robots on may be simply called "Humanoid".

In general Humanoid robots have a torso with a head, two arms and two legs, although same forms of humanoid robots may model only part of the body, for example, from the waist up. Some humanoid robots may also have a 'face', with 'eyes' and 'mouth'.

Features of Humanoid Robots:

The characteristic features of Humanoid Robots include:

- (i) Self maintenance
- (ii) Autonomous learning
- (iii) Avoiding harmful situations to people, property, and itself.
- (iv) Safe interacting with beings and the environment.

Working and Control Mechanism

Concept of Zero Moment Point "

This concept explains the dynamic balance of humanoids during walking which requires information about the contact force and the current and desired direction of motion.

As per ZMP theory, the pressure under supporting foot can be replaced by the appropriate reaction force acting at a certain point of the mechanism's foot. Since the sum of all movements of active force with respect to this point is equal to zero, it is termed as the Zero Moment Point (ZMP)

Conclusion

Though the technology has advanced much in the field of Humanoid, there are still several problems which need attention. The technological brilliance of the Humanoid is required to be sharpened more and the shortcomings in the results must be dealt with properly.

Why Starting a Business in the Age of 20s is the Best Idea?

Ageel Ahmed
3rd Semester, B.Com

**more important path
thing for those
who crave
success is to find
out the real
meaning of life.**

There is no age for success. Some taste it early in their life (like Mark Zuckerberg, Founder of Facebook) and some at their deathbed (like Colonel Sanders, founder of KFC). But one thing is for sure that those who take risks early in life eventually make it to top one day.

The age of 20s in the time of life when we need to travel, meet new people, learn new skills and focus on developing bonds. 20 something is a form of relationship investment time where we need to build strong bonds so that later in life they will help us. Of course no one can live without building bonds with people. But the more important thing for those who crave success is to find out the real meaning of life. And those who find it early, live a far more happy life than they could have otherwise lived by relying solely on creation of bonds.

It means if we are young and want to be something in our life, then the best approach would be to start early. With this in our mind let us see what other benefits we can get by starting our business in our 20s :-

Besides having the advantage of a young mind, there are other benefits as well like- People will be more willing to help young people, experienced people will see us as potential future leader, we will learn things early in life and people would be impressed by us having achieved an early maturity. Apart from that, those who start early are less afraid to take risk. Young and bold is what they call it in the business.

Starting young will help us to develop an original

Young people have an inclination towards an original thought process. More experienced men try to follow an already laid down path to success. Not all them are like this but with time and age it becomes harder to take risk. So they look for already proven ways.

Starting early, we will get a raw experience of facing all the difficulties of life. We will have the best guide with us, our own life. As we will learn things early, we will also be able to experience and understand what or how to say things earlier. Then we will combine our own thought process with their advice to produce something innovative.

Time is money and we will have enough of it
This may sound like on obvious advice but we should not ignore it. The best thing about this approach is that we can fail and still give our best shot again. And every failure will be like an opportunity to learn and grow.

I know that it will be hard to convince ourselves to start so early but we have to think of it in terms of an early investment. In the business world the higher risk on investment carries the more profit it will generate. And toughest job is not to generate the profit, it is to minimize the risk. If we start early, we will have minimized risk by having time as our asset.

Lastly, the road to entrepreneurship in full of dangers. We can think of it as learning to ride a bicycle. The early we start the better because later in life it will be hard for us to learn the skills that we could have easily learnt when we are young.

Nano Robotics

Balram Jha
H. S. 1st year, Arts

Nano robotics is concerned with-

(1) Manipulation Scale objects by using micro or macro devices, and

(2) Construction and programming of robots with overall dimensions at the nano Scale (or with microscopic dimensions but nanoscopic components.) [Requicha 2003]. This covers both of these aspects. Nano manipulation is the most effective process developed until now for prototyping of Nano systems and rapid prototyping is important to validate designs and optimize their parameters. Nano manipulation is also useful to repair or modify structures built by other means. Nano robots have dimensions comparable to those of biological cells, and one expected to have remarkable applications in healthcare and environmental monitoring. For example, they might serve as programmable artificial cells for early detection and destruction of pathogens. The initial research is biased towards Nano manipulation. Work on Nano robot construction has begun at a low level and will increase as the project evolves. The reliable and accurate form of Nano manipulation is done by using the tip of scanning probe Microscope (SPM) as a sensory robot, in

ambient air or in liquids and at room temperature. This methods involve a human in the loop to compensate for the many spatial uncertainties involved in the manipulation and which are due to such phenomena like thermal drift on piezoelectric creep and hysteresis. Experience at LMR with assembling single electron transistors, nanowires, Nano waveguides and other Nano device prototypes the complex patterns required by new nano devices and system. The current project addresses automation issues across the board, from high level path planning for the assembly of nano particle patterns, to error compensations for SPMs.

Nano manipulations is being studied in the context of concrete tasks such as assembling chemical sensors, or building of 3-D nano structures by layered Nanofabrication, a patented process invented in previous NSF grant to LMR. The theoretical and experimental results of this work will contribute to the understanding of robotics in domains with large spatial uncertainties, and to the development of NEMS (Nano Eletromechanical System). The software will be very useful to scientists and engineers involved in nano manipulation and nanolithography.

Source : Technitronix, California

Bertrand Russel

Pranali Barman
3rd Semester
Philosophy Department

Bertrand Russell, (18th May 1872, 2nd February 1970) was a British Philosopher, logician, mathematician, historian, writer, social critic, political activist and Nobel Laureate. At various points in his life, Russell considered himself a liberal, a socialist and pacifist, but he also admitted that he had never been any of those things, in any profound sense. Russell was born in Monmouth shire into one of the most prominent aristocratic families in the united kingdom. In the early 20th century, Russell led the British revolt against idealism. He is considered one of the founders of analytic philosophy along with his predecessor Gottlob Frege, G. E. Moore and protégé Ludwig Wittgenstein. He is widely held to be one of the 20th century's premier logicians. With A. N. Whitehead he wrote "Principia Mathematica" an attempt to create a logical basis for mathematics. His philosophical essay "On Denoting" has been considered a "Paradigm of philosophy." His work has had a considerable influence on mathematics, logic, set theory, linguistics artificial intelligence, cognitive science, computer science and philosophy especially the philosophy of language, epistemology and metaphysics.

Russell was a prominent anti-war activist and he championed anti-imperialism. Occasionally, he advocated preventive nuclear war, before the opportunity provided by the

atomic monopoly had passed and "Welcomed with enthusiasm" the world government. He went to prison for his pacifism during World War. Later Russell concluded necessary "lesser of two evils" and criticized Stalinist totalitarianism, attacked the involvement of the United States in the Vietnam war and was an outspoken proponent of nuclear disarmament. In 1950, Russell was awarded the Nobel Prize in Literature in recognition of his varied and significant writings in which he champions humanitarian ideals and freedom of thought.

Russell won a scholarship to read the Mathematical Tripos at Trinity College, Cambridge, and commenced his studies there in 1890, taking as coach Rebert Rumsey Webb. He became acquainted with the younger George Edward Moore and came under the influence of Alfred North Whitehead, who recommended him to the Cambridge Apostles. He quickly distinguished himself in mathematics and philosophy, graduating as seventh Wrangler in the former in 1893 and becoming a Fellow in the latter in 1895.

Russell first met the American Quaker Alys Pearsall Smith when he was 17 years old. He became a friend of the Pearsall Smith family they knew him primarily as "Lord Doni's Grandson" and enjoyed showing him off.

He soon fell in love with

puritanical high minded Alys, who was a graduate of Bryn Mawr College near Philadelphia and, contrary to his grandmother's wishes, married her on 13 December 1874. Their marriage began to fall apart in 1901 when it occurred to Russell, while he was cycling, that he no longer loved her. She asked him if he loved her and he replied that he did not.

Russell began his published work in 1896 with German Social Democracy a study in politics that was an early indication of a lifelong interest in political and social theory. In 1896 he taught German social democracy at the London School of Economics. In 1898 he wrote 'An Essay on the Foundations of Geometry' in which he discussed the Cayley Klein Metrics used for non Euclidean Geometry. He attended the International congress of philosophy in Paris in 1900 where he met Giuseppe Peana and Alessandro Padoa.

In 1903 he published the "Principle of Mathematics", a work on foundations of mathematics. In 1910 he became a lecturer in the University of Cambridge.

In June 1955 Russell had leased Pla's Renrhyn in Penrlyndeudraeth Merionethshire,

Wales and on 5th of July in the following year it became his and Edith's principal residence.

Russell published his three volume autobiography in 1967, 1968 and 1969. Russell made a cameo appearance playing himself in the anti war Hindi Film "Aman" which was released in India in 1967. This was Russell's only appearance in a feature film.

On 31st January 1970 Russell issued a statement condemning "Israel's aggression in the Middle East", and in particular, Israeli bombing raids being carried out deep in Egyptian territory as part of the Israeli withdrawal to the pre Six Day War borders. This was Russell's final political statement or act. It was read out at the International conference of parliamentarians in Cairo on 3 February 1970, the day after his death.

Russell died of influenza on 2nd February 1970 at his home in Penrhydeudraeth.

His body was cremated in Colwyn Bay.

In 1980 a memorial to Russell was commissioned by a committee including the philosopher A. J. Ayer. It consists of a bust of Russell in Red Lion Square in London sculpted by Marcelle Quinton.

Drug Addiction in India

Ranendra Paul
H. S. 2nd year
Commerce

DRUG ADDICTION is a chronic, often relapsing brain disease that leads to compulsive drug seeking and use, despite harmful consequences to the drug addict and those around them. These are generally illegal drugs that affect the mood and behavior of a person.

Drug addiction is a social evil in India. It is a tragedy of our day that millions of youth, the future citizens of India, fall victims to the habit of taking drugs. These addicted people are on the way to the steady and sure death. Drug addiction affects the individual as well as the nation as a whole.

There are some basic causes of drug addiction, such as psychological, Environmental, Genetic and many more.

Psychological causes :

Trauma : Sexual or physical trauma, neglect or chaos at home may lead to psychological stress which people attempt to "self medicate" leading to heavy addiction.

Mental illness as depression.

Poor stress coping skills

Poor performance at school or work.

Inability to communicate with people.

Environmental causes of drug addiction :

Children who grow up in homes with drug addicts often become drug addicts. Those with inattentive, abusive or neglectful parents are more prone to drug abuse.

Participation in sports where performance enhancing drugs are encouraged.

People of lower socioeconomic status are at greater risk of drug addiction.

Gender and ethnicity contribute to addiction of some drugs.

Genetic causes :

Drug addiction tends to run in families, indicating genetics may have a role in causing drug addiction.

It is known that some genes, like those involved in brain receptors of nicotine, contribute to the cause of drug addiction.

Above all these causes, it is suspected that there is a possibility to diminish and to destroy the youth of our country and to make our nation physically, intellectually and morally weak and invalid forever.

Drug
addiction
is
a
social
evil
in
India

Various types of drugs come to the market through smugglers and dishonest traders and peddlers. At first the students and youths take it out of curiosity or to fly to the dreamland of intoxication.

Different types of drugs are available like hallucinogens, painkillers, performance enhancers, stimulants, etc. Cannabis, heroin, opium and hashish are common types of drugs that are consumed in India.

The effects of drug addiction are wide ranging and profound. Effects of

drug addiction are felt by the addict both physically and psychologically. The effects are also seen in those around the addict, like family members.

Psychological effects :

Decrease in pleasure in everyday life.

Complication in mental illness.

Hallucinations

Confusion

Physical effects :

Combination of HIV, hepatitis and other illness.

Heart rate irregularities

Emphysema and breathing problems.

Seizures, stroke, brain damage.

Families suffer due to cultural and social factors of drug behavior, including their own understanding of the disease process and the addict's

behavior due to drug abuse. Draining of family resources, shirking of responsibilities, sickness and death are faced as consequences of drug abuse, extramarital relations, distortion of interpersonal family relationships and violence are other consequences.

According to estimate, there are lakhs of drug addicts in large cities such as Kolkata, Delhi, Mumbai and Bangalore.

The Government must use all the media to propagate against the habit of drug taking. Parents should pay more care, attention to their sons and daughters. Reading of moral and religious books is also helpful to addicts.

Hence, rather than considering the addicts evil, we should try and stop the sin itself. We should help them to cope with the society.

Cashless India

Komal Surana
1st Semester

The Union Government headed by Prime Minister Narendra Modi has been moving towards realising his vision for a cashless India ever since the demonetisation of the old currency notes of Rs. 500 and Rs. 1000, which was announced by it on November 8th, 2016. It was really a bold move considering the fact that in India, people are more reliant on cash than in other countries of the world. The acute shortage of money in the wake of this decision led to long queues of people outside ATM's or banks seeking to exchange their notes or withdrawing cash. However, the benefits of this move have now started trickling in with more and more people switching to digital modes of receiving and making payments.

Conclusion :

But eventually, the move has turned out to be a push towards a cashless India that is bound to pave the way for a cashless economy, marked by greater transparency, ease and convenience in monetary transactions.

Superstitions prevalent in India

Ompee Borah
4th Semester
English Department

Superstition may be defined as an illogical or unreasonable belief, or acceptance of a certain phenomenon as it is without trying to know its cause. It also involves belief in Omens, charms, demons, witches, useless ceremonies and in the existence of supernatural beings. Superstitions mostly are the outcome of ignorance, outdated and unwarranted beliefs and backwardness. In this age of scientific reasoning, logic and progress, superstitions still cloud the mind of the common man. Although western influence to an extent has been successful in erasing superstitious beliefs through the spread of education and public awareness, yet superstitions have a great hold on all developing countries including the Orient.

**education and
public
awareness, yet
superstitions
have a great hold
on all developing
countries
including the
Orient.**

Somehow the orient i.e. the East has always been equated to exotic settings, remote places and strange happenings. The forest of Africa were believed to have a hypnotizing and mesmerizing quality and it was suspected that people changed and got transformed in Africa. Even India for long was considered a land of snake charmers, magicians, witches and strong sights, by the westerners.

The Indian society in the modern era still steeped into ignorance and lack of education, has deeply fallen into the ditch of superstition. Only a small fraction of society which is educated and open minded is free from the clutches of superstition to some extent. The condition of the rural class or uneducated masses is the worst as they don't even want to change.

One should not leave home if anyone sneezes or sees a man with an empty pitcher or if a cat crosses the path and even worse if the cat is black-these are believed to be early signs of unsuccessful ventures or ill luck. To see a one eyed person early in the morning or a widow is sure to bring a bad day. The hoot of an owl and the howling of a dog are all signs of ill luck or even death. The cawing of a crow or the falling of a comb indicates forthcoming guests. One should not wear perfumes while crossing a cemetery or walking under a peepal tree during afternoon time or eat sweets and pass through a graveyard or else one will surely get haunted by ghosts. One should not walk through cross roads from right in the middle as again ghosts might capture them. If one drinks milk of a domesticated cow, one should never stand and drink milk as it might reduce the milk production of the cow. Itching of the right palm signifies good luck and of the left palm

ill luck. A similar thing is believed with the twitching of the eyes. Itching of the sole of the feet indicates that journey is to be undertaken in the near future.

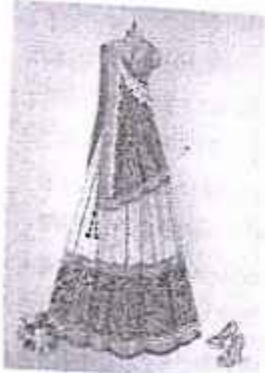
The list of such superstitions is endless and all of them are amusing in their own way. The belief in the evil eye, wearing of 'tabeez' and charms to ward off ill luck and to bring good luck are different kinds of superstitions found in India. It is most discouraging to see that many a time, educated people are in the habit of indulging into superstitions as much as the illiterate ones in the country. Beliefs regarding ghosts, evil eyes, charms etc are nothing but manifestations of human weakness. Weak minds cling to such things in case of failure to attribute their share of blame instead of acknowledging their faults and working hard to remove it. The dead cannot harm as much as the living can be kind to their fellow beings.

Generally, women are found more

susceptible to superstitions. It may be because it was the female sections of the society that remained uneducated and ignorant for years. Now, women are trying to break free from the unprogressive shackles of superstitions. The only effective weapon against the cobwebs of superstition is education, awareness and development of scientific attitudes as well as aptitude. Firstly there is a need to educate women who are responsible for educating the entire family. Besides, nothing should be accepted without any scientific reasoning. Then only can we shake off the deep and age old roots of superstitions which have now become a part of our traditions, rituals, culture and religion. With advancement in science and technology, although we have been successful in evading superstitions to an extent, yet a little more effort is needed to completely remove these from our daily lives.

Victorian Fashion and Dressing styles

Jesmin Ara Begum
3rd Semester
English Department

Victorian fashion comprises of the various fashion and trends in British culture that emerged and developed in the United Kingdom and the British Empire throughout the Victorian Era; That is roughly from 1830s to 1900s. The period saw many changes in fashion, including changes in styles, fashion technology and the methods of distribution. Although various movements in architecture, literature, the decorative and visual arts as well as a changing perception of the traditional gender roles also influenced fashion.

Under Queen Victoria's rule, England enjoyed a period of economic growth along with technological advancement. Mass production of sewing machines in the 1850 as well as the advent of synthetic dyes introduced major changes in fashion magazines and allowed the masses to participate in the evolving trends of high fashion, advertising. By 1905, clothing was increasingly made in the factory and afterwards sold in large amounts in fixed price departmental stores, spurring a new age of consumerism with the rising middle class who benefitted from the industrial revolution.

However, clothes were seen as an

**England
enjoyed a period
of economic
growth along
with
technological
advancement.**

Although the clothes were not comfortable, the type of fabrics and the many layers were worn as a symbol wealth.

On the other hand the men wore tight fitting calf length frock coats and a waistcoat or vest. For more formal occasions, a cutaway morning coat was worn with light trousers during the day time and a dark tail coat and trousers in the evening. Shirts were made of linen or cotton with low collars, occasionally turned down and were worn with wide cravats or neck ties. Breeches were used for formal functions and horseback riding. Men also wore top hats with wide brims during sunny weather.

Therefore, styles favoured in the Victorian society emphasized the notion of being at the height of all possible civilization and refinements.

Social Network

Nazma Sehnaz
3rd Semester
English Department

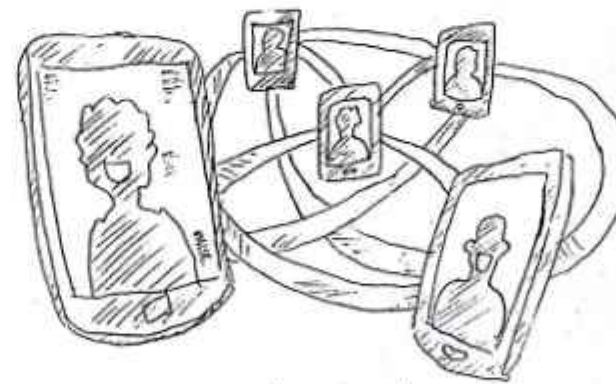
A Social Networking service is a platform to build social networks among people living in different parts of the world. It consists of a representation of each user and a variety of additional services. It is a web based service that allows us to create a list of users with whom to share the connection.

There have been attempts to standardize these services of friends and interests. According to experts the most social networking users are in Asia-Pacific regions with 615.9 million people. A 2013 survey found that 73% of U.S. adults use social networking sites. Many prototype features of social networking sites were also present in online services such as America Online, Prodigy etc. World wide web began in the form of generalized online communities. Many of these communities focused on bringing people together to internet

with each other through chat rooms, and encouraged users to share personal information and ideas via personal web pages by providing easy-to-use publishing tools.

In the late 1990s, user profiles became a central feature of social networking sites.

Facebook, launched in 2004, became the largest social networking site in the world in early 2009. Facebook was first introduced in 2004 as Harvard social networking. Parents who want to access their child's Facebook account have become a big problem for teenagers who do not want their profile seen by their parents. By making their profile private, teens can select who may see their page allowing only people added as friends to view their profile.

**to experts
the most social
networking
users are in
Asia-Pacific
regions with
615.9 million
people.**

College Magazine

Khadija Noori
H. S. 1st year, Arts

The word 'Magazine' means a store house or a place to keep things. It is a store house of stories and articles by different writers, photographers and artists. Some magazines are published specially for children. The college magazine is such type of a magazine. It is a mirror of the students in which the talent, creativity and abilities of budding writers and artists are reflected. There are many enthusiastic, promising and talented writers in

colleges such as ours and college magazines help provide them a fine platform.

A college magazine is an essential part of school education.

Pupils cannot gain sufficient knowledge on a variety of topics by keeping themselves confined to their textbooks alone. They need to read different types of books and magazines to widen their knowledge. Teachers and students have to write articles for the same purpose. The college magazine helps us to widen our knowledge and fulfill our education.

It is a mirror of the students in which the talent, creativity and abilities of budding writers and artists are reflected.

A college magazine is usually published once a year. Magazines are run by an editorial staff which choose the articles and does the illustration. But the college magazine is run by the teachers and students and the writers of the magazine. Thus, the teachers and the editor of the magazine, takes all the articles from the pupils. They write articles on various topics and forms such as stories, on games and sports, poems, lives of great

personalities, biographies, funny incidents etc. A College magazine gives us literary exposure that teaches us to write on topics of our interest. It is necessary that students are given all help and encouragement to publish the magazine and write articles for it. This will prepare them for greater work and responsibility in the future if they have an appetite for literary writing. Many colleges have their wall magazines, which too help encourage students to show their talents.

Kota and Suicides

Nipsi Das
3rd semester, B. Com

Kota, a city that sounds like something that the general category students hate. Well, Kota has been coaching all aspiring engineers and doctors since the 90s. Every year more than 1.5 lakh students, mostly from central India go to Kota and study at these coaching classes, because getting into IIT is a classic middle class Indian dream. But the results are not always positive.

A News read : "Breaking news! Where a student from a coaching class has committed suicide. From 2015 and including the month of January, till 22nd January, a total of 31 students have committed suicide."

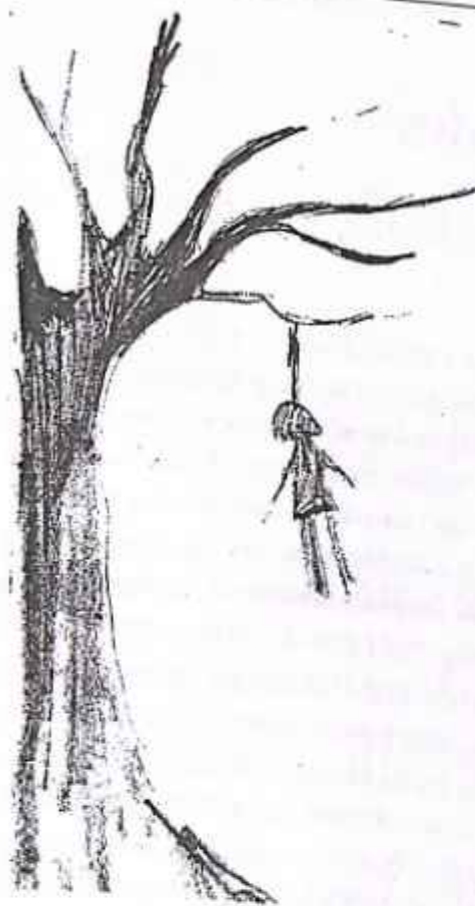
**they have to go do
5 - 6 hours of
coaching classes to
do well in IIT, JEE,
then do
2 - 3 hours of private
tuitions to do well
those coaching
classes, then they
have to do their
homework to do well
in tuition classes,
coaching classes and
board exams.**

That's right! Total 31 students in 1 year. That is not the kind of record you want the students to be breaking. A few of the students were as young as 14. How can the level of stress be so much when you are just 14? At 14, the only thing you should be reading is a comic book. At 14, the only time you should be thinking about death is while playing Counter Strike. But instead, students are expected to first go to school so that they can do well in their board exams, then they have to go do 5 - 6 hours of coaching classes to do well in IIT, JEE, then do 2 - 3 hours of private tuitions to do well those coaching classes, then they have to do their homework to do

well in tuition classes, coaching classes and board exams. This is not education, this is 3rd degree torture. I'm pretty sure, if you force criminals to study so much, they will admit to their crimes in 2 days. There's a lot of financial stress on these students because coaching classes cost a lot and sometimes the parents have to take loan to make it happen. But the biggest stress factor is the fact that roughly 13 lakh students appear for IIT-JEE every year and only 10,000 make it. Only 0.007% make it. That's it. There's a bigger possibility of an Iphone cable lasting for more than 2 months. There's a bigger possibility that apple may be reading this article and fixing the cables.

The problem is that student suicides have become normal in Kota. One of the employees in Kota had claimed that it was normal to attempt suicide out of stress. Look, even if one student is killing himself because of stress, that is still a ridiculous number. The only institution where student suicide should be normal is ISIS.

Coaching classes suck the joy out of learning. Though some of them have started conducting fun lectures once a week where students can sing, dance and paint, but I'm pretty

sure that students are so stressed out, even while they sing, they must be thinking about studies.

These learning schools are a good step, but it needs to go further, because while they teach how to deal with chemistry and physics nobody teaches them about how to deal with rejection. A lot of people can be blamed for these suicides- The education system. The government. The society and so on... But there are two kinds of people I specifically want to address.

1. **Parents:** Because in most of the suicide notes, the students have always mentioned about their parents.

2. **Student:** Listen, IITs are great, except that sometimes they create Chetan Bhagat. But IITs are not the end of the world. You could go to Lovely Professional University, take coaching classes from IIN, learn physics from Shaktiman, but still, if you are hard working, eventually you will do well. You never know where life will take you. You never know what you're going to find interesting in four years. As you grow older, you are going to realise that there are a million ways to earn money and so called "respect" in the society. Hence, don't give up on life. Live it and learn to embrace your passion.

Can studying in a well known Institution really make a career difference?

Swarnali Kalita
BA 1st Semester,
English Department.

**combined
education
formed the
foundation
on which he
built his
professional
career.**

three teachers shaped his thinking. Their combined education formed the foundation on which he built his professional career. From MIT, he went to Hindustan Aeronautics Limited (HAL) at Bangalore as a trainee. Now, we all can see the difference he made. India's first rocket which successfully sent a satellite Rohini, also called SLV-3 was designed by him. It is said that the Institution in which he

Career? Did you ever think about it? Are you confused about which institution you will join? In the contemporary world, people are often found running after admission in well known institutions. Is a well known institution always the secret of a successful career? We believe that to some extent it is correct but not always.

Today, in the modern world, where there is so much competition all around, studying in a well known institution has become very crucial.

It is said that all that matters is our personality but it is gained only by studying in a good institution. Our personality makes our career. Let us consider the example of Google, one of the most successful dotcom businesses in history which was founded by Larry Page and Sergey Brin. They were graduate students at Stanford University in Palo Alto, which is a famous institution in California. They even shared the 16th position on the list of richest Americans (2005). Aren't they successful? We can take the example of our very own former president of India, Dr. APJ Abdul Kalam who did his engineering course at the Madras Institute of Technology (MIT), which was regarded as the crown jewel of technical education in South India at that time. In the course of his education at MIT,

gained both his theoretical and practical knowledge is somewhere the pillar of his success.

But are well known institutions always the pillars of success? There are many students who can't afford to go to such well known institutions. What about them? We don't really think it's possible to have a good career without studying in a well known college. Let us consider Mr. Bill Gates, Chairman of Microsoft Company. He was a college dropout from Harvard University. He didn't complete his graduation. He instead devoted his time in developing software for personal computers. Now, he is a successful businessman. This is because of his self confidence, determination and his ability to do marvels. He is now, one of the richest men on earth. But would we even think of

dropping out of college now? I guess not. We are all worried and anxious about our future. You must have remembered Sushil Kumar, one of the 5 crore winners at Kaun Banega Crorepati (2011). He never studied in a very prestigious college, but it was his self trust, knowledge and determination that helped him win 5 crore. This is an incredible example.

In today's world, there is competition everywhere, students especially are very self conscious. So all we students need is self

satisfaction, self criticism (sometimes) and confidence to do well in future. There should also be a winning personality to succeed. Knowledge is very important too. So, readers, study hard, have self confidence and believe that you can do. I am sure we all will succeed no matter where we study or what marks we obtain. But we are the ones to decide. What do you think about it? Now do you readers really think studying in a well known institution can make a difference in career forming? Think!

Reflection of life: The most precious gift

Sheetal Sharma
2nd Semester, Commerce

Life has a purpose :

A life without a purpose is meaningless, worthless and monotonous. The purpose of life is to live for something greater than oneself, to make a difference on the world around that we live in.

Life has a mission :

The mission of life is to fulfill the purpose for which we are created. We have the responsibility to find it out and fulfill it. In the process of fulfilling it, we become what we are made for.

Life is meaningful :

It would be more correct to say that we have to find meaning for our life than to say that life has a meaning. This is possible only

when life is lived for the service of others.

Life is short :

No one lives forever. But a life lived nobly is always long enough even if it is short. And a short life is also enough to ruin it if one chooses to do so.

Life has no security :

There is no security in life because life is always in the process of changing and you do not know what it holds for you.

Life is difficult :

Life is full of contradictions, suffering, illnesses, obstacles and insecurity, so we have to gracefully accept all that cannot be changed and change whatever can be changed for the better.

A Philosophical Perspective on the New Year

Parishmita Borah
5th Semester B.Com

"Wish I could re-run the bygone year to mend some undone tasks; Let's have a resolution in the coming year to make the undone things done in an efficient way!"

Towards the end of the year, we all start thinking this way, where we need some practical implications of popular theories like 'the butterfly effect' that illustrate the idea that some complex dynamic systems exhibit unpredictable behavior i.e. small variances in the initial conditions could have a profound effect and widely divergent effects on the system's outcomes. Because of the sensitivity of these systems, the outcomes are unpredictable. The unpredictable nature of time and our constant efforts to cope with it make our ideas on life and its consequences pretty much unstable. This unstable nature of life on the other hand makes us too dissatisfied with our own self and we always tend to be in a state awaiting those unfulfilled moments just like Beckett's play *Waiting for Godot*. The idea of time is very complex here since it threads the whole human destiny into a few numerical

**coming year
to make the
undone
things done
in an
efficient
way!**

analogies. We turn this constant change of time into a worn cloak of years and months to better understand our life in fragments. This very nature of fragmentation into pieces of days, months and years gives us a new perspective towards an unpredictable future.

A new year is just another approach of humans to make life a phenomenon of constant change.

Every rolling moment of the past gives us an enthusiasm to survive on Earth despite its immovable existential crises. It is a means to celebrate our victory over an inevitable doom which will finally get us. Darwin's theories on the survival of the fittest gets more relevant with every passing year as it burdens us with the anxiety to not only exist but also to shine as the best amongst others. Every moment that slips by makes us sweat to complete those incomplete tasks... and we desperately want to possess some power to change the initial moments of our past in order to alter its implications for our future.

Value of Time

Dibyamoni Barman
4th semester (Commerce)

Each of us has a bank. Its name is Time. Every morning it credits you with 86,400 seconds. Every night writes off, as lost, whatever is in this account for you. Each night it burns the remains of the day. If you fail to use the day's deposit, the loss is yours. I read these words and though I should discuss with you, as to how many of us really utilize the day's time fully.

Every morning when we get up we should think "What do I have to do today and what do I have to achieve?" If we plan our day then we can surely utilize the time in the best possible manner. There is an old saying "One never knows what a day will bring forth and you have only one day at a time." No day is just another day or another twenty four hours. These days contain our golden opportunity, perhaps even the biggest opportunity of our lifetime. You may make a decision today that may affect the rest of your life. So be alert today, because that opportunity may come.

In other words, this is the way, we can say that, "This day is mine and I would make best use of every second. If you have lost the day. There is no path to go back. And you can't droue your tomorrow so as to get from it is the utmost in health, happiness and success.

We should learn to appreciate the precious value inherent in every new day. It gives us new energy new thoughts and new opportunities.

Yesterday is history

Tomorrow is misery

Today is a gift

That is why its called

The present

Sometimes we think "Why should I worry

or hurry in doing this work. I have ample time and will do it tomorrow or day after tomorrow." Likewise we keep on postponing things and suddenly we realize one day that the due date has come. Then we start rushing and try to finish the work haphazardly. This is a very wrong attitude. A person who does not feel the importance of time will always fail and never achieve their desired goal. Remember, the clock is ticking away, make the most of today.

As already said tomorrow is not yours. It is the 'today' which is yours. Hence try to do as much work today as you can. Even try to finish some work which you have planned for tomorrow because, may be tomorrow a situation arises where suddenly you have to attend an emergency or you fall sick or anything may happen which obstructs you from doing the planned work. So, it is the value of time, which we should understand. I wrote some lines, which should hopefully make you understand the value of time: To realize the value of one year, ask a student who failed a grade. To realize the value of one month, ask a mother who gave birth to a premature body. To realize value of one week, ask the editor of a weekly newspaper. To realize the value of one hour, ask the lovers who are waiting to meet. To realize the value of one minute, ask a person who missed the train. To realize the second, ask a person who avoided an accident. To realize the value of one millisecond, ask the person who won a silver medal in the Olympics. So try to realize the role of time and catch the today for your maximum use. Otherwise in the words of Shakespeare, "I waste time and now time wastes me".

Education of Girl for National Development

Neha Kumari
B.Com 2nd Semester

Women consist of nearly one half of humanity. All talks of national reconstruction are hollow without the education of women. National regeneration is possible only when educated girls are in the forefront of National Development. So, far it has been a male dominated world. Woman played only second fiddle to man in all walks of life. They were condemned to be within the four walks of the house. However, education has given them a new confidence. The academic world is no longer the monopoly of men.

More and more young women are coming forward to challenge the dominance of men. The citadel of self claimed superiority of men is cracking the education of women. Girls and women are contributing to welfare of society. Now-a-days, in any walk of life you will find only woman gets success. They have proved to be better doctors, artists etc than many of their male counterparts. However, a complete literacy of women still remains

a distant dream. Many conservative parents still suffer from superstition and outdated beliefs. So, it is true that a girl child is still not welcomed by many communities in India. Yes, in India, there are many communities in India which consider that the birth of a girl child is not an occasion for rejoicing but an inauspicious burden.

So, the percentage of women's literacy among the scheduled castes, scheduled tribes and the economically weaker section and are exceptionally low. It is a shame that in spite of liberalization and globalization we are mentally still deeply rooted in the superstition and beliefs of the times of the middle ages and feudalism. Many governments have given some special incentives to attract more and more girls to school and college. It will help in exploiting women's skills and talents for national development. It is actually the need of the hour.

Theory of Black Hole – From Birth to Death

Sunandan Saikia
5th semester (Commerce)

We are familiar with the word 'Black Hole' and what it actually is we all have a rough sketch in our mind. It is known for enormous gravitational pull toward it. It's gravitational pull is so strong that even light cannot pass through it. That's why we see nothing in the surface of Black hole only a black sphere reflecting nothing. The largest Black hole which the astronomers have discovered yet is Super Massive Black hole or S50014 + 18 which is larger type black hole with a million of solar mass.

How do Black hole Birth?

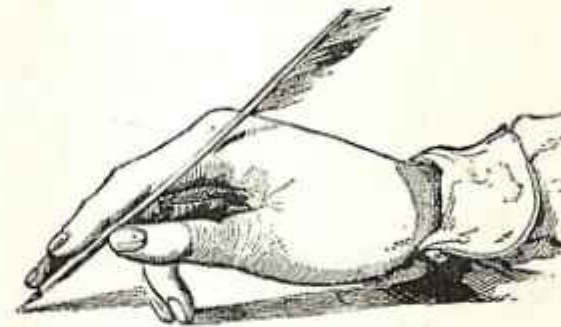
Black holes are born due to collapse of star in the universe. Star are incredible collection of gases mostly hydrogen Gas, which are collected from the enormous gas clouds under its own gravity in the core. Hydrogen atom is crushed into helium atom releasing tremendous amount of energy. This energy in the form of radiation pushes against gravity, maintaining a delegated balance between the two forces. But stars are way larger than our solar sun. They can produce heavier elements like Neon, Oxygen, Silicon and Iron. When the level of Iron increases in the core it builds an imbalance between the two forces and when the balance suddenly breaks, the core collapses, within a fraction of a second the star

**They can
produce
heavier
elements
like
Neon,
Oxygen,
Silicon
and Iron.**

implodes, with quarter of speed of light. The Star explodes, releasing tremendous amount of Nuclear energy or (Gamma Ray Burst). This could form after the explosion wither a Neutron Star or if the star was massive enough the entire mass collapses into a Black hole. How do Black Holes die?

Our universe is not really empty, it is a big home of time particles or gamma particles which are not identified yet. These particles are both positively and negatively charged feeding upon each other to destroy itself. When this isoparticles come near to the event horizon of the black hole, the negatively charged particles spewed outside and can be seen in the form of radiation outside the event horizon of the black hole. This radiation is also known as Hawking's Radiation. Which was discovered by Stephen Hawking. The negatively charged particles decrease the mass of Black Hole. Which means Black hole is gently sizzling away and eventually its becomes smaller and smaller the temperature gets hotter. At a point, it becomes so hot that it explodes. But this process is so slow that it might takes 1046 years to evaporate itself.

POETRY

*"Poetry is the spontaneous overflow
of powerful feelings : It takes its
origin from emotion recollected
in tranquillity."*

- William Wordsworth

The night Sky

Anamika Barman
1st semester

the stars! Twinkle every night,
h the moon! Shines every night
they make the world look 'cool' and 'magical'
h, moon and stars!
'ill you be my friends?
ow eagerly I wait for you,
very night.

Theory of B From Birth

We are familiar with the word 'Black Hole' and what it actually is we all have a rough sketch in our mind. It is known for enormous gravitational pull toward it. It's gravitational pull is so strong that even light cannot pass through it. That's why we see nothing in the surface of Black hole only a black sphere reflecting nothing. The largest Black hole which the astronomers have discovered yet is Super Massive Black hole or S50014 + 18 which is larger type black hole with a million of solar mass.

How do Black hole Birth?

Black holes are born due to collapse of star in the universe. Star are incredible collection of gases mostly hydrogen Gas, which are collected from the enormous gas clouds under its own gravity in the core. Hydrogen atom is crushed into helium atom releasing tremendous amount of energy. This energy in the form of radiation pushes against gravity, maintaining a delegated balance between the two forces. But stars are way larger than our solar sun. They can produce heavier elements like Neon, Oxygen, Silicon and Iron. When the level of Iron increases in the core it builds an imbalance between the two forces and when the balance suddenly breaks, the core collapses, within a fraction of a second the star

The
pro
hea
elem
li
No
Ox
Sil
and

POETRY

- A walk with time
 - Pallabi Deb / 93
- The night Sky
 - Anamika Barman / 93
- Boggling Sensation
 - Sheetal Sharma / 94
- Trigonometry
 - Balram Jha / 94
- If There would be A watch in the sky
 - Gitika Sarma / 95
- Life
 - Laxmi Thapa / 95
- Mother
 - Shahil Alam Ahmed / 96
- MIRAGE...
 - Sangita Roy

A walk with time

Pallabi Deb
3rd Semester
Management Department

Last evening, I went for a stroll
Thoughts of childhood in my mind,
Started to roll.....
I saw the shed leaves on the ground
Which were stepped over and crushed,
The road led to the field,
Of golden mustard seeds!
The flowers had yielded
I fell, I was missing my childhood there
Which was full of love, harmony and
Carefreeness!
How can I forget those songs of birds?
That made room in my ears
Along with my mother's fairy tales;
Unforgettable are those moments
Of games with my childhood friends
But now I hardly feel these;
As I am around my nostalgic feelings
And abound with books;
But in my heart burns a fire to gain
Name, fame and what not!
I hardly sing to myself.
or hum about in Loneliness.
I feel I have got to fulfill my dreams
I feel my childhood's gone,
As the shed leaves are mixed with soil
But they still motivate me
In front of me is the
Golden mustard field.
To the golden future and a
Life of damned struggle!

The night Sky

Anamika Barman
1st semester

O the stars! Twinkle every night,
Oh the moon! Shines every night
They make the world look 'cool' and 'magical'
Oh, moon and stars!
Will you be my friends?
How eagerly I wait for you,
Every night.

Boggling Sensation:

Sheetal Sharma
2nd Semester, Commerce

Leaning near my broken window,
I felt the cool breeze
Blowing on my face.

Looking out through the window,
Gazing at the screening dark,
Mind racing a marathon
Confused am I;

Entangled in the web of tricks
Yearned by life.
But am not exhausted
Exhausted not am I.

But stuck by the illusions of life,
Hallucinated by the luxuries of living,
A bon Marché, at a cheap price,
I am as fit as an Irish reel,

Yet I venture to find
The inner peace of mine...

Trigonometry

Balram Jha
H. S. 1st year

Your love is algebra
I can't find the formula
If I could find the right calculator,
I could define your euphoria

Your love is geometry
I can't find the angles
If I could prove your theories,
It wouldn't be in shambles.

Your love is trigonometry
I can't figure it out
If I spent an entire notebook, perhaps
I'd still have doubts.

Your love is a mystery.
Just as the greatest math
Although worth much.
Seems irrelevant to my pain.

(Source - Hello Poetry)

If There would be A watch in the sky

Gitika Sarma
2nd Sem., Commerce

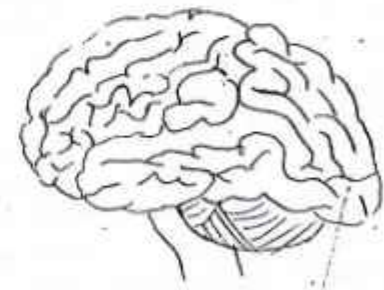
If there would be a watch in the sky
How splendid it would be, say why?
Preceding here are numerous fabulous reasons
But if the watch disappears with seasons!
If there would be a watch in the sky.
None have to sport the old one and shy.
We too will not have to purchase it.
And inquire here and there about it.
I wonder it would be certainly factual;
I would have danced to and fro
And if the watch's era would stay rigid
Each one would have their time strict
And none would have to labour anxiously
And be stressed of their efforts done daily

If everyone in addition to the deprived were
rapturous
Then the entire milieu would live blissfully.

Life

Laxmi Thapa
4th semester, (Commerce)

If I could give
You one thing in
Life, I would
Give you the
Ability to see
Yourself
Through my
Eyes, only them
Would you realize
How special you
Are to me

Mother

Dispurian

Shahil Alam Ahmed
6th semister (History Deptt.)

She has a charm that of heavens
And a smile so sweet
She soaks up all the pain
To bring a new life on this earth
God's magnum opus is she,
An angel without wings;
The mortals christened her
As 'mother'.

Throughout her life
She walks through thorns;
Yet she never forgets to smile,
Oh! What soil are you made of?
She is the queen
Who gives birth to sultans;
And still so humble,
A paragon of virtue is she.

She loves her child like no other,
Unparalleled is the bond;
She makes the presence of God
Felt in the heart of her child
Some search for heavens in the woods
Lost are they;

For even the heavens prostrate
At the feet of a mother.

Not a thousand lives
Are enough for her praise;
For if you show her indignity,
You close the doors of heaven and all its ways.

MIRAGE...

Sangita Roy
Librarian, Dispur College

Life is a mirage, a sweet dream
Of treacherous horizon,
To say nothing in something
To understand everything in nothing
To give without getting.
As the rendezvous with life goes on,
Tranquillity of the soul always searches
The best moments of this intoxicated life...

STORY

*"Stories may
well be lies, but
they are good lies that
say true things, and
which can sometimes
pay the rent."*

- Neil Gaiman

Dispurian

What saved her life:

Dikshita Hazarika
Ex-Student (English Deptt.)

designer who lives a busy life. She is trapped in a
to night. So much so that it shall not be wrong to
ntroller of her own life as well as her household.
in her is that she stays aloof from others, most call

g and she is ready to go outdoors, done with all her
ings, a soft voice comes from outside the door-

nd I'll be there Arya!"
i of Sheba whom she trusts. She had gifted Arya
e had made during childhood. She longed to see it
at she could hold forever.
forgotten about our new project for which we both

! I had almost forgotten about it! What would I do
is out now and walking beside Arya. She smiled
ou would, you always do... I am your trusted alarm
n me!"

noon and both the girls are outside their office
ey are having a little lunch with lots of talk. They
something was amiss today, there was chatter among
other days.

your silence is Sheb?! What is wrong with you??"
face for some time and then reveals the reason for
know how to tell you, or even if you will believe
by someone... my fear is increasing day by day, I
ie smirk disappeared from Arya's face, she turned
unch suddenly. She replied in a very low voice-
yo...your... stepfather??" Sheba nodded.

ing now and both the girls are walking home. The
ways for the day, as they lived on different streets.
usual cheery talk and go their own ways. Now
ie. After a short walk, Sheba reaches the gates of

22nd Edition

Mother

Shahil Alam Ahmed
6th semester (History Deptt.)

She has a charm that of heavens
And a smile so sweet
She wipes up all the pain
To bring a new life on this earth
God's magnum opus is she,
An angel without wings;
The mortals christened her
As 'mother'.

Throughout her life
She walks through thorns;
Yet she never forgets to smile,
Oh! What soil are you made of?
She is the queen
Who gives birth to sultans;
And still so humble,
A paragon of virtue is she.

She loves her child like no other,
Unparalleled is the bond;
She makes the presence of God
Felt in the heart of her child
Some search for heavens in the woods
Lost are they;

For even the heavens prostrate
At the feet of a mother.

Not a thousand lives
Are enough for her praise;
For if you show her indignity,
You close the doors of heaven and all its ways.

STORY

The friendship band that saved her life:
▪ Dikshita Hazarika / 99

Momories down the Lane
▪ Jyotirmay Talukdar / 101

Nartiang Monoliths A Historical Wonder
▪ Shahil Alam Ahmed / 102

The friendship band that saved her life:

Dikshita Hazarika
Ex-Student (English Deptt.)

Sheba is an interior designer who lives a busy life. She is trapped in a busy schedule from morning to night. So much so that it shall not be wrong to state that Sheba is the lone controller of her own life as well as her household. Another unique characteristic in her is that she stays aloof from others, most call her a loner.

It is eight in the morning and she is ready to go outdoors, done with all her work. Just then the doorbell rings, a soft voice comes from outside the door- "Sheb are you ready?"

"Oh yes! Five minutes more and I'll be there Arya!" Arya is the only friend of Sheba whom she trusts. She had gifted Arya with a friendship band that she had made during childhood. She longed to see it on someone's hand- a hand that she could hold forever.

"Arya, you must have forgotten about our new project for which we both needed to go to Melbourne!"

"Oh God help me! Yes! I had almost forgotten about it! What would I do without you Sheb!" Sheba was out now and walking beside Arya. She smiled and replied sweetly- "I knew you would, you always do... I am your trusted alarm clock. You can always count on me!"

It is now twelve in the noon and both the girls are outside their office during their break. As usual they are having a little lunch with lots of talk. They usually talked a lot more, but something was amiss today, there was chatter among them, but a lot lesser than the other days.

"Do you realise how irritating your silence is Sheb?! What is wrong with you??"

Sheba looks at Arya's face for some time and then reveals the reason for her quietness to Arya. "I dont know how to tell you, or even if you will believe me... I am... I am being stalked by someone... my fear is increasing day by day, I fear harm from Mr.Bruce..." The smirk disappeared from Arya's face, she turned grim and stopped eating her lunch suddenly. She replied in a very low voice- "Are you serious... Mr.Bruce... yo...your... stepfather??" Sheba nodded.

Time went by. It is evening now and both the girls are walking home. The time has come for them to part ways for the day, as they lived on different streets. The girls separate amidst the usual cheery talk and go their own ways. Now Sheba was alone heading home. After a short walk, Sheba reaches the gates of

her house. The sun was setting and it was getting dark now, Sheba could see the unclear figure of a person holding a paper in his hand.

Suddenly a pang of fear crosses her heart, but her mind is alert... she could guess it was none other than Mr. Bruce, her stepfather. Now she connects the dots- her real father had made a will bequeathing all his property to her before he died, with her out of the way, Mr. Bruce would get all of it. Although she had never liked the decision of her mother to marry a drunkard, he never expected him to turn out like this. Nervously she switches on the voice recorder of her mobile phone with slight movements of her hand so that he wouldn't notice, as she climbs the steps leading to her house.

Her guesswork proves right as Mr. Bruce confronts her, blocking her from entering her house. He grins at her mockingly and exclaims, "Tired sweetheart?!" Sheba is nervous but tries her level best to look normal. Her hands shiver as she cries out for her mother... "Maaa! Where are you...!" "Your mother has gone out to the market" Mr. Bruce answers deviously looking at her, following which he shoves the papers into her hands and tells her "We need to make the deal right away." Sheba is surprised and asks "What deal?" Mr. Bruce ushers her into the house and right to the study, where he hands her the pen and asks her to sign the papers.

"What signatures?" "Enough is enough! I have done a great deal for you and your mother! Now it's my turn to get my reward! Sign here and property becomes mine, I shall give you all the care the daughter needs from a father, sign now or else your life shall be in danger!"

Sheba tries to retrace her steps but Mr. Bruce blocks her way. Helplessly she tries to push him aside but he is too strong. A struggle ensues and Sheba is hurt, but before she is completely subdued she hears familiar footsteps- she yells loudly for help! Its Arya! Both the girls push Mr. Bruce into the bathroom near the study and lock him in! Sheba called her mother immediately and relayed the incident to her. Her mother came home soon as

Mr. Bruce struggled and shouted at them amidst echoes.

First her mother refused to believe but Arya's testimony coupled with the voice recording in Sheba's mobile was proof enough. Soon the police were called and the crook was taken into custody. Mother was in a shock, drenched with tears. Sheba consoled her mother for a while, then went to talk to Arya.

"Thank God you arrived when you did! A few minutes later I would have been dead!"

"Umm actually there's something I wanted to give you which I had forgotten today..."

"What?"

Arya holds out something familiar- a friendship band! It was identical to the one Sheba had given to her.

"Oh my God.... that's so sweet of you... how did you..."

"Ever since you had given me one I had started trying to make one for you... it's not as good as yours but it was the best I could do..." Sheba hugs Arya tight. Arya smiled. "Just on time to save my trusted alarm clock!"

"Oh yeah... we do have to go to Melbourne tomorrow... hope your packing's done!"

"Of course!"

Epilogue:

A voice struck my ears "Morning dear, wake up! I told you many times not to sleep on your study table!" I watched her for some time, went near her and hugged her.

"I am sorry mother, I will keep it in mind, you won't see me like this again! But I am very happy because I have finally completed my story!"

"Really what is it about?"

"Friendship!"

"A friend in need is a friend indeed."

"Yes ma... I learnt that from you!"

Mother hugged me and replied "Sometimes even I feel jealous of how much time you spend with your pen..." We both looked at each other and laughed about it.

Momories down the Lane

Jyotirmay Talukdar
Ex-Student

I knocked the door of Dispur College with a bag clinched on my back. That day break was so calm, a bit scary though, with my entrance into a territory quite unfamiliar, in absence of any known face. Here begins some memories, some sparks down the lane.

First visuals on me prior to graduation days revealed a posture of a carefree, garrulous human left unchained of maturity and unburdened of responsibility. A mere trouble that tensed back then, was how to meter up scores of exams. But time has every change in store to stud on one's biography. Graduation term commenced, learning sessions went on, coupled up with a few mates and eventually I got close to some great faculties cum personalities. The intellect of these persons are textured as such by experience that one may weave one's dream future and I began to seek solutions from them for issues that were academic as well as personal, both by demand and co-incidence. It took me to the limelight when some of my member friends of union body pushed me to contest for college elections. Never had I conceived in dreams to give it a try. It was just curiosity that drove me to acquaint myself with the ins and outs of such positions and not to knit such knowledge for my own trials. But, as destined, I became the first student president of Dispur College. Bunches of raw eggs showered within seconds of my win. Friends with thrill began to yell, my clothes started to stink like hell; yet it seemed as if heaven momentarily

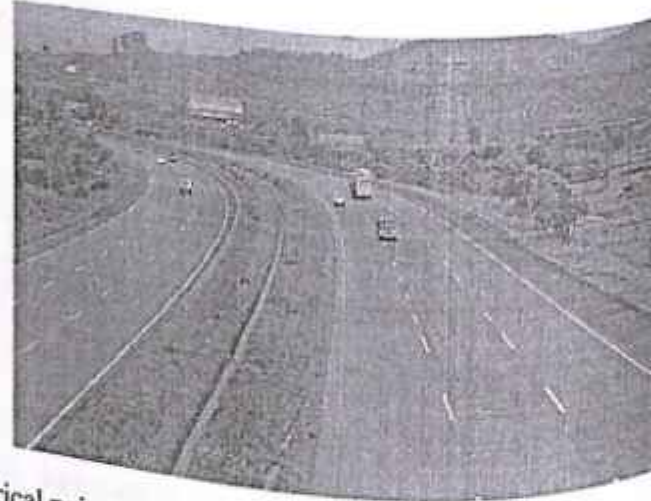
translocated itself upon earth, since to top it all, the teachers too signaled a nod of approval. It was a beautiful experience to remember.

The new enrolment insisted my normal gait to be extrovert, a leading person, a default speaker for Dispurians probably, an organizer considerably and may be more. Like tasks I did perform duties; like container did it stock in better learning from my exposures. These are treasures never to wither which will cash in future endeavours to be encountered. I will keep it all, carry it through,

Nartiang Monoliths A Historical Wonder

Shahil Alam Ahmed
6th semester (History)

The north-eastern region of India has always been fascinating and refreshing for our hearts and minds. The natural habitats, temples, churches and mosques, difficult yet adventurous terrains, etc makes this region one of a kind. One of the eight states of northeast is Meghalaya. Its scenic beauty including greenery filled hills, crystal clear water and cold weather attracts thousands of tourists every year.

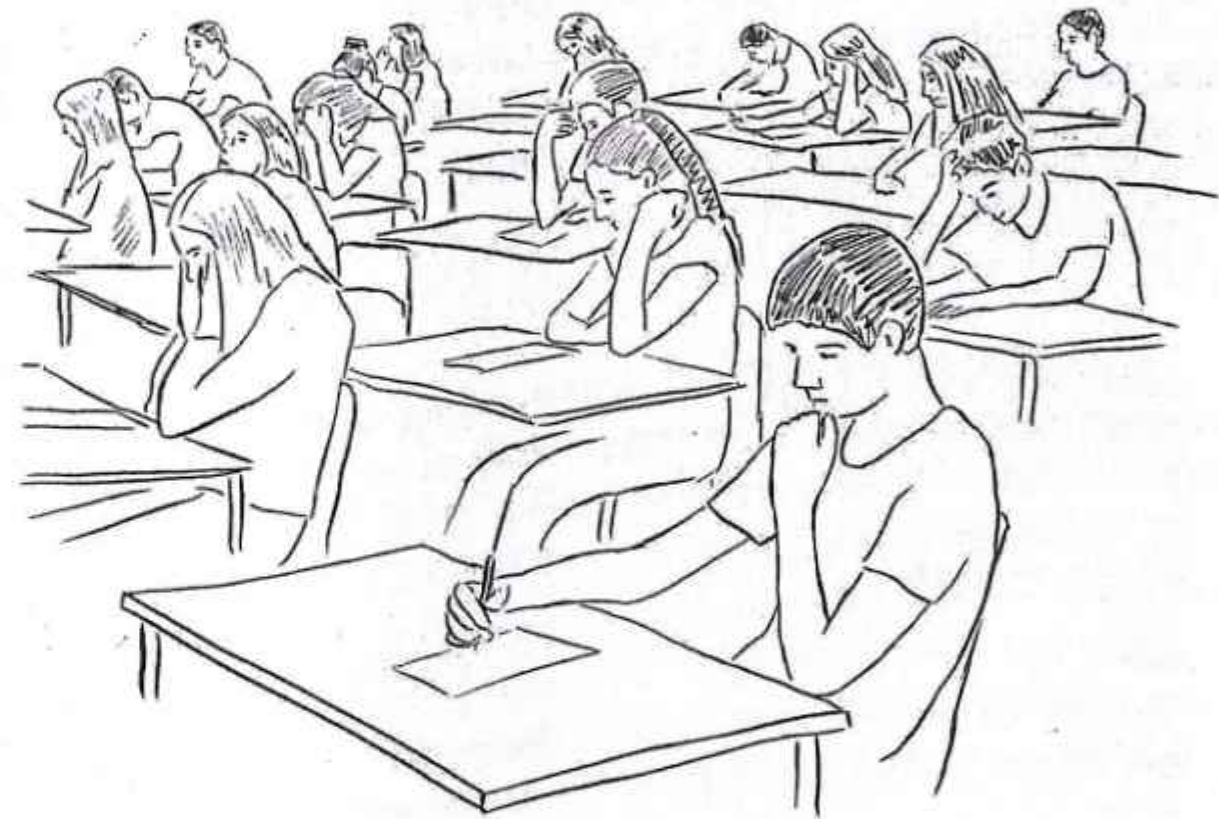

Meghalaya consists of many tourist destinations. Amongst them, the Nartiang monoliths

in Jayantia hills is the most important from the historical point of view. Keeping the necessity of practical education in mind, the History Department of Dispur college took its students to the not so famous. Nartiang Monoliths is Jayantia. 2017, It was quite a long journey of 5-6 hours. But it was worth it!

The cluster of monoliths in Jayantia Hills is a testimony of Jayantia Hills rulers' strength. It would be necessary to mention that the site has been declared of national importance under the Ancient Monument and Archaeological sites and Remains Act 1985 (24 of 1958). The site can be literally called a garden of monoliths. These monoliths cover a wide complex of about 100m in diameter. They are locally known as Ki Moo Shynrang. And Ki Moo Kynthai. Moo long Syum, the tallest and biggest of the monoliths, is about 8 meter in height, 2 meters in breadth and 0.46 meters in thickness. It was erected by Umar Phalyngki, a trusted lieutenant of the Jayantia Kings. A Board in the park specified that each stone has a significance; The tall ones as men and the flatter ones as women. Some arrangements appeared like coronation scenes. It's a majestic site, which needs immediate attention. The cluster of monoliths is surely attracting tourists. But care and protection is necessary to preserve this cluster of monoliths for posterity.

हिंदी अनुभाग

साहित्य आम लोगों के बारे में कुछ असाधारण की खोज, और
साधारण शब्दों में कुछ असाधारण के साथ कहने की कला है।
- बोरिस पास्तेरनक

अनुक्रमणिका

	पृष्ठ संख्या
➤ "महिला सशक्तिकरण - वर्तमान युग में इसकी प्रयोजनीयता"	
➤ क्या आपकी पता है ?	
➤ मिस्तेक	
➤ हरिबंश राय बच्चन	
➤ बेटियाँ तो हैं लम्हा खुशी का...	
➤ वह सच था या सपना	
➤ भारतीय कला की विशेषताएँ	
➤ शिव का कलयुग में निवास स्थान, शिव की चमत्कारी गुफा का पूरा सहस्य	
➤ माँ मैं फिर	
➤ नोट बंदी	
➤ मेरी प्यारी बहना	
➤ चुटकुले	
➤ शायरी	
➤ हम सेना हैं	
➤ हमे गर्व है, भारतवासी हैं	
➤ बेटे	
➤ नारी	
➤ कटु सत्य	
➤ सरल और कठिन	
➤ योग्यता	
➤ हम हैं भारतीय सेना के दिवाने	
➤ हमे कैसा बनना चाहिए	
➤ शिक्षक से ऊँचा भगवान भी नहीं है	
डा० सुनीता अग्रवाला	१०५
सिमि हाजरिका	१०६
मृणालिनी गोस्वामी	१०७
अरविन्द बड़ा	१०८
स्वागता मोहन्ता	१०९
खादिजा नुरि	११०
बिभा पान्दे	१११
सुसमिता शर्मा	११२
बलराम झा	११३
खादिजा नुरि	११३
निशान्त कुमार	११४
खादिजा नुरि	११४
निशान्त कुमारी	११५
राजकुमार शर्मा	११५
निरंजन मिश्र	११६
संजिव कुमार दास	११६
शितल शर्मा	११७
सुसमिता शर्मा	११७
मदन उपाध्याय	११८
निरंजन कलिता	११८
तपन दास	११९
विश्व डेका	११९
अंजन तालुकदार	१२०

"महिला सशक्तिकरण - वर्तमान युग में इसकी प्रयोजनीयता"

डा० सुनीता अग्रवाला

प्रवक्ता, शिक्षा विभाग, दिसपुर कालेज

सन् २००१ को भारत सरकार ने "महिला सशक्तिकरण वर्ष" यानि कि Year of Women Empowerment घोषित किया है। सवाल जो हमारे मन में आता है, वो यह है कि ये "सशक्तिकरण" आखिर है क्या? सशक्तिकरण का अर्थ अपने अधिकारों को पाने के लिए सड़क पर निकल कर आंदोलन करना नहीं है। इसका सही अर्थ है, महिलाओं के अन्दर की शक्ति को जगाना ताकि वो समाज में सम्मानपूर्वक जीवन यापन कर सकें।

आजकल के मंहगाई के युग में घर का खर्च सुचारू रूप से चलाने के लिए महिलाओं को भी घर के बाहर काम करना पड़ता है। साथ में उन्हें घर के काम भी करने पड़ते हैं। ऐसी स्थिति में महिलाओं पर काफी शारीरिक तथा मानसिक दबाव बढ़ता है। उन्हें घर और दफ्तर दोनों का काम अच्छी तरह संभालना पड़ता है। जिससे उनकी हालत चक्की के दो पाटों के बीच पीसते गेहूँ की तरह हो जाती है। ऊपर से सामाजिक नियमों का दबाव तो है ही। फिर घर के पुरुष भी उनका हाथ बँटाना अपनी शान के खिलाफ समझते हैं। ऐसे में महिलाओं की मानसिक स्थिति बहुत ही दुःखदायक हो जाती है।

फिर भी देखा जाता है कि महिलाओं को अक्सर हर काम के लिये पुरुषों पर निर्भर करना पड़ता है। इस भागदौड़ के युग में वो कोई भी निर्णय खुद लेने की क्षमता नहीं रखती है। यहाँ तक देखा गया है कि नौकरीपेशा महिलाओं को भी यह आजादी नहीं रहती कि वो कोई भी ठोस निर्णय बिना किसी पुरुष से मशवरा किये ले सके। महिलाओं को इस समस्या से निकालने का सिर्फ एक ही उपाय है और वो है उनका सशक्तिकरण।

भारतवर्ष में महिलाओं के पिछड़ेपन का कारण उनका अशिक्षित होना नहीं है, बल्कि उनकी अपनी शक्ति को न पहचानना और खुद को पुरुषों से कमजोर समझना है। यह सही है कि महिलायें पुरुषों से शारीरिक तौर पर कुछ कमजोर होती हैं लेकिन मानसिक तौर पर वो पुरुषों से किसी भी स्तर पर कम नहीं हैं। मनोवैज्ञानिकों का तो ये कहना है कि महिलायें मानसिक तौर पर हरदम पुरुषों से दो साल आगे रहती हैं यानि कि बारह साल की लड़की की बुद्धि और चौदह साल के लड़के की बुद्धि समान है।

अब समय आ गया है कि महिलायें अपनी शक्ति को पहचानें। सशक्तिकरण से महिलाओं में निर्णय लेने की क्षमता पैदा की जा सकती है, उन्हें अपने अधिकारों के साथ साथ अपने कर्तव्यों का भी ज्ञान कराना है। उन्हें अपने काम का मूल्य समझाना है। भारतवर्ष में जितना शारीरिक श्रम महिलायें करती हैं, वो पुरुषों की तुलना में बहुत अधिक है, पर चूँकि इस श्रम के लिये उन्हें मेहनताना नहीं दिया जाता है, इसीलिये इसे उनकी कमाई नहीं माना जाता। जैसे कि - यदि आप किसी गृहिणी से पूछो कि वो क्या करती है, तो उसका जवाब होगा, "कुछ नहीं, मैं तो बस घर पर रहती हूँ।" वो समझती है कि जो महिलायें नौकरी करती हैं उन्हें ही कामकाजी महिला कहा जाता है। पर

यदि उनसे पूछा जाये कि वो दस दिन बीमार हो और उनके घर वालों को काम करने के लिये नौकर रखना पड़ा तो क्या वह पैसे नहीं लेगा। तो आपके बीमार पड़ने से आपके घरवालों को उतने रूपयों का नुकसान उठाना पड़ता है आप कमाई करती हैं। इस तरह से उन्हें अपने द्वारा किये गये कामों के मूल्य के बारे में ज्ञान देने को ही सशक्तिकरण कहते हैं।

इसके लिये हमें महिलाओं को शिक्षित करना होगा, उन्हें अपने अधिकारों, जो हमारे संविधान ने प्रदान किये हैं उनके बारे में ज्ञान देना होगा। उनका प्रयोग वो कहाँ और कैसे कर सकती हैं उसके बारे में बताना होगा, तभी जाकर हम इस योजना को सफल बना सकते हैं।

महिलाओं के सशक्तिकरण के लिये सिर्फ सरकार ही काम करेगी, ऐसा नहीं है। इसके लिये समाज के हर एक व्यक्ति को काम करना होगा। हमें अपने घरों से ही उनकी बुनियाद डालनी पड़ेगी। घर पर ही हमें अपने बच्चों को बड़ा करते समय, उनके मन से पुरुष-महिला के भेदभाव को हटाना पड़ेगा। अपने बेटों को बचपन से ही महिलाओं का आदर करना तथा उनके साथ हाथ बटाने के बारे में समझाना चाहिये। सरकार को ग्रामीण इलाकों में अधिक से अधिक लड़कियों के स्कूल खुलवाने चाहिये। उन्हें अपनी पाठ्य पुस्तकों में सुधार करना चाहिये जिसमें चित्रों के द्वारा महिलाओं और पुरुषों द्वारा किये गये कामों को अलग अलग दर्शाया जाता है। इस तरह सरकार और जनता के सहयोग से ही इस योजना को सफल किया जा सकता है। ●

क्या आपकी पता है ?

सिमिप हाजरिका
एकादश कक्षा, कला शाखा

- स्पेन संसार का एकमात्र देश है जहाँ कपड़े पर अखबार छपता है।
- सबसे अधिक ऊँचाई पर उड़नेवाला पक्षी गिद्ध है।
- सहारा रेगिस्तान में उगने वाले तरबुज इतने अधिक कड़वे होते हैं कि उन्हें सजा के तौर पर चोरों को खिलाया जाता है।
- आईसक्रीम का आविष्कार फ्रांसीसी वैज्ञानिक गोराल्ट ने १६२० में किया था।
- हमारी मध्यम अंगुली का नाखून बहुत तेजी से जबकि अंगुठे का नाखून धीरे-धीरे बढ़ता है।
- संसार का सबसे बड़ा फूल इंडोनेशिया के सुभाष द्वीप में पाया जाता है।
- दुनिया का सबसे बड़ा वृक्ष लंका में है, जो महाराज अशोक ने लगवाया था।
- ऋग्वेद संसार की सबसे पुराना पुस्तक है।
- कविगुरुदेव रवीन्द्रनाथ ठाकुर, प्रथम भारतीय थे जिन्हें नोबेल पुरस्कार दिया गया था।

मिस्तेक

मृणालिनी गोस्वामी
बि.ए.-पंचम सन्मासिक

पांच बजे घड़ी के अलार्म से आँख खुली और रोज की तरह अपनी चाय का कप लेकर मैं बाहर बालकनी में जा पंहुची, सुबह बाहर की ताजी हवा, शांत वातावरण एवं हरियाली के बीच मन को बहुत सुकून का एहसास होता है। लेकिन आज रोज की तरह बाहर शान्ति नहीं थी। कॉलोनी के काफी सारे लोग हमारी गली में रहने वाली मिसेज शुकला के घर पर इकट्ठा थे। किसी अनहोनी की आशंका से मन भयभीत होने लगा। चाय का कप वैसे ही चोड़ कर मैं भी जल्दी से मिसेज शुकला के घर पहुँच गयी तो पता चला की उनकी पंद्रह दिन से लापता इकलौती बेटी श्रद्धा घर वापस आ गयी है तो मन को शांति मिली। लेकिन अगले ही पल पता चला की उसकी मानसिक स्थिति ठीक नहीं है, वह अजीब सी डरकटें कर रही थी, अपने आप से ही बातें कर रही थी। कोई शुकला जी को झाड़ू फूक के लिए तांत्रिक बाबा के पास जाने की सलाह दे रहे थे तो कोई डॉक्टर के पास जाने के लिए बोल रहे थे। थोड़ी देर बाद सभी लोग शुकला जी को दिलासा और अपनी-अपनी सलाह दे कर अपने-अपने घर को चले गये।

घर आ कर मैं भी सोफे पर बैठ गयी। कुछ काम करने का मन नहीं कर रहा था। आँखों के सामने आज से लगभग चार साल पहले के घटनाक्रम घूम रहे थे, जब श्रद्धा अपनी दसवीं कक्षा में 80% अंको से उत्तीर्ण होने की मिठाई ले कर आई थी। उसके दो साल बाद उसने इण्टर भी 82% अंको के साथ उत्तीर्ण किया था और इंजीनियरिंग की तैयारी करने लगी। पहले ही प्रयास में वह उसमें सफल हुई। अभी उसे इंजीनियरिंग में गए हुए लगभग एक साल ही बीता था कि आचानक एक दिन वह कॉलेज जाते समय लापता ही गई शुकला जी ने पुलिस में रिपोर्ट की और सब जगह ढूँढ़ा लेकिन कुछ पता नहीं चल पाया अचानक आज श्रद्धा मिली भी तो इस हालत में।

आखिरकार शुकला जी ने श्रद्धा को एक साककेट्रिस्ट को दिखाया और लगभग चार माह के इलाज के बाद श्रद्धा को दिखाने की हालत में आ पाई। उसने बताया की वह अपनी इच्छा से एक लड़के के साथ गयी थी, उस लड़के से उसकी जान पहचान एक सोशल नेटवर्किंग साइट के द्वारा हुई थी। दोनों में दोस्ती हुई, मेल जोल हुआ और दोनों से सादी करने का पैसला किया। माता-पिता को इस डर से नहीं बताया की वह अनुमति नहीं देंगे। उस लड़के के साथ वह दिल्ली चली गयी। वहा जाकर एक छोटे से मंदिर में उन्होंने शादी की। उसके बाद वह लड़का उसे एक सुनसान सी जगह पर बने मकान में ले गया, जो मकान उसने अपने एक दोस्त का बताया। उस लड़के का व्यवहार अब उसके प्रति एकदम बदल गया था। वह उसे बात-बात पर पीटता था और सायद नौद की दवाई भी देता था, क्योंकि वह सारा दिन सोती रहती थी। एक दिन उसने फोन पर उस लड़के की किसी से बात करते हुए सुना की वह उसे (28000 रु) के लिए किसी को बेचने जा रहा है, तो उसे वास्तविकता का ज्ञान हुआ और एक दिन मौका देख कर वह वहा से भाग निकली और किसी तरह घर वापस आ गया।

यह केवल एक श्रद्धा की ही कहानी नहीं है, आज हम अगर अखबार उठा कर देखें, तो रोज इस तरह की खबरे हमें पढ़ने को मिल जाँएगी। हमें इस प्रकार की समस्याओं का समाधान कोजना ही होगी, जिससे हमारी युवा पीढ़ी इस प्रकार की गलती करके अपना जीवन नष्ट न करे। श्रद्धा का भाग्य अच्छा था की वह घर वापस आ सकी और उसके मात पिता ने उसे अपना भी लिया। श्रद्धा जैसी कितनी ही लड़किया तो घर वापस ही नहीं आ पाती और अगर आ जाती है तो उनके माता पिता समाज के डर से उनको अपना नहीं पाते।

हरिवंश राय बच्चन

अरविन्द बड़ा
बि.ए.-तृतीय सन्मासिक

हरिवंश राय बच्चन जी का जन्म 27 नवंबर 1907 को इलाहाबाद के पास प्रतापगढ़ जिले के एक छोटे से गाँव पट्टी में हुआ था। हरिवंश राय ने 1938 में इलाहाबाद विश्वविद्यालय से अंग्रेजी साहित्य में एम. ए किया व 1952 तक इलाहाबाद विश्वविद्यालय में प्रवक्ता रहे।

1926 में हरिवंश राय की शादी श्यामा से हुई थी जिनका टीबी की लंबी बीमारी के बाद 1936 में निधन हो गया। इस बीच वे नितांत अकेले पड़ गए। 1941 में बच्चन ने तेजी सुरी से शादी की।

1952 में वे पढ़ने के लिए इंग्लैंड चले गए, जहाँ कैम्ब्रिज विश्वविद्यालय में अंग्रेजी साहित्य / काव्य पर शोध किया। 1955 में कैम्ब्रिज से वापस आने के बाद आपकी भारत सरकार के विदेश मंत्रालय में हिन्दी विशेषज्ञ के रूप में नियुक्त हो गई।

आप राज्यसभा के मनोनीत सदस्य भी रहे और 1976 में आपकी पद्मभूषण की उपाधी मिली। इससे पहले आपकी 'दो चट्टानें' (कविता - संग्रह) के लिए 1968 में साहित्य अकादमी का पुरस्कार भी मिला था। हरिवंश राय बच्चन का 18 जनवरी, 2003 की मुंबई में निधन हो गया था।

बच्चन व्यक्तिवादी गीत कविता या हालावादी काव्य के अग्रणी कवि हैं।

अपनी काव्य-यात्रा के आरम्भिक दौर में आप 'उमर खैय्याम' के जीवन-दर्शन से बहुत प्रभावित रहे और उनकी प्रसिद्ध कृति, मधुशाला, उमर खैय्याम की रूबाइयों से प्रेरित होकर ही लिखी गई थी। मधुशाला को मंच पर अत्यधिक प्रसिद्ध मिली और बच्चन काव्य प्रेमियों के लोकप्रिय कवि बन गए।

कवि की निम्न पंक्तियों में कवि का परिचय इस प्रकार मिलता है -
मिट्टी का तन मस्ती का मन....
संस्मृति की नाटकशाला में
हैं पड़ा तुझे बनना ज्ञानी
हैं पड़ा तुझे बनना प्याला
हीना मदिरा का अभिमानी

संघर्ष यहाँ कितना किससे
यह तो सब खेल तमासा है
वह देख, यवनिका गिरती है
समझा, कुछ अपनी नादानी।
छिपे जाँएंगे हम दोनों ही
लेकर अपने अपने आशाय
मिट्टी का तन, मस्ती का मन
क्षणभर, जीवन मेरा परिचय।

हरिवंश राय बच्चन की मुख्य कृतियाँ- मधुबाला
मधुकलश, निसा निमंत्रण, एकांत संगीत, सतरंगिनी, विकल
विश्व, खादी के फूल, सूत की माला, मिलन, दो चट्टानें व
आरती और अगरि इत्यादि बच्चन की मुख्य कृतियाँ हैं।

बेटियाँ तो है लम्हा खुशी का...

स्वागता मोहन्ता
तृतीया सन्मासिक, वाणिज्य विभाग

किया जाता रहेगा।

हास्य की बात तो यह है कि यहाँ लोग धन की प्राप्ति के लिए माँ लक्ष्मी की अराधना करते हैं, ज्ञान, विवेक के लिए माँ सरस्वती की उपासना करते हैं, अपने शत्रुओं पर विजय पाने के लिए माँ काली को प्रसन्न करते हैं। लेकिन जब यह देवियाँ पुत्री के रूप में घर पर दस्तक देती हैं, तब यह बात उनको नागवार ठहरती है और वे गर्भ में ही मौत के घाट उतार देते हैं। उन्हें तो ये देवियाँ सिर्फ मूर्तियों और फोटों में ही अच्छी लगती हैं, भला असल जिन्दगी में उनका क्या काम। देवी समान ये बच्चियाँ उनके लिए महज एक बोझ, एक पीड़ा बनकर रह जाती हैं।

इस समय हमारे देश की महिलाएँ उच्च पदों पर आसीन हैं। जहाँ भारत के सर्वोच्च पद को एक महिला सुशोभित कर रही है। वहीं दूसरी ओर भारत में कन्या भ्रूण हत्या के बढ़ते मामले इस छवि को दागदार बना रहे हैं। भारत की एक और समस्या है बेटियों का अनपढ़ होना, लड़कियों को पढ़ना बेहद जरूरी है। अगर वे शिक्षित होंगी, तो कल खुद को बचा पाएंगी। हमें यह सोचना होगा कि मातृशक्ति ही अगर नहीं बची तो बाकी यहाँ क्या बचा? प्रसव वेदना, लालन-पालन सब दुःख दर्द कौन सहेगा? अगर हम मानव हैं तो दानवता को हमें त्यागना ही होगा। वह आपकी माँ है, बहन है, पत्नी है, तो वह आपकी बेटा क्यों नहीं??

०००

वह सच था या सपना

खादिजा नुरि
एकादश कक्षा, कला शाखा

लंडन में रात के कुछ दस बजे थे। एक पुराने से घर में दादाजी अपने पोता और पोती के सुलाने का बड़ा प्रयत्न कर रहे थे। "इतनी रात हो गई है बच्चों सोने चलो।" उन्होंने कहा। पर उनके लाख बार कहने पर भी बच्चों पर इसका कोई असर नहीं पड़ा, वह उधम मचाते गए। अंत में दादीजी ने कहा, "बच्चों, बिस्तर पर लेट जाओ, मैं तुम्हें एक कहानी सुनाऊंगा।" अगले पल दोनों बच्चे बिस्तर पर थे।

फिर दादाजी ने कहा "अब आया न ऊँट पहाड़ के नीचे। चलो, तुमने कहा मान लिया तो मैं कहानी सुना ही देता हूँ।" बच्चों का उत्साह बढ़ने लगा। आज मैं तुम्हें किसी किताब से पढ़कर नहीं, अपने जीवन का एक पल पढ़कर सुनाऊंगा। यह कहकर दादाजी ने कहानी शुरू की - 1943 का साल था, भयानक द्वितीय विश्व युद्ध चरम सीमा पर था। मेरे भाई ने इंग्लैंड के लिए लड़ाई में हिस्सा लिया था। जर्मनी की फौज कमजोर होती जा रहा थी और ऐसा लगता था कि जंग जल्द ही खत्म ही जाये। उम्मीद को लेकर मैं हर रोज भाई के लौटने का इंतजार करता। एक रात करीब

ग्यारह बजे मुझे दरवाजा खटखटाने की आवाज सुनाई दी। मैं डर गया यह सोचकर कि इस समय कौन आ सकता है? बहुत सौचने के बाद मैंने आखिर साहस जुटाकर दरवाजा खोल दिया। फिर देखता हूँ कि अपने बोरिये-बिस्तर के साथ मेरा भाई दरवाजे पर खड़ा है। उस वक्त भारी वर्षा ही रही थी इसलिए वह सर से पाँच तक भीग चुका था। मैंने आश्चर्य के साथ उसका स्वागत किया, उसे पहनने के लिए सुखे कपड़े दिए और उसके कपड़े सुखने के लिए रख दिए। मैंने भाई के साथ देर सारी बातें की और बात करते-करते न जाने कब मेरी आँख लग गई। अगली सुबह जब मैं जागा तो मैंने पाया कि भाई घर में नहीं है। उसका सामान भी गायब था। मुझे कुछ समझ में नहीं आ रहा था। शाम को मेरे लिए सरकार से एक खत आया। उस खत को पढ़कर मैं बोखला सा गया। आश्चर्य और दुख ने मुझे घेर लिया। उस खत में लिखा था कि मेरा भाई दो हफ्ते पहले ही युद्ध में शहीद हो गया था.....।

भारतीय कला की विशेषताएँ

बिभा पान्दे
एकादश कक्षा, कला शाखा

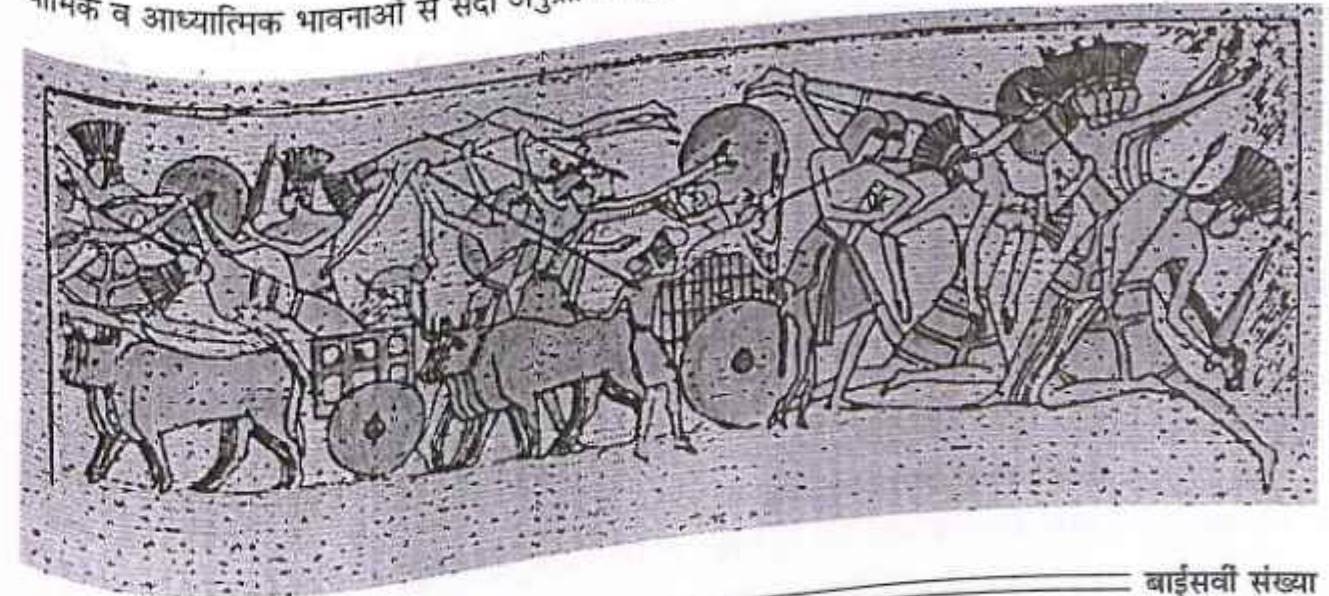
प्राचीनता :

भारतीय कला का इतिहास अत्यंत प्राचीन है। भारतीय चित्रकारी के प्रारंभिक उदाहरण प्रागतिहासिक काल के हैं, जब मानव गुफाओं की दीवारों पर चित्रकारी किया करता थे। भीमबेवका की गुफाओं में की गई चित्रकारी 5500 ई. पू. से भी ज्यादा पुरानी है, 7 वीं शताब्दी में अजंता और एलोरा गुफाओं की चित्रकारी भारतीय चित्रकारी का सर्वोत्तम उदाहरण है।

प्रागतिहासिक काल में भारतीयों ने जंगली जानवरों जैसे कि बारहसिंघा, भालू, हाथी आदि के चित्र बनाना सीख लिया था।

भारतीय कला :

"संस्कृति प्रधान" होने से "धर्मप्रधान" हो गयी है। वास्तव में धर्म ही भारतीय कला का प्राण है। भारतीय कला धार्मिक व आध्यात्मिक भावनाओं से सदा अनुप्राणित रही है।

है। किन्तु भारतीय कलाकारी ने प्रत्येक युग में धार्मिक कृतियों के साथ-साथ धर्मोत्तर कृतियों को भी समान रूप से सामान्य जीवन की मान्यता दी गयी है। भारतीय चित्रकारी में भारतीय संस्कृति की भाँति ही प्राचीनकाल से लेकर आज तक एक विशेष प्रकार की एकता के दर्शत होते हैं।

अनामिकता :

प्राचीन शिल्पियों और स्थापतायी ने अपना नाम और परिचय अधिकांशतः गुप्त रखा क्योंकि सृजनकर्ता को सृजन का महत्व दिया जाता था। इस कारण अधिकांश कला-कृतियाँ अनाम हैं।

भारतीय कला शाश्वत सत्य का प्रतीक है क्योंकि सत्य शिव सुन्दरम की भावना से युक्त होने के कारण उसमें नित्य नवीनता दिखती है - क्षणे क्षणे यद नवतामुपैति तदेव रूप रमणीयता।

शिव का कलयुग में निवास स्थान, शिव की चमत्कारी गुफा का पूरा सहस्य

सुसमिता शर्मा
बि.ए.-पंचम सन्मासिक

भारत के जम्मू-कश्मीर राज्य में भगवान शिव से जुड़ी एक ऐसी अनोखी जगह है, जिसके बारे में कई मान्यताएं प्रचलित हैं। एक मान्यता यह बताती है कि इस गुफा में खुद भगवान शिव निवास करते हैं। दूसरी मान्यता यह है कि यह गुफा सिधे अमरनाथ निकलती है। तीसरी मान्यता के अनुसार इस गुफा में निश्चित दूरी के बाद जो भी गया है वह वापस नहीं आया है। तो इसलिए शिवखोड़ी नामक सि गुफा की रहस्यमयी बोला जाता है, जम्मू के लगभग १४० कि.मी. दूर ऊधमपुर नामक जगह पर भगवान शिव की यह चमत्कारी गुफा स्थित है।

द्वापर युग में इस गुफा का वर्णन :

द्वापर युग में भी शिवखोड़ी नामक इस गुफा का वर्णन आता है। बताया जाता है कि जो सिद्ध साधू अमरनाथ को जा रहे होते थे वह यहाँ से ही जाते थे। पहले यह साधू भगवान शिव के यहाँ पर दर्शन करते थे।

कहानियों के अनुसार यहाँ तब माता पार्वती भी शिव के साथ होती थी।

यहाँ है चमत्कारी पानी :

यह बात बहुत ही कम लोग जानते हैं कि इस गुफा का पानी, एक बूंद भी अमृत के समान बताई गयी है। साधू जाये तो शिवखोड़ी में शिव के दर्शन करना कभी ना भूलें।

सत गुफा के पानी से ही तंत्र-मंत्र साधना की प्राप्ति कर लेते थे। कई साधू तो इसी जल की पीकर सालों तक जिन्दा रहे हैं। लेकिन आज इस बात की छुपा दिया गया है या फिर किसी ने गुफा के पानी का महत्व जानने की कोशिश ही नहीं की है, तो अब अगर आप कभी शिवखोड़ी जा रहे हैं तो यहाँ के चमत्कारी जल का उपयोग अपने सही लाभ के लिए जरूर करें।

गुफा का शिवलिंग स्वंभू :

शिवखोड़ी गुफा का शिवलिंग खुद से प्रकट हुआ माना जाता है। देश से दूर-दूर से साधू संत इस शिवलिंग की पूजा करने आते हैं। हजारों सालों पहले जब साधू यहाँ से गुजरते थे तो उनके अनुसार कोई शिवलिंग यहाँ नहीं होता था। किन्तु एक बार अचानक से ही गुफा में शिवलिंग पाया गया जो पूरी तरह से प्राकृतिक दिखता है।

गुफा क्यों है रहस्यमयी :

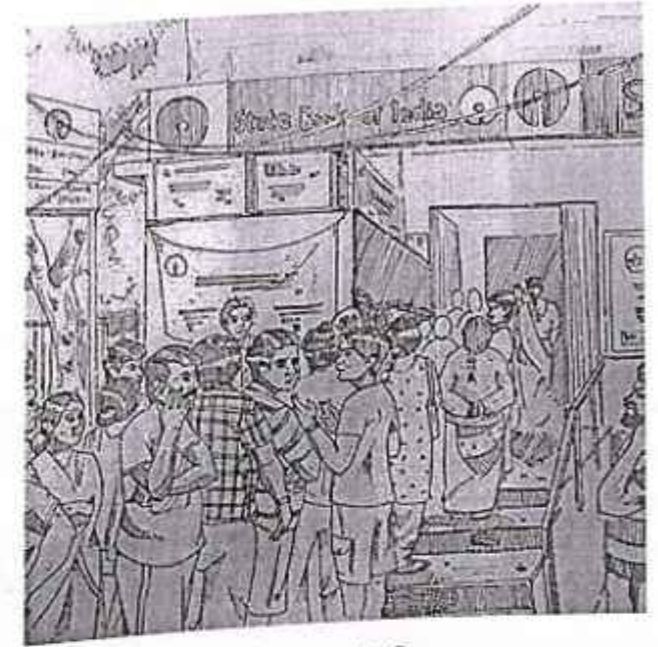
इस गुफा का सबसे बड़ा रहस्य यह है कि यहाँ पर एक निश्चित दूरी तय करने के बाद अन्दर जाना मना है। काफी साल पहले लोगों ने इस बात की नहीं माना था। वह अमरनाथ इसी गुफा से जाना चाहते थे। वह गये तो लेकिन ना अमरनाथ पहुँचे और ना ही लौटकर वापस आये। तबसे गुफा में किसी ने आगे जाने की कोशिश नहीं की है।

कुछ साधू बताते हैं कि शिव द्वापर युग में सबको यहाँ दर्शन देते थे किन्तु कलयुग में उन्होंने सबकी यहाँ पर आने से मना कर दिया है। साधू-संत जानते हैं इसलिए वह शिव की बात नहीं टालते हैं। किन्तु कुछ जिद्दी लोग अहंकार में नियम तोड़ते हैं तो इसलिए सजा भी वह पाते हैं।

यह बात कितनी सत्य है यह कहना तो मुश्किल है। बात कुछ भी हो लेकिन गुफा की रहस्यमयी ताकत को आप यहाँ जाने के बाद महसूस कर सकते हैं। तो जन्म कभी जाये तो शिवखोड़ी में शिव के दर्शन करना कभी ना भूलें।

माँ मैं फिर

बलराम झा
एकादश कक्षा, कला शाखा

नोट बंदी

खादिजा नुरि
एकादश कक्षा, कला शाखा

माँ मैं फिर जीना चाहता हूँ, तुम्हारा प्यारा बच्चा बनकर।
माँ मैं फिर सोना चाहता हूँ, तुम्हारी लोरी सुनकर।
माँ मैं फिर दुनिया की तपिश का सामना करना चाहता हूँ,
तुम्हारे आँचल की छाया पाकर
माँ मैं फिर अपनी सारी चिंताएँ भूल जाना चाहता हूँ,
तुम्हारी गोद में सिर रखकर
माँ मैं फिर अपनी भूख मिटाना चाहता हूँ,
तुम्हारे हाथों की बनी सूखी रोटी खाकर
माँ मैं फिर चलना चाहता हूँ, तुम्हारे कदमों की आहट पाकर
माँ मैं फिर निर्भीक होना चाहता हूँ, तुम्हारा साथ पाकर
माँ मैं फिर सुखी होना चाहता हूँ,
तुम्हारी दुआएँ पाकर
माँ मैं फिर अपनी गलतियाँ सुधारना चाहता हूँ,
तुम्हारी चपत खाकर
माँ मैं फिर संवरना चाहता हूँ,
तुम्हारा स्नेह पाकर
क्योंकि माँ मैंने तुम्हारी बिना खुद को अधूरा पाया है
मैंने तुम्हारी कमी महसूस की है।

०००

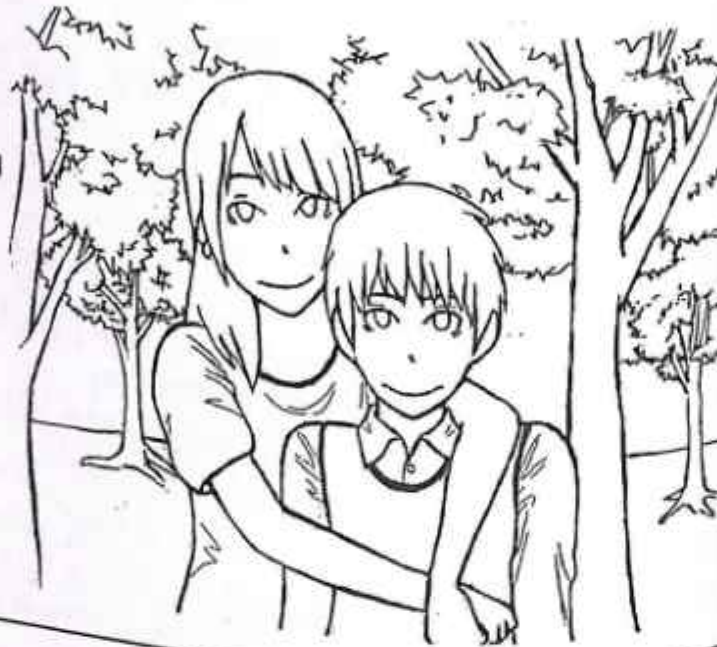
मोदी जी के नोट बंदी ने
हाहाकार मचा दिया
काला धन रखने वालों पर
करारा प्रहार कर दिया।
अचानक हुए इस फैसले ने,
सारे लोगों को हिला दिया।
पाँच सौ और हजार के नोट
रहते हुए भी कोई काम न आया
कालाधन और भ्रष्टाचार पर जोर का बार है।
काला धन रखने वालों के
नींद चैन सब हो गई फर
अपने पास पड़े पैसों की कर रहे हैं डर।
जिनके पास नहीं हैं पैसे
वो चैन की नींद सो रहे हैं,
और जिनके पास पैसे हैं
वो अपनी नींद खो रहे हैं।

०००

मेरी प्यारी बहना

निशान्त कुमार
बी. काम. तृतीय छमाही

ओस की बूंदों से भी प्यारी है, मेरी बहना,
गुलाब की पखुड़ियों से भी नाजुक है, मेरी बहना।
आसमां से उतरी राजकुमारी है,
सच कहूँ तो मेरी आँखों की राजदुलारी है, मेरी बहना।
कभी लगती है दादी, आम्मा,
तो कभी डांटती, जैसे ही मेरी मम्मा।
कभी गुस्सा हो रुठ जाती,
तो कभी प्यार से पास बुलाती,
कभी टप-टप आँसू बहाती
तो कभी मंद-मंद ही मुस्काती।
दिल की बड़ी नेक है, सच कहूँ,
तो मेरी बहना लाखों में एक है।
दर्द हो जो उसे कभी, टुट जाता हूँ मैं,
खुशी से उसकी, फूला नहीं समाता हूँ मैं।
आँखे नम ना हो तेरी कभी
चलता रहे हमारा प्यार यूँ ही।
दुआ मांगा, करता हूँ सब से ये पुकार
मिले हर जन्म में मेरी बहना मुझे,
हर बार, बार-बार ॥

चुटकुले

खादिजा नुरि
एकादश कक्षा, कला शाखा

मरीज: (डॉक्टर से) जी आप मुझे कुछ ऐसी दवा दिजिए जिससे मैं फिर से लड़ाकू बन जाऊँ।
डॉ: कोई बात नहीं, अगर तुम मेरा बिल सुनोगे तो फिरसे बीमार पड़ जाओगे।

मालकिन: सीताराम, जरा बच्चों को हवा खिलाओ।
सीताराम: साहब बच्चों ने अभी दुध पिया है। हवा खाने के लिए पेट में जगह नहीं है।

शिक्षक: अगर तुम्हारी माँ तुम्हें पचास पैसे और छोटे भाई को एक रुपये दे, तो कुल मिलाकर क्या होगा?
छात्र: लड़ाई।

शायरी

निशान्त कुमारी
बी. कम. तृतीय सन्मासिक

हम सेना है

राजकुमार शर्मा
बी. कम. पंचम सन्मासिक

वदास लम्हों को याद न रखना,
तूफ़ान में भी अपने आप को सँभाल कर रखना।
लखों जिंदगी की खुशी हो आप,
यही सोच कर अपना ख्याल रखना ॥

मेरी दोस्ती का हिसाब जो लगाओगे
तो मेरी दोस्ती को बेहिसाब पाओगे,
पानी के बुलबुलों की तरह है हमारी दोस्ती,
अगर जरा सी ठेस पहुँची तो ढूँढ़ते रह जाओगे ॥

खुदा से एक फरियाद वाकी है,
प्यार जिंदी है क्योंकि एक याद वाकी है,
मौत आये तो कह देगे लौट जाए,
क्योंकि.....
अभी किसी खास से मुलाकात वाकी है।

जिंदगी की राहों में बहुत से यार मिलेंगे, हम क्या हम से भी
अच्छे हजार मिलेंगे,
इन अच्छों की भीड़ में हमें न भूल जाना,
हम कहाँ आपको बार-बार मिलेंगे।

जोश है, जवान है हम,
आंधी है तुफान है हम
मौत हमसे टकराए
पर्वत में भी चट्टान है हम
ठंड में हिमालय की रक्षा
गर्मी में राजस्थान की
बारिस में मेघालय की रक्षा
ड्यूटी हर जवान की।
खुशिया ही खुशिया बाटे, है हम
गम से खुशिया छाने है हम
एक दुजे संग प्यार करे
एक दुजे संग नाचे है हम।
हारि बाजी जिते है हम
गम के आँसू पिते है हम
एक तरफ है जश्न जीत का
दूजा तौस्त के एल जाए
समसान है।

ऐ दुनिया कि रित है,
अपने दिल को समझाये हमे
तुम चय सो सो इनकी
और सिये पे जग जाए है।
जोश है जवान है हम.....।

हमे गर्व है, भारतवासी है

निरंजन मिश्र
बि.कम-तृतीय सन्मासिक

हमे गर्व है, भारतवासी है
ठंडी हवायें कल कल धारा
गंगा यमुना ब्रह्मपुत्र का नजारा
तो तृप्त करती पुरी धरती को
जो प्राणी जगत् को प्यासी है
हमें गर्व है भारतवासी है।
आज भी सुबह उठकर
तुलसी को पुजा जाता है
हर नारी के मांग में सिन्दुर
सुबह की लाली दर्शाता है
ये परम्परा है भारत कि
झुट नहीं जरा भी है
हमें गर्व है भारत वासी है।

बेटी

संजिव कुमार दास
बि.कम-तृतीय सन्मासिक

दुनिया में जब आती है बेटी
कहते हैं घर क्यों आयी है बेटी
बेटी की यहाँ भिन्न ना समझे
क्योंकि घर को स्वर्ग बनाती है बेटी

कभी डाक्टर वकिल बन जाती है बेटी
चाँद पर जा कर आती है बेटी
बेटी को तुम कम न समझे
क्योंकि राष्ट्रपति बनकर राष्ट्र है बेटी चलाती।

दुनिया में कुछ भी कर सकती है बेटी
हिमालय से उपर भी चढ़ सकती है बेटी
बेटी में क्या कमी है
सारी दुनिया कि बुराईयों से लड़ सकती है बेटी

कभी काली कभी दुर्गा
कभी झांसी की रानी कि रूप है बेटी
बेटी कोमल छाया है
जरूरत पड़ने पर
रोद्र रूप भी दिखाती है बेटी।

अंग्रेज भी यहाँ आया था
सोने कि चिड़िया चुराया था
एक रानी जो लड़कर
अंग्रेज के छक्के छुड़ाया था
वे जहाँ कि रानी थी
वह भारत की झाँसी है
हमें गर्व है भारतवासी है
हजारों भाषा है यहाँ
हर मजहब को मानते है हम
हिन्दी मुस्लिम का फर्क नहीं
हर किसी को गले लगाते हैं
हजारों तीर्थस्थल यहाँ पर
जैसे कामाख्या, काशी है,
हमे गर्व है भारतवासी है।

ये राम कृष्ण कि घरती है
यहाँ विष्णु जी ने बदले बेष
नारद कि वृणा सुनकर नाच उठा परदेश
विवेकानन्द को तो सब जानते है
आज भी रामदेव जैसे सन्यासी है,
हमें गर्व है, हम भारतवासी है।

०००

नारी

शितल शर्मा
बि.कम-द्वितीय सन्मासिक

कटु सत्य

सुसमिता शर्मा
बि.ए.-पंचम सन्मासिक

नारी हि है घरती रचीयता,
इस पर करो ना अत्याचार,
यह तो है बस प्रेम की मुख,
इसके तो है रूप अपार।।
यह देश बचाना अब होगा,
यह अत्याचार मिताना होगा।
हर भारतिय दामिनी को,
अब हम को ही बचाना होगा।
दुनिया को जो राह दिखलाता
अब उसे खुद को भी राह पर आना होगा।
उस पर करो ना अत्याचार।।
नारी हि है, घरती रचीया,
इस पर करो ना अत्याचार।।

कर्तव्यों से बचते फिरते,
दायित्वों से दूर भागते,
अधिकारों की माग उठाकर
विकास की आशा करते है।
मन की तकों में दफनाते,
नैतिकता का गला दुबाते,
दोष व्यवस्था सिर मढ़कर,
अटपनी जेबे भरते है,
विकास की आशा करते हैं।
ईर्ष्या द्वेष परस्पर रखते,
पर खुख देख सुलगते रहते,
नफरत की हम पौध लगाकर
सौहार्द की बातें करते है।

०००

०००

सरल और कठिन

मदन उपाध्याय
बि.कम-तृतीय सन्मासिक

उपदेश देना सरल है - अमल करना कठिन है।
खर्च करना सरल है - कमाना कठिन है।
शत्रु बनाना सरल है - मित्र बनाना कठिन है।
विवाह करना सरल है - निबाह करना कठिन है।
वचन देना सरल है - पालन करना कठिन है।
काम बिगाड़ना सरल है - काम बनाना कठिन है।
उधार बेचना सरल है - वसूल करना कठिन है।
किसी को रुलाना सरल है - रुलाकर हसाना कठिन है।
रिश्ता बनाना सरल है - निभाना कठिन है।
खोना सरल है - पाना कठिन है।

योग्यता

निरंजण कलिता
बि.कम-तृतीय सन्मासिक

पीने के लिये कोई चीज है तो क्रोध।
खाने के लिए कोई चीज है तो गम।
लेने के लिए कोई चीज है तो ज्ञान।
कहने के लिए कोई चीज है तो सत्य।
दिखाने के लिए कोई चीज है तो दया।
छोड़ने के लिए कोई चीज है तो अहंकार।
जीतने के लिए कोई चीज है तो मन।
त्यागने के लिए कोई चीज है तो ईर्ष्या।
परखने के लिए कोई चीज है तो बुद्धि।
संग्रह के लिए कोई चीज है तो विद्या।
रखने के लिए कोई चीज है तो मन।
सफलता के लिए कोई चीज है तो परिश्रम।
करने के लिए कोई चीज है तो सत्कर्म।
धारण के लिए कोई चीज है तो सन्तोष।

०००

हम है भारतीय सेना के दिवाने

तपन दास
बि.कम-तृतीय सन्मासिक

हम है भारतीय सेना के दिवाने
कोई क्या समझे कोई क्या जाने।
जो हर रोज दुश्मन से लड़ता है।
जो देश कि सेवा करता है।
बन योगी भटकते हैं विराने।
कोई क्या समझे कोई क्या जाने।

जो दिवाली को भूल जाता है
जो होली में खुन बहाता है
जो परिवार का सुख छोड़ कर
बन घुमते हैं मस्ताने
कोई क्या समझे कोई क्या जाने।

भारत माँ कि कसम खाता है
उसे मरते दम तक निभाता है
जो नजर उठाये इस भूमि पर
उसे मौत कि निंद सुलाता है
जो हर भारतीय कि रक्षा करता है
बिन जाती जाने वे अनजाने
कोई क्या समझे कोई क्या जाने।

उसी के दम पर सुरज उगता है
उसी के कारण सुकुनमय रात होती है
एक दुजे से संग जो खुशिया बाटते हैं।
उसी के कारण बात होती है
पर उसकी खुशी का ना कोई ठिकाने
कोई क्या समझे कोई क्या जाने
हम भारतीय सेना के दिवाने
कोई क्या समझे क्या क्या जाने।

०००

हमे कैसा बन्ना चाहिए

विश्व डेका
बि.कम-तृतीय सन्मासिक

इतने नरम मत बनी कि
लोग तुम्हे खा जाएँ
इतने गर्म मत बनो कि,
लोग तुम्हे छु न सके
इतने सरल मत बनो कि
लोग तुम्हे मुख बना दे
इतने जटिल मत बनो कि
लोगो में तुम मिल न सको
इतने गम्भीर न बनो की
लोग तुम से उब जाए।
इतने मंहगे मत बनो की
लोग तुम्हे चाहते रहें।
इतने दानी मत बनो कि
लोग तुम्हे भिखारी बना दे
इतने भी अच्छे मत बने कि
लोग गलत लाभ उठाए।

शिक्षक से ऊँचा भगवान भी नहीं है।

अंजन तालुकदार
वि.कम- तृतीय सन्मासिक

शिक्षक से ऊँचा जग में,
भगवान भी नहीं है।
अपने बच्चों कि तरह पढ़ाये
इनसान भी नहीं है।

शिक्षक न माता होती है
भाई, बहन, ना पिता होती है।
पर सच्ची शिक्षा देते हैं।
लगते की सच अपने होते हैं।
उनकी तरह पवित्र रिश्ता
दुजा कही नहीं है।

शिक्षक से उच्चा जग में।

एक पल में वे पढ़ाये
एक पल में वे हसाए
कभी मार दे भी मुझको
आकर वही मनाए
उनकी तरह जिन्दा दिल
दुजा कही नहीं है।
शिक्षक से ऊँचा जग में.....।

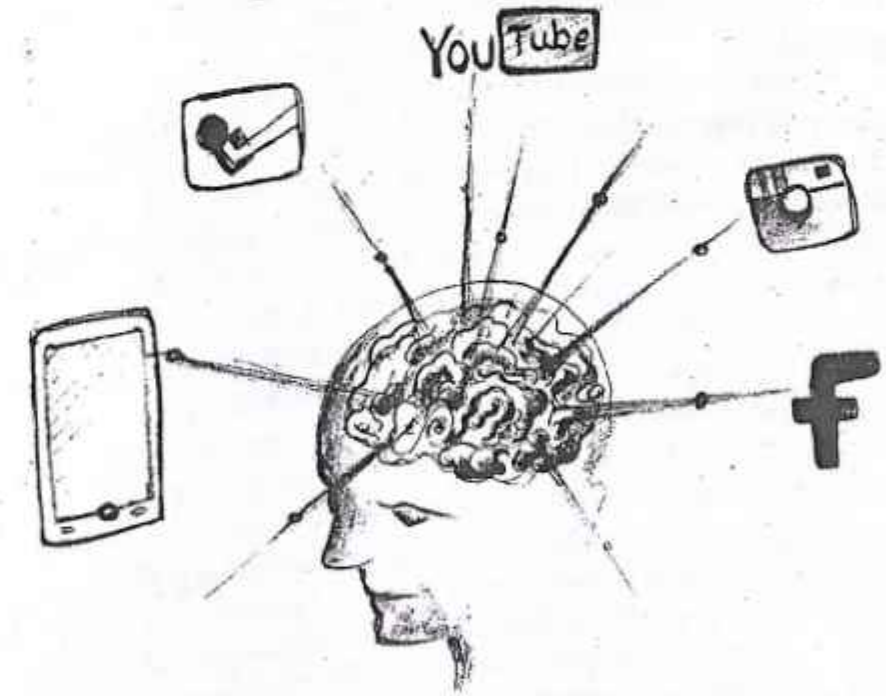
वे हमें पढ़ाते हैं।
सच्ची राह हमें दिखाते हैं
एक दुजे के मदत करना
वे हमें सिखाते हैं।
उनकी तरह पवित्र सोच
दुजा कही नहीं है।
शिक्षक से ऊँचा जग में.....।

ये मैं नदी हु कहता
भगवान ने बनाया है।
श्रीराम, श्रीकृष्ण ने भी
गुरुओं को शिक्षा सुकाए है।
विद्यालय सा पवित्र स्थल
दुजा कही नहीं है।
शिक्षक से ऊँचा जग में

DIGITAL AND WE

"The Digital Revolution is
far more significant than the
invention of
writing or even of printing."

- Dougals Engelbart

Digital and We

Digital Initiatives – A Retrospective

Digital India : Importance, Challenges and Impact
on Indian Economy

Digital India : The Postulates of this Bold Endeavour

Digital India

Outcome of Digitalization

What is DIGITAL INDIA?

- : Dr Ajoy Mitra / 123
- : Ms Anisha Deb / 129
- : Gunjan Das / 132
- : Shahil Ahmed / 136
- : Bhattarika Sarma 137
- : Sushmita Sharma 138

Digital Initiatives – A Retrospective

Dr Ajoy Mitra

Asst. Professor, Dept. of Finance

Introduction:

The Digital India programme is a flagship programme of the Government of India with a vision to transform India into a digitally empowered society and knowledge economy. E-governance initiatives in India took a broader dimension in the mid 1990s for wider sectoral applications with emphasis on citizen-centric services. The major ICT initiatives of the Government included, inter alia, some major projects such as railway computerization, land record computerization, etc. which focused mainly on the development of

information systems. Later on, many states started ambitious individual e-governance projects aimed at providing electronic services to citizens.

Though these e-governance projects were citizen-centric, they could make less than the desired impact due to their limited features. The isolated and less interactive systems revealed major gaps that were thwarting the successful adoption of e-governance along the entire spectrum of governance. They clearly pointed towards the need for a more comprehensive planning and implementation for the infrastructure required to be put in place, interoperability issues to be addressed, etc. to establish a more connected government.

Phase I:: e-Kranti : National e-Governance Plan 2.0

The national level e-Governance programme called National e-Governance Plan was initiated in 2006. There were 31 Mission Mode Projects (MMP) under National e-Governance Plan covering a wide range of domains, viz. agriculture, land records, health, education, passports, police, courts, municipalities, commercial taxes, treasuries etc. 24 Mission Mode Projects have been implemented and started delivering either full or partial range of envisaged services. Considering the shortcomings in National e-Governance Plan that included lack of integration amongst Government applications and databases, low degree of government process reengineering, scope for leveraging emerging technologies like mobile, cloud...etc, Government of India has approved the e-Kranti programme recently with the vision of "Transforming e-Governance for Transforming Governance".

All new and on-going eGovernance projects as well as the existing projects, which are being revamped, should now follow the key principles of e-Kranti namely 'Transformation and not Translation', 'Integrated Services and not Individual Services',

**Digital India
initiative to
transform the
country into a
digitally
empowered
society and a
knowledge
economy.**

'Government Process Reengineering (GPR) to be mandatory in every MMP', 'ICT Infrastructure on Demand', 'Cloud by Default', 'Mobile First', 'Fast Tracking Approvals', 'Mandating Standards and Protocols', 'Language Localization', 'National GIS (Geo-Spatial Information System)', 'Security and Electronic Data Preservation'.

The portfolio of Mission Mode Projects has increased from 31 to 44 MMPs. Many new social sector projects namely Women and Child Development, Social Benefits, Financial Inclusion, Urban Governance, eBhasha...etc have been added as new MMPs under e-Kranti.

Phase II :: New Initiatives under Digital India:

Digital India is a campaign launched by the Government of India to ensure that Government services are made available to citizens electronically by improved online infrastructure and by increasing Internet connectivity or by making the country digitally empowered in the field of technology. It was launched on 01 July 2015 by Prime Minister Narendra Modi. The initiative includes plans to connect rural areas with high-speed internet networks. Digital India consists of three core components. They are:

1. Development of secure and stable Digital Infrastructure
2. Delivering government services digitally
3. Universal Digital Literacy

It is both enabler and beneficiary of other key Government of India schemes, such as Bharatmala, Sagarmala, Dedicated Freight Corridors, Industrial corridors, UDAN-RCS, BharatNet and Make in India.

The Government of India hopes to achieve growth on multiple fronts with the Digital India Programme. Specifically, the government aims to target nine 'Pillars of the Digital India' that they identify as being:

1. Broadband Highway

2. Universal Access to Mobile connectivity
3. Public Internet Access Programme
4. E-Governance - Reforming Government through Technology
5. E-Kranti - Electronic delivery of services
6. Information for All
7. Electronics Manufacturing
8. IT for Jobs
9. Early Harvest Programmes

Phase III:: Services through Digital India:

Some of the facilities which will be provided through this initiative are Digital Locker, e-education, e-health, e-sign and national scholarship portal. As the part of Digital India, Indian government planned to launch Botnet cleaning centers.

attendance.gov.in is a website, launched by PM Narendra Modi on 1 July 2015 to keep a record of the attendance of Government employees on a real-time basis. This initiative started with implementation of a common Biometric Attendance System (BAS) in the central government offices located in Delhi. MyGov.in is a platform to share inputs and ideas on matters of policy and governance. It is a platform for citizen engagement in governance, through a "Discuss", "Do" and "Disseminate" approach.

Swachh Bharat Mission (SBM) Mobile app is being used by people and Government organisations for achieving the goals of Swachh Bharat Mission. eSign framework allows citizens to digitally sign a document online using Aadhaar authentication. The eHospital application provides important services such as online registration, payment of fees and appointment, online diagnostic reports, enquiring availability of blood online etc. National Scholarship Portal is a one step solution for end to end scholarship process right from submission of student application, verification, sanction and disbursement to end beneficiary for all the scholarships provided by the Government of India.

e-Sampark is a mechanism to contact citizens electronically, sending informational and public service messages via e-mails, SMSs and outbound dialing.

At the launch ceremony of Digital India Week by Prime Minister Narendra Modi in Delhi on 1 July 2015, top CEOs from India and abroad committed to invest 224.5 lakh crore (US\$3.5 trillion) towards this initiative. The CEOs said the investments would be utilized towards making smartphones and internet devices at an affordable price in India which would help generate jobs in India as well as reduce the cost of importing them from abroad.

Leaders from Silicon Valley, San Jose, California expressed their support for Digital India during PM Narendra Modi's visit in September 2015.

Facebook's CEO, Mark Zuckerberg, changed his profile picture in support of Digital India and started a chain on Facebook and promised to work on WiFi Hotspots in rural area of India.

Google committed to provide broadband connectivity on 500 railway stations in India.

Microsoft agreed to provide broadband connectivity to five hundred thousand villages in India and make India its cloud hub through Indian data centres.

Qualcomm announced an investment of US\$150 million in Indian start-ups.

Oracle plans to invest in 20 states and will work on payments and Smart city initiatives.

Phase IV:: Campaign for Digital India:

India.gov.in is the Indian government's web portal for citizens. It presents information resources and online services from government sources, accessible from a single point. It is also known as the National Portal of India. This is the official portal of the Indian Government, designed, developed and hosted by National Informatics Centre (NIC), an S&T Organisation of the

government of India under the aegis of the Department of Electronics and Information Technology, Ministry of Communications & Information Technology.

> **The National e-Governance Plan (NeGP)** is an initiative of the Government of India to make all government services available to the citizens of India via electronic media.[2] NeGP was formulated by the Department of Electronics and Information Technology (DeitY) and Department of Administrative Reforms and Public Grievances (DARPG). The Government approved the National e-Governance Plan, consisting of 27 "Mission Mode Projects" (MMPs) and Ten components, on 18 May 2006

> **Digital Locker:** This initiative eliminates the need for people to carry the hard copies of the certificates issued by states, municipal agencies, and other bodies. Birth certificates, school and college leaving certificates, residence and marriage proof, and even PAN cards will be digitized. For this, the government is expected to roll out a national depository that will hold these records. Each private locker will store all the important documents of users, which are digitally verified by the government. Now rather than sending physical copies, the link of that cloud folder having digital copies of verified certificates can be shared.

> **Digital Life Certificates:** The 'Jeevan Pramaan' scheme launched by the Prime Minister Narendra Modi has given a sigh of relief to a million of retired government employees. With this, the pensioner will do away with the requirement of submitting a physical life certificate in November each year and can now digitally provide proof of their existence to authorities for continuity of pension every year. A software application developed by the Department of Electronics and IT enable the recording of the pensioner's Aadhar number and biometric details from their mobile device or computer, by plugging in a biometric

reading device. The key details of the pensioner, including date, time, and biometric information, will be uploaded to a central database on real-time basis, ultimately enabling the pension disbursing agency to access a digital life certificate.

➤ **Digital Boost to MGNREGA:** Another commendable initiative is the digital boost to the flagship rural job scheme MNREGA. A total of 35,000 gram panchayats are covered to ensure better implementation through mobile monitoring system. This initiative will help the implementation agencies with live data from the worksites, an online and real-time updation of data base, real-time visibility of the data for complete transparency, and location of assets with geo-tagging for easy verification.

➤ **Twitter Samvad:** Amongst the most popular initiatives is the Twitter Samvad which will enable the citizens to be the first to know about new government initiatives and actions. It is a service that lets leaders and government agencies communicate with the people through tweets and SMS.

➤ **Madad (Help):** Launched by the External Affairs Minister, the portal 'Madad' will enable Indian citizens living abroad to file consular grievances online to address the complaints promptly. The initiative will speed up forwarding and handling of complaints, improve tracking and redressal and escalate unresolved cases. According to officials, maximum priority would be given to cases related to bringing back 'mortal remains' of any national.

➤ **SMS-Based Cyclone Warning System:** As part of the Digital India initiative, this program is to create an SMS-based weather information and disaster alert system. Information on warnings will be disseminated to officials involved in administration, district magistrates/collectors besides fisherman, farmers, and general public. This process will take almost a year to get operational as

it requires collecting huge amounts of data.

➤ **Online Facility for Firms to File Single Return:** In an effort to ease down the complexities of doing business and reduce cost, the Labor Ministry launched an online facility for firms to file a common return on its portal to comply with as many as eight labor laws at one go. With this, the companies can now file single unified return which will reduce cost of business transaction.

➤ **Online facility to Issue PAN Card in 48 hours:** An online facility under which a PAN card will be issued within 48 hours of applying. Under this initiative, special camps will be organized throughout the country including rural areas to help people get PAN cards.

➤ **eMoney:** The Department of Posts (DoP) has planned to provide electronic money order service to 70% of its total post offices by December. According to officials, this service will enable India Post to remit money next day to the doorstep that earlier took about a week. Also, it will make the whole process secure and fast. People can send a maximum of Rs 5,000 through e-money order. With this, the department has seen a tremendous growth in commission from money order service to about Rs 600 crore in 2014-15, up from Rs 481.6 crore in 2011-12.

➤ **PRAGATI:** It is an interactive platform launched by the Prime Minister Narendra Modi for public grievances redressal. It is aimed at monitoring and reviewing programs and projects of the Government of India as well as state government initiatives and also addressing common man's grievances. This step is expected to make governance in India more efficient and responsive.

Phase V:: Campaign for Cashless India
The Digital India programme is a flagship programme of the Government of India with a vision to transform India into a digitally empowered society and knowledge economy. "Faceless, Paperless, Cashless" is one of professed role of

Digital India. Government payments account for a huge percentage of overall transactions and hence PM Modi wants digital transactions to increase in order to reduce the country's dependence on cash. Here's Modi's master plan to make Bharat a cashless economy through the following steps:

✓ **Bharat Interface for Money (BHIM)** is a mobile app for easy and quick payment transactions using Unified Payments Interface (UPI). User can make instant bank-to-bank payments and Pay and collect money using Mobile number, Bank a/c and IFSC code, Aadhaar number or Virtual Payment Address (VPA). BHIM has the facility to scan & pay through QR code. User can check transaction history and can also raise complaint for the declined transactions by clicking on Report issue in transactions. BHIM is available in 8 regional languages (Tamil, Telugu, Bengali, Malayalam, Oriya, Gujarati, Kannada, and Hindi) for better user experience. Users can also make transaction using from their feature phone as well by dialing *99#.

✓ **BHIM Aadhaar - Bhim Aadhaar App** was launched by our Hon'ble Prime Minister on April 14th 2017. This Mobile base App would enable merchants to receive payments without installing any physical POS machine. Customers can make payment by using his biometric thumb impression, Aadhaar number. Customer need not use any card or OTP to make the payment. With BHIM Aadhaar Govt. has ensured that any citizen of this country can make payment digitally without usage of cards, internet, smart phone.

✓ **Bharat QR code** is an interoperable payment acceptance solution that supports Visa, MasterCard, Amex and RuPay cards & BHIM-UPI for wider acceptance. Bharat QR code will enable rapid rollout of digital payments acceptance infrastructure throughout the country, as it does not involve any upfront investment in Point of Sale (PoS) machine. To facilitate massive rollout in a short span of time, Bharat QR code based payment

solution is introduced with following advantages:

- Bharat QR code does not require any upfront expenditure.
- Bharat QR code is a single unified QR code capable of accepting payments from Visa, MasterCard, RuPay Cards for wider acceptance.
- Customer can easily make payments through Bharat QR code and does not require to carry physical Debit or Credit card.
- The risk of data theft or security issues through tampered or cyber-compromised point of sale devices is minimised.
- Bharat QR code supports dynamic QR codes, which may be printed on electricity bills, gas bills and other utility bills to make payments to the respective vendors.
- Merchants accepting the payment through Bharat QR code, receives the amount directly in their Bank accounts.
- ✓ **IMPS Immediate Payment service** enabled a user to send money 24*7 using mobile number, Aadhaar number and Bank a/c, IFSC Code. IMPS service can be accessed using internet banking, mobile banking and ATM. A person can make payments using the following options:
 - **Using Mobile number & MMID (P2P):** IMPS offer an instant, 24*7 interbank electronic fund transfer service capable of processing person to person, person to account and person to merchant remittances via Mobile, Internet and ATM. It is a multichannel and multidimensional platform that make the payments possible within fraction of seconds with all the standards and integrity maintained for security required for even high worth transactions.
 - **Using Account number & IFS Code (P2A):** Presently, IMPS Person-to-Person (P2P) funds transfer requires the Remitter customer to make funds transfer using Beneficiary Mobile Number and MMID. Both Remitter as well as Beneficiary needs to register their mobile number

with their respective bank account and get MMID, in order to send or receive funds using IMPS.

▪ **Using Aadhaar number (ABRS):** In ABRS, a remitter can initiate IMPS transaction using the beneficiary's AADHAAR number, which acts as a financial address & which will be linked to the beneficiaries account number. ABRS facilitates in simplifying the IMPS payment initiation process as in this service the customer will have to input only AADHAAR number of the beneficiary for initiating an IMPS transaction. Another important utility of this service will be in disbursement of subsidy payment i.e. Electronic Benefit Transfer (EBT)/ Direct Benefit transfer (DBT) by the Government. ABRS will act as a catalyst in expanding financial Inclusion reach.

✓ **Cards:** RuPay debit cards has been launched by Government to enable all users to make payment digitally. PMJDY account holders have been issued RuPay debit cards which can be used at POS devices or online for making e-commerce purchase.

✓ **USSD:** One of the innovative payment services launched by Government, includes *99# service, which works on Unstructured Supplementary Service Data (USSD) channel. This service was launched envisioning the potential of Mobile Banking and the need for immediate low value remittances which will help in financial deepening and inclusion of underbanked society in the mainstream banking services. *99# service has been launched to take the banking services to

every common man across the country. Banking customers can avail this service by dialing *99#, a "Common number across all Telecom Service Providers (TSPs)" on their mobile phone and transact through an interactive menu displayed on the mobile screen. Key services offered under *99# service include: Interbank account to account fund transfer, Balance enquiry and mini statement besides host of other services. *99# service is currently offered by almost all leading banks & all GSM service providers and can be accessed in 12 different languages including Hindi & English.

Conclusion:

Prime Minister Narendra Modi announced that "IT + IT = IT" or, as he elaborated, "Indian Talent + Information Technology = India Tomorrow." Modi went on to say that technology is the most important thing India should teach its children. While only 35 per cent of India is currently connected to the Internet, the country has garnered attention in recent years for the widespread adoption of low-cost mobile phones and the surprising availability of technical training, much of which is found at ubiquitous small private computer training centres. With a clear vision, the present government is pushing ahead the **Digital India** initiative to transform the country into a digitally empowered society and a knowledge economy. With the launch of this initiative, the government aims to reach out to citizens in the remotest of locations and make them a part of India's growth story.

References:

1. <https://en.wikipedia.org/wiki/Digital-India>
2. <https://digital.Indiainsight.com/what-is-digital-india-campaign>
3. <https://e-governance/digital-india/digital-india>
4. WWW. My gov.in.
5. WWW.digital India Com.

Digital India: Importance, Challenges and Impact on Indian Economy

Ms Anisha Deb

Asst. Professor, Dept. of Finance

Introduction :

Digital India – the dream project of the government and the blessing for the citizens, could help in connecting the dots of various projects, past and present, to bring India to a global platform. It will help in moving with the universal trends of digital innovation and create positive impact in the lives of people – rural and urban, young and old.

Digital India is an initiative by the government of India to ensure that Government services are made available to citizens electronically by improving online infrastructure and by increasing Internet connectivity. It was launched on 1st July by Prime Minister Narendra Modi.

The Digital India programme has been launched with an aim of transforming the country into a digitally empowered society and knowledge economy. It would also bring in public accountability through mandated delivery of governments services electronically, a Unique ID and e-Pramaan based on authentic and standard based interoperable and integrated government applications and data basis.

**India is the
2nd largest
telecom market
in the world
with 915 million
wireless
subscribers and
Worlds
3rd largest
Internet market
with almost
259 million
broadband users.**

Vision Areas of Digital India:

The Digital India initiative is a dream project of the Government to transport India into a digitally empowered society and knowledge economy. It is centered on three vision areas:

▪ **Digital Infrastructure as a Utility to Every citizens:**
The government is planning to provide high-speed internet connectivity to 250,000 Gram Panchayats, which will be a core utility for digital inclusion. The citizens will be provided with a digital identity which will be unique, lifelong, online and valid.

▪ **Government and Services on demand:** Under this vision, all the government departments will be seamlessly

integrated with high-speed optical fibre, which will improve inter operability of these organizations and will result in real-time service delivery from online or mobile platform.

▪ **Digital Empowerment of citizens:** The vision is to empower citizens through digital literacy and universal access to digital resources

e.g. all document/ certificates to be available on cloud and in Indian languages.

Pillars of Digital India: The Road to Smart Governance

- Broadband Highways – high speed connectivity and high speed internet.
- Universal Access to Mobile Connectivity: To reach inaccessible areas also.
- Public Internet Access Programme – Connect India to the world and never ideas. It's a national Rural Internet Mission.
- E-Governance – Improving governance using technology. This is to improve the government to citizen's interface for various service deliveries.
- E-Kranti – Deliver services electronically and thus in a faster and time bound manner. This is helpful in education, healthcare, planning, security, financial inclusion, farmers.
- Information for all: This will bring in transparency and accountability by easy and open access to documents and information to the citizens.
- Electronic manufacturing: This will encourage manufacturing of electronic in India and reduce electronics import and help in job creation too.
- It for Jobs: Employment opportunities will be increased as will as training aspect will be focused on under 'Skill India' program. Focus will be more on IT training.
- Early Harvest program: This has a number of programs under it which are to be implemented within a short timeline. They addressed development in variety of sectors like education, telecom, social problems like lost and found children, etc.

Importance of Digital India:

It will give many opportunities to use latest technology by providing access to education, health, financial services etc. It will improve the social and economic condition of people living in rural areas.

Digital India plan increase GDP to 1 trillion by 2025. It also generates employment, GDP growth, increased labour productivity and entrepreneur opportunities.

It will generate if million jobs directly and 85 million jobs indirectly almost 100 million jobs will be created by the plan in next 5 year.

Indian is huge market for internet and mobile connectivity 3rd largest market in internet users and 2nd place in wireless subscribers still there are a big scope in Indian digital market.

Digital India project will provide real time education. Smart and virtual classroom will help to take challenges. Education to farmers, fisherman can be provided with the help of projects.

Mobile Health can promote innovation and increase the reach of health care services. On line medical access with many more features help in fighting from poor doctor ratio.

2, 50, 00 village, 2, 50, 00 Education institutions will be connected through internet by 2019 almost 42,000 villages where there is no mobile.

Many services industries like banking insurance, Hospitality, Aviation, Railways need. It as boosters because these services business will get maximum benefit from these projects.

Digital lockers will help citizens to store their important documents like PAN Card, Passport, Mark Sheet, Degree and certificate digital. Secure Access to Authenticity through AADHAR.

Challenges For Digital India Program:

High cost of Implementation: A very high amount is required to implement to the project of DI plan, approx Rs. 1.13 Trillion (including ongoing and new projects).

Infrastructure: National Optic Fibre network (NDFN) Project is planning to build a high speed broadband highways but still we need other supportive Infrastructure for managing a large data of entire country.

Social impact:

Social sectors such as education, healthcare, and banking are unable to reach out to the citizens due to obstructions and limitations such as middleman illiteracy, ignorance, poverty, lack of funds, information and investment, These challenges have led to an imbalanced growth in the rural and urban areas with market difference in the economic and social status of the people in these areas.

Modern ICT makes it easier for people to obtain access to services and resources. The penetration of mobile devices may be highly useful as a complementary channel public service delivery which may have an enormous impact on the quality of life of the users and lead to social modernization.

Conclusion:

Digital India is ambitious programme of Government of India. It was started to transform India into digital World, empowered society and knowledge economy. The digitalization brings innovation, ease of working, new job opportunities and growth in the economy. It help to bring transparency in the system and more transparent are the flow of funds in the economy less is the problem of the tax evasion, parallel economy etc. A digitally connected India can help in improving social and economic condition of people through development of non-agricultural economic activities apart from providing access to education, health and financial Services. The overall growth and development can be realized through supporting and enhancing elements such as literacy, basic infrastructure, overall business environment, regulatory environment etc.

Lack of Co-ordination among departments: It is very large project which including many departments so a strong and timely support is most important for the timely completion of the projects.

Participation of private Players: there are so many regularities checks and long and delayed projects breaking entering private players in Digital India Projects. Private companies will play a crucial role in its success.

Impacts of Digital India:

The digital India project provides a huge opportunity to use the latest technology to redefine the paradigms of service delivery. A digitally connected India can help in improving social and economic condition of people living in rural areas through development of non-agricultural economic activities. The overall growth and development can be realized through supporting and enhancing elements such as literacy, basic infrastructure, regulatory environment, etc.

Economic impact:

According to analysts, the Digital India plan could boast GDP up to 1 trillion by 2025. It can play a key role in macro-economic factors such as GDP growth, employment generation, labor productivity growth in number of businesses and revenue leakages for the Government.

As per the World Bank report, a 10% increase in mobile and broadband penetration increases the per capita GDP by 0.80% and 1.38% respectively in the developing countries. India is the 2nd largest telecom market in the world with 915 million wireless subscribers and Worlds 3rd largest Internet market with almost 259 million broadband users.

References:

1. <https://en.wikipedia.org/wiki/Digital-India>
2. <https://digital.Indiainsight.com/what-is-digital-india-campaign>
3. <https://e-governance/digital-india/digital-india>
4. WWW. My gov.in.
5. WWW.digital India Com.

Digital India : The Postulates of this Bold Endeavour

Gunjan Das
6th semester (English Deptt.)

As we can see that in today's age, especially in the developed countries, anything and everything that could possibly go digital is going digital at a very exponential rate. India, too is now all set to go digital with the Digital India Project that was introduced under the governance of our Prime Minister, Narendra Modi. A maximum number of individuals are mandated to be included in the mainstream.

'Inclusion of everyone' is the ultimate goal of the Digital India campaign which aims at also ensuring that Government services are available electronically to the citizens by the improvement of online infrastructure and by increasing the Internet connectivity with the process of Digital Empowerment. This campaign also aims to be the facilitator of the Right to Information which has been mandated by our constitution- it includes the right to be provided facilities for accessing information.

Launched on 2nd of July 2015 by the Prime Minister, this initiative also includes the plans to connect rural areas with help of high speed internet networks. The three core components of Digital India which form its backbone are:

- The creation of digital infrastructure
- Delivery of Digital Services
- The spread of Digital Literacy

The main objective of it is the intra and interconnection of India with the rest of the world. This focuses mainly on rural India, which is almost

a quarter of the total population which lives with no digital access whatsoever. 1.252 billion¹ is the total population of India, but the connectivity of masses to the internet is less than 50% which just goes to show how important such a program truly is for the country.

In this article, we shall discuss the importance of Digital India and the initiatives that take strides towards the achievement of the ultimate goal of the inclusion of all which exactly goes hand in hand with its motto- "Power to empower."

Inclusive growth in areas like electronic services, products, job opportunities, manufacturing etc. is the vision of Digital India. It centred around another three key areas, namely Digital infrastructure as a utility to every citizen, Governance and services on demand and Digital empowerment of citizens.²

The initial milestone of the program is Bharat Broadband Network Limited, which executes the National Optical Fibre Network project and is also deemed the custodian of the Digital India project. 250,000 villages were ordered to be connected through GPON via United

**Government
of India is
aiming at
within
multiple
fronts with
the Digital
India
Program.**

Telecoms Limited, to ensure FFTH based broadband which planned to create 28000 sets of BPOs in various states including at least one Common Service Centre in each and every gram panchayat in the state. These steps were all targeted to be completed in 2017 but sadly we are still lagging behind in such goals, mainly due to infrastructure problems.³ Bharat Broadband Network Limited,

<http://www.bbnl.nic.in/index1.aspx?lsid=18&lev=1&lid=18&langid=1>
Nikhil Subramanian
<http://tech.firstpost.com/news-analysis/indias-fantastic-broadband-project-that-you-should-know-about-81871.html>

It was announced in the 2016 Union Budget of India that 11 technological initiatives included the usage of data analytics which would nab tax evaders. This was bound to create a substantial opportunity for IT companies to build the systems required for accomplishing this glorious objective. Six crore rural households are targeted for the Digital Literacy mission. Within this plan also comes the connection of 550 farmer markets through technological usage in the country.⁴

9 Pillars of Digital India-

These are the main objectives that the Government of India is aiming at within multiple fronts with the Digital India Program. More specifically, the target is mainly the nine 'Pillars of Digital India'- the name that the main targets are identified as. They are:

1. Broadband Highways
2. Universal Access to Mobile Connectivity
3. Public Internet Access Programme.
4. e-Governance - Reforming Government through Technology
5. e-Kranti - Electronic Delivery of Services
6. Information for All
7. Electronics Manufacturing

8. Digital IT for Jobs
9. Early Harvest Programmes⁵

These are the primary principles of the Digital India movement that cover the sectors in our country that have not yet been digitalized.

Services planned under the Digital India Project:

Digital Locker, e-education, e-health, e-sign and national scholarship portal are facilities which are supposed to be provided through this initiative.

1) **DigiLocker:** Digital Locker is a facility that is designed to help the digital storage of important documents like PAN card passport, mark sheets, degree certificates and motor vehicle documents. A simple click of a mobile phone would be enough to ensure access to the Digital Locker. Authentication process shall be carried out by linking Aadhar Card to the Locker.

2) **Attendance.gov.in:** This is the website which was launched by our Prime Minister on 1st of July 2015, in order to keep record of the attendance levels of Government employees based on a real time basis to make sure there are no fraud entries for this purpose.

3) **MyGov.in:** The ideas on different matters of the common population are to be shared on this platform. The policy making process now plans to include the common people through a "Discuss", "Do" and "Disseminate" approach.

4) **SBM Mobile App:** The Swachh Bharat Mission is to be achieved and targeted by the people and Government organizations via this app.

5) **E-Sign framework:** Aadhar authentication can be used to digitally sign a document using this framework.

6) **E-Hospital:** The purpose of empowering patients to avail the medical services easily is to be achieved via this application- services such as online registration, payment of fees and appointment, online reports, enquiring availability

of blood online etc.

7) **National Scholarships Portal:** This facility enables the students to avail Government scholarships from end to end from application, verification, sanction and disbursement to end beneficiary- from end to end in one single stop.⁶

Leslie D 'Monteand Moulisree Srivastava, Live Mint E-Paper

<http://www.livemint.com/Politics/dzh7hnHafnvVI8hoIINqPI/GST-to-take-care-of-many-of-ecommerce-firms-tax-issues-IT.html>
<http://www.dnaindia.com/money/report-changing-your-facebook-profile-picture-is-not-enough-here-s-all-you-need-to-know-about-the-digital-india-initiative-2129525>

The Economic Times- Posted on 12th oct' 14, 12:25pm, Retrieved from

http://articles.economictimes.indiatimes.com/2014-10-07/news/54735540_1_biometric-attendance-system-government-employees-attendance-

BS Reporter, Posted on-16th jan' 16, 12:24am, Retrieved from
<http://wap.business-standard.com/article/politics/modi-s-new-mobile-friendly-website-launched->

(Footnotes)

¹ 2013 consensus

² Leslie D'Monteand Moulisree Srivastava, Live Mint E-Paper

<http://www.livemint.com/Politics/dzh7hnHafnvVI8hoIINqPI/GST-to-take-care-of-many-of-ecommerce-firms-tax-issues-IT.html> last visited on 3rd sept' 16, 5:13pm

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

³ Bharat Broadband Network Limited, <http://www.bbnl.nic.in/index1.aspx?lsid=18&lev=1&lid=18&langid=1>
 Nikhil Subramanian, <http://tech.firstpost.com/news-analysis/indias-fantastic-broadband-project-that-you-should-know-about-81871.html>

<http://indianexpress.com/article/cities/chandigarh/digital-india-digital-india-initiative-software-technology-park-of-india-software-technology-park-in-panchkula-panchkula-news-under-the-digital-india-initiative-software-technology-park-of-india/>

⁴ <http://economictimes.com/tech/ites/budget-2016-technology-initiatives-to-boost-digital-india-drive/articleshow/51194047.cms> [10] The Times Of India, Posted on 18th feb' 16, Retrieved from <http://timesofindia.indiatimes.com/india/Government-aims-to-give-Digital-India-benefits-to-farmers-PM-Modi/articleshow/51046765.cms>

116011500919_1.html

One of the most potent problems of our country is corruption that greatly endangers the growth. It is like a parasite that burrows into our country. Non-transparency is one of the greatest tools for this parasite to grow. The working of India aims to become transparent and government more accountable via this program by increasing awareness about rights, especially by including us in the policy making process. The digital inclusion of motor vehicle documents will reduce a lot of corruption by traffic policemen.

Moreover, I myself have faced a lot of misconduct, lax and unprofessional behaviour of people in-charge at various Government offices. This process of digitalization is surely bound to bring about a great change in this field by eliminating the middlemen. Thus I would like to conclude in a hopeful note that this program shall serve as the complete package which shall propel India into the First World. It is a great task and a bold endeavour and the implementation is still far behind schedule, however we must keep in mind that every journey begins with a single step!

⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Government_of_India

<http://digitalindia.gov.in/content/programme-pillars>

⁶ Leslie D'Monteand Moulisree Srivastava, Live Mint E-Paper

<http://www.livemint.com/Politics/dzh7hnHafnvVI8hoIINqPI/GST-to-take-care-of-many-of-ecommerce-firms-tax-issues-IT.html>

<http://www.dnaindia.com/money/report-changing-your-facebook-profile-picture-is-not-enough-here-s-all-you-need-to-know-about-the-digital-india-initiative-2129525>

The Economic Times- Posted on 12th oct' 14, 12:25pm, Retrieved from http://articles.economictimes.indiatimes.com/2014-10-07/news/54735540_1_biometric-attendance-system-government-employees-attendance-

BS Reporter, Posted on-16th jan' 16, 12:24am, Retrieved from http://wap.business-standard.com/article/politics/modi-s-new-mobile-friendly-website-launched-116011500919_1.html

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

<http://indianexpress.com/article/technology/tech-news-technology/projects-and-policies-launched-at-digital-india-week/>

Digital India

Shahil Ahmed

6th semester (History Dept.)

India has achieved numerous milestones in the field of science and technology.

Since our independence from the British Raj in 1947, India has achieved numerous milestones in the field of science and technology. After years of constant hard work and dedication of the Indian masses, especially the scientists, India has finally emerged as a powerhouse of science and technology. It used to be a time when the satellites were carried on bullock carts and bicycles. But today, India not only possesses her own launching vehicle but also holds the record of the highest number of satellites launched in a single rocket. The Chandrayaan and Mangalyaan are other features of the cap. Not only in the field of rocket science, India has also emerged as a powerful competitor in the IT Sector. Technical giants like Microsoft, Google etc. are being led by Indians. Thus, India has come a long way towards digitalisation. But this process is not a cakewalk. There are certain problems that stand as hurdles on the track of digitalisation of our country.

Problems ahead of digitalisation :

1) Lack of Infrastructure : The first and foremost problem is lack of infrastructure. India's majority of population lives in rural areas. Unfortunately, there are hundreds of villages which lack electricity supply, water supply and even basic health amenities. In such adverse conditions, it is

impossible to imagine the complexities of digitalisation.

2) Lack of Education : Unlike the developed nations, India is still far behind in terms of literacy level. A large section of India's population is still illiterate. In such a situation it is a Herculean Task to execute complete digitalisation. If a person cannot read or write, it will be a folly to expect him/her to understand online transactions, cash withdrawal etc.

3) Expenditure : Digitalisation will demand more infrastructural projects, which will furthermore require huge amount of money. A behemoth country like India with a massive population of 25 crore will need a huge amount of money to undergo complete digitalisation.

4) Cyber Security: When online interactions increase, it also increases the cyber theatre hackers. Foreign and hostile countries are always alert and ready to steal precious and classified information. Currently, India doesn't possess world class software to tackle cyber threats. In such circumstances, digitalisation may lead to disastrous outcomes.

Outcome of Digitalization

Bhattarika Sarma

6th semester (History Dept)

Social media and emerging mobile technologies have forever changed the landscape of human interaction. Like old days people will no longer wait for hours for a response from clients. This development of technology has changed the lifestyle of people, brought difference in their life. People's work mainly depends on technology these days. It is a brand new world that brings technology as a something essential and important. People are more comfortable in using gadgets such as smartphones, laptops and more. Smartphones especially play a very vital role in a student's life, where they can use internet freely and tend to learn lot from the internet.

they have provided mobile paying application. They can simply swipe the phone and pay up bills. They we won't have to bring any cash or card to pay.

Moreover, transaction of money could be much easier if our country applied such advanced technology like that of Korea where they have provided mobile paying application. They can simply swipe the phone and pay up bills. They we won't have to bring any cash or card to pay.

People are more comfortable now a days doing everything via the internet. Even banks have provided online banking to check and manage accounts. Every organization, even the government has provided online application so that students can easily connect with them. For example- To apply for entrance exams, registration for exams and admission.

Our time has come to see the vital importance of digital technology in our daily lives permitting us to unlock a huge collection of data and information. All types of work or tasks people performing today, be it a regular one or a job related task, everything requires ability to use digital technologies, tools for communication or network to access, manage, integrate, evaluate and create information in order to hold a status or function in the knowledge society.

Technology transforms the mode in which we converse or process knowledge. In order to increase digital literacy levels goals must be targeted and implemented with the increasing use of internet access, technological transformation occurs.

The basic focus is in the need to develop nation's digital skills at all levels as it is gradually becoming important in the present period of time where technology and its benefits are becoming more sophisticated and pervasive which can be done by people having accurate skills in the exact place at the precise time by applying new technologies. Ensuring that all have access to the content, services and skills to contribute and connect effectively to the digital technologies and the benefits are available to all.

What is DIGITAL INDIA?

Sushmita Sharma
6th semester (Economics Dept)

Digital India is a campaign launched by the Government of India to ensure that Government services are made available to citizens electronically by improved online infrastructure and by increasing Internet connectivity or by making the country digitally empowered in the field of technology. The initiative includes plans to connect areas with networks. Digital India consists of three core components-

- (a) development of secure and stable digital infrastructure
- (b) delivering government services digitally
- (c) universal digital literacy.

DIGITALIZATION:-

After the demonetization drive in India the next word which is viral is "Digitalization".

Digitalization in general is the use of digital systems or in layman terms use of computer for data management. Technology has shrink the globe these days. Everyone is in need of huge amount of data in our day to day life for several purposes.

Digitalisation of India is nothing but making your daily life less dependent and devoid of human interaction with the help of technology. Now the entire world is in our mobile handsets. You can book a travel ticket, do shopping, chat with your loved ones across the globe and even share your views to the external world more freely and easily. This is the result of digitalisation!

In simpler terms think of banking sector back in 90's there would be long queues and

development of secure and stable digital infrastructure

accountants of companies working long hours to process the payroll. Just a single transaction would consume huge manpower and time. After the digitization of banking sector now transactions are under a single click!

India being a populous and a fast developing country handles a mammoth data on daily basis. Think of managing just the personal details of 1300million people in a conventional way, our head will start spinning right. There emerged the concept of AADHAR card! Now you need not feed in the personal details to get a mobile sim just your AADHAR number is enough to feed all the necessary details!

Administratively India is way back in digitalization. For a fast changing world we need the data management to be done in a blink of an eye. Data storage and retrieval is harder and tiresome in the conventional way. Once all the administrative data are digitized faster retrieval, better access and secured data management can be ensured thereby enhancing the opportunities to cope up with the fast changing world.

Moreover digitalisation can bring together all the needs to be served at a single point. It is possible to bring all the personal details, finances and legal entities to be stored, monitored and managed at a single source. This could bring in more transparency, better management and way for faster growth. Thus digitalization turns out to be the key to success in the emerging world!!

২০১৬-১৭ বর্ষ

ছাত্র

একতা

সভা

প্রতিবেদন

Report of President

Initially, I pay my tribute to the selfless warriors who sacrificed their lives to safeguard our motherland, Assam exemplifying their courage as an untold promise of independent air for the newborns to breathe. Also, the enthusiasts whose exercise of untiring efforts shaped an epitome of learning- Dispur College; for them I express my utmost respect and gratitude, before I ink down my slice of writing. I usher my good wishes to Dispurian family yet again, being hereby thankful to every associate for honouring me with space and scope in the Union Body, 2016-17.

In November, 2016, I took oath as the 1st student-President of Dispur College. Responsibilities were unfolded to burden our shoulders and eventually on 1st February, 2017, I participated in organizing Saraswati Puja. It was recorded to be a centre of attraction for many which thus marked as a convincing service dawn. This successful event was followed by a 6 day long College week commenced by a cultural rally on 3rd February, 2017. This was followed by the departmental integration whereby all the strata in entirety, portrayed the traditional festive functions comprising of the ethnicity of every colourful splash of North-eastern culture.

Thereafter with the arrival of 28th August, Dispurians witnessed Foundation Day celebration in remembrance of the block building pioneers who embarked their excellence by planting the seed of Dispur College in 1978. It was Freshmen social by 30th August, 2017 and I am happy that I could stand sportive and by hook or by crook, did suffice with needed advisory help, equitably helping out in the arrangement. The programme was graced by Dr. Samujjal Bhattacharya as the Chief Guest of General Meeting and late Biju Phukan of cultural inauguration programme. Bhatta sir emerged as a fuelling power to the young crowd, keeping them motivated and captivated throughout with his enriching spell of divinity. Also, we have been humbled to solicit the veteran actor of Assamese film industry, Phukan sir's presence, during the concluding days of his life. The thrill got momentum to its peak with the advent of the youth sensation, singer Simanta Sekhar in the cultural night; therefore paying off our sweat droplets.

Following these, to my pleasure, a remarkable set of talents headed for the youth festival, ornamenting the glory of our college, leaving its imprint on our tenure as reminiscence.

The threesome patriotic events in our schedule were Republic Day, Independence Day and Swahid Diwas of which the legacy of hosting flags in congregation of students and authority was duly maintained in the former two; and in the latter i.e. Swahid Diwas, the glory got elated through lighting of lamps.

Lastly, Swachh Bharat Abhiyan initiative executed on the ground of college premises with massive effort of all the students was an overwhelming moment for me to lead and remove litter; highlighting a

unique climax. After the above briefed out accomplished work, it brought me towards the end of my term finishing with the publication of this magazine.

Indebted will I be, for the cultivation of name, fame, respect and platform allotted to my career by the Principal of my institution, Dr. Amarjyoti Saikia; Vice Principal Dr. Joyjyoti Goswami; Ex-Vice Principal, Dr. Nandini Sarma Barua; And the faculty members. The whole Union Body was co-operative enough and so were my beloved friends – Prince, Bishwajit, Subhash and Basanta, who had held my fumbling steps firmly that ultimately ignited me to contest for College election. A bow of thanks to all of you. However, unknowingly if I have gone wrong as a president and done mistakes, I extend a prayer on this note kindly to forgive me.

“Long Live Dispur College”
“Long Live Dispur College students' Union”

Jyotirmay Talukdar
President
Dispur College Students' Union-2016-17

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন -

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে অসমী আইব অস্তিত্ব বক্ষাৰ্থে প্ৰাণ আৰ্হি দিয়া বীৰ স্বহীদসকলৰ প্ৰতি মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম আৰু অশ্রু অঞ্জলী যাচিলোঁ। যিসকল প্ৰথিতবশা দুবদৰ্শী ব্যক্তিৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰমৰ ফলত আমাৰ এই মহাবিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা হৈছে সেই মহান ব্যক্তিসকলে মোৰ তবফৰ পৰা শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছে আৰু লগতে 'দিশপুৰিয়ান' আলোচনীৰ সমূহ সদস্য-সদস্যসকলে আন্তৰিক গুৰুত্ব জ্ঞাপন কৰিলে।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদৰ বাবে হোৱা সাধাৰণ নিৰ্বাচনত জয়যুক্ত কৰোৱাৰ বাবে আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ হকে কাম কৰাৰ সুবিধা দিয়া বাবে সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা-বাইদেউক মোৰ তবফৰ পৰা আন্তৰিক অভিনন্দন জনালোঁ তথা অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে সমূহ শিক্ষাণ্ডকসকলে শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলে।

বিগত ৪০ টা বছৰ অতিক্ৰম কৰা দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে ৩/১০/১৬ তাৰিখে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ। সাধাৰণ সম্পাদকৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত মহাবিদ্যালয়ত বিভিন্ন ধৰণৰ অনুষ্ঠান অনুস্থিত কৰাত আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাই আগভাগ লৈছিল। আমাৰ এবছৰীয়া কাৰ্য্যকালত অনুষ্ঠিত কৰা কাৰ্য্যৱলী সমূহ চমু আভাস তলত দাঙি ধৰিলোঁ-।

এই বৰ্ষত অসম চৰকাৰৰ উদ্যোগত অনুষ্ঠিত কৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰ সাহিত্য উৎসৱৰ শোভাযাত্ৰাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে অংশগ্ৰহণ কৰে। অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে সকলোৰে প্ৰচেষ্টাত শোভাযাত্ৰাখন উলিওৱা হয় আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীবোৰে তাত অংশগ্ৰহণ কৰে।

অইন বেলিৰ দৰে এই বেলিও আমি ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য-সদস্যবোৰে লগ হৈ ছাত্ৰ-বাইদেউসকলৰ তত্বাৱধানত অতি জাক-জমকেৰে সৰস্বতী পূজা পালন কৰা হৈছিল।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ :

বিগত বছৰকেইটাৰ দৰে এই বেলিও মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ অৰ্থে ২০১৭ বৰ্ষৰ ০৩ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ০৮ ফেব্ৰুৱাৰীলৈ ৬ দিনীয়া কাৰ্য্যসূচীৰে "বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" অতি উলহ-মালহেৰে আয়োজন কৰা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অৰ্থাৎ ০৩ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৭ তাৰিখে পুৱা ৯.০০ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া ছাত্ৰ পতাকা উত্তোলন কৰে। স্বহীদ তৰ্পন কাৰ্য্যসূচী ৰূপায়ন কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ অধ্যাপিকা শ্ৰীযুতা জেবিন আকবৰ বাইদেউৱে ইয়াৰ পিছতে মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগসমূহৰ মাজত এক প্ৰতিযোগিতামূলক বৰ্ণাঢ্য সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ আয়োজন কৰা হয় য'ত অসমীয়া বিভাগক শ্ৰেষ্ঠ বিভাগ হিচাপে ঘোষণা কৰা হয়। দিনৰ ১২.০০ বজাত খেলপথাৰ উদ্বোধন কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া চাবে লগতে উপস্থিত থাকে ১৬ বছৰ অনুৰ্ধ্ব ৰাজ্যিক ক্ৰিকেট খেল প্ৰতিযোগিতাৰ প্ৰশিক্ষক শ্ৰীযুত জ্যোতিপ্ৰসাদ ডাঙৰীয়াই। উদ্বোধনী অনুষ্ঠানৰ লগে লগেই 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ'ৰ লগত সংগতি ৰাখি বিভিন্ন বিভাগীয় সম্পাদক সম্পাদিকাসকলে আন আন প্ৰতিযোগিতাসমূহ আৰম্ভ কৰে। 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ'ৰ অন্তিম দিনা অৰ্থাৎ ৮ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে বীটা বিতৰণী আৰু মুকলি সভাৰ লগতে সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানো অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্তদিনা পুৱা ৯-৩০ বজাত প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা (প্ৰেৰণা আৰু প্ৰজ্ঞান) উন্মোচন কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ আৰু উপাধ্যক্ষ মহোদয়। দিনৰ ঠিক ১১.০০ বজাত এখনি এখনি মুকলি সভাৰ আয়োজন কৰা হয় য'ত বিভিন্ন বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহত শীৰ্ষ স্থান লাভ কৰা প্ৰতিযোগীসকলৰ মাজত পুৰস্কাৰ বিতৰণ কৰা হয়। উক্ত সভাত মুখ্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকে লেখক অংকুৰ ডেকা ছাৰ। তেওঁ অসমৰ বিশিষ্ট সাহিত্য-আলোচনী 'গৰীয়সী'ৰ জ্যেষ্ঠ উপ-সম্পাদক। তেখেতে উক্ত সভাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মুখপত্ৰ 'দিশপুৰিয়ান' উন্মোচন কৰে। লগতে সভাত উপস্থিত থাকে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ তত্বাৱধায়ক তথা ছাত্ৰ কল্যাণ বিষয়া মহোদয় ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী বাইদেউ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ মহোদয় ড° নন্দিনী বৰুৱা শৰ্মা বাইদেউ। আৰু সভাত উপস্থিত থাকে মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি মহোদয় শ্ৰীযুত

শ্ৰীজীৱ চক্ৰৱৰ্তীদেৱে। বিয়লি ২.০০ বজাত সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ..... শুভাৰম্ভণি কৰে। অনুষ্ঠানত মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰেষ্ঠ গায়ক দিব্যতনু বৰুৱাই অংশগ্ৰহণ কৰে। লগতে আন আন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েও অংশগ্ৰহণ কৰে আৰু নিজৰ প্ৰতিভাৰ প্ৰদৰ্শিত কৰে।

আমি ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসমূহে মহাবিদ্যালয়ত এটি চাফাই অভিযান চলাওঁ। এই অভিযানত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা অধ্যাপক অধ্যাপিকাসকলৰ পৰা ভালেখিনি সহায় পাই।

যোৱা ৫ জুন ২০১৭ তাৰিখে বিশ্ব পৰিৱেশ দিৱস উপলক্ষে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ চৌপাশত গছপুলি ৰোপণ কৰা হৈছিল। এই কাৰ্য্যসূচীত উপস্থিত থাকে সমূহ শিক্ষাণ্ডক সকল আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সৈতে জড়িত থাকে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল। মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষকবৃন্দ, ছাত্ৰ একতা সভা আৰু ন-পুৰণি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোৱে অংশগ্ৰহণ কৰে আৰু সকলোৰে সহায় সহযোগিতাৰ ফলত কাৰ্য্যসূচীখন সফল হয়।

বিদায় সভা

মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মৰত অৱস্থাত মহাবিদ্যালয়ৰ দুগৰাকীকৈ জ্যেষ্ঠ অধ্যাপিকাই মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বিদায় লয়। মহাবিদ্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ অধ্যাপিকা শ্ৰীযুতা অনুৰাধা বৰুৱা বাইদেউ আৰু শ্ৰীযুতা জেবিন আকবৰ বাইদেউয়ে নিজৰ কাৰ্য্যকাল শেষ কৰি অৱসৰ লোৱাৰ বাবে ৩০/০৬/১৭ তাৰিখে এখনি বিদায় সভাৰ আয়োজন কৰা হয়। সভাত বিভিন্ন বিভাগৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় উপস্থিত থাকে আৰু উপাধ্যক্ষ মহোদয়ও উপস্থিত থাকে। লগতে থাকে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য-সদস্যবোৰ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন কামত কৰ্মৰত কৰ্মচাৰীসকল। সকলোৱে দুগৰাকী বাইদেউৰ পৰৱৰ্তী সময় সুখ আৰু মংগলময় হোৱাৰ কামনা কৰে আৰু উপহাৰ দি তেওঁলোকক মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বিদায় দিয়ে।

যিহেতু আমাৰ দেশ ভাৰতবৰ্ষই এইবাৰ স্বাধীনতাৰ ৭১ বছৰৰ গৰাকিলে তাৰ পৰিগ্ৰহিতত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে দিয়া নিৰ্দেশ অনুসৰি ৩ দিনীয়া কাৰ্য্যসূচীৰে স্বাধীনতা দিৱস উদ্‌যাপন কৰা হয়। ১৩ আগষ্ট ২০১৭ তাৰিখে আৰম্ভ কৰা বিভিন্ন ধৰণৰ খেল-ধেমালি, গীত-নৃত্য আদিয়ে অনুষ্ঠিত হয়। ১৪ আগষ্ট তাৰিখে বক্তৃতা অনুষ্ঠান কুইজ, কেৰম, লুডু, নৃত্য-গীত বিভিন্ন ধৰণৰ অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ইয়াৰ ভিতৰত উল্লেখযোগ্য দিনটো অৰ্থাৎ ১৫ আগষ্ট তাৰিখে প্ৰথম কাৰ্য্যসূচী হিচাপে এক শোভাযাত্ৰা উলিওৱা হয়। বাতিপুৰা ৯

বজাত স্বাধীনতা দিৱসত পতাকা উত্তোলন কৰে মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া ছাত্ৰ আৰু ইয়াৰ পিছতেই তেখেতে বহুমূলীয়া বক্তৃতা দাঙি ধৰে। তেওঁৰ উপৰি আন আন শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী তথা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলে উপস্থিত থাকে। মহাবিদ্যালয়ৰ এন চি চি গোটে তেওঁলোকৰ প্ৰশিক্ষণৰ কিছু আভাস দিয়ে। ১৩/৮/২০১৭ আৰু ১৪/৮/২০১৭ তাৰিখৰ প্ৰতিযোগিতাত ভাল প্ৰদৰ্শন কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক পুৰস্কৃত কৰা হয়।

যোৱা বছৰ ২০ আগষ্ট ২০১৭ তাৰিখে বানপানীয়ে ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰা লোকসকলক দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা আৰু এন এচ এছৰ উদ্যোগত অমিত কুমাৰ ৰায় চৌধুৰী ছাৰ আৰু ড° সুনীতা আগৰৱালা বাইদেউৰ নেতৃত্বত কলিয়াবৰৰ অঞ্চলত যোৱা হয় আৰু তাৰে বানপানীত সৰুৰ মাজত আৱশ্যকীয় সামগ্ৰীবোৰৰ যোগান ধৰা হয়।

নবাগত আদৰণি সভা :

প্ৰতিবছৰৰ দৰে এইবছৰো আমি ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সদস্যবোৰৰ একত্ৰিত হৈ আৰু সকলো শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীৰে দিশ পৰামৰ্শত নবাগতসকলক আদৰাৰ বাবে ৩০/৮/১৭ তাৰিখে এখনি সভাৰ আয়োজন কৰা হয়। উক্ত সভাৰ প্ৰথম কাৰ্য্যসূচী আছিল পতাকা উত্তোলন। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া ছাত্ৰে পতাকা উত্তোলন কৰে। ইয়াৰে পিছতে অসমী আইব অস্তিত্ব বক্ষাৰ্থে প্ৰাণ আৰ্হি দিয়া বীৰ স্বহীদসকলৰ আত্মাৰ শান্তিৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ ড° নন্দিনী বৰুৱা শৰ্মা বাইদেৱে। তাৰে পিছতে মহাবিদ্যালয়ৰ দুখনকৈ আলোচনী 'প্ৰেৰণা' আৰু 'প্ৰজ্ঞান' উন্মোচন কৰা হয় আৰু উন্মোচন কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° অমৰ শইকীয়া ছাত্ৰে। দিনৰ ১১ বজাত সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান মুকলি কৰে অসমৰ জনপ্ৰিয় অভিনেতা বিজু ফুকন ডাঙৰীয়াদেৱে। বিয়লি ২ বজাত এখনি মুকলি সভাৰ আয়োজন কৰা হয়। সভাখন চলাই নিবলৈ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ক সভাপতিৰ আসন গ্ৰহণ কৰিবলৈ দিয়া হয়। উক্ত সভাত মুখ্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকে সন্দৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ মুখ্য উপদেষ্টা ড° সমুজ্জল কুমাৰ ভট্টাচাৰ্যদেৱে। তেখেতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক উদ্দেশ্যি বহুতো বহুমূলীয়া কথা কয় আৰু ছাত্ৰ জীৱনৰ উদ্দেশ্যৰ ওপৰত নিজৰ বহুমূলীয়া ভাষণ প্ৰদান কৰে। উক্তদিনা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকে অসমৰ জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী সীমান্ত শেখৰ ডাঙৰীয়া আৰু তেখেতে গীতৰ শৰাই আগবঢ়াই আৰু নিজৰ কণ্ঠেৰে আৰু গীতেৰে সকলোকে আকৃষ্ট কৰি তোলে। গধূলি প্ৰায় ৭ বজাত সীমান্ত শেখৰৰ গীতৰ অনুষ্ঠান শেষ হোৱাৰ পিছত আমি মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ আদেশত চক্ৰবৰ্ত্তৰ নবাগত আদৰণি সভাৰ সমাপ্তিৰ দিশে আগবাঢ়োঁ। সভা সমাপ্তিৰ

আগতে অসমৰ জাতীয় সংগীত “অ’ মোৰ আপোনাৰ দেশ...” গাই সভা সমাপ্ত কৰা হয়।
বিদায় সভা :

নৱাগত আদৰ্শ সভাৰ পিছদিনা অৰ্থাৎ ৩১/৮/১৭ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ মহোদয়া ড° নন্দিনী বৰুৱা শৰ্মা বাইদেউয়ে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে আৰু সেয়েহে তেখেতক বিদায় দিয়াৰ বাবে এখনি সভাৰ আয়োজন কৰা হয়। সভাত অধ্যক্ষ মহোদয়াৰ লগতে সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰীবৃন্দ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য-সদস্যাসকল উপস্থিত থাকে। সভাত বিভিন্ন বিভাগৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীয়ে বাইদেউৰ লগত কটোৱা সময়ছোৱাৰ বিষয়ে কয় আৰু আবেগিক হৈ পৰে। বিভিন্ন বিভাগৰ শিক্ষকবৃন্দসকলে কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ ফালৰ পৰা উপহাৰ দি বাইদেউক বিদায় দিয়া হয়।

আমাৰ কাৰ্যকালতে পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে ছাত্ৰ একতা সভাৰ ফালৰ পৰা শিক্ষা গুৰুসকলক সন্মান জনোৱাৰ বাবে শিক্ষক দিবস উদ্‌যাপন কৰা বাবে এখনি সভাৰ আয়োজন কৰা হয়। সভাত উপস্থিত থাকে নৱ নিযুক্তি উপাধ্যক্ষ ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী বাইদেউ আৰু ছাত্ৰ কল্যাণ বিষয়া শ্ৰীযুত বাতুল বৰা ছাৰ, সমূহ শিক্ষকবৃন্দ, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকল আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ পদ। সাধাৰণ সম্পাদক এজন মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মধ্যস্থতাকাৰী হিচাপে কাম কৰে। যিকোনো অসুবিধাসমূহ পূৰ কৰা বাবে বিদ্যালয় বা মহাবিদ্যালয়ত এজন সাধাৰণ সম্পাদক নিৰ্বাচিত কৰে।

ব্যস্ততাপূৰ্ণ জীৱন এক মিঠা অনুভৱ। অতি নিবিড়ভাৱে মহাবিদ্যালয়ত যোৱা এবছৰে ব্যস্ততাপূৰ্ণ মোৰ জীৱনৰ এক মিঠা অনুভৱ হিচাপে সদায়েই হৃদয়ত থাকিব। মহাবিদ্যালয়ত সাধাৰণ সম্পাদক হৈ বহুতো অভিজ্ঞতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলো।

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন কাম-কাজত নিঃস্বার্থভাৱে সহায় আগবঢ়োৱা, উপদেশ দি কাম-কাজ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰাত বাইদেউক শলাগৰ শব্দই আগবঢ়াওঁ।

আন্তৰিকতা পাহৰিব নোৱাৰোঁ :

মহাবিদ্যালয়ত মই সাধাৰণ সম্পাদক হওঁতে মোক বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা-বাইদেউসকলে যথেষ্ট সহায় কৰিছিল। মোৰ মনত তেওঁলোকৰ স্থান চিৰস্থায়ী হৈ ৰ’ব। তেওঁলোকক হাতত জীৱনতো মই পাহৰিব নোৱাৰিম। সম্পাদক হওঁতে বুলিয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ কলিতা, (প্ৰাক্তন আলোচনী সম্পাদক), সুভাষ গৌতম দাস (প্ৰাক্তন সহকাৰী সম্পাদক), তাৰ ভিতৰত মৰীন, জ্যোতিৰ্ময়, বিশ্বজিৎ বিতুৰাজ, হীৰকজ্যোতি কলিতা, বিকাশ, নয়ন, হিমাংশু, সুস্মিতা, মৃণালিনী, দিব্যা, শৰ্মিলা, লক্ষ্মী কুমাৰী, সঞ্জীৱ, পল্লৱ, প্ৰণৱ, জয়ন্তী, সুমী দেৱী, ময়ুৰাঙ্গী, বাতুল, তপন, বিশ্ব, শিৱম, যুক্তি, নিশান্ত দাস, কাৰেবী, ভনিতা, জয়ন্ত দাস, মৃগাংগ, জয়ন্ত, মন্দিৰা দেৱী, নীতা কলিতা, কমন মেছ আদি।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ত সাধাৰণ সম্পাদক হ’বলৈ পাই মই নিজকে ধন্য মানিছোঁ। তাৰে বাবে মই সমূহ কৰ্মচাৰী বৃন্দ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ শলাগৰ শব্দই আগবঢ়াইছোঁ।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মৰত অৱস্থাত যদি ভুল-ত্রুটি হৈছিল তাৰ বাবে মই ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰিছোঁ। শেষত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় আৰু ‘দিশপুৰিয়ান’ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যৎ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা
জয় আই অসম

ধন্যবাদেৰে-

সত্যম চৌধুৰী

সাধাৰণ সম্পাদক

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা, ২০১৬-১৭

দ্বাবিংশতম সংখ্যা

Report of Assistant General Secretary Report

I am extremely privileged to be associated with the 22nd edition of ‘Dispurian’. I would like to express my heartfelt gratitude to the students and the administration of Dispur College for providing me this life changing opportunity. Your constant support and constructive guidance has made my task as Assistant General Secretary a beautiful and memorable learning experience.

I would like to thank all the Union Members and the Teachers especially to our President, Vice president, General Secretary and my teacher in-charge Dr. Jyotish Goswami. I am also thankful to Dr. Amar Saikia for leading by example and for being an ideal whom I could emulate. As Assistant General secretary I had organised successful the Saraswati Puja of 2017 and for that I am grateful to all those students who tirelessly worked behind the scene giving invaluable logistic support. My responsibilities also involved the organising of Cultural Rally during the Annual College Week of 2017. The credit for the success of the programme goes to all the participants and the applauding audience, the guiding teachers, seniors and fellow students all of us together made it possible and I am thankful to each one of you who have helped me in doing justice to my duties as the Assistant General secretary to conclude I must also thank almighty for blessing me with good health and good fortune caring parents and loving friends, honorable teachers and beloved college mater.

“Long Live Dispur College”

“Long Live Dispur College students’ Union”

Sushmita Sharma

Asst. General Secretary

Dispur College Students’ Union 2016-17

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে অসমৰ অতিথি বন্ধাৰ আন্দোলনত প্ৰাণ আৰ্জি দিয়া বীৰ-বীৰাঙ্গনা সকললৈ মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা সমৰ্পণ কৰিছো, লগতে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছো।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৬-২০১৭ বৰ্ষৰ ছাত্ৰৰ একতা সভাৰ মই সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে ২০১৬ চনৰ নৱেম্বৰ মাহত দায়িত্ব ভাৰ গ্ৰহণ কৰোঁ। দায়িত্ব ভাৰ গ্ৰহণ কৰি মই মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰিছিলো।

সাংস্কৃতিক সম্পাদক হোৱাৰ পিছত মই মহাবিদ্যালয়ৰ গুৰু দায়িত্ব হিচাপে মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ বিভিন্ন সংগীত আৰু সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ শেষ দিনা সাংস্কৃতিক সন্ধিয়াৰ বিশেষ আকৰ্ষণ হিচাপে 'বিংকু মজুমদাৰ'ক আমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল। ঠিক একেদৰে নবাগত আদৰ্শ সভাখন সুকলমে চলা লৈ যোৱাতো মোৰ গুৰু দায়িত্ব আছিল। আৰু সকলোৰে সহযোগত নবাগত আদৰ্শ সভাখনো সুকলমে পাৰ হৈছিল। নবাগত আদৰ্শ সভাৰ বিশেষ আকৰ্ষণ আছিল জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী সীমান্ত শেখৰ। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যুৱ মহোৎসৱত অংশগ্ৰহণ কৰি গৌৰৱ কঢ়িয়া আনিছে। তাৰোপৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অন্যান্য প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰি আহিছে।

“জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়।”

“জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা।”

জয় আই অসম।”

অকপ হালৈ
সাংস্কৃতিক সম্পাদক
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা-২০১৬-১৭

REPORT OF Major Games Secretary

As a major game secretary of Dispur college I have the honour to present the following report begins with the holding of college week held on 03/02/2017 February to 09/02/2017 following are the games which were held on the college week under major games section are 100 metre, 200 metre, 400 metre, running race, Javelin throw, Discus throw, Sort put, High jump, Long jump, Cricket and tug of war.

I would like to specially thank the professor in charge of the section Mr. Ratul Borah Sir for his proper guidance and involvement. Without which I would not have been able to accomplish my duties and responsibilities that were bestowed me. I would also like to thank my honourable principal Dr. Aman Saikia sir for his co-operation and valuable advice.

At last I would like to thank all our erudite teachers, friends, members of the students union and also the participants. Lastly I'm glad and honoured to serve my college. However if I have committed any mistake unknowingly during my tenure as a secretary, I shall be very grateful if you please kindly forgive me.

“Long Live Dispur College”
“Long Live Dispur College students' Union”

Ratul Dey
Major Games Secretary
Dispur College Students' Union 2016-17

REPORT OF GYMNASIUM SECRETARY

At the very outset, I want to mention that I am proud of our college as it is one of the most prestigious college and being a part of the student's union as the Gymnasium secretary in this institution is truly an honour.

I would like to thank our principal Dr. Amar Saikia Sir and my professor in charge Dr. Kumud Ch. Nath. I would also like to thank our

MAGAZINE SECRETARY Sanjiv Kumar Das for giving me this opportunity to write this publication. During the college week festivals I organised events like body show, punja, weight lifting, power lifting etc. competitions. It really amazed me to witness their skills.

At last I would like to thank all our respected teachers, friends and the members of students union for their co-operation and guidance. I am glad and honoured to serve my college. However if I have committed any mistake unknowingly during my tenure as a secretary please kindly forgive me.

"Long Live Dispur College"
"Long Live Dispur College students' Union"

Pallab Kalita
Gymnasium Secretary
Dispur College Students' Union 2016-17

REPORT OF FINE ARTS SECRETARY

Firstly, I would like to thank all the members of the students' union for their support and motivation.

I am proud to be a member of this well-known college and being a representative of the students' union, as the fine arts secretary. I would like to thank the students and the college staff who have given me the opportunity to work for the welfare of the college.

I would also like to thank our principal sir Dr. Amar Saikia and the professor in charge Tribeni Ma'am for their guidance.

I am thankful to Tribeni Ma'am for her guidance during the college week. She helped me a lot in overcoming my difficulties which made it possible for me to organise the numerous events successfully, and within a specific time.

I enjoyed organising the various competitions like glass painting, rangoli making and others. I also want to thank the participants for their enthusiasm and motivation in making the competitions successful.

Finally, I would like to thank all the teachers, students, my friends and the entire staff of Dispur college for their incredible support for which I shall always remain indebted. However, if I have unknowingly committed any mistakes during the tenure as the designated secretary, then kindly forgive me.

"Long Live Dispur College"
"Long Live Dispur College students' Union"

Nipsi Das
Fine Arts Secretary
Dispur College Students' Union 2016-17

তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যিসকল প্ৰথিত যশা দূৰদৰ্শী ব্যক্তিৰ অক্লান্ত পৰিশ্ৰমৰ মাজেৰে গুৱাহাটীৰ মাজমজিয়াত উচ্চ শিক্ষাৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় গঢ় লৈ উঠিছে সেইসকল অজান বৰেণ্য ব্যক্তিলৈ মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। তাৰোপৰি মাতৃভূমিক বন্ধাৰ বাবে প্ৰাণ আহুতি দিয়া প্ৰতিজন ব্যক্তিলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা যাচিলোঁ। লগতে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষক-শিক্ষয়ত্ৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু 'দিশপুৰিয়ান'ৰ পৰিয়ালবৰ্গলৈ মই মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাইছোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ সম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে সকলোকে ধন্যবাদ জনাই মই মোৰ প্ৰতিবেদনখন লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ।
কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে পাওঁ 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' ০৬-০২-২০১৭ ৰ পৰা ০৯-০২-২০১৭ লৈ মোৰ বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰোঁ। প্ৰতিযোগিতাসমূহত অংশগ্ৰহণ কৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বিচাৰকৰ আসন গ্ৰহণ কৰা ছাত্ৰ বাইদেউ সকলোকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা তত্বাৱধায়ক ড° জ্যোতিষ গোস্বামী ছাত্ৰ আৰু মোক প্ৰতিটো কামত সহায় কৰা বান্ধৱী আন্না আৰু মনোজ দাক অশেষ ধন্যবাদ জনালোঁ। তাৰ বাবে তেওঁলোকৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ।
মই মোৰ দ্বিতীয় কাৰ্যসূচী AZADI-71 ৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰোঁ।
শেষত, মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে সকলো দিশপুৰিয়ানৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিলোঁ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ আৰু 'দিশপুৰিয়ান'ৰ উন্নতি কামনা কৰি মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

'জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়।'
'জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।'

কংকনা দেৱী
তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ সম্পাদিকা
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা ২০১৬-১৭

ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

পোন প্ৰথমে দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ পৰিয়ালবৰ্গলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে সকলোকে ধন্যবাদ জনালোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰি মই 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' উদযাপনত বিভিন্ন খেল অনুষ্ঠিত কৰোঁ। অনুষ্ঠিত হোৱা খেলসমূহ হ'ল- লুডু, ডবা, বছী টনা, কেৰম, নিচান লগোৱা ইত্যাদি। এই খেল প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰা সমূহ প্ৰতিযোগীলৈ মোৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক অভিনন্দন যাচিলোঁ। শিক্ষাৰ এটা অপৰিহাৰ্য অংগ খেলৰ সৈতে জড়িত হৈ মই নিজকে গৌৰৱান্বিত অনুভৱ কৰোঁ।

মোৰ এই কাৰ্যকালত শ্ৰদ্ধাৰ তত্বাৱধায়ক আৰু মোৰ বন্ধু-বান্ধৱীসকলৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্যই যথেষ্ট সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল। তাৰ বাবে তেওঁলোকৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ।

প্ৰতিবেদনৰ সামৰণিত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি আৰু 'দিশপুৰিয়ান'ৰ সুদীৰ্ঘ উন্নতি কামনা কৰি মই মোৰ ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

'জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়।'
'জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।'
'জয় আই অসম।'

নয়নজ্যোতি শৰ্মা
ছাত্ৰ-জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদক
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা, ২০১৬-১৭

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে শ্ৰদ্ধাৰে সুৰবিহাৰে সেইসকল বীৰ পুৰুষক, যিসকলৰ ত্যাগৰ ফলত আমি আজিৰ স্বাধীন সোণালী অসম উপহাৰ পাইছোঁ। লগতে যিসকল মহান ব্যক্তিৰ অপ্ৰাণ চেপ্টাৰ ফলত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দৰে গৌৰৱময় শিক্ষানুষ্ঠানৰ সৃষ্টি হ'ল সেইসকললৈ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° অমৰ শইকীয়া ছাত্ৰ আৰু ছাত্ৰী একতা সভাৰ নিৰ্বাচন সমিতিৰ সকলো কৰ্তৃপক্ষক ছাত্ৰী জিৰণীকোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা বাবে এই চোগতে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

২৯/১১/১৬ তাৰিখে ছাত্ৰী জিৰণীকোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে শপত গ্ৰহণ কৰি দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ আৰু সকলোৰে সহায়-সহযোগিতাত মোৰ দায়িত্ব সমূহ সফলভাৱে পালন কৰাৰ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে মই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ পাওঁ ৩/২/১৭ ৰ পৰা ৯/২/১৭ লৈ ৬ দিনীয়া কাৰ্যসূচীৰে। ৪/২/১৭ ৰ পৰা ৭/২/১৭ লৈ মোৰ বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুষ্ঠিত কৰিছিলোঁ। এই বৰ্ষত মই নতুনকৈ এম্ৰইডেবী আৰু ফুল বনোৱা প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিছিলোঁ।

মোৰ সকলো কাম-কাজ সুকলমে পৰিচালনা কৰাৰ বাট দেখুৱাই দিয়া ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ তহাৱধায়িকা শ্ৰদ্ধাৰ মনালিছা ভট্টাচাৰ্য বহিৰদেউৰ প্ৰতি মই চিৰকৃতজ্ঞ। লগতে মোৰ সমূহ সতীৰ্থবৃন্দলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

সদৌ শেষত মই মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই সমূহ দিশপুৰীয়ান ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় আৰু আলোচনী 'দিশপুৰীয়ান'ৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিছোঁ।

“জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়।”
জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।”
“জয় আই অসম।”

মৃণালিনী গোস্বামী
ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা সম্পাদিকা
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা, ২০১৬-১৭

সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয় জয়তে চিৰ নমস্য অসমী আইৰ ভাষা সংস্কৃতি আৰু জাতিৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ বাবে অসম আন্দোলনৰ সময়ত যিসকল মহান বীৰে নিজৰ প্ৰাণ আহুতি দি স্বহীদ হ'ল সেই ব্যক্তি সকললৈ মোৰ ভক্তি ভাৱ অঞ্জলি যাচিছোঁ। প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে সেইসকল পুজনীয় ব্যক্তিক শ্ৰদ্ধা কৰিছোঁ যিসকল ব্যক্তিৰ অশেষ প্ৰচেষ্টা। গভীৰ আত্মবিশ্বাস আৰু সাহসৰ ফলশ্ৰুতিত আজি আমাৰ মাজত দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দৰে এটা অপূৰ্ব শিক্ষানুষ্ঠান গঢ় লৈ উঠিছে।

২০১৫-১৭ বৰ্ষত সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়েই ৩/২/২০১৬ তাৰিখৰ পৰা ৯/২/২০১৭ তাৰিখলৈ অনুষ্ঠিত হোৱা বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় লগতে ৬/২/১৭ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সৈতে লগ হৈ স্বচ্ছ ভাৱত অভিযান হিচাপে মহাবিদ্যালয়ৰ কেম্পাছ চাফ কৰা হয়। তাৰোপৰি মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো কাৰ্যতে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াওঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত সকলো দিশতে সুপৰামৰ্শ দি মোক সহায় কৰা শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, শিক্ষা গুৰু সকল তথা মোৰ আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। বিশেষভাৱে কৃতজ্ঞতা জনাইছে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্য বৃন্দ, তথা মোৰ পথ পদাৰ্থক তহাৱধায়ক মাননীয় ড° ভাস্কৰী বৰুৱা বহিৰদেউ তথা মোৰ মৰমৰ বন্ধু বাহুবী অংকুৰ বৰুৱা, মানৱ, নয়ন, সত্যম চৌধুৰী, জ্যোতিৰ্ময় তালুকদাৰ, সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস, কল্যাণী শৰ্মা, লক্ষ্মী কুমাৰী, সুস্মিতা শৰ্মা।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ এই কাৰ্যকালত হোৱা ভুল ভ্ৰান্তিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

“জয়তু দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়।”
“জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা।”
জয় আই অসম।”

প্ৰণৱ কলিতা
সম্পাদক, সমাজ সেৱা বিভাগ
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

২০১৬-২০১৭ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফল

গুৰুগীড়া বিভাগ

- ১০০ মিটাৰ দৌৰ (ছোৱালী)
 প্ৰথম : অনন্যা বৰগোহাই
 দ্বিতীয় : বন্দিতা বৈশ্য
 তৃতীয় : ইজি শইকীয়া
 ২০০ মিটাৰ দৌৰ (ল'ৰা)
 প্ৰথম : পাপু গগৈ
 দ্বিতীয় : কৃষ্ণ বৰা
 তৃতীয় : যম বাহাদুৰ
 চম্পক তালুকদাৰ
 ২০০ মিটাৰ দৌৰ (ছোৱালী)
 প্ৰথম : অনন্যা বৰগোহাই
 দ্বিতীয় : বন্দিতা বৈশ্য
 তৃতীয় : ইজি শইকীয়া
 ৪০০ মিটাৰ দৌৰ (ল'ৰা)
 প্ৰথম : চন্দন দাস
 দ্বিতীয় : মানস প্ৰতীম
 তৃতীয় : মুকেশ ঠাকুৰ
 ৪০০ মিটাৰ দৌৰ (ছোৱালী)
 প্ৰথম : অনন্যা বৰগোহাই
 দ্বিতীয় : বন্দিতা বৈশ্য
 তৃতীয় : ইজি শইকীয়া
 ডিচ্ৰা গ্ৰ' (ল'ৰা)
 প্ৰথম : অজিত পাল
 দ্বিতীয় : পাৰ্থ প্ৰতীম
 তৃতীয় : বিশাল সাউদ
 ডিচ্ৰা গ্ৰ' (ছোৱালী)
 প্ৰথম : নিকিতা বাচনেথ
 দ্বিতীয় : অনন্যা বৰগোহাই
 তৃতীয় : সুকন্যা সিনহা

- চৰ্চফুট (ল'ৰা)
 প্ৰথম : নিতু বৰ্মন
 দ্বিতীয় : বাতুল দে'
 তৃতীয় : চম্পক তালুকদাৰ
 চৰ্চফুট (ছোৱালী)
 প্ৰথম : নিকিতা বাচনেথ
 দ্বিতীয় : দীক্ষা দে'
 তৃতীয় : পূজা শৰ্মা
 জেভলিন (ল'ৰা)
 প্ৰথম : চন্দন দাস
 দ্বিতীয় : পাপু গগৈ
 তৃতীয় : হিমাংশু
 জেভলিন (ছোৱালী)
 প্ৰথম : নিকিতা বাচনেথ
 দ্বিতীয় : সুবন্যা সিনহা
 তৃতীয় : বন্দিতা বৈশ্য
 লং জাম্প (ল'ৰা)
 প্ৰথম : হীৰকজ্যোতি দাস
 দ্বিতীয় : চম্পক তালুকদাৰ
 তৃতীয় : মদন উপাধ্যায়
 লং জাম্প (ছোৱালী)
 প্ৰথম : ইজি শইকীয়া
 দ্বিতীয় : বন্দিতা বৈশ্য
 তৃতীয় : নিকিতা
 হাই জাম্প (ল'ৰা)
 প্ৰথম : চম্পক তালুকদাৰ
 দ্বিতীয় : বাতুল দে'
 তৃতীয় : মদন উপাধ্যায়
 হাই জাম্প (ছোৱালী)
 প্ৰথম : নিকিতা বাচনেথ
 দ্বিতীয় : পূজা শৰ্মা

- দ্বিতীয় : বিউতি কলিতা
 তৃতীয় : দীক্ষিতা চৌধুৰী
 দৰ্শনা লহকৰ
 শ্ৰেষ্ঠ সাহিত্য প্ৰতিযোগী : গুঞ্জন দাস

তৰ্ক আৰু আলোচনী চক্ৰ বিভাগ

- স্মৃতি পৰীক্ষা
 প্ৰথম : বন্তি কলিতা
 কংকনা বৰুৱা
 দ্বিতীয় : ৰাজীৱ কানু
 তৃতীয় : দীক্ষা চৌধুৰী
 উপসনা নাথ
 আকস্মিক বক্তৃতা
 প্ৰথম : বন্তি কলিতা
 দ্বিতীয় : গুঞ্জন দাস
 অৰিনাশ নাথ

- তৃতীয় : ৰাজীৱ কানু
 কুইজ
 প্ৰথম : ছাহিল আলম আহমেদ
 সম্ভ্ৰীকতা বিশ্বাস
 দ্বিতীয় : সঞ্জয় বৈশ্য
 তৃতীয় : বিকি শৰ্মা
 নিৰ্মল শৰ্মা
 তৰ্ক
 প্ৰথম : ছাহিল আলম আহমেদ
 দ্বিতীয় : গুঞ্জন দাস
 তৃতীয় : ঋতুপৰ্ণ তালুকদাৰ
 কথা কোৱা
 প্ৰথম : গুঞ্জন দাস
 দ্বিতীয় : ছাহিল আলম আহমেদ
 তৃতীয় : দীক্ষিতা হাজৰিকা
 শ্ৰেষ্ঠ প্ৰতিযোগী - ছাহিল আলম আহমেদ

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বৰ্তমানলৈকে সাধাৰণ সম্পাদক, আলোচনী সম্পাদক আৰু তত্ত্বাবধায়ক/তত্ত্বাবধায়িকাৰ নাম

সাঃ সম্পাদক	বৰ্ষ	আলোচনী সংখ্যা	আলোচনী সম্পাদক	তত্ত্বাবধায়ক / তত্ত্বাবধায়িকা
মঃ আব্দুল মটলিব	১৯৮৫-৮৬	-	-	-
স্বৰ্গীয় কৃপা কলিতা	১৯৮৬-৮৭	-	-	-
শ্রী দিগন্ত হাজৰিকা	১৯৮৭-৮৮	-	-	-
শ্রী নিপজ্যোতি ভড়ালী	১৯৮৮-৮৯	-	-	-
শ্রী দিপক কুমাৰ বৈশ্য	১৯৮৯-৯০	-	-	-
শ্রী বীৰেশ কলিতা	১৯৯০-৯১	-	-	-
শ্রী মুকুল মেধী	১৯৯১-৯২	-	-	-
শ্রী হেমন্ত নাথ	১৯৯২-৯৩	প্রথম সংখ্যা	শ্রী তপন কুমাৰ হাজৰিকা	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী বুদ্ধি ভূঞা	১৯৯৩-৯৪	-	-	-
মঃ জাকিৰ আলী	১৯৯৪-৯৫	দ্বিতীয় সংখ্যা	-	-
-	১৯৯৫-৯৬	-	শ্রী কুশল চন্দ্ৰ কলিতা	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী ভবেন দাস	১৯৯৬-৯৭	তৃতীয় সংখ্যা	-	-
শ্রী সুদৰ্শন হাজৰিকা	১৯৯৭-৯৮	চতুৰ্থ সংখ্যা	শ্রী দিপক কুমাৰ শৰ্মা	ড° চাৰণ কোঁৰ
শ্রী অৰূপজ্যোতি কলিতা	১৯৯৮-৯৯	পঞ্চম সংখ্যা	শ্রী নবজিৎ শৰ্মা	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী বীৰেশ দাস (ভাঃ)	১৯৯৯-২০০০	ষষ্ঠ সংখ্যা	শ্রী নিলোৎপল শৰ্মা	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী বৰ্ণোজ কুমাৰ বৰা	২০০০-০১	সপ্তম সংখ্যা	শ্রী নগেন হালৈ	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী উৎপল দাস	২০০১-০২	অষ্টম সংখ্যা	শ্রী দেবজিৎ গগৈ	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী অৰূপ কলিতা	২০০২-০৩	নবম সংখ্যা	শ্রী দিপাঙ্কৰ দাস	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী গুণজ্যোতি বড়ো	২০০৩-০৪	(কপালী জয়ন্তী সংখ্যা)	শ্রী লাচিত হাজৰিকা	ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী
-	২০০৪-০৫	দশম সংখ্যা	শ্রী নিউটন হাজৰিকা	ড° বাণী ডেকা মুদিয়াৰ
শ্রী গুণজ্যোতি বড়ো	২০০৫-০৬	-	-	-
শ্রী হেমন্ত বড়ো	২০০৬-০৭	একাদশ সংখ্যা	শ্রী দুলাল বৰ্মন	ড° নমিতা ডেকা
শ্রী চিত্তমণি ৰাজবংশী	২০০৭-০৮	দ্বাদশ সংখ্যা	শ্রী যোগানন্দ হাজৰিকা	ড° বাবী বৰুৱা
শ্রী ৰাজ কলিতা	২০০৮-০৯	ত্ৰয়োদশ সংখ্যা	স্বৰ্গীয় তিলক ৰাজবংশী	ড° ৰীণা চৌধুৰী
শ্রী ভাস্কৰজ্যোতি শৰ্মা	২০০৯-১০	চতুৰ্দশ সংখ্যা	শ্রী দীপিকা দাস	ড° বাবী বৰুৱা
শ্রী পংকজ বড়ো	২০১০-১১	পঞ্চদশ সংখ্যা	শ্রী মৌচুমী বৰকটকী	ড° বাবী বৰুৱা
শ্রী টুঙ্গু আব্দুল মালিক	২০১১-১২	ষষ্ঠদশ সংখ্যা	শ্রী প্রজ্ঞাশ্রী চক্ৰৱৰ্তী	ড° বাবী বৰুৱা
শ্রী মনোজ ঠাকুৰীয়া	২০১২-১৩	সপ্তদশ সংখ্যা	শ্রী কাশ্যপ কিশোৰ বৰা	জৈবিন আকবৰ
শ্রী অৰূপজ্যোতি বৰা	২০১৩-১৪	অষ্টাদশ সংখ্যা	শ্রী বনশ্রী দাস	জৈবিন আকবৰ
শ্রী হিৰকজ্যোতি বৰ্মণ	২০১৪-১৫	ঊনবিংশ সংখ্যা	শ্রী মুনমী বৰকটকী	জৈবিন আকবৰ
শ্রী নিশান্ত তালুকদাৰ	২০১৫-১৬	বিংশ সংখ্যা	শ্রী হীৰামণি নাথ	ড° ৰীণা চৌধুৰী
শ্রী সত্যম চৌধুৰী	২০১৬-১৭	একবিংশ সংখ্যা	শ্রী বিশ্বজিত কলিতা	ড° ৰীণা চৌধুৰী
		দ্বাবিংশ সংখ্যা	শ্রী সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস	ড° বাবী বৰুৱা

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকাসকল

অসমীয়া বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - অজিত প্ৰসাদ শৰ্মা, ড° ৰীণা চৌধুৰী,
ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী আৰু ড° মালবিকা ভট্টাচাৰ্য্য

ইংৰাজী বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - ড° মঞ্জুৰী শৰ্মা, ড° সঞ্জীৱ কুমাৰ শৰ্মা

শিক্ষা বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - ড° বাবী বৰুৱা, ড° ভাস্কৰী বৰুৱা,
ড° সুনীতা আগৰৱালা

ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - ধৰিত্ৰী ঠাকুৰীয়া, ৰাগেন চন্দ্ৰ বড়ো,
ইন্দুপী চৌধুৰী মহন্ত

অৰ্থনীতি বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - মনালিকা ভট্টাচাৰ্য্য, হিমাংগ কলিতা,
অনুৰাধা বৰুৱা শইকীয়া, ড° বাণী মুদিয়াৰ ডেকা, ড° পৰাগ দত্ত

দৰ্শন বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - শশী মোহন দাস, ড° মামণি কলিতা,
ড° প্ৰলীতা শৰ্মা, ড° সুমিত্ৰা চৌধুৰী

মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিভাগৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকাসকল

বুৰঞ্জী বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - পঞ্চকজ কাথাৰ, নাজনিন আৰা বহমান, বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - বাতুল বৰা

কলা বিভাগৰ অংশকালীন প্ৰবক্তা

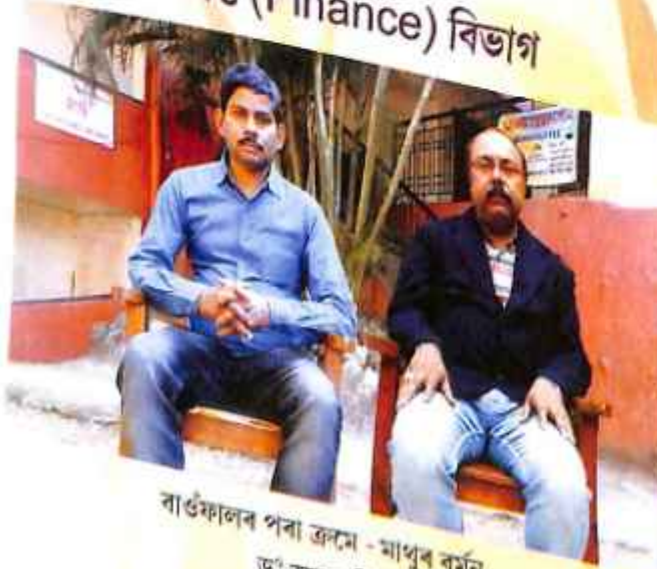

ড° নবনীতা দত্ত বৰদলৈ (পৰিবেশ বিজ্ঞান বিভাগ),
গীতিলেখা দেৱী ভাগবতী (অসমীয়া বিভাগ),
তুলিকা চৌধুৰী (অর্থনীতি বিভাগ), অমিত কুমাৰ বায়চৌধুৰী (শিক্ষা বিভাগ)
(অনুপস্থিত - বন্দিতা বৰুৱা, কবীৰী দাস, চাকিল আহমেদ, মানসী হাজোৱাৰী)

হিচাপ বিদ্যা (Accountancy) বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - কল্লপৰ পাট্টাৰী, ড° জ্যোতিম গোস্বামী,
বিত্ত (Finance) বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - মাধুৰ বৰ্মন,
ড° অজয় মিত্ৰ

গণিত আৰু পৰিসংখ্যা (Mathematics & Statistics) বিভাগ

ড° কুমুদ চন্দ্ৰ নাথ

ব্যৱস্থাপনা (Management) বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - ড° মনালিচা চৌধুৰী, ত্ৰিবেণী বৰকটকী,
ড° মৌচুমী দেৱী

বাণিজ্য বিভাগৰ অংশকালীন প্ৰবক্তা

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - ভাস্কৰী বৰা, অনিশা দেৱ, শ্যামলি বৰুৱা, বৰ্ণালী দাস
(অনুপস্থিত - কপাধিতা দত্ত)

বি. বি. এ. আৰু বি. চি. এ. বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে - কৰবী চৌধুৰী, বিজয়েতা সাহা, নৃপেন মেধী,
হীৰেন্দ্ৰ নাথ সবকাৰ, বনশ্ৰী কলিতা, হৰিধাৰজ তালুকদাৰ
(অনুপস্থিত - লৰ ঠাকুৰীয়া)

অধ্যক্ষৰ সৈতে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মীবৃন্দৰ একাংশ

বাওঁফালৰ পৰা বহি ক্ৰমে - মিতু ঠাকুৰীয়া, নীলোৎপল ডেকা, প্ৰশান্ত কুমাৰ শৰ্মা, বৰ্ণেশ্বৰ শইকীয়া, ড° অমৰ শইকীয়া (অধ্যক্ষ), ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী (উপাধ্যক্ষ), ইন্দিৰা বৰগোহাঁই গগৈ,
তুলেশ্বৰী ডেকা, মীত্ৰাবিকা শৰ্মা, সুপ্ৰভীম দত্ত।
বাওঁফালৰ পৰা থিয় হৈ ক্ৰমে - অৰূপ কলিতা, ৰমেশ বৈশ্য, ব্ৰজেন শৰ্মা, হীৰেন্দ্ৰ নাৰায়ণ কোঁৱৰ, ভাৰ্গৱ বৰা, সঞ্জীৱ কুমাৰ বৰা, হিৰণ্য গৌতম, আনোৱাৰা বেগম, ৰীণা তালুকদাৰ দাস, কুৰুল শৰ্মা, বিক্ৰম দাস।
(অনুপস্থিত - গিৰিণ শইকীয়া)

গ্ৰন্থাগাৰ (Library) বিভাগ

বাওঁফালৰ পৰা বহি ক্ৰমে - ড° অমৰ শইকীয়া (অধ্যক্ষ), ড° জয়জ্যোতি গোস্বামী (উপাধ্যক্ষ), সঞ্জীৱ বৰা (গ্ৰন্থাগাৰিক)
বাওঁফালৰ পৰা থিয় হৈ ক্ৰমে - অজিত মালিক আৰু বিনীতা ৰাভা

পৰীক্ষা নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগ (Examination Branch)

পৰীক্ষা নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগত কৰ্মৰত অৱস্থাত বাওঁফালে - মাধুৰ বৰ্মন
সোঁফালে ক্ৰমে - বাতুল বৰা, ইন্দ্ৰালী চৌধুৰী মহন্ত আৰু ড° পৰাগ দত্ত।

বাওঁফালৰ পৰা থিয় হৈ ক্ৰমে -পল্লৱ কলিতা, তপন দাস, প্ৰণৱ কলিতা, নয়নজ্যোতি শৰ্মা।
বাওঁফালৰ পৰা বহি ক্ৰমে - বাতুল দে, জ্যোতিৰ্ময় তালুকদাৰ, কংকনা দেৱী, নিপ্টি দাস, সুস্মিতা শৰ্মা, মৃণালিনী গোস্বামী, লক্ষ্মী কুমাৰী,
সত্যম চৌধুৰী, সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস (সম্পাদক - দিশপুৰিয়ান)।
অনুপস্থিত ক্ৰমে - অৰূপ হাট্টৈ, হিৰকজ্যোতি কলিতা।

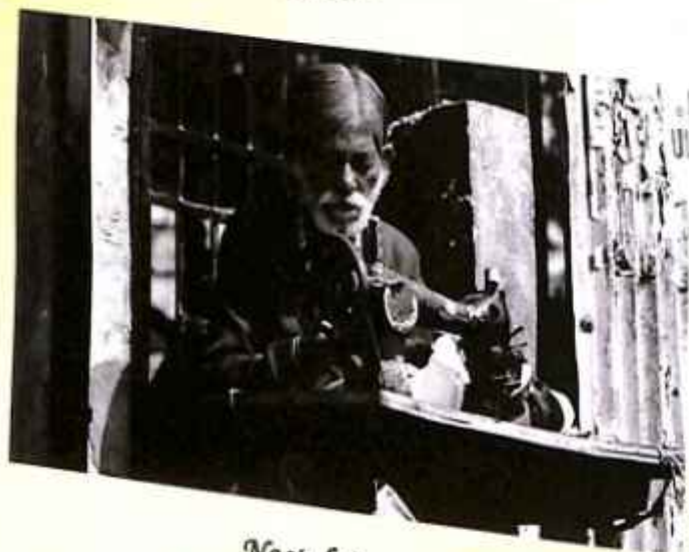
Kaleidoscope

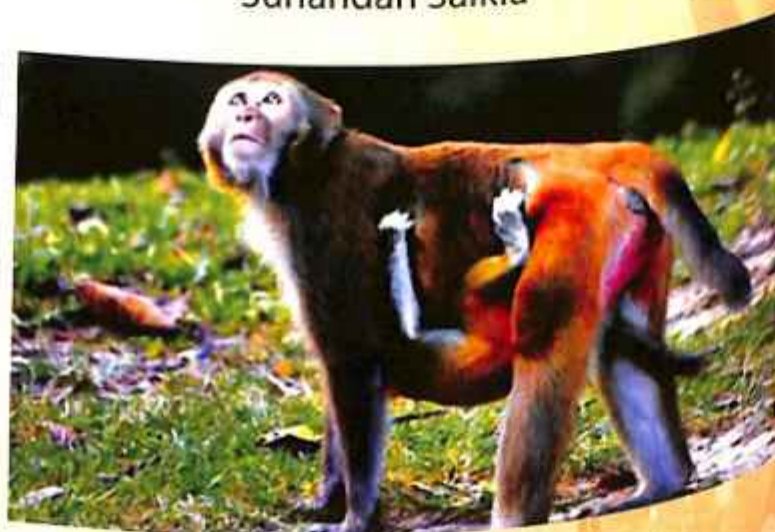
Abstract Vigilance
Photograph By :
Rohit Das

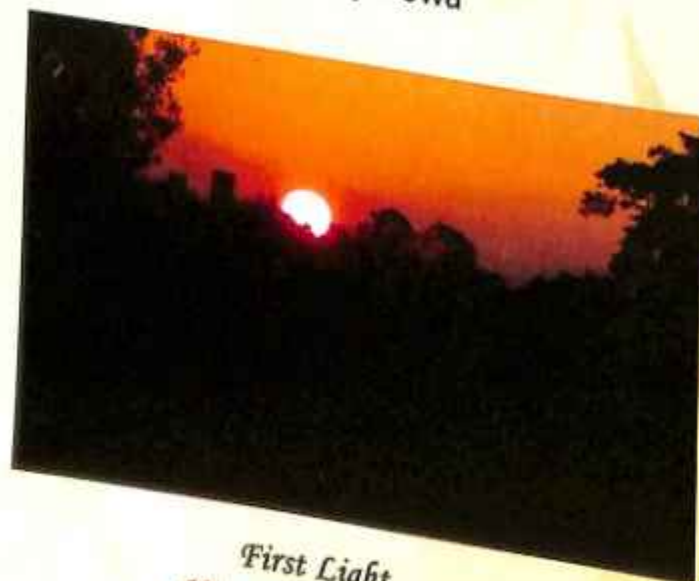
Majesty
Photograph By :
Sunandan Saikia

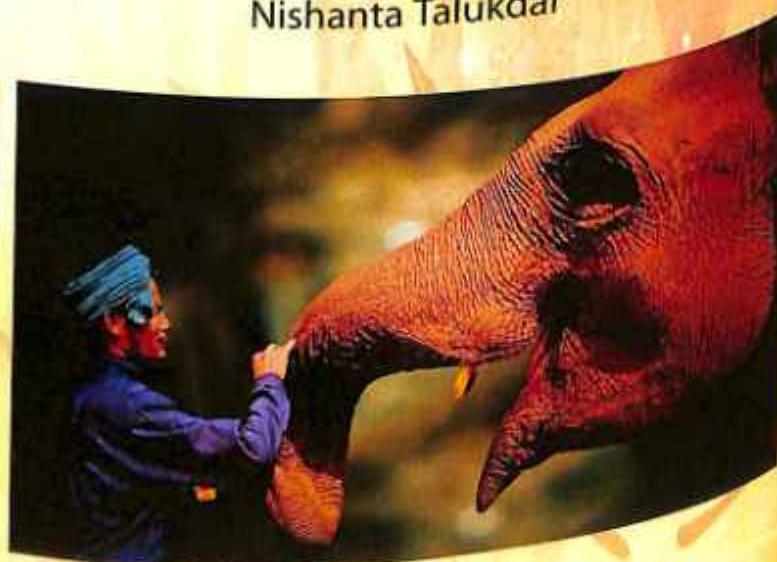
Nostalgia
Photograph By :
Kaushik Rajkhowa

Motherhood
Photograph By :
Nishanta Talukdar

First Light
Photograph By :
Bishwajit Kalita

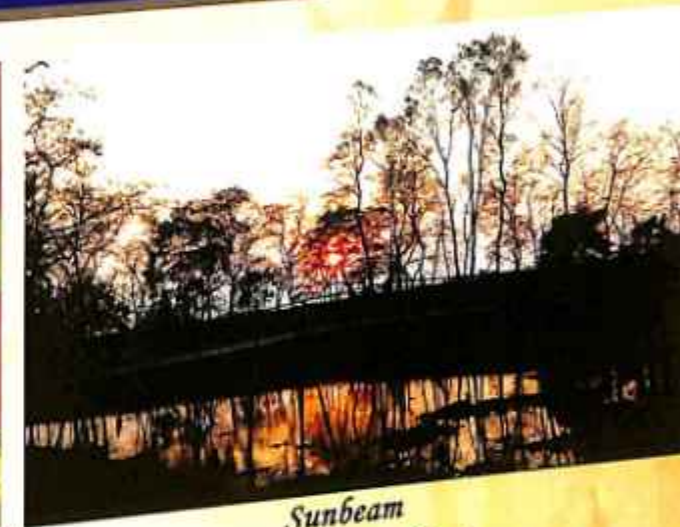

Humanity
Photograph By :
Shankar Bharali

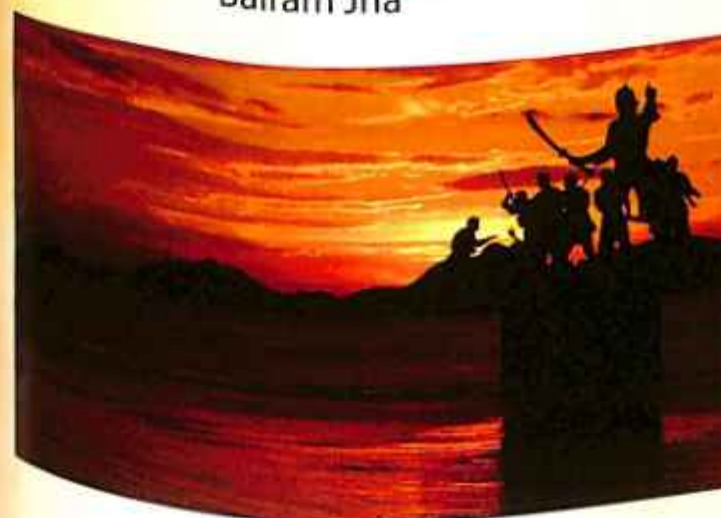
Kaleidoscope

Waiting
Photograph By :
Balram Jha

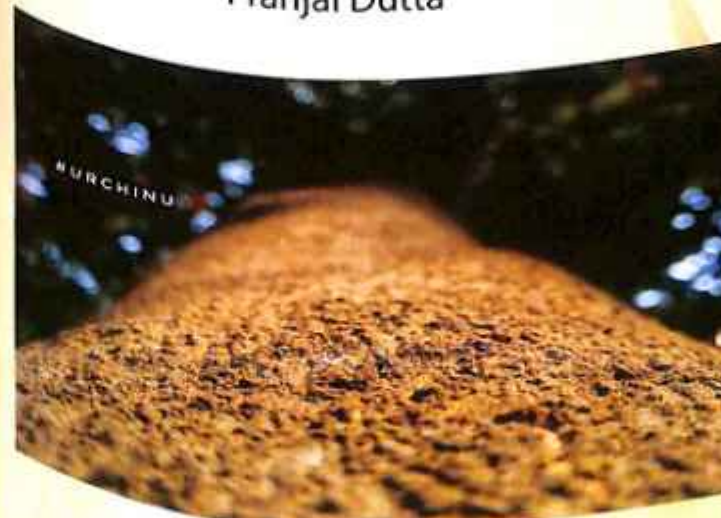
Sunbeam
Photograph By :
Arabinda Borah

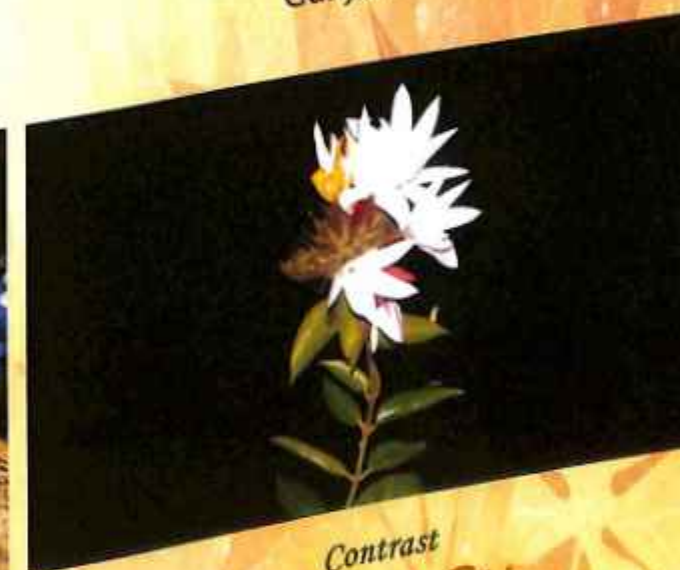
Valour
Photograph By :
Pranjal Dutta

The Sublime
Photograph By :
Gunjan Das

Road not taken
Photograph By :
Sushmita Sharma

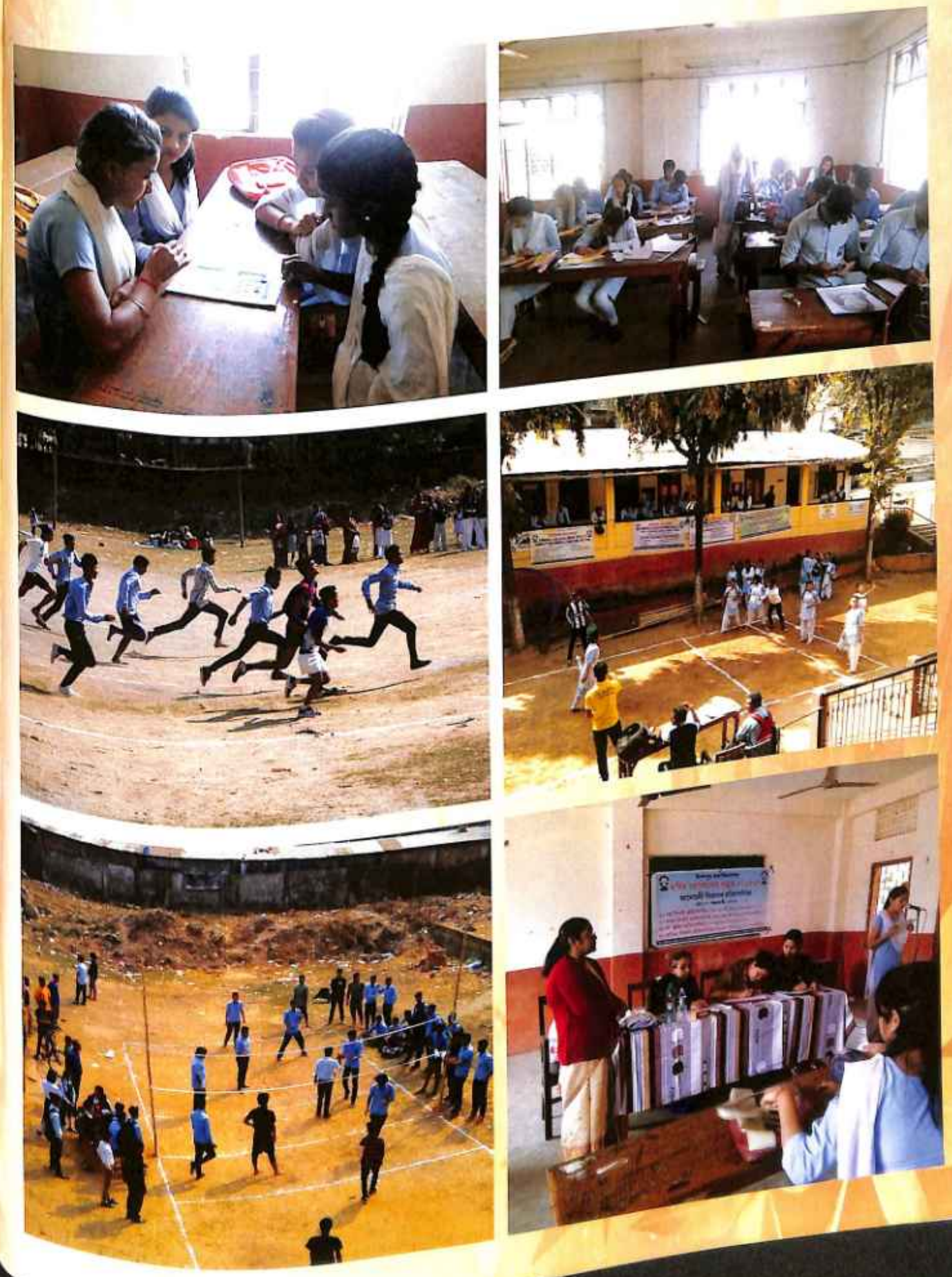
Contrast
Photograph By :
Ranjan Dutta

বছৰটোৰ কেইটিমান বিশেষ মুহূৰ্ত

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ কিছু বেঙণি

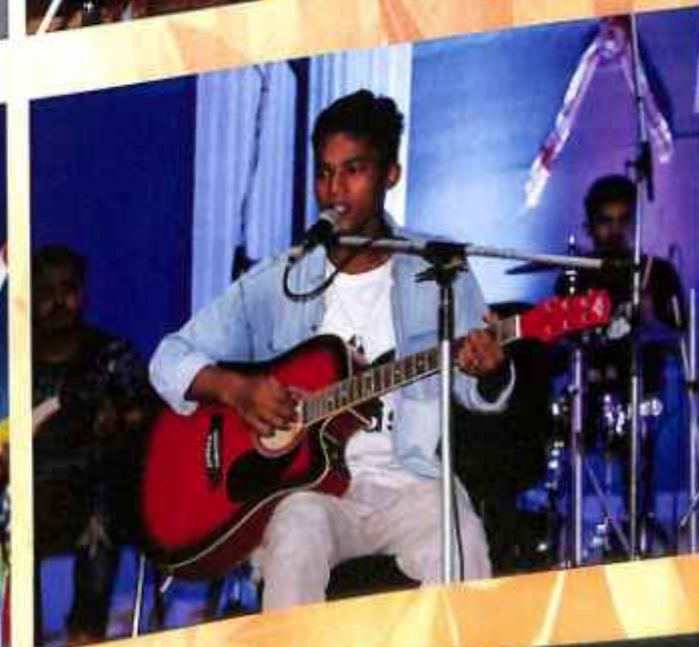
বছৰটোৰ কেইটিমান বিশেষ মুহূৰ্ত

বছৰটোৰ কেইটিমান বিশেষ মুহূৰ্ত

নৱাগত আদৰ্শ সভাৰ কেইটিমান বিশেষ মুহূৰ্ত

মহাবিদ্যালয়ৰ কেইটিমান বিশেষ মুহূৰ্ত

মহাবিদ্যালয়ৰ কেইটিমান বিশেষ মুহূৰ্ত

বিদায় সভা
FAREWELL MEETING
দিশপুৰ মহাবিদ্যালয়
DISPUR COLLEGE
উপাধ্যক্ষ ড° নন্দিনী বৰুৱা শৰ্মা, জ্যেষ্ঠা অধ্যাপিকা জেবিন আকবৰ আৰু
অনুৰাধা বৰুৱা শইকীয়াৰ বিদায় মুহূৰ্তত

বিশ্ব পৰিবেশ দিবসৰ এক মুহূৰ্ত

স্বাধীনতা দিবসত NCC ৰ দল

গ্ৰন্থাগাৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল

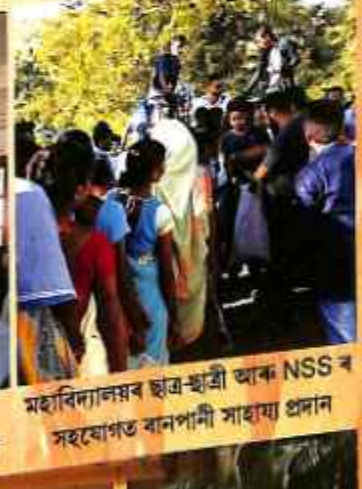
স্বাধীনতা দিবসত পতাকা উত্তোলনৰ মুহূৰ্ত -
অধ্যক্ষ ড° অমৰ শইকীয়া

ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি দিবস উদ্‌যাপন

দিশপুৰ মহাবিদ্যালয় 'অধ্যয়ন চক্ৰ'ৰ
কেৰিয়াৰ পৰামৰ্শদান অনুষ্ঠানৰ এটি মুহূৰ্ত

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু NSS ৰ
সহযোগত বানপানী সাহায্য প্ৰদান

নৱ নিৰ্বাচিত ছাত্ৰ-একতা সভাৰ শপত গ্ৰহণৰ পিছত
ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সদস্যবৃন্দৰ সৈতে ছাত্ৰ-কল্যাণ বিষয়া

১৭-১৮ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-একতা সভাৰ নিৰ্বাচনৰ মুকলি তৰ্ক (Open Debate) অনুষ্ঠান

কৃতিত্ব ২০১৬-১৭ বর্ষ

সাংস্কৃতিক শোভাযাত্রার শ্রেষ্ঠ দল - অসমীয়া বিভাগ আৰু শিক্ষা বিভাগ

ভৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰৰ শ্রেষ্ঠ প্রতিযোগী - ছাহিল আলম আহমেদ

মিঃ দিশপুৰ - নিশান্ত দাস

মিচ্ দিশপুৰিয়ান - বৰ্ণা দাস

লক্ষ্মীড়া বিভাগৰ শ্রেষ্ঠ প্রতিযোগী - চন্দন বৰুৱা

মাণ্ডলিক পৰ্যায়ত বক্তৃতা অনুষ্ঠানত দ্বিতীয় পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্ত - ওজেন দাস

সাংস্কৃতিক বিভাগৰ শ্রেষ্ঠ প্রতিযোগী - দিব্যতনু বৰা

সাহিত্য বিভাগৰ শ্রেষ্ঠ প্রতিযোগী - ওজেন দাস

জন্মলগ্নৰ পৰা বিংশতম বৰ্ষলৈ 'অৰুণ'

একবিংশতম

সংখ্যাৰ

পৰা

'দিশপুৰিয়ান'

